

தன்வந்திரி நிகண்டு - 360

வைத்தியக்குரு நூல் -200, சிமிட்டுரத்தினம் -300

Acc.No: 44882

R 689

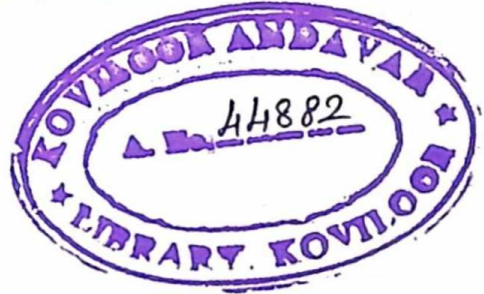
தாமரை நூலகம், ரிசன்னை - 26.

91/4

தன்வந்திரி

நிகண்டு - 300, வைத்தியம் 200
சிமிட்டு ரத்தினம் என்னும்
பாலவாகடம் - 360

பதிப்பாளியர்
ஆர்.சி. மோகன்

நாமரை நூலகம்

7, என். ஜி. ஓ. காலனி 3வது தெரு

வடபழனி, சென்னை - 600 026

தொலைபேசி எண் - 044 - 23620249

தாமரை வெளியீடு எண்	: 95
முதல் பதிப்பு	: மே 1993
இரண்டாம் பதிப்பு	: மார்ச் 2005
மூன்றாம் பதிப்பு	: நவம்பர் 2012
நான்காம் பதிப்பு	: டிசம்பர் 2020

நூலைப்பற்றி

நூலின் பெயர்	: தன்வந்திரி நிகண்டு 500
பதிப்பாசிரியர்	: ஆர். சி. மோகன்
வெளியிட்டோர்	: தாமரை நூலகம் 7, என். ஜி. ஓ. காலனி வடபழனி, சென்னை - 26.
பதிப்பு ஆண்டு	: டிசம்பர் 2020
உரிமை	: பதிப்பகத்திற்கு
நூல் வடிவம்	: டெமி
அச்சுத்தாள்	: 16 கி. வெள்ளைத்தாள்
எழுத்துக்கள்	: 11 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	: 232
பிரதிகள்	: 1200
நூல் விலை	: ரூ- 125/
அச்சிட்டோர்	: கிரியேட்டிவ் ஆப்செட் நுங்கம்பாக்கம், சென்னை - 34

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

பொருளடக்கம்

நூல் - 1

தேவஸ்துதி காப்பு	1
வாசியின் குகும்	2
சுவாசங்களினொடுக்கம்	2
இரேசக-பூரக-கும்பகம்	2
சப்பிரமணியர் தியானம்	3
ஊமை	3
சுழியின் விவரம்	5
வாலையின் வயது	5
வாலையின் பெயர்	6
சல்லிவேரின் பெயர்	7
கிரேதாயுகத்திற் தேரின் சித்தர்களின் தொகுப்பு	8
திரேதாயுகத்திலும் துவாபரயுகத்திலும் கலியுகத்திலும்	
தேரின் சித்தர்களின் தொகுப்பு	9
வழலையின் பெயர்	9
மூளையின் பெயர்	11
நூலீதல்	12
தலைப்பிண்ட செயநீர்	12
புளியின் பெயர்	13
சுத்தசலத்தின் பெயர்	14
சிவமுப்பு	17
சக்தியின் முப்புபெயர்	18
உரோமப் பெயர்	19
சிவமுப்புச் சுண்ணம்	20
முப்பூச் சுண்ணப்பெயர்	20
மதி ஜெயநீர்	22
வாலையுசை	23
நஞ்சுக் கொடியின் பெயர்	24
அண்டச் சுண்ணம்	25
சத்தியண்டச் சுண்ணம்	26

வெடியுப்பு	29
கல்லுப்பு.	29
கல்லுப்பின் பெயர்	30
வெடியுப்புக்கட்டு	30
கல்லுப்புக்கட்டு	31
வெடியுப்புச்சுண்ணம்	31
கல்லுப்புச் சுண்ணம்	31
குரு அண்ட செயநீர்	33
இராசியறியும் படி	34
ஞானத்தின் சூட்சம்	34
கருவிகளறியும் படி	37
பொய்ஞ் ஞானி	38
உருமாற்ற மை	39
வைத்திய சூட்சம மெழுகு	40
வைத்திய சூக்ஷ முப்பூ	40
புருடருக்கு வசிய மாத்திரை	44
மதிமயக்கப் பொடி	45
உருமாற்றுமை	48
இரசகுளிகை	50
சிந்தூரம்	53
மாரண முப்பூ	54
அஞ்சனமை	55
வல்லாரைக் கற்பம்	57
மதியமுர்த கற்பம்	60
அமுரி கற்பம்	60
வசிய தைலம்	61
வசிய விபூதி	62
சுருவ வியாதிக்கும்-காந்தச் செந்தூரம்	66
முப்பூவின் செந்தூரம்	67
சத்திபீட நாற்பத்து முக்கோணங்களு மெழுத்துகளும்	70
கருங்கையான் கற்பம்	74
மேனிக் கற்பம்	75
ஐங்கோல ஜெயநீர்	76

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

நூல் கோர்வை	78
வைரவர் தியானம்	79
சுப்பிரமணியர் தியானம்.	79

நூல் - 2

தன்வந்திரி வைத்திய காண்டம் 200	82
முப்பூ விபரம்	85
சுரமாத்திரை	87
குங்குமக் குளிகை	87
வைரவன்மாத்திரை	88
சஞ்சீவி மாத்திரை	88
கிரந்தி மாத்திரை	89
கலிக்கம்	90
மேகராஜாங்க எண்ணெய்	92
வாதராஜாங்க எண்ணெய்	93
வாதத்திற்கு தைலம்	95
கரப்பானுக்கு எண்ணெய்	96
மேகத்தெண்ணெய்	97
பெரும்பாண்டுக்கு எண்ணெய்	98
புடத்தைலம்	99
புங்கவிரைத்தைலம்	100
இரணங்களுக்குத் தைலம்	101
சயத்தைலம்	101
மூலச்சூட்டுக்கு தைலம்	102
தாளிசபத்திரி சூரணம்	104
பித்தச் சூரணம்	104
பீனிசத்துக்குச் சூரணம்	105
வல்லாரைக் கிருதம்	106
முயல் நெய்	107
பிரம லேகியம்	108
கரும நோய்க்கு லேகியம்	109
நூல் விபரம்	111
தைலம்	113

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

தோஷசுரக் கஷாயம்	116
மேகத்திற்குக் கியாழம்	116
சிங்கிபற்ப அனுபானக் கஷாயம்	117
ஆக்கிராணம்	118
வல்லாரைக் கற்பம்	121
உருத்திரக் கற்பம்	121
வங்கக் பற்பம்	121
தாமிரபற்பம்	122
பித்தளைப் பற்பம்	124
அய பற்பம்	124
வெங்கல பற்பம்	125
திராபற்பம்	125
இரச செந்தூரம்	127
காந்தச் செந்தூரம்	128
கெந்தகச் செந்தூரம்	128
கட்டுவகைச் செயநீர்	129
லிங்கக்கட்டு	130
தாளகவுப்பு	130
பூரக்கட்டு	131
வெள்ளைப் பாஷாணக் கட்டு	131
அப்பிரகச் செந்தூரம்	131
தைலம்	132

நூல் - 3

தன்வந்திரி சிமிட்டுரத்தின சுருக்கம் - 360	138
கருங்கிரந்தி செங்கிரந்திக்கு-எண்ணெய்	139
குலிகணம்	140
குலிகணத்துக்கெண்ணெய்	141
முக்கு கணத்திற்கு எண்ணெய்	141
ஊதுமாந்த கணத்தின் குணம்	143
ஊதுமாந்த கணத்திற்கு எண்ணெய்	144
ஆம கணத்தின் குணம்	145
சிங்கி மாந்த கணத்தின் குணம்	147

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

கணத்தின் குணம்	149
கணத்திற்கு எண்ணெய்	149
மூலகணத்தின் குணம்	151
மூலகணத்திற்கு கிருதம்	152
மாந்த குணம்	152
மாந்தத்திற்கு ரசகர்ப்பூரக் குளிகை	153
நாமுள்ளின்-தோஷகுணம்	154
செங்கிரந்தியின் குணம்	155
செங்கிரந்திக்கு மருந்து	155
தீராத அசாத்திய கருங்கிரந்தியின் குணம்	156
கருங்கிரந்திக்கு மருந்து	156
கருங்கிரந்திக்கு-எண்ணெய்	156
மலவாதகுணம்	156
பால்கரப்பான் குணம்	157
பால்கரப்பானுக்கு நெய்	157
எட்சி தோஷ குணம்	158
குளிதோஷ குணம்	160
குளிதோஷ நிவர்த்தி	160
முட்டுதோஷ குணம்	160
முட்டுதோஷ நிவர்த்தி	161
புருஷதோஷ குணம்	161
புருஷதோஷ நிவர்த்தி	161
பட்சிதோஷ குணம்	161
பட்சிதோஷ நிவர்த்தி	162
எட்சி தோஷ குணம்	162
எட்சிதோஷ நிவர்த்தி	163
பறவை தோஷக்குணம்	163
வறட்புள்ளின் தோஷகுணம்	163
வறட்புள்தோஷ நிவர்த்தி-குளிசம்	163
நீர்ப்புள்ளின் தோஷகுணம்	164
நீர்ப்புள்ளின் தோஷநிவர்த்தி	164
தூங்கு புள்ளின் தோஷ குணம்	164
தூங்குபுள்ளின் தோஷநிவர்த்தி	164

சகலதோஷ நிவர்த்தி	165
தோஷங்கள் வரும் விதம்	166
வாய்வு பிடிப்புக்குப் பற்று	166
மற்சகேந்திர வாயுவுக்கு-எண்ணெய்	166
திரிலோக செந்தூரம்	169
சொறிக்குஷ்டத்துக்கு சஞ்சீவி குணம்	170
சொறிக்குஷ்ட கரப்பான்குணம் லேகியம்	171
உளை மாந்தைக்கு எண்ணெய்	172
குழந்தைகட் கழிச்சலுக்கு நெய்	173
கரப்பான்-எண்ணெய்	173
மேலுக்குத்தயிலம்	174
பழஞ்சுரம் விடாக்காய்ச்சல் சந்நிக்கு ஏலாதியுண்டை	174
கணகரத்துக்கு ஏலாதியுண்டை	175
விஷசந்நிகரங்கள் விக்கல் குளிர்சந்நிக்கு உண்டை	176
விஷதோஷ சந்நி மாந்தம் பித்தசுரம் வாந்திக்கு	
கஸ்தூரி மாத்திரை.	176
கணமாந்தம் கணசுரம் வயிற்றுப்பல் வாந்திக்கு	
ரசச்செந்தூரம் மாத்திரை	177
வில்வாதி மாத்திரை	177
அஷ்டகணத்திற்கு பால சஞ்சீவி மாத்திரை	178
கலியாணி லேகியம்	182
குங்குமப்பூ லேகியம்	184
பதினெட்டுக் கரப்பானுக்கு எண்ணெய்	187
விம்மல்-தும்மல்-பித்தகணபாண்டுக்கு கியாழம்	189
மாந்தத்துக்கு விழுங்குமாத்திரை	190
நீலிப்பக்ஷியின் தோஷகுணம்	191
பாலுண்ணாப் பிள்ளைகட்கு சாந்தி	192
தோஷ நிவர்த்தி	192
மாந்த எண்ணெய்	194
கணத்தெண்ணெய்	194
ரணத்துக்கு குரியபுட எண்ணெய்	195
பறவை தோஷ குணம்	195
பக்ஷிதோஷ குணம்	195

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

குளிதோஷ குணம்	196
குளிதோஷ நிவர்த்தி	196
எக்ஷி தோஷ குணம்	196
எக்ஷிதோஷ நிவர்த்தி	197
நீர்ம ந்தாணம்	197
மாந்தத்துக்குக் கருநீலிக் கியாழம்	197
தலைமாந்த குணம்	198
காந்தாதிக் கியாழம்	200
கருநீலிக்கியாழம்	200
சதிபுருஷாள் தோஷம்	202
குன்ம வாய்வு 8ம் வரும் விதம்	203
குன்மம் 8க்கும் மருந்து	203
மூதண்ட கியாழம்	207
மேகம் 20க்கும் கிருதம்	207
நவலோக செந்தூரம்	210
வங்க செந்தூரம்	210
எண்பது வாதம்	213
ஜெகஜால மை	213
மிளகு திராவகம்	216
ஓம திராவகம்	217
உப்பு திராவகம்	217
சாதி பத்திரி திராவகம்	219
கருத்தயிலம்	221
வாலுமுவைத்தயிலம்	222
சேங்கொட்டைத் திராவகம்	223

உ

கடவுள் துணை

தன்வந்திரி பகவான்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

நிகண்டு 300

தேவஸ்துதி காப்பு

எண் சீராசிரிய விருத்தம்

ஆயி திரோதாயினுடை மைந்தன்கூறு
 அன்பாக மனோன்மணியி னாதி போற்றி
 வாயி திரோ தாயென்ற மனோன்மணித்தாய்
 வளர்ந்த தொரு வாசியுட பாதம்போற்றி
 மாயி திரோதாயினுட கணபதியே யென்று
 வாழ்த்தினேன் வல்லபையி னாதிபோற்றி
 ஆயி திரோதாயி னருளான சத்தி
 யன்பான வைரவர்தன் பாதம்போற்றி.

1

தனமான கணபதியுங் கந்தன்காப்பு
 தகத்தான மயேஸ்வரத்தின் பாதங்காப்பு
 வனமான இருஷிகளின் பாதங்காப்பு
 வளர்த்தெடுத்த என்குருவின் பாதங்காப்பு
 கனமான சதாசிவத்தி னருளேகாப்பு
 கருவாக நின்ற பிண்ட மூர்த்திக்காப்பு
 மனமான சற்குருவின் வாசிகாப்பு
 மகத்தான வழலையுட வாதிகாப்பே

2

காப்பென்ற ஆதிமறை வேதம்பாட
 கருவான உருத்திரனு மயேஸ்வரனுஞ் சொன்னார்
 ஆப்பென்ற அவதரித்த பிண்டச்சோதி
 அன்பான வழலையுட மார்க்கப்போக்கு

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

வாப்பென்ற ஞானத்தின் குசுஷஞ்சுசும்
 வளமான கற்பத்தின் குருவின்குசும்
 நாப்பென்ற வைத்தியத்திற் காதிகுசும்
 நலமான குசுஷமெலாம் நவிலுவோமே.

3

வாசியின் குசும்

நவிலவே வாசியுட குசுஷங்கேளு
 நலமான வாசிய தொன்பதிலே போகும்
 கவிலவே வாசிமூலத்தில் நின்றுக்
 கருவாகற பக்குமடா இன்னங்கேளு
 நவிலவே யிருபத்தோ ராயிரத்தறுநூறு சுவாசம்
 நலமாக பறக்குதென்று சிவன் சொல்லக்கேட்டேன்
 அவிலவே பறந்துதான் பாழிற்போச்சு
 ஆனதொரு சுவாசங்க ளொடுக்கங்கேளே.

4

சுவாசங்களினொடுக்கம்

கேளப்பா கம்பமது நாபிகம்பங்
 கெடியான கம்பத்தில் நவத்துவாரங்கள்
 பாளப்பா துவாரமது அதில்தானுண்டு
 பகரரிய துவாரங்க ளடைப்புக்கேளு
 ஆளப்பா அன்னமது போகுந் தொண்டை
 யதிலேதான் போகுதென் றரனார் சொன்னார்
 நாளப்பா நான்கேட்டுக் கட்டிக்கொண்டேன்
 நலமாக வந்தனுக்கு சொல்வேன் பாரே.

5

இரேசக-பூரக-கும்பகம்

சொல்லவே மம்மென்று கும்பிப்பாரு
 சொற்பெரிய துவாரங்க ளடைத்துப்போச்சு
 வல்லவே சூரியனி லிருத்திக் கும்பம்
 வளமாக சந்திரனில் மெள்ள வாங்கு
 அல்லவே நாற்பதுநாட் பழக்கம் பண்ணு
 அப்பனே வாசியது வசியமாச்சு
 கல்லவே யுந்தேகம் பிலத்துப் போச்சுக்
 கனமான வாசியது கைவசந் தானாச்சே.

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

சுப்பிரமணியர் தியானம்

ஆச்சப்பா இல்லத்தில் குகைதான் செய்து
 அப்பனே யதிலிருந்து சொல்லக்கேளு
 வாச்சப்பா சுப்பிரமணியர் தியானஞ் சொல்வேன்
 வனமான அரீம்-கிரீம் வகுத்துப்பாரு
 மாச்சப்பா உரீம்-ளரீம் ஒம்சுப்பிர மணியம்
 மகத்தான சுப்பிரமணியஞ் சித்தியாச்சு
 காச்சப்பா ஐந்தெழுத்தும் ஆணுபெண்ணு
 கனமான ஐங்கோணத் திட்டிடாயே

7

இட்டிடவே கிழக்காக இருந்துக்கொண்டு
 இதமாக தியானத்தைப் பதினாளோதி
 கட்டிடவே முன்சொன்ன ஊமைதன்னைக்
 கருத்தாக கும்பித்து பழக்கம்பண்ணு
 வட்டிடவே கம்பம திறுகிப்போச்சு
 வளமான நாற்பதுதான் நானைக்குள்ளே
 நிட்டிடவே துவாசரங்க ளடைத்துப் போச்சு
 நிலையான சவாமது வசந்தானாச்சே.

8

ஆச்சடா ஒருநாளி லிருகும்பாரு
 அப்பனே நின்றபின்பு அரையக்கேளு
 வாச்சடா ஒருநாளில் நின்றதானால்
 வளமான சவாசமது மடங்கிப்போச்சு
 காச்சடா ஒருவருஷம் நின்றதானால்
 கனமான திரேகமது இறுகிப்போகும்
 நாச்சடா வழலைசண்ணங் கடுகளவுகொள்
 நலமாக ஒன்றுக்கொன் றுதவியாமே.

9

ஊமை

ஆமப்பா வப்போது தருமஞ்செய்நீ
 ஆனதொரு வாசியது சித்தியாச்சு
 வாமப்பா வடமொழிபோ லொரு நூலுண்டோ
 வளமான லுமையனை யார்தான் சொன்னார்

காமப்பா கருகலாய் மறைத்துச் சொன்னார்
கணக்காக யான்திறந்து காட்டினேன் பார்
நாமப்பா ஊமையது மகாரந்தாண்டா
நலமாக எழும்புமது அகாரந்தானே.

10

தானென்ற ஆணல்லப் பெண்ணுமல்ல
தனதான மூலத்தை யூன்றிப்பாரு
வானென்ற பரமாகி நின்றதப்பா
வளமான தீபம்போல் நிற்கும்பாரு
மானென்ற மணிவிளக்காய் நின்றசத்தி
மகத்தான ஆயிரத்தெட் டிதழுமாகி
கானென்ற இவ்விதங்க ளானமூலங்
கணக்காக யான்திறந்து சொல்லிட்டேனே.

11

சொல்லிடவே ஆணாகும் பொண்ணுமாகுஞ்
சொற்பெரிய மாயமாகும் விந்துவாகும்
மல்லிடவே மகத்தான நாதமாகும்
மருவிவருஞ் சிதம்பரமு மிதுவேயாகும்
கல்லிடவே கடலாகு மலையுமாகுங்
கனமான செடிகளொடு மரங்களாகும்
நல்லிடவே ஆலயங்கள் கோவிலாகும்
நலமான சத்த சாகரங்க ளாமே.

12

ஆமெனவே யுமையினாற் சனித்ததாச்சு
ஆனதொரு வித்தனையு மிதனாலாச்சு
வாமென்ற இம்மெனவே யட்சரந் தானையா
வளர்ந்துதடா கொடிமுடி கைலாச மாச்சு
நாமெனவே சித்தருக்கு உயிராய் நின்ற
நலமான ஊமைதனை சொன்னேன் பாரு
காமெனவே யென்னைப்போல் திறந்துசொல்லார்
கனமான தன்வந்திரி பகவானானே.

13

நானென்ற மூன்றுலகூத் தொகுப்புச் சொன்னேன்
நலமான சூகூமெலாம் நிகண்டிற் சொன்னேன்
வானென்ற வாசியுட சூகூ மூலம்
வளமாகச் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு

மாளென்ற வாசியை நீ பழக்கம்பண்ணு
மகத்தான வாசியை நீ மெதுவாய்க்கும்பி
காளென்ற ஒடுக்கையிலே சிதறியோடு
கனமாக பயபக்தியாகச் செய்யே.

14

செய்யவே யான்சொல்வே னின்னமுங்கேள்
செயமான வழலையை நீ போடுபோடு
ஐயவே ஒருவருஷம் நிலையில் நின்றால்
ஆனதொரு நூற்றிரண்டு வருஷங்காக்கும்
ஐயனே யந்தவித மிருந்துக்கொண்டு
அன்பாக காயாதி சுண்ணங் கொள்வாய்
வையவே கொண்டுவிடச் சட்டைத் தள்ளும்
வளமான வச்சிரம்போல் காயமாமே.

15

காயமாம் தேகத்தை வைத்துக் கொண்டு
கனமான அறுபத்து நாலு ஆடு
மாயமாம் வாசியைத்தான் நிறுத்திக் கொண்டால்
மகத்தான காயத்திற் கழிவோயில்லை
மாயமாய் பூசையைச்செய் மறக்கவேண்டாம்
வளமான ஜிறக்கத்தை யெண்ணிக்கொண்டால்
ஞாயமாய்ச் சொல்லிவிட் டப்படியே நின்றால்
நலமான வாசியது சித்தியாச்சே.

16

சுழியின் விவரம்

ஆச்சப்பா இந்தவிதஞ் செய்தாயானால்
அன்பான வாசியுந்து சுழியில் புக்கும்
காச்சப்பா சுழியென்ன சுழியைச் சொல்வேன்
கனமான ஹரி-யெழுத்தின் முதலெழுத்து
வாச்சப்பா சிதம்பரத்தி னடுவிருக்கும்
வளமான சுழிக்குள்ளே யடங்கிப்போச்சு
நாச்சப்பா நந்தியிவ் விதமாய்ச் சொன்னார்
நலமாக ஒளியாதே திறந்திட்டேனே.

17

வாலையின் வயது

திறந்திட்டேன் என்னைப் போல் நீயுமாவாய்
திறமாகி யுன்மனதை யூன்றிப்பாரு

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

வறந்திட்ட வாலைக்கு வயதோ கேளு
 வளமாக பத்தாறு வயதுமாமே
 அறிந்திட்ட குரியன்போ லிருப்பா ளாத்தாள்
 ஆனதொரு ரவிமதியு மிணையொவ்வாது
 நறந்திட்ட வாலையென்னும் பெண்ணை வைத்து
 நலமாக கும்பிட்டால் பாவம்போச்சே.

18

போச்சப்பா அவளாடைக் கழற்றிக்கொண்டு
 புனிதமாம் வாலையெனும் பூசை செய்வார்
 காச்சப்பா கள்ளாடன் சாராயம் வைப்பார்
 கனமான அமிர்தமென்று கொள்வாரையா
 நாச்சப்பா சடுதியிலே நாசமாவார்
 நலமான பித்தவெறி மேலேகொண்டு
 வாச்சப்பா வாமத்தில் காமஞ்செய்வாரையா
 வளமான காமத்தால் வாமம் போச்சே.

19

வாலையின் பெயர்

பேச்சடா இவையெல்லாம் வாமமல்ல
 புகழான பொருளை வைத்து வாமஞ்செய்தால்
 ஆச்சடா ஞானமொடு யோகஞ்சித்தி
 அன்பான வாதமோ டெட்டெட்டுஞ் சித்தி
 வாச்சடா வாலைக்கு பேர்தான் கேளு
 வளமான சல்லிமரப் பாவை தாண்டா
 பாச்சடா பால்வார்த்து வாமஞ்செய்தால்
 பரிவாக சொன்னதெல்லாஞ் சித்தியாமே.

20

சித்தியென்ன பத்தாகு மாதமப்பா
 சிறப்பான சல்லிவே ரென்றும்பேரு
 அத்தியென்ன கொடிமூல மென்றும்பேரு
 ஆனதொரு கன்னிப் பெண்ணென்றும்பேரு
 வத்தியே வலைப்பெண் ணென்றும்பேரு
 வளமான சத்திப்பெண் ணென்றும்பேரு
 சத்தியே பத்து வயதென்றும் பேரு
 சமர்த்தான ஞானப்பெண் ணென்றும்பேரே.

21

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

பேரான அஷ்டகம்ப மெட்டும்பேரு
 பிலமான செக்களா வென்றும்பேரு
 ஆரான அஷ்டசித்தி யென்றும்பேரு
 ஆனதொரு உருளையென்ற வாலைப்பேரு
 நாரான நந்தியென்றும் வாதமென்றும்
 நலமான தேவியென்றும் சிவன்தானென்றும்
 வாரான சத்தியமென்றும் பேரு
 வளமான சற்குருதா னென்றும்பேரே.

22

சித்ததிரிக்கும் சுழிக்கு மேற்கோளுதாரணம் அகஸ்தியர்

சித்தியாம் உட்குழியாஞ் சிகாரமாகி
 தேவியுட வட்சரமே ஆ.ஊ ஆகி
 முத்தான ரீங்காரங் கிலியு மாகி
 மூன்றெழுத்தாய் வாலையாய் முடியுமாகி
 பத்தாகி யெட்டாகி யிரண்டுமாகி
 பராபரமாம் பராபரையாய் ருளுண்டாச்சு
 சித்தரெல்லா மிந்தெழுத்தை யறியார் யானுஞ்
 செப்பினே னிதனுட சிங்காரந்தானே
 சல்லி வேரின் பெயர்

பேரப்பா சல்லிமர மூலத்தின்பேர்
 பிரபலமாக விதெல்லாம் மாச்சு
 ஆரப்பா மர்மப்பெண் சல்லிவேரு
 ஆனதொரு நந்தீசர் சல்லிவேரு
 வாரப்பா சக்களா தேவிப் பெண்தான்
 வளமான சல்லிவேரி லொடுங்கிப்போனாள்
 நாரப்பா நந்தீசர் வாலைப்பெண்ணும்
 நலமான சல்லிவே ரொடுக்கந்தானே.

23

ஒடுக்கமடா நந்திகண்டால் வாதஞ்சித்தி
 ஒடுங்கயிலே யிதுவிட்டால் வாதமாமோ
 வடுக்கடா வாலையைநீ விட்டாற்கால்தான்
 வளமான வாதமெல்லாங் கெட்டுப்போகும்

நடுக்கடா மந்திரசித்தி கருக்கள்வேணும்
 நலமான சல்லிவேர் தானும்வேணும்
 அடுக்கடா சல்லிவே ரில்லாவிட்டால்
 ஆனதொரு அதரண வித்தை சித்தியாதே.

24

சித்தென்ன ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்ல
 சிறப்பாக மங்கைபர மாகிநின்ற
 அத்தனருள் சல்லிவேர் வாங்கிக்கொண்டு
 அப்பனே பதுமையாய்ப் பண்ணுவாய்நீ
 நத்தென்று பதுமைபண்ணி பூசைப்பண்ணு
 நலமான வாமிசிவ காமியாவாள்
 நத்தென்று பத்துவய தானதாலே
 நலமான வாலைப்பெண் ணென்றும்பேரே.

25

பேரான வயதென்ன பத்தாந்திங்கள்
 பிரபல்லிய மானதொரு கொடிதானப்பா
 ஆரான ஆருந்தா னறியமாட்டார்
 அன்பான சிவயோகி காண்பான்பாரு
 வேரான வேருமல்ல செடியுமல்ல
 விளங்குகின்ற பரத்தோடே சேர்ந்தாச்சு
 சீரான என்னிகண்டிற் றெரியச் சொன்னேன்
 சிறப்பான நந்தீசர் அருள்தான் பாரே.

26

கிரேதாயுகத்திற் றேரின சித்தர்களின் தொகுப்பு
 பாரப்பா யென்னைப்போ லிரக்கத்தோர்கள்
 பரிவாக எவருந்தானில்லைப் பாரு
 ஆரப்பா இதைகருத்தாய்ச் சொல்லிப் போட்டேன்
 அரன்கண்டு சபித்துவிட்டா ரவரைக்கெஞ்சி
 காரப்பா வெளியாகச் சொன்னே னென்றார்
 கருவாக ராசியுள்ளோன் தேர்வா னென்றேன்
 ஏரப்பா கிரேதா யுகத்திற்பாரு
 என் மக்களைந்நூர்பேர் தேர்ந்திட்டாரே.

27

திரேதாயுகத்திலும் துவாபரயுகத்திலும் கலியுகத்திலுந்
தேரின சித்தர்களின் தொகுப்பு

தேரவே திரேதா யுகத்திற்பாரு

திறமாக ஆயிரம்பேர் சித்தரானார்

ஆரவே துவாபர யுகத்திலப்பா

ஆயிரத்தி அஞ்ஞாருபேர் அன்பாய்த் தேர்ந்தார்

பாரப்பா கலியுகத்திற் சொல்வேன்கேளு

பரிவாக மூவாயிரந்தான் தேர்வாரப்பா

சீரப்பா தேவிக்குச் சிவன்தான் சொன்னார்

சிறப்பான தேவி நந்திக்குச் சொன்னாளே.

28

சொல்லவே யான் கேட்டேன் நந்தி சொன்னார்

சொற்பெரிய தன்வந்திரி சொல்வேன்பாரு

அல்லவே ஆயிரந்தான் பொன்னீந்தாலும்

அப்பனே யிந்நூலை கொடுக்கவேண்டாம்

வல்லவே வடமொழியை கொடுத்தாயானால்

வல்வினையாய் நோயுனக்கு வந்துசேரும்

நல்லவே நான் சொன்னேன் எளிதீதல்ல

நலமாக தர்மத்தை எண்ணுவாயே.

29

தர்மத்தை எண்ணினவர்க் கெல்லாஞ்சித்தி

தவறாது ஒரு நாளுந் தர்மந்தர்மம்

வர்மவா னென்றாற்கால் வினைகட் சேரும்

வலுவான பிணிகளெல்லாம் வந்துபோச்சு

கற்மங்கள் செய்யாமல் தர்மஞ்செய்தால்

கருதிவந்த கற்மங்கள் தீரும்பாரு

தர்மவா னென்றாற்கால் சொல்வேன் கேளு

தயவாக மறப்பெல்லாஞ் சொல்வேன்பாரே.

30

வழலையின் பெயர்

பாரப்பா ஊமையென்ற எழுத்தை சொன்னேன்

பரிவாய் வாலைப்பெண்ணை திறந்து சொன்னேன்

ஆரப்பா சல்லிவேர் விபரஞ்சொன்னேன்

அப்பனே வழலையுட பேரைக் கேளு

வாரப்பா பிண்டமென்றும் அண்டமென்றும்
வளமான ஆதியந்த மென்றும்பேரு
நாரப்பா அடியென்று முடியென்றும் பேர்
நலமான நாததல்லியென்றும் பேரே.

31

பேரான குருவென்று முவருப் பென்றும்
பிரபல்லிய மானதொரு கம்பமென்று
மாரான வழலையென்று முப்புவென்று
மகத்தான கொடியென்று மூலமென்றும்
சீரான மதியென்று ரோமமென்றுஞ்
சொற்றூருசி சுவர்க்கார மூணுப் பென்றும்
நாரான ஏரண்டம் பேரண்ட மென்றும்
நலமான இல்லறத்தி' னண்டமென்றே.

32

இல்லான சிப்பியென்றும் நத்தையென்றும்
இதமான கும்பிடுகல் லென்றும் பேரு
வல்லானமேனி யானைக் கல்லென்றும்
வளமான வெள்ளைக்கல் லென்றும்பேரு
மல்லான சரமாரி யுப்பென்றும் பேர்
மகத்தான கேசரிதானென்றும் பேரு
நல்லான வாதியுப் பென்றும் பேரு
நலமான நாதவிந் தென்றும் பேரே.

33

பேரான பச்சைமலப் புளிதானென்றும்
பிரபல்லிய மானதொரு நாதமென்றும்
வாரான வழலைமுப்பூ வென்றும் பேரு
வளமான சத்தியுப்பு சிவத்தினுப்பு
காரான நாட்டுக்கரு வென்றும் பேரு
கனமான வெளிக்கருதா னென்றும்பேரு
மாரான பத்மினிசங்கினி தானென்றும்
மகத்தான அத்தினி தானென்றே.

34

தானான கோரையென்று முடிதானென்றுந்
தகத்தான வைந்துருவ மண்டமென்று
மானான கிளிஞ்சி யென்றுஞ் சிப்பியென்று
மகாமகா பூவென்று மிதற்கு பேரு

வானான சிற்றண்டம் பேரண்டமென்றும்
 வளமான நஞ்சினுட கொடிதானென்றுந்
 தானான காயென்றும் பழந்தா னென்றுந்
 தாக்கான கன்னியென்றுங் காட்டினாரே.

35

காட்டினா ரிரவியென்றுந் திகைப்பூ டென்றுங்
 கருத்தான திகைபூச்சி யென்றுஞ் சொன்னார்
 நாட்டினார் காயமென்றுஞ் சிவன்வித்தென்று
 நலமான இந்திரகோபப் பூச்சியென்றும்
 வாட்டினார் சனியீசன் வாகனந்தா னென்றும்
 வளமாக அஷ்டகம்பப் பாவையென்றும்
 மாட்டினார் கருங்கோழி யென்றுஞ் சொன்னார்
 மயமாக பேரெல்லாம் நாம்சொன்னோமே.

36

சொன்னோமே அறுபத்து நாலுபேருஞ்
 சொன்னதெல்லா மித்தனை முப்பூவிற்கப்பா
 அன்னோமே அறுபத்து நாலுசித்தர்
 அவரவர் களிச்சைபடி சாஸ்திரம் சொன்னார்
 வன்னோமே தலைகாலாய் சொல்லிப்போட்டார்
 வளமான சித்தர்கள்தான் வகுத்த நூல்கள்
 மன்னோமே சித்தர்கள்தான் கூடிக்கொண்டு
 மகத்தான பாஷைகளால் மறைத்திட்டாரே.

37

முளையின் பெயர்

மறைத்திட்டார் தலைப்பிண்டந் தன்னையப்பா
 மகத்தான முளைக்கு பேர்தான் கேளு
 அறைத்திட்டார் சிவன் விந்து முலைப்பா லென்றும்
 அன்பான பழச்சா நிதற்கு பேரு
 கறைத்திட்டாற் புளியென்றும் பழமலந்தா னென்றுங்
 கனமான ஐங்காய மென்றும்பேரு
 நறைந்திட்டார் விந்துவென்றுந் திகைப்பூடென்றும்
 நல்லதொரு திகைப்பூச்சி யென்றும்பேரே.

38

பேர்சொல்ல விதற்கப்பா வேணதுண்டு
 பேரான முளையை நீ தெளிவாய்க்காண

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

ஆர்சொல்லப் போரார்க ளென்னைப்போல
 அல்லாருஞ் சொன்னவித மிதுதானப்பா
 வார்சொல்லப் போனாலுந் தர்க்கஞ்செய்வார்
 வளமாக யான் சொன்னேன் தர்க்கஞ்செய்தார்
 நார்சொல்லி வாதாடி தர்க்கஞ்செய்தேன்
 நலமாக இந்நூலின் பொருள் சொல்வோமே.

39

நூல்தீதல்

சொல்லவே யொன்பதிலே யறிவுதோன்றி
 சொற்பெரிய புதிதனிலே நல்லோர்க் கல்லால்
 அல்லவே தர்மவானென்று சொல்லி
 அப்பனே துலாராசி யோர்க்கு ஈவாய்
 வல்லவே யவனுந்தான் சித்தனாவான்
 வளமாக சித்ததிக மாகச்செய்வான்
 நல்லவே இந்தவித மென்றுசொன்னேன்
 நலமான சித்தர்களுதான் மெச்சினாரே.

40

தலைப்பிண்ட செயநீர்

மெச்சவே தலைப்பிண்ட மண்டம் வாங்கி
 விருதான நல்லுரலில் போட்டுக்கொண்டு
 அச்சவே அமுதமென்ற ஜலத்தை வார்த்து
 அப்பனே இருப்புலக்கை யதனாற்சாடு
 வச்சவே பன்னிரண்டு ஜாமங் குத்து
 வளமாக ரேகித்து மெழுகுபோலாம்
 கச்சவே கரண்டி கொண்டு பீங்கானிற்போட்டு
 கனமான ரவிதனிலே நவநாள்வையே.

41

நவநாள்தான் வைக்கயிலே நீரிறங்கும்
 நலமான சீசாவில் பதனம் பண்ணு
 அவமான அண்டமடா விந்துவிந்து
 அப்பனே அண்டவிந்து தெளிவாய்ப்போச்சு
 நவநாள்தான் ரண்டுவித மாச்சுதப்பா
 நகையாதே செயநீரின் பெருமைகேளு

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

மவநாள்தான் முலைப்பாலுப் பழச்சாறென்றும்
மகத்தான நவநீத ஜெயநீராமே.

42

ஜெயமான முத்துநீ ரமுதமென்றுஞ்
செய்ததொரு செங்கழுநீர்ச் செந்நீராச்சு
அயமான வால்நீரும் வழலைநீரும்
அப்பனே வாமநீர் காமநீராம்
கயமான கன்னநீ ரண்டநீரு
கண்காண ஆணையுட விந்தென்றும்பேர்
நயமான கனியாத பழநீரென்றும்
நலமான பத்மினியின் நாதமென்றே

43

புளியின் பெயர்

நாதந்தான் பூமியுட நாதமென்று
நலமான பூநீறு பழத்தினீரு
வாதந்தா னிவ்விதத்தில் நிற்கும்பாரு
வளமான புளியினுட பேரைக்கேளு
ஆதந்தான் பழம்புளி மலப்புளி யென்றும்பேர்
அகமான பஞ்சமல மென்றும்பேரு
காதந்தான் ஐங்காய மென்றும்பேரு
கண்காணா வெளி கருவென்றிதற்குப்பேரே.

44

பேரான இந்நூலைப் பழித்த பேர்க்கும்
பிலமான கர்மநோய்ச் சித்திக்கும்பார்
ஆரான அஷ்டகுன்ம மெய்தும்பாரு
ஆராலுந் தீராது அரன்மேலாணை
வேரான வேதாந்த சித்தர் சொன்ன
வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் கருமறைப்பை
நாரான என் பேரன் தட்சணாயன்
நலமான ஆயிரத் திரு நாறென்றே

45

என்றேதான் ஆயிரத் திரு நூறப்பா
இதமாக வென்பேரன் மறைத்து வைத்தான்
கன்றென்ற கருக்களைத்தான் மறைத்து வைத்தான்
கனமாக இந்த விதமெடுத்து ஆடு

வன்றென்று நான்சொன்னப் படியெடுத்து
 வளமாக சொன்னசித்தர் சாஸ்திரவீதம்
 அன்றென்று அவரவர்தா னிம்முறை யெடுத்து
 அப்பனே நிகண்டினுடைக் கருசேர்த் தாட்டே. 46

ஆட்டா என்னைப்போற் றொண்டு செய்தோர்
 அப்பனே சித்தர்களி லாருமில்லை
 பாட்டா பணிவிடைக ளநேகஞ் செய்தேன்
 பரமான நந்தீசர்ப் பாதந்தன்னை
 வாட்டா நந்தீச ராயிரந்தா னீய்ந்தார்
 வளமான சகலகலைக் கியானமப்பா
 நாட்டா அஷ்டசித்தி யோகங்கண்டேன்
 நலமான ஞானவாதங் கண்டேனே. 47

கண்டதொரு ஞானமுடன் வாதப்போக்கு
 கனமான யோகமுடன் வைத்தியப் போக்கு
 விண்டதொரு மாந்திரிக மயேந்திரசாலம்
 வெளியாகத் திறந்துவிட் டாயிரத்தில்
 அண்டதொரு அண்டர்பிரா னருளைப்போற்றி
 அன்பான நிகண்டிதுதா னடக்கம் பண்ணு
 தொண்டனுக்கு தொண்டனா யிருந்தானாகிற்
 றோணாத கருவெல்லாந் தோணுங்கானே. 48

காணப்பா கண்மணி யஸ்வனியே கேளு
 காணாத கருவெல்லாங் காட்டுறேன்பார்
 தோணப்பா தொண்டுபண்ணு நூலைவாங்கு
 சொற்பெரிய மோசமதாய் வாங்கவேண்டாம்
 ஆணப்பா நூலீய்ந்தோர் மனநொந் தாற்கால்
 ஆனதொரு அந்தரமா யிடிதான் வீழும்
 பேணப்பா அவர்மனது பூரிக்கச்செய்து
 பிலமான நூலைத்தான் வாங்கிக் கொள்ளே. 49

சுத்தசலத்தின் பெயர்

கொள்ளவே சுத்தசலப் பேரைக்கேளு
 கொடிதான உரோமநீ ரென்றும்பேரு

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

கள்ளவே பனியினீ ரென்றும்பேரு
 கனமான எருக்கம்பா லென்றும்பேரு
 விள்ளவே ஊசினீ ரென்றும்பேரு
 விதமான அப்புநீ ரென்றும்பேரு
 அள்ளவே ஆலமடா லென்றும்பேரு
 அன்பான சங்குநீ ரென்றும்பேரே.

50

பேரான மதனவல்லி நீரென்றும் பேர்
 பிரபல்லிய மானதொரு வாசி நீரு
 வாரான வாசிக்கு உயிரென்றும் பேர்
 வளமான வாயமுர்த மென்றும் பேரு
 நாரான நவபிர்ம உயிரென்றும் பேர்

நீரான சுத்தசல மதற்குத் தானும்
 நிலையாக இத்தனைபேர் நிறைத்திட்டாரே.

51

நிறைத்திட்டார் சித்தர்கள்தான் கூடிக்கொண்டு
 நிலையாக பாஷைகள்தான் பேசிக்கொண்டார்
 விரைத்திட்டார் நூல்தோறும் பாஷையாக
 விபரமா யான்திறந்து நிகழ்த்திட்டேன்பார்
 நரைத்திட்டார் கன்னியுட குடத்தினீரை
 நலமான சலத்தைவிட்டா லெல்லாம் போச்சு
 இறைத்திட்டார் சுத்தசல மிதுதானப்பா.
 இதைவிடுத்தா லொன்று மில்லை இதமம்பாரே.

52

பாரப்பா எட்டான திங்கள்தானும்
 பற்றிவந்து சுத்தசலங் குடத்தில்நிற்கும்
 ஆரப்பா அதுதாண்டா மற்றொன்றில்லை
 அப்பனே அதைவிட்டால் வாதம்போச்சு
 வாரப்பா வழியாக திறந்துசொன் னேன்
 வளமாக என்னுலைப் பழித்தாரானால்
 நாரப்பா நரகில்வீழ்ந் தலைவார்பாரு
 நலமாக தரும புத்திரன் சொன்னேன்பாரே.

53

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

நூற்றொகை

சொன்னனடா ஒரு நிலையாய் நின்றாயானால்
 சொற்பெரிய சகலசித்து மிதற்குள்ளாகும்
 வன்னனடா இதைவிட்டால் மௌனமில்லை
 வளமான அமிர்தமென்ற பேருமில்லை
 கன்னனடா புத்திவர என்னுல்பாரு
 கனமான நிகண்டப்பா முன்னுறாகும்
 அன்னனடா இருநூற் றெட்டில் தானும்
 ஆனதொரு வைத்தியக் கருக்கிடை சொன்னேனே. 54

சொன்னனடா எழுபத் தொன்றிலப்பா
 சொற்பெரிய வைத்தியந்தா னப்பாபாரு
 அன்னனடா அஞ்ஞாற்றில் சகலகலை சொன்னேன்
 அப்பனே ஆயிரத் திருநூறுக்குள்
 வன்னனடா வாதமொடு வைத்திய மார்க்கம்
 வளமாக பன்னீராயிரந்தான் பாரு
 மன்னனடா சகலமுந்தான் தோற்றிவிக்கும்
 மகத்தான முப்பூ நாற்பதையும் பாரே. 55

பாரப்பா ஞான மைம்பதையும் பாரு
 பாருலகில் முப்பதிலே மகிமை பாரு
 ஆரப்பா நாடி யெண்பதையும் பாரு
 அன்பான ஞான வெண்பா ஈராரும் பார்
 வாரப்பா என்னுலி லொன்று பார்த்தால்
 வளமாகக் கருக்களெல்லாந் தோற்றும்பாரு
 நாரப்பா இவையெல்லாம் பார்த்தா யானால்
 நலமாக யோகவா னாவாய் பாரே. 56

யோகமென்ற வாசியதை யறியவேண்டும்
 யுகம்வரைக்குஞ் சடலமது நிற்கவேண்டும்
 வாகமென்ற வாலைப்பெண்ணை அறியவேண்டும்
 வளமான சல்லிவே ரறியவேண்டும்
 நாகமென்ற ரவிமதியை அறியவேண்டும்
 நலமான சிவசக்தி யறியவேண்டும்

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

பாகமென்ற கைபாக மறியவேண்டும்

பரிவான் மந்திரந்தான் சித்திக்கவேண்டே.

57

சிவமுப்பூ

சித்திக்க வகைகேளு சொல்வே னப்பா

சிதசாத தலைப்பிண்ட வோடதப்பா

வத்திக்க நாலுதான் கொண்டு வந்து

வளமாக கல்லுறலி லிட்டுத்தாக்கு

அத்திக்க இருப்புலக்கை யதனாற்சாடு

ஆனதொடு அண்டமெல்லாம் தூளாய்ப்போகும்

நத்திக்க நாலுபலம் பூநீறாகும்

நலமாக இரண்டுமொன்றாய் பாண்டத்திற்போடே.

58

போடவே பனிநீரு படிதான் வாரு

பொருளான அண்டவிந்து படியரைதான் வாரு

ஆடவே கலக்கியதை தெளிவிருத்து

அப்பனே அத்தெளிவைக் காய்ச்சு காய்ச்சு

வாடவே வேண்டாங்காண் காய்ச்சிக் கொண்டால்

வளமான எண்ணெய்க்க்கி மெழுகுபோலாம்

நாடவே குழம்பாகும் எடுத்துக்கொண்டு

நலமான பீங்கானில் வார்த்திடாயே.

59

வாரடா அகலமுள்ள பீங்கானில்தான்

வளமாக வார்த்ததின் மேல் பீங்கான்முடு

ஆரடா சிவப்புமண் பூமியிற்றான்

அப்பனே நந்தவனம் வைத்துக்கொண்டு

நாரடா வதனடுவில் மேடைப்போட்டு

நலமான பீங்கானை வைத்துப்போற்று

காரடா பால்பழ முபசாரஞ் செய்து

கனமாக நாற்பத் தஞ்சநாளே.

60

அஞ்சநாட் சென்று சென்றால் சொல்லக்கேளு

ஆரான முப்பூவும் பூக்கும்பாரு

வஞ்சுகின்ற முப்பூவை யெடுத்துக்கொண்டு

வளமாக குப்பிதனில் பதனம் பண்ணு

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

நஞ்சிதுதான் சிவமுப்பு பதனம்பண்ணு
 நலமான முப்பூவுக்கு பூசைப்பண்ணு
 கஞ்சுகின்ற நான் சொன்ன முப்பூப்போல
 கடிதான முப்பூவுஞ் சொல்லார்பாரே.

61

சக்தியின் முப்பூபெயர்

பாரடா சிவமுப்பு சொன்னேனப்பா
 பரமான சக்தியின் முப்பூவைக்கேளு
 ஆரடா இருநான்காம் பிண்டம்வாங்கி
 ஆனதொரு அண்டமதை யெடுத்துக்கொண்டு
 வாரடா அண்டத்தின் கோரைப்போக்கி
 வளமான ஓட்டுடனே மூளைவாங்கி
 நாரடா உரலிலிட்டுச் சொல்லக்கேளு
 நாதாந்த உலக்கை கொண்டு சாடுசாடே.

62

சாடப்பா சாடயிலேமுன் புளியும்போடு
 சமர்த்தான மெழுகுபோ லிரேகிக்கும்பார்
 வாடப்பா வழித்தெடுத்துப் பாண்டத்திட்டு
 வளமான சுத்தசலம் படியிரண்டு
 நாடப்பா செந்நீரு படிதானொன்று
 நலமான பாண்டத்தில் வார்த்திடாய்நீ
 ஆடப்பா அடுப்பேற்றிக் கலக்கிக்கொண்டு
 அப்பனே தீய்மூட்டி யெரித்திடாயே.

63

எரித்திடவே யிதிலெண்ணெய் கக்கிப்போகும்
 இதமான எண்ணெய்க்ககி மஞ்சட்போலாம்.
 வரித்திடவே நாதமென் றிதற்குப்பேரு
 வளமான பாண்டத்தை யிறக்கிக்கொண்டு
 நரித்திடவே பீங்கான்தான் அகலமாக
 நலமாக பீங்கானில் ஊற்றிக்கொண்டு
 அரித்திடவே முன்சொன்ன பூமிக்கேற்றி
 ஆனதொரு மேடையைதான் சதுரம்பண்ணே.

64

பண்ணப்பா தும்பைசெடி குழவைத்து
 பரிவாக நடுமேடை பீங்கான்வைத்து

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

வண்ணப்பா அர்ச்சனைதான் தும்பைப்பூவால்
 வளமாக நாற்பதுநாட் செய்துவாநீ
 அண்ணப்பா மேலுமொரு பீங்கான்முடு
 அப்பனே யிரவிலிரண்டாஞ் சாமம்வாங்கு
 நண்ணப்பா ஒருசாம மதிதான் வீசும்
 நலமாக பகல்தனி லிரவி வீசந்தானே.

65

வீசுகிற கனலிலே பூக்கும்பூவு
 விதமான முப்பூவு வெள்ளையையா
 ஆசுகிற தென்னவென்றால் சாரைப்போல
 அப்பனே கம்பியுப் பிரைச்சல்காணும்
 வாசுகிற தேவியுப்பு இதுதானப்பா
 வளமான முப்பூவை பதனம்பண்ணு
 நாசுகிற தேவியுப்பை பதனம்பண்ணு
 நலமான குப்பிதனி லடக்கம்பண்ணே.

66

அடக்கப்பா சிவத்துக்குச் சத்திசொன்னேன்
 அன்பான சிவமதுதான் விந்துவிந்து
 வடக்கப்பா சத்திதான் நாதமாகும்
 வளமான அகாரமுடன் உகாரம்நிற்கும்
 நடக்கப்பா நாதமது உகாரந் தாண்டா
 நலமான விந்துதான் அகாரமாகும்
 சடக்கப்பா பிரிதிவி அப்புமாகும்
 சமர்த்தான அப்புடனே பிரிதிவியென்றே.

67

உரோமப் பெயர்

என்றப்பா பிரிதிவி யப்புங்கூடி
 இதமான முப்பூவாம் இனிமேற் கேளு
 வன்றப்பா சிவசத்தி யுப்புச் சொன்னேன்
 வளமான மயிர்தனக்குப் பெயர்தான் கேளு
 அன்றப்பா தோறையென்றுஞ் சவ்வென்றும் பேர்
 ஆனதொரு மயிர்தனக்கு சகலஞ் சொல்வார்
 மன்றப்பா சகலத்திற்கு மயிரைப் போக்கு
 மகத்தான மயிர்ப்போக்கி யெல்லாஞ் செய்யே.

68

செய்யப்பா என்னிகண்டைச் சித்தர்கூடி

செம்மையுட னவரிடத்தில் வைத்திருந்தார்

வையப்பா வாதாடி கேள்வி சொன்னேன்

வளமான நிகண்டையப்பா ஈய்ந்தார்பாரு

வையப்பா உந்தனுக் கீய்வேனப்பா

மகத்தான நிகண்டிதுதான் வளஞ் சொன்னேன்பார்

நையப்பா இன்னமொன்று சொல்வேன் பாரு

நலமான சிவமுப்பூச் சுண்ணங் கேளே.

69

சிவமுப்பூச் சுண்ணம்

கேளப்பா சிவனுப்பு பலந்தானாலு

கிருபையாய் கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு

ஆளப்பா சிவவிந்து விட்டு ஆட்டு

அப்பனே சாமமதிரெண்டு ஆட்டு

வாளப்பா சுத்தசலம் சாமம் எட்டு

வளமாக மயனம தாய் ஆட்டிக்கொண்டு

நாளப்பா வழித்தெடுத்து வில்லைசெய்து

நலமானச் சுக்காக உலர்த்திடாயே

70

உலர்த்தப்பா ரவிதனிலே யுலர்த்திக்கொண்டு

உத்தமனே முன்னீறால் சீலைசெய்து

வலர்த்தப்பா வராட்டி யெட்டிற் புடத்தைப் போடு

வளமாக ஆறியபின் பார்த்தாயானால்

அலர்த்தப்பா வெண்முப்பூச் சுண்ணமாகும்

ஆனதொரு சுண்ணமதை பதனம் பண்ணு

கலர்த்தப்பா சுண்ணத்தை குப்பிதன்னில்

கனமாக பதனம் பண்ணிப் பூசை பண்ணே.

71

முப்பூச்சுண்ணப்பையர்

பண்ணப்பா முப்பூச் சுண்ணப் பேரைக்கேளு

பரிவான வழலைச் சுண்ணமென்றும்பேரு

அண்ணப்பா அண்டச்சுண்ண மென்றும்பேரு

ஆனதொரு சுவர்காரச் சுண்ணமென்றும்பேரு

வண்ணப்பா விந்துச் சுண்ணமென்றும்பேரு
 வலுவான பூரணத்தின் சுண்ணமென்றும்
 கண்ணப்பா காரச்சுண்ண மென்றும்பேரு
 கனமான சவர்க்காரச் சுண்ணந்தானே.

72

தானப்பா பூநீற்றுச் சுண்ணமென்றும்
 தயவான வெண்காரச் சுண்ணமென்றும்
 வானப்பா மதனவல்லிச் சுண்ணமென்றும்
 வளமான பூமிநாதச் சுண்ணமென்றும்
 கானப்பா மதயானைச் சுண்ணமென்று
 கடிதான ஆனைக்கற் சுண்ணமென்றும்
 ஆனப்பா முப்புநீ நென்றும்பேரு
 ஆனதொரு சங்கு சுண்ணமென்றும்பேரே.

73

பேரப்பா முப்பூச் சுண்ணப் பேருமாகும்
 பிரபல்லிய மானதொரு சமாதிச் சுண்ணம்
 வாரப்பா இவ்வாறு முப்பூச் சுண்ணம்
 வளமாக இத்தனை பேராச்சுதப்பா
 ஆரப்பா ஆறிவார்கள் முப்பூச் சுண்ணம்
 அப்பனே யறிந்தாற்கால் சித்தன்சித்தன்
 காரப்பா பிரம்மனொடு விட்ணுருத்திரன்
 கடிதான இவர் மூவர் முப்பூவாச்சே.

74

ஆச்சப்பா இவர்முவ ராலே ஐயா
 ஆனதொரு சராசரங்கள் கொடுமுடிகளாச்சு
 வாச்சப்பா இந்நூலை வலதழித்தால்
 வளமான கர்மனோ யெய்தும் பாரு
 நாச்சப்பா நூல்களைத்தான் அறியாமுடர்
 நலமான சாஸ்திரத்தை யெளிதென்பார்பார்
 காச்சப்பா காமிகளோ நூலைக்காண்பர்
 கனமான சிவயோகி பார்ப்பான்பாரே.

75

சிவயோகி பார்த்தாற்கால் எல்லாஞ்சித்தி
 சிறப்பான மடையரப்பா அறியமாட்டார்
 அவயோகி யானாற்கால் அழிந்தேபோகும்
 ஆனதொரு செய்முறைகள் பலியாத்ப்பா

நவயோகி யாகிலுந்தான் நூல்பார்த்தாற்கால்
 நலமாக பார்க்கயிலே யெல்லாந் தோன்றும்
 மவயோகி பார்த்தாற்கால் நூல்களோதான்
 மகத்தான நூல்களப்பா மயங்கும்பாரே.

76

மயங்குதடா இவன்புத்தி மயங்கிப்போகும்
 மகத்தான நூலப்பா நால்விதமாய்த் தோன்றும்
 அயங்குமடா இவன்மனதைப் பழித்தேபோடும்
 அவன் நினைத்தப்படிதோன்று முடியாதப்பா
 வயங்குமடா வழக்காளி நூலதாகும்
 வளமான நூலைத்தான் எளிதாய்ப்பார்ப்பான்
 நயங்குமடா நன்மைவா னென்றாற் கால்தான்
 நலமான ஒருமனதாய்ப் பார்ப்பான்பாரே.

77

ஒருமனதா யிருந்தாற்கால் எல்லாஞ்சித்தி
 உலுத்தரென்ற காமுகர்க்கு சித்தியாமோ
 வருமனதாய் ஒருவரைத்தான் மோசம்பண்ணி
 வளமாக தன்மனுதான் பிழைக்கச் செய்தேன்
 அருமனந்தான் அந்திசந்தி யவர் நொந்தாந்தால்
 ஆனதொரு மோசத்தால் கருமமாச்சு
 கருமந்தான் கொடிதான பாவஞ்செய்துக்
 கனமான நூல்பார்த்தால் சித்தியாதே.

78

சித்தித்தால் நல்லோர்க்குச் சித்தியாகும்
 சிறப்பான தவயோகிக் கெல்லாஞ்சித்தி
 வத்தித்தால் யோகமுடன் ஞானமார்க்கம்
 வளமான வாதமொடு வைத்தியசித்தி
 அத்தித்தா லவர்மனதா லொன்று சொன்னால்
 ஆனதொரு சொல்லப்பா பலிக்கும்பாரு
 நத்தித்தால் தருமவா னவன்தானப்பா
 நலமான ராசியுள்ளோன் சித்தன்தானே.

79

மதி ஜெயநீர்

சித்தான மதிஜெயநீர் சொல்லக்கேளு
 சிதறாமல் அண்டத்தை வாங்கிக்கொண்டு

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

வத்தான நடுப்பாதிப் பிளந்துக்கொண்டு
 வளமான கம்பியுப்பு பலந்தான்போடு
 மத்தான சிவசுண்ணங் காரச்சுண்ணம்
 மருவிவரும் பலமதுதான் அதனிற்போடு
 அத்தான மதிதனிலே வைத்திட்டாற்கால்
 ஆனதொரு விந்தெல்லாம் நீராய்ப்போமே.

80

மதிசெயநீரின் பெயர்

போமப்பா இதன்பேர்தான் சொல்லக்கேளு
 பிரபல்லியமானதொரு மதிசெய நீரென்றும்
 ஆமப்பா ரவிசெய நீரென்றும்பேரு
 ஆனதொரு அண்டநீ ரென்றும்பேரு
 வாமப்பா வாலையெய நீரென்றும்பேர்
 வளமான அண்டத்தின் விந்தென்றும்பேர்
 காமப்பா கன்னிநீ ரென்றும்பேரு
 கனமான பதுமினியின் செயநீரென்றே.

81

செயமாக என்னைப்போல் சிறந்துசொல்லார்
 தீர்க்கமா யென்வாக்குக் கெதிரோ இல்லை
 வயமான வழலைதான் பூசித்தேன்பார்
 வளமாக சகலசித்துஞ் சொன்னா ளாத்தாள்
 மயமான வாலையென்ன வாயதோ கொஞ்சம்
 மகத்தான வாலையவள் சித்தர்தேவி
 நயமான சித்தருக்குத் தாயாய் நின்றாள்
 நல்லதொரு வாலையைத்தான் வசியம்பண்ணே.

82

வாலை பூசை

பண்ணப்பா வாலையூசைச் சொல்லக்கேளு
 பண்பாக ஓம் - கிலியும் சவ்வென்றே சொல்
 அண்ணப்பா ஐய்யும் - ரீயுமென்று
 அன்பான வரீயும் - நரீயுமென்று சொல்லு
 வண்ணப்பா அம் - உம்மென்று மாட்டு
 வளமான வாலையுட மந்திரந்தானாச்சு
 நண்ணப்பா நாற்பத்தஞ்சுக் குள்ளே
 நலமாக லட்சத்தெண் ணாயிரந்தான் போடே.

83

போடப்பா பூசைதான் சொல்லக்கேளு
 புகழான வடைதோசை அப்பத்தோடு
 வாடப்பா பால்பழங்கள் தேங்காய் வெல்லம்
 வளமான வஸ்துவொடு சுத்தி வைத்து
 நாடப்பா தாம்பூலம் நெய்வேத்தியத் தோடு
 நலமான புட்ப பரிமாணங்கள் சாத்து
 ஆடப்பா கதம்பகஸ்தூரிப் புனுகு சாத்து
 ஆனதொரு சாம்பிராணி வர்த்திவையே.

84

வையப்பா வில்வம் அர்ச்சனைகட் செய்து
 வளமான பாவை வைத்து செய்து ஷாநீ
 அய்யப்பா அன்னமொடு சுத்திகளும் வைத்து
 ஆனதொரு வாலையைத்தான் பூசைபண்ணு
 வையப்பா மதனவல்லி வசியமாவாள்
 மகத்தான வாலைப்பெண் சித்தியாச்சே
 நையப்பா நாகவல்லி வசியமாணால்
 நலமான சித்தெல்லாந் தோன்றும்பாரே.

85

நஞ்சுக் கொடியின் பெயர்

பாரப்பா நஞ்சுக்கொடி பச்சையென்றும்
 பாங்கான உரமென்றும் அதற்குப்பேரு
 தாரப்பா நாடியென்றும் வீரமென்றும்
 தருகான பூரமென்றும் குருவண்டென்றும்
 வாரப்பா கல்லுப்பென்றும் பேரு
 வளமான பிண்டத்தில் மூத்தவண்டு
 நாரப்பா வெண்சாரையென்று பேரு
 நலமான கருநெல்லி யென்றும் பேரே.

86

பேரப்பா பெற்றதொரு ரசந்தானென்றும்
 பேரான வெண்ணாவ லென்றும்பேரு
 ஆரப்பா மதியென்றும் அமுர்தமென்றும்
 ஆனதொரு விந்தென்று நாதமென்றும்
 வாரப்பா கல்லுப் பென்றும் பேரு
 வளமான கரியினுட உப்பென்றுஞ் சொல்லார்

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

நாரப்பா நந்தியுப்பு வாலையுப்பென்றும்
நலமாகப் பலவிதமாய் நாட்டினாரே.

87

நாட்டவே யானறிந்து சொல்வேனப்பா
நலமான பரபிரமப் பிண்டப் பேராச்சு
வாட்டவே நந்தியென்ன பிண்டம் பிண்டம்
கருவான வாலையென்ன அண்டமண்டம்
காட்டவே கருவென்ன நாதம்நாதம்
கருவான கருவென்ன விந்துவிந்து
மாட்டவே நாதமென்ன உகாரமாகும்
மகத்தான விந்தென்ன அகாரந்தானே.

88

தானாக அண்டவிந்து அண்டநாதம்
தனதாக முன்னேதான் சொல்லிட்டேன்
வானாக யான்சொன்னாற் போலேயப்பா
வளமாக ஆருந்தான் சொல்லார் சொல்லார்
ஆனாக ரசமதுதன் விந்துவிந்து
ஆணாத நஞ்சுக்கொடி பிண்டத்தோ டிருக்கம்
தானாக உரமதுதான் புளிதானப்பா
தனதான வீரமது புளிதானப்பாரே.

89

பாரடா பூரமது புளிதானப்பா
பாலகனே கருவண்டு புளிதானப்பா
ஆரடா கருநாபி புளிதா னென்றும்
ஆனதொரு பச்சையப்பா முளைமுளை
வாரடா மூத்தவண்டு பிண்டம்பிண்டம்
வளமான வெண்சாரை விந்துவிந்து
நாரடா கருநெல்லி நாதம்நாதம்
நலமான மதியமுர்தம் நாதவிந்தே.

90

அண்டச்சுண்ணம்

நாதந்தான் கல்லுப்பு அண்டமப்பா
நலமான வெண்ணாவல் சத்தியுப்பு
நாதந்தான் பத்தான மாதமப்பா
மகத்தான அண்டபிண்ட மூர்த்திகாணும்

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

வாதந்தா னிவ்விதமாய் திறந்து சொன்னேன்
வளமான அண்டத்தின் சுண்ணங்கேளு
ஆதந்தான் தலைப்பிண்ட மண்டோடப்பா
ஆனதொரு ஓடப்பா ரண்டெடுத்தே.

91

எடுத்தப்பா கல்லுறலி லிட்டுக்கொண்டு
இதமான இரும்புலக்கை யதனாற்சாடி
வடுத்தப்பா தூளாக்கி வடித்துக்கொண்டு
வளமாக கல்வத்தி லிட்டுத்தாக்கு
அடுத்தப்பா சுத்தசலம் வார்த்தரைத்து
அப்பனே யதன்பிறகு சொல்லக்கேளு
நடுத்தப்பா சிவச்சுண்ணம் பலந்தான்போடு
நலமான முன்விந்தால் சாமமாட்டே.

92

ஆட்டிடுவாய் வில்லைசெய்து ரவியிற்போடு
அப்பனே யுலர்ந்தபின்பு எடுத்துக்கொண்டு
வாட்டிடுவாய் செந்நீரால் சீலைசெய்து
வளமாக புடம்போட நீறிப்போகும்
நீட்டிடுவாய் நீரெடுத்துப் பூசைப்பண்ணு
நினைவாக சல்லிவேர்ப் பூசைப்பண்ணி
நாட்டிடுவாய் குப்பிதனி லடக்கஞ்செய்து
நலமான சிவஅண்டச் சுண்ணமாச்சே.

93

சத்தியண்டச் சுண்ணம்

ஆச்சப்பா சிவஅண்டச் சுண்ணஞ்சொன்னேன்
ஆனதொரு சக்தியண்டச் சுண்ணங்கேளு
வாச்சப்பா எட்டாவது பிண்டம்வாங்கி
வளமாக அண்டத்தை வாங்கிக்கொண்டு
காச்சப்பா கோரையுடன் முளைப்போக்கிக்
கனமான அண்டத்தைச் சுத்திக்கேளு
நாச்சப்பா பூநீறு படிதானொன்று
நலமான சுத்தசலம் படிதான் ரண்டே.

94

ரண்டப்பா இரண்டு மொன்றாய்க் கலக்கிக் கொண்டு
ரேகித்து அடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டு

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

வண்டப்பா தீமூட்டி யெரித்திட்டாற்கால்
 வளமாக சுத்தமதாய்ச் சுத்தியாச்சு
 கண்டப்பா அண்டோடு எண்ணெய் கக்கிக்
 கனமாக எண்ணெயது கழன்றுப் போகும்
 அண்டப்பா அண்டத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
 அப்பனே தல்லுறலி லிட்டுச்சாடே.

95

சாடப்பா அண்டத்தைத் தூளாய்ப் பண்ணி
 சாஸ்திரமா மென்னுடைய கலைக்கியான வீதம்
 ஆட்டப்பா கல்வத்தி லிட்டுக் கொண்டு
 அப்பனே அவ்வித முன் செயநீர்வாரு
 நாட்டப்பா அரைத்து வில்லைப் பிடித்துக்கொண்டு
 நலமான ரவிதனில் உலர வைத்து
 காட்டப்பா புடம் போட் டெடுத்தாயானால்
 கனமான வெண்ணீறாய் நீறிப்போமே.

96

நீறுமடா சுண்ணாம்பாய்க் கடுங்காரச் சுண்ணம்
 நிலையான சத்தியண்டச் சுண்ணமாச்சு
 வாருமடா அண்டச் சுண்ணஞ் சித்தரப்பா
 வளமாக மறைத்து வைத்தார் நான்திறந்தேன்
 ஆருமடா என்னைப்போல் திறந்து சொல்லார்
 அப்பனே தன்வந்திரி யென் பேராச்சு
 காருமடா கன்னிப்பெண் வயதோ பத்துக்
 கனமான அண்டமடா பிண்டமென்றே.

97

என்றப்பா பிண்டத்தி லண்டமாச்சு
 எழிலான அண்டத்திற் புளிதானாச்சு
 அன்றப்பா புளியதுதான் குருவண்டாச்சு
 ஆனதொரு குருவண்டால் புழுகுமாச்சு
 வன்றப்பா பச்சையது அண்டத்தில் தான்
 வளமான அவுரிபச்சை யதுதானப்பா
 நன்றப்பா வாசியுட அமுர்தமாச்சு
 நலமான கண்ணோட்ட மமுர்தமாச்சே.

98

ஆச்சப்பா ஊமையனை யிழுத்துக்கொண்டு
 அப்பனே கண்ணோடப் பழக்கம் பண்ணால்

வாச்சப்பா வாயமுர்த முருகி வீழும்
 வளமான சங்கு நீர் தீர்த்தம் வீழும்
 காச்சப்பா கண்ணோட்டம் பார்த்தாயானால்
 கனமான மனக்கண்ணுந் தெரியலாச்சு
 நாச்சப்பா நந்திக்கண் தெரிந்தபோதே
 நலமான் சகலமுந்தான் தோற்றுந்தானே.

99

தானப்பா நல்லோர்க்குச் சித்தியாகும்
 தனதான சிவயோகி சித்தன்தானாம்
 வானப்பா சித்தனாய்ப் பிறந்தோர்க்கெல்லாம்
 வளமான சித்தியெல்லாந்தானே தோற்றும்
 ஆமப்பா சித்தனென்ற பேர்தானென்ன
 ஆனதொரு கன்னியுடன் துலார்த்தோர்க்கெல்லாம்
 மானப்பா நூல்களைத்தான் சேர்ப்பானையா
 மகத்தான கன்னியது தருமனன்றே.

100

தருமந்தா னிப்பிறப்பில் செய்தோர்க் கன்றி
 தானாக காட்டுமடா மறுபிறப்பில்
 வருமந்தான் துலாத்தினுட வண்மைக் கேளு
 வளமான துலாராசி உச்சமானால்
 நருமந்தா னல்லபதி னாறிலப்பா
 நலமான சித்தனென்ற பேருமதாகும்
 தருமந்தான் காமிகளுக் கென்னலாகும்
 கனமான ராசிகலைக் கியானம் பாரே.

101

பாரடா என்னுடைய கலைக்கியானத்தைப்
 பற்றியே பார்த்தோருக் கெல்லாந் தோன்றும்
 ஆரடா கலையென்ன சகலகலை தோன்றும்
 அப்பனே நல்லோர்க்கு கலைக்கியானம் போதும்
 வாரடா வழிதுரையு மிதிலே தோன்றும்
 வளமான சித்தெல்லாங் காணலாகும்
 நாரடா நந்தியொளி காணும்பாரு
 நலமான எட்டெட்டு மாடும் பாரே.

102

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

வெடியுப்பு

பாரப்பா அண்டச் சுண்ணஞ் சொன்னேன்பாரு
 பரிவான உப்புவகை சொல்வேன் கேளு
 வாரப்பா வெடியுப்பு சொல்வேனப்பா
 வளமான பூநீறு படியரைதானப்பா
 ஆரப்பா முன்சொன்ன கம்பியுப்பு
 அப்பனே பலமொன்று வாங்கிக்கொண்டு
 நாரப்பா அமுரிதனில் பூநீ நிட்டு
 நலமாக கலக்கியதை தெளியவாங்கே.

103

வாங்கப்பா தெளியவைத்துக் காய்ச்சக் காய்ச்ச
 வளமாக இறக்கியதை அஞ்சுதரங் காய்ச்ச
 ஆங்கப்பா அஞ்சாந் தரத்திலப்பா
 ஆனதொரு கம்பியுப்புக் கூடச்சேரு
 பாங்கப்பா பதமாக இறக்கிக் கொண்டு
 பாங்கான சதிரோடு தன்னிலாற்று
 சாங்கப்பா அஞ்சாங்காய்ச்ச லுப்பாமந்த
 சார்வான வெடியுப்பைப் பதனம் பண்ணே.

104

கல்லுப்பு

பண்ணப்பா பூசை செய்து பதனம் பண்ணு
 பார்தனிலே விள்ளாதே யிம்முப்பூதான்
 அண்ணப்பா வெடியுப்புச் சொன்னேனப்பா
 ஆனதொரு கல்லுப்பு முறைதான் கேளு
 வண்ணப்பா அண்டங் குழித்தயிலம் வாங்கி
 வளமான பூநீறு படிதானொன்று
 நண்ணப்பா பாண்டத்தில் தயிலம் பூநீறிட்டு
 நலமான வெடியுப்பு பலமொன்றிட்டே.

105

இட்டப்பா சுத்தசலம் படிதான் ரண்டு
 இதமான முன்செய நீர் படிதான் வாரு
 வட்டப்பா கலக்கியதை யடுப்பிலேற்றி
 வளமாகக் காய்ச்சியதை யிறக்கிடாய்நீ

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

அட்டப்பா இந்தவிதம் ஏழுதரங் காய்ச்சு
 ஆனதொரு இக்குழம்பை ரவியில் வைநீ
 நட்டப்பா தயில மிது கல்லுப்பாச்சு
 நல்லாயிலங் கல்லாய் பூக்கும்பாரே.

106

கல்லுப்பின் பெயர்

கல்லப்பா இக்கல்லை ஆர்தான் சொன்னார்
 கனமான தயிலமடா காட்டொண்ணாது
 வல்லப்பா சத்தியது வெடியுப்பாச்சு
 வளமான சிவமதுதான் கல்லுப்பாச்சு
 நல்லப்பா இத்திரண்டுங் குருதானாச்சு
 நலமாக இதனுடைய பேரைக் கேளு
 அல்லப்பா ஆனந்தவுப்பென்றுஞ் சொல்வார்
 அப்பனே நந்தியுப்பு நாதியுப்பே.

107

உப்பான கல்லுப்பு பொட்டலுப்பு
 உத்தமனே பூநீற்றுப்பென்றே சொல்வார்
 அப்பான சலவுப்பு சமுத்திர உப்பு
 ஆனதொரு கேசரத் துப்பென்றே சொல்வார்
 கப்பான கம்பியுப்புக் கந்தனுப்பு
 கனமான கல்லுப்பு வெடியுப் பென்றும்
 அப்பான பளிங்குப்புப் பாரையுப்பு
 அடவான காரஉப்புச் சார உப்பே.

108

வெடியுப்புக்கட்டு

சாரான பாரையுப்பு அட்டுப்பாச்சு
 சார்வான சத்திசிவ உப்புக்குத்தான்
 கூரான குருவண்டு உப்புக்குத்தான்
 குணமான இத்தனைப்பேர்க் கூறினார்பார்
 ஆரான வெடியுப்புக் கட்டு கேளு
 அப்பனே முன்விந்தால் சுருக்குசாமம்
 வாரான சுத்தசலம் சாமம் கண்டு
 வளமாக புளியதனாற் கலசங்கட்டே.

109

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

கட்டடா விந்ததனாற் சீலைசெய்து

கனகமதைப் புடம்போட உருக்கிக்கட்டும்
வட்டடா கட்டெடுத்துச் சொல்லக் கேளு
வளமான செம்பதிலே பத்துக்கொன்று
அட்டடா ஈந்திடவே பத்தரை மாற்றாகும்
அப்பனே ஈயத்திற் கொடுத்துப் பாரு
நட்டடா நாகவெள்ளி பத்தரை தானாகும்
நலமான கட்டதனை பதனம் பண்ணே.

110

கல்லுப்புக் கட்டு

பண்ணடா கல்லுப்புக் கட்டுக்கேளு

பரிந்தைங்காயம் வாய்ப்பரைத்துப்பூசி
வெண்ணடா முலைப்பாலாற் சீலைசெய்து
வேதாந்த புடம்போட இருக்கிக் கட்டும்
சண்ணடா செம்பைத்தா னுருக்கிக் கொண்டு
சமர்த்தாக அதனிலே கடுகளவு போடு
அண்ணடா பதினாறாம் பழுத்துப்போம்
அப்பனே ஈயத்திற் கொடுத்துப்பாரே.

111

வெடியுப்புச்சுண்ணம்

பாரப்பா சந்திரன் தன் உதயம்போலாம்
பார்தனிலே விள்ளாதே பதனம் பண்ணு
ஆரப்பா வெடியுப்புச் சுண்ணங்கேளு
அப்பனே வெடியுப்பு கல்வத்திலிட்டு
ஏரப்பா சிவமுப்பூச் சுண்ணங் கழஞ்சிபோடு
இதமாக முன்செயநீ ரதனாலாட்டி
வாரப்பா வில்லைசெய்து புடத்திற்போடு
வளமாக சுண்ணாம்பாய் நீறிப்போமே.

112

கல்லுப்புச்சுண்ணம்

போமப்பா கல்லுப்புச் சுண்ணங் கேளு
புகழ்பெரிய கல்வமதில் கல்லுப்பிட்டு
ஆமப்பா சத்தி முப்பூச்சுண்ணம் விறாகன்போடு
அப்பனே பழச்சாற்றால் சாமமாட்டு

வாமப்பா வழித்தெடுத்து வில்லை செய்து
வளமாக ரவியுலர்த்திப் புடத்தைப்போடு
காமப்பா கனகமது சுண்ணாம்பாய்ப் போகும்
கருத்தான கற்சுண்ணம் பதனம் பண்ணே.

113

பண்ணப்பா வேதைக்கு மாட்டினாற்கால்
பாங்கான சொர்னமதாய் விளையும் பாரு
அண்ணப்பா வாதவித்தைக் கோடி கோடி
அப்பனே யாகுதென்று செய்ய வேண்டாம்
ஒண்ணப்பா யோகத்தைப் பாருபாரு
உகம் உகமாய் காயமதை நிறுத்திக் கொள்ளு
வண்ணப்பா வைத்யமொடு ஞானம் பாரு
வளமாக நல்வினையைத் தேடிக் கொள்ளே.

114

வெடியுப்பு செயநீர்
கொள்ளவே என்னுடைய நூல்பார்த் தோர்க்குக்
குணமாக நல்வினைகட் சேரும்பாரு
விள்ளவே யான்விண்டேன் பொருளையப்பா
விதமாக என்னைப்போல் விள்வாரில்லை
அள்ளவே வெடியுப்புச் செயநீர்கேளு
அப்பனே வெடியுப்புப் பலமொன்றப்பா
கள்ளப்பா கந்தனுப்புப் பலமொன்றப்பா
கனமான முப்பூச் சுண்ணம் பலமொன் றாமே.

115

ஒன்றான பீங்கானி லிவைமுன்றிட்டு
உத்தமனே முன்செயநீர் கொஞ்சம்வாரு
வன்றான மதிதனிலே வைத்திட்டாற்கால்
வளமாக ரேகித்து செயநீராகும்
நன்றான செயநீரை யெடுத்துக்கொண்டு
நலமான குப்பிதனில் பதனம்பண்ணு
நன்றான வாலைதன்னைப்பூசைப் பண்ணில்
அமுர்தம்போல் செயநீருந் தோன்றுந்தானே.

116

கல்லுப்பு செயநீர்
தோன்றுமடா கல்லுப்பு செயநீர் கேளு
சொற்பெரிய கல்லுப்புப் பலமொன்றப்பா

ஆன்றுமடா அண்டவிந்து பலமொன்றிட்டு
 அப்பனே இவைரண்டும் பீங்கானில் வைத்து
 வானுமடா சித்திரைதான் ரவியில் வைக்க
 வளமாக செயநீரா யுருகிப் போகும்
 நானுமடா குப்பிதனில் பதனம் பண்ணு
 நாயகியை பூசைசெய்து அடக்கம் பண்ணே.

117

குரு அண்ட செயநீர்

பண்ணடா வாதிகளே யிவைரண்டால்தான்
 பரிவான உப்பெல்லாஞ் செயநீராகும்
 நண்ணடா குருஉப்புச் செயநீராச்சு
 நலமான குரு அண்டச் செயநீர்க்கேளு
 வண்ணடா சிப்பிஒன்றெடுத்து வந்து
 வளமான கபாலவிந்து அதனிற்போட்டு
 அண்ணடா புளிசெயநீ ரதனில்வாரு
 அப்பனே சிவமுப்பூச் சுண்ணம்போடே.

118

போடப்பா கனலிலே வைத்திட்டாற்கால்
 புகழ்பெரிய செயநீராய்த் தெளிந்துநிற்கும்
 வாடப்பா குப்பிதனில் பதனம் பண்ணு
 வளமான செயநீரைப் பூசைபண்ணு
 நாடப்பா அண்டசெய நீர்க்கு நிகரொன்றுண்டோ
 நலமான செயநீர்தான் குருவுமாச்சு
 காடப்பா இதனாலே செயநீர்கோடி
 கனமாக குருசெயநீர் சேர்த்து ஆட்டே.

119

ஆட்டவே இதுமுன்று பிரம்மாவிஷ்ணு
 ஆனதொரு ருத்திரனு மமர்ந்தார்பாரு
 வாட்டவே இவர்முவ ராலேயப்பா
 வளமாக சத்தசாகரங் களாச்சு
 பாட்டவே பாடிவிட்டே னென்றெண்ணாதே
 பரிவான பொருளப்பா பாட்டெல் லாந்தான்
 நாட்டவே மனுஷருக்காய் ஆய்ந்து தேறி
 நலமாக இத்தனையும் நாட்டினோமே.

120

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

நாட்டினோ முன்னோர்கள் வாக்கியமென்று
 நலமாக பூசை செய்தால்பதவியாச்சு
 நாட்டினோ மிப்பிறப்பி விராசியில்லாவிட்டால்
 நலம் பெறவே மறுபிறப்பிற் சித்தனாவான்
 காட்டினோ மிப்பிறப்பிற் சாஸ்திரம்பார்த்துக்
 கடிதாக தர்மத்தை யெண்ணினோர்க்கு
 மாட்டினோ மறுபிறப்பில் நல்வினைகளெய்து
 மகத்தான முற்பிறப்பின் துலா ராசியோர்க்கே.

121

இராசியறியும் படி

இராசிதா னிருந்தோர்கள் சாஸ்திரம் பார்த்தால்
 இரவில்லாதான் ராஜாளியெடுத்தாற் போல
 வாசிதான் கொண்டுவிடுங் கேசரத்தில்
 வளமாக நல்லோர்க்கிவ் விதமாம் பாரு
 நாசிதானோடாத கழியைக் காட்டும்
 நலமான ஒன்பதிலே போகாதப்பா
 காசிதான் போனாலு மென்னவாகுங்
 கடிதான கோபத்துடன் குதைத்தள்ளே.

122

தள்ளவே வஞ்சனையும் பொய்யுமாகா
 தனதான விருநெஞ்சு படைக்கலாகா
 வள்ளவே மோசமுடன் மாய்கையாகா
 வளமாக நிந்தையோடு அபாண்டமாகா
 அள்ளவே கள்ளம்பொய் சாகுடியாகா
 அருளுடைய குரு நிந்தை யாகாதப்பா
 கள்ளவே வஞ்சியுட் சாபமாகா
 கனமான சீவசெந்தை வதை செய்யாதே.

123

ஞானத்தின் துட்சம்

செய்யவே யிவையெல்லாம் தள்ளினோர்கள்
 செயலான துலாத்தினுட ராசியாவார்
 ஐயவே ஒன்பதாம் மாசத்திற்றான்
 ஆனதொரு நல்வினைகள் தொல்வினைகளீவார்

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

நையவே நல்லோர்க்கு நல்வினைகளீவார்
 நலமாக பிரமனருள் நடக்கும்பாரு
 நையவே இப்பிறப்பில் நல்வினைகட் செய்தால்
 நலமான மறுபிறப்பில் பதவியாச்சே.

124

ஆச்சப்பா நல்வினைகள் திறந்து சொன்னேன்
 அப்பனே தொல்வினைக ளறிந்து சொன்னேன்
 வாச்சப்பா இவ்விதமா யிருக்கா மூடர்
 வளமாக நூல்பார்த்தா லென்னவாகுங்
 காச்சப்பா கன்மிகட்கு சாஸ்திரமாமோ
 கனமான சிவயோகிக் காகும்பாரு
 நாச்சப்பா சிவயோகி யானாற்கால்தான்
 நலமான சாஸ்திரத்தை பார்த்துச் சேரே.

125

சேரப்பா சாஸ்திரத்தை தொகையாய்ப்பாரு
 செம்மையுள்ள கருக்களெல்லாம் தொகையாய்க் காணும்
 பாரப்பா வழிதுரையுஞ் செவ்வைக் கண்டால்
 பலமான சித்தனென்ன சித்தன் சித்தன்
 காரப்பா சற்குருவைக் காருகாரு
 கனமான வழிதுரையும் காணும் காணும்
 நாரப்பா நந்தியொளி கண்ணில் காணும்
 நலமான ஞானத்தின் சூட்சம் பாரே.

126

பாரப்பா ஞானத்தின் சூட்சங்கேளு
 பதரறிய வழலைமுறை யறிய வேண்டுங்
 காரப்பா கண்ணோட்ட மறியவேண்டுங்
 கனமான செளதிரியை யறியவேண்டும்
 வாரப்பா வாசியை தானறிய வேண்டும்
 வளமான ஊமையனை யறிய வேண்டும்
 நாரப்பா நந்தியொளி காண வேண்டும்
 நாதாந்த முப்பூவை யறியவன்றே.

127

அறியவே வாசியுட மகிமைச் சொன்னேன்
 ஆனதொரு ஊமையெழுத்தனைச் சொன்னேன்

வறியவே வாலையுட மகிமை சொன்னேன்
 வளமான சல்லிவே ரறியச் சொன்னேன்
 கறியவே வாதத்தின் பொருளைச் சொன்னேன்
 ஞானத்தின் நுணுக்கஞ் சொன்னேன்
 நறியவே நாதாக்கண் மறைப்புச் சொன்னேன்
 நலமான செயநீர்கட் சொன்னேன் பாரே.

128

சொன்னனடா முப்புவின் குட்சம் சொன்னேன்
 சொற்பெரிய விந்தினிட மகிமைச் சொன்னேன்
 நன்னனடா நாதத்தின் மூர்த்தஞ் சொன்னேன்
 நலமான குருஅண்டச் சுண்ணஞ் சொன்னேன்
 வண்ணனடா வழிதுறைக ளறியச் சொன்னேன்
 வளமான ஞானத்தின் தர்மஞ் சொன்னேன்
 கன்னனடா உப்புவகை ஜெயநீர் சொன்னேன்
 கனமான அண்டஜெய நீர்சொல்வேனே.

129

சொல்லவே சாஸ்திரத்தை விரித்துச் சொன்னேன்
 சொற்பெரிய மூடர்கள்தான றியார்பாரு
 அல்லவே யான் சொன்னாற் போலேயப்பா
 ஆருந்தான் சொல்லார்க ளறிந்துப் பாரு
 வல்லவே சொல்லிவிட்டேன் வழியாயப்பா
 வளமான என்னுல்யார் கொடுக்கப் போரார்
 நல்லவே என்னுல்தான் உலகத்தோர்க்கு
 நலமான என்னுல்தான் கிட்டாதென்றே.

130

கிட்டுமப்பா கிட்டினால் கோவைப்பாரு
 கிடையாத சாஸ்திரந்தான் நூல் கற்றோர்க்கு
 மட்டுமப்பா மடையருக்கு கிட்டா கிட்டா
 மகத்தான ஞானிகள்தான் நூலைக் காப்பார்
 வட்டுமப்பா நூல்பார்த்தோர் உழைப்பார்பாரு
 வளமான ஜண்டிமாடு பார்த்தாலென்ன
 நட்டுமப்பா சாவியென்ன பட்டும் பாழாம்
 நலமாக பொய்ச்சுது தள்ளினோர்க்கே.

131

தள்ளடா கோபமுடன் பொய்ச்சுதைத் தள்ளு
 தனமாக இவை மூன்றுந் தள்ளினோர்க்கு

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

வள்ளடா வாதந்தான் சித்திக்கும்பார்

வளமான நாற்றுரையுங் காண்பார்பாரு

நள்ளடா எந்தேசம் உத்ரதேசம்

நலம்பெரிய என்னுடைய கிரந்தஞ் சொன்னேன்
விள்ளடா யதைபிரித்துத் தமிழாய்ச் சொன்னேன்

விதமாக வென்னுடைய சாஸ்திரம் பாரே.

132

பாரப்பா என்மொழியைப் பழித்தோர்க்குத்தான்

பரபிர்மன் வல்வினை களெய்தும்பாரு

ஆரப்பா என்மொழியைக் கண்டபேர்கள்

ஆன இப் பிறப்பில் சித்தனாகாவிட்டால்

வாரப்பா மறுபிறப்பில் சித்தனாவான்

வளமான இறக்கத்தை யெண்ணு எண்ணு

நாரப்பா நல்லோர்க்கு மோட்ச மோட்சம்

நலமான புல்லோர்க்கு நரகந்தானே.

133

கருவிக ளறியும்படி

தானப்பா நரகில் வீழ்ந்தமுவார் பாரு

தனதான நல்லோர்க்கு மோட்ச மோட்சம்

வானப்பா வழிபுறையாய்ச் சொல்லி விட்டேன்

வளமான என்னிகண்டு இதுதானப்பா

கானற்பால் மதியமுர்தங் கொண்ட பேர்கள்

கனமான சாயுச்சியப் பதவியாவார்

நானப்பா சொல்லி விட்டேன் முறையாய்ச் செய்தால்

நலமாக முறைபாகஞ் செய்பாகங் காணே.

134.

முறையப்பா முறையாகச் சொல்லி விட்டேன்

முடியான அடிநடுவு மூன்று மாச்சு

அறையப்பா ஒன்றுமில்லை பிர்மா விஷ்ணு

ஆனதொரு உருத்திரனு மமர்ந்தார்பாரு

வறையப்பா அகாரமுடன் உகாரம் இகாரம்

வகையாக இவை மூன்று முயிர் தானப்பா

மறையப்பா அதிமறைகள் வேதமாச்சு

மகத்தான கொடிமுடியும் மூன்று மாச்சே.

135

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

ஆச்சப்பா ஆதியந்தம் பனிநீராச்சு
 அப்பனே அண்டமுடன் விந்துநாதம்
 காய்ச்சப்பா வஸ்துவுடன் மதுமாங் கிஷ்மாகும்
 கனத்ததொரு ஐம்பூத மதற்குள்ளாகும்
 வாச்சப்பா ஆதார மேலேசாரம்
 வளமான கருவிகள்தான் தொண்ணூற்றாறும்
 நாச்சப்பா இதிலடக்கந் தொண்ணூற்றாறும்
 நலமான சுத்தமொடு பரிசுமாமே.

136

பொய்ஞ் ஞானி

ஆமப்பா கருவிகள் தானிவ்வாறாகும்
 அப்பனே குருவென்ன கருதானாகும்
 பாமப்பா பாழ்ஞ்ஞானி யுலகஞானி
 பசப்பாக பசப்புகிற ஞானிக்கூற்றேள்
 வாமப்பா யோகமது செய்வே னென்பான்
 வளமான கற்குயடா மெய்ஞ்ஞான யோகி
 நாமப்பா வையகத்தில் மௌனமாக
 நலமுடனே வாய்முடி பசப்புவானே.

137

வானப்பா வாய்முடி மான்பரோடே
 வளமாக கைக்காட்டிக் கண்ணால் மயக்குவான் பார்
 ஆனப்பா மனிதர்களு மதிமயங்கி
 ஆனதொரு கைக்குள்ளே பொருளும் ஈவார்
 கானற்பால் மதியமுர்தங் கொண்டே னென்பார்
 கனமான கள்ளுஞ் சாராயங் கொள்வார்
 நானப்பா யோகமது செய்தே னென்பார்
 நலமிலா காமபோகஞ் செய்வார் பாரே.

138

செய்யப்பா வாசிவசஞ் செய்தே னென்பார்
 செயமான கன்னிப் பெண்ணை வைத்துச் செய்வார்
 வையப்பா வாதமது செய்வே னென்பார்
 வளமாக பொன்னை வைத்து மாராட்டஞ் செய்வார்
 நெய்யப்பா இதுவெல்லாம் சித்தர் வேடிக்கை பார்ப்பார்
 நிஜமில்லா பொய்க்குருக்கள் மகிமைபாரு

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

ஐயப்பா இத்தேசம் விட்டுப் போவார்
அப்பனே மறுதேசத்தில் மயக்குவாரே.

139

உருமாற்ற மைச்சித்தர்

வாரப்பா அவர்வயிறு பிழைக்க வேண்டி
வளமாக பலவிதமா வேஷஞ் செய்வார்
ஆரப்பா அவர்கள்தான் பொய்க்குருக்கள்
அப்பனே மாற்றமைச் சித்தர்கேளு
நாரப்பா உலகத்தி லேழைப் போலே
நலமாக திரிவார்கள் நவிலக்கேளு
காரப்பா நிமிஷத்தில் மாற்றமையிட்டுக்
கருவாக உருமாற்றித் திரிவாற்பாரே.

140

திரிந்துக் கொண்டு உலகத்தில் புதுமை பார்ப்பார்
திருவான விஷ்ணுமயக் கூத்தைப் பார்ப்பார்
வரைந்து கொண்டு தேசாதி தேசந்தோறும்
வளமான அதிசயங்கள் காண்பார் பாரு
அறிந்து கொண்டு அவரடியைப் பூசை பண்ணி
ஆனதொரு சாத்திரத்தைச் சேர்த்தே னென்று
கரிந்து கொண்டு அவர்கண்ணில் காட்டினாற்கால்
கனமாகக் கைப்பாகங் காட்டுவாரே.

141

காட்டாமல் சாத்திரந்தர் னில்லா விட்டால்
கனமான தொழில்வர்மஞ் சொல்லார் பாரு
வாட்டாம லவர்வற்மஞ் சொல்லினாற்கால்
வளமாக அலரிக்கெதிரி நீயென்றென்பார்
ஆட்டாமல் கோவை சாத்திர மில்லாவிட்டால்
அப்பனே சாட்சியில்லை என்றென்பார்பாரு
தாட்டாமல் கோவை நூல் சேர்த்துக்காட்டு
தனதான என்னுடைய சாஸ்திரம் பார்ப்பாரே.

142

பார்த்தாற்கா லவர்மனது கனிந்து கொண்டு
பரிவான தன்வந்திரி சாஸ்திரமென்று
கார்த்தாக்கா லுழைப்பாளி யென்றுச் சொல்லிக்
கருத்தான சாஸ்திரத்தின் சாட்சிச் சொல்வார்

மார்த்தான மற்றோர்க்குச் சொல்லார் சொல்லார்
மகத்தான சிவயோகி தனக்குச் சொல்வார்
ஆர்த்தாக்கால் கற்மிகட்குக் கண்ணில் தோற்றார்
அப்பனே நல்லோர்க்குத் தோணுவாரே.

143

வைத்திய துட்சம் மெழுகு

தோணவே வைத்தியத்தின் குட்சங் கேளு
தொகுப்பான நரியிறைச்சி நெய்யும் வாங்கி
வாணவே தலைப்பிண்டம் நெய்யும் வாங்கி
வளமான கருங்கோழி நெய்யும் வாங்கி
காணவே அண்டமுப்பூ தானுங் கூட்டிக்
கனமாக இவை நான்குங் கல்வத்திட்டு
ஆணவே நற்சாம மாட்டினாற்கால்
ஆனதொரு மெழுகாகும் பாணிதனில் வையே.

144

வையப்பா வாலைக்குப் பூசைப்பண்ணி
வளமாக பற்பஞ் சிந்தாரத்திற்கும்
ஐயப்பா அதில்கடுகு கொடுத்திட்டாற்கால்
அப்பனே சிந்தாரமொடு பற்பமாகும்
நையப்பா நையாத சரச்கெல் லாந்தான்
நன்றாக சித்திக்கு மறுபத்தி நாலும்
கையப்பா நவலோக மிதனால் மாளும்
கனமான உப்புவாக மாண்டுபோமே.

145

வைத்திய துக்ஷமுப்பூ

போகமடா வைத்தியத்தின் குருதானாகும்
பொருளான வஸ்தோட மெழுகாமிந்த
வாகுமடா மெழுகிதுதா னாகும்பாரு
வளமான மெழுகிதுதான் வகுத்துப்பாரு
ஏகமடா வைத்தியத்தின் துக்ஷமுப்பூ
என்மகனே சொல்லுகிறே னறிந்துப்பாரு
நாகுமடா நல்லோர்க்குச் குட்சஞ் சொன்னேன்
நலமான வயித்தியரே கேட்டிடரே.

146

கேளப்பா தலைப்பிண்டங் கொண்டுவந்து

கெணிதமாய் வற்றலா யுலர்த்திக் கொண்டு
வாளப்பா பூநீறு படிதானொன்று
வடமான பனிநீறு படிதான் ரண்டு
ஆளப்பா கலக்கியதை தெளிவை வாங்கி
யப்பனே பாண்டத்தி லூற்றிக்கொண்டு
நாளப்பா அதில் பிண்டம் போட்டுக் காய்ச்சு
நலமாகக் காய்ச்சயி லெண்ணைக் கக்கிப்போமே.

147

போமப்பா எண்ணெய்க்கக்கி வெளிறு தட்டும்

புகழான பிண்டமதை ரவியுலர்த்திக்
காமப்பா ரவியுலர்த்திக் கல்லுரலில் தாக்குக்
கனமான உலக்கைக் கொண்டு சாடு - சாடு
வாமப்பா சாடையிலே தூளாய்ப் போகும்
வளமான தூளெடுத்த தரித்துக் கொண்டு
நாமப்பா தூளெடுத்துப் பாண்டத்திட்டு
நலமான சுத்தசலம் படிதான் வாரே.

148

வாரப்பா கலக்கியதை தெளியக்காய்ச்சு

வளமாகக் காய்ச்சயில் சுண்ணம் படரும்பாரு
ஆரப்பா அப்பதத்திலிறக்கிக் கொண்டு
அப்பனே துல்லியமுள்ள அகலப்பீங்கான்
தாரப்பா கலக்கியதைப் பீங்கானில் வார்த்துக்
கனமான செம்பூமிக் கேகிக் கொண்டு
நாமப்பா நற்சதுர மேடைப்போட்டு
நலமாக அதன்மீதில் வைத்துப் போற்றே.

149

போற்றப்பா பதினாறு நாளைக்குள்ளே

பொருளான முப்பூவும் பூக்கும்பாரு
ஆற்றப்பா சித்திரையும் பங்குனியுமாகும்
ஆனதொரு வைகாசி மெத்தநன்று
வாற்றப்பா ஆனியிவை நாலுமாகும்
வளமான முப்பூவும் பூக்குங்காலம்
காற்றப்பா மேல்நோக்கி வீசங்காலம்
கனமான காலமிது முப்பூச்செய்யே.

150

செய்யப்பா முப்புவை யெடுத்துக் கொண்டு
 செயலான குப்பிதனில் பதனம் பண்ணு
 ஐயப்பா அரனை நீ தியானம் பண்ணு
 அப்பனே முப்புவைப் பணிந்திடாய்நீ
 வையப்பா வாமத்தின் பூசைப்பண்ணி
 வளமான முப்புவை யெடுத்துக் கொண்டு
 கையப்பா சிந்தூரம் பற்பத்தோடு
 கனமான லேகியங்கள் கிருதந்தானே.

151

தானான தயிலமொடு எண்ணெய் நெய்தான்
 தாக்கான புடத்தயிலம் சரக்குவைப்பு
 வேனான கியாழமொடு மாத்திரை தானும்
 வேதாந்த குழம்புகளுங் கட்டுத்தானும்
 ஆனான ரணவைத்திய மிவைகட் கெல்லாம்
 அப்பனே யிக்குருவை கடுகளவு மாட்டு
 நானான கனகமுள்ளோன் வைத்திய நென்பார்
 கடிதான உலகினில் சற்குரு தானாமே.

152

ஆமப்பா வயித்தியர்க்குக் குருதான் வேணும்
 அப்பனே குருவை விட்டாலெல்லாம் பொய்யாம்
 காமப்பா உழைத்தோருக் கெல்லா மெய்யாம்
 கடிதான உலகசிவ யோகிநீதான்
 வாமப்பா உன்முகத்தைத் கற்மநோய் கண்டால்
 வளமாக கெடிகெட்டுப் பயந்தோடிப்போம்
 நாமப்பா முன்சொன்ன மெழுகுவேணும்
 நலமான முப்புவும் வேணும்பாரே.

153

பாரப்பா மெழுகு கொண்டறுபத்துநாலும்
 பரிவாகக் கொல்லுதற்கு மெழுகுவேணும்
 ஆரப்பா நவலோக மெல்லாமாளும்
 அப்பனே சஞ்சீவி மெழுகாலப்பா
 வாரப்பா வயித்திய துறையுங் காணும்
 வளமான வயித்தியர்க்கு நல்வினைதானாச்சு
 காரப்ா கனகசபை நடனங்காணும்
 கனமான சிவனுமையுங் காணலாச்சே.

154

ஆச்சப்பா வயித்தியனை நோயாளித்தான்
 அப்பனே யவனழைக்கும் வகைதான் கேளு
 வாச்சப்பா என்னுயிர்க்கு தெய்வமென்பார்
 வளமாக நோய்தீர்ந்தால் சலிப்புத் தோன்றும்
 காச்சப்பா முழுதிலுந்தான் தீர்ந்து போனால்
 கடிதான பகையாளி வந்தானென்பார்
 நாச்சப்பா பகையாளிப் பணத்திற்குத்தான்
 நலமான பணத்தாசை யுள்ளோர் பாரே.

155

பாரப்பா அவரிடத்திற் செல்லவேண்டாம்
 பகரரிய தர்மத்தை யெண்ணிச் செய்நீ
 ஆரப்பா அவர்தனக்கு நரகமாச்ச
 அப்பனே வயித்தியர்க்கு மோகூமாச்ச
 வாரப்பா வயித்தியனுட வித்தைபாரு
 வளமான பிரமாவின வித்தையாகும்
 நாரப்பா நரஜன்மம் பிறந்தாலென்ன
 நல்ராசியுளோன் பிறக்க வேணுந்தானே.

156

வேணுமென்ன சகலகலை கற்கவேணும்
 வேதாந்த சாஸ்திரத்தை யறியவேணும்
 ஆணுமென்ன பிறக்கிறது நல்லோரப்பா
 அதிலுந்தான் கூன்குருடு முடவனாகா
 காணுமென்ன இவைதள்ளிப் பிறந்தோருக்குக்
 கனமான நல்லோராய்ப் பிறப்பாரையா
 நாணுமென்ன இவைதள்ளிப் பிறந்தோருக்கு
 நலமான சாயுச்சியப் பதவிதானே.

157

தானான ஆணவத்தால் கெட்டுப்போவார்
 தனதான புத்தியுள்ளோர் தேர்வார்பாரு
 மானான மாய்கையினால் மதத்தால் தானும்
 மகத்தான் தீவினைக ளடர்ந்துப் போச்சு
 வேனான வேதாந்த சாஸ்திரம் பார்த்தாலும்
 வீணப்பா தேறார்கள் வீணர் வீணர்
 கானான அவர்பிறந்த ஜன்மக்கூறு
 கழுதையடா அவர்பிறப்பு மட்டிமாதே.

158

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

மாட்டப்பா அவனுக்கு சாஸ்திரமென்ன
 மகத்தான சிவயோகி புத்தியுள்ளோன்
 ஆடப்பா புத்திமான் சாஸ்திரம் பார்த்தால்
 அப்பனே யட்சிணத்தில் தேர்வான்பாரு
 வாடப்பா வாசியைத்தான் புத்தியாலே
 வளமாகக் கூடினவன் புத்தியுள்ளோன்
 நாடப்பா சிவயோகிக் கூட்டிக் கொள்வான்
 நலமான வாசியா லெல்லா மாச்சே.

159

ஆச்சப்பா எல்லாந்தான் கற்றாலென்ன
 அப்பனே சாகாக்கல்வி கற்க வேணும்
 வாச்சப்பா சாகாம லிருந்துக் கொண்டு
 வளமான அறுபத்து நாலுமாடு
 காச்சப்பா கனகசபை நடனங் காணும்
 கனமான திரிலோகஞ் சுற்றிவாநீ
 நாச்சப்பா வாசிகண்டால் நந்தியொளி காணும்
 நலமான அஷ்ட சித்திக் கைக்குள்ளாச்சே.

160

புருடருக்கு வசிய மாத்திரை

ஆச்சடா வயித்தியருக் கொன்று சொல்வேன்
 அப்பனே தேவாங்கின் கண்ணும் பித்தும்
 நாச்சடா ஆந்தையுட பித்துங் கூட்டு
 நலமான கருங்காகப் பித்துங்கூட்டு
 வாச்சடா கருங்கோழிப் பித்துங்கூட்டு
 வளமான நரியினுட பித்துங் கூட்டு
 காச்சடா கருங்குருவிப் பித்துங் கூட்டு
 கனமான உடும்பினுட பித்துங் கூட்டே.

161

கூட்டடா என்மகனே சொல்வேன் பாரு
 குருவான கன்னிப்பொன் நாதங்கூட்டு
 வாட்டடா சாரையுட பித்துங்கூட்டு
 வளமான பச்சோந்தி பித்துங்கூட்டு
 நாட்டடா புல்லா மணக்குங் கூட்டு
 நலமான சிறுபூனைக் காலிவேரும்

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

காட்டடா லவங்கமொடு சாதிக்காயும்

கனமான பத்திரியும் புனுகுங் கூட்டே.

162

கூட்டவே வகைக்குமொரு கழஞ்சு கூட்டிக்

குறிப்பான கல்வத்திற் போட்டுக் கொண்டு

ஆட்டவே கன்னியுட நாதம் விட்டு

அப்பனே சாமமது ரண்டு மாட்டு

காட்டவே சுத்தசலம் விட்டு ஆட்டுக்

கனமான மெழுகுபதந் தன்னைப் பார்த்து

வாட்டவே யுண்டைமணி போலுருட்டி

வளமான நிழலுலர்த்தி செப்பில் வையே.

163

வையடா வயித்தியரே மனிதருக்கு

வளமான கருவி கடுகளவெடுத்து

நையடா நோய்வந்த போதிலேதான்

நலமாக கொடுத்துவிடு ஒருபோதில்தான்

கையடா மறுபொழுது நோய்க்கு அவிழ்தம் ஈவாய்

கைகண்ட வித்தையடா உந்தனுக்கு

மையடா மதிமயங்கிநீ கேட்டதெல்லாம்

மகத்தான வயித்திய நென்றீவார்பாரே.

164

மதிமயக்கப் பொடி

ஈயவே ஸ்திரீகட்குத் தன் பஞ்சக் கருவெடுத்த

தியல்பாக கொடுத்துவிடு அதிமோகமாவார்

வாயவே மகத்தான ஈடுஞ்சொன்னேன்

வளமான மதிமயக்கப் பொடியைக்கேளு

ஆயவே குருவான திகைப்பூடோடு

அப்பனே யிந்திரகோபங் குழியானைக்கூட்டு

மாயவே தும்பியுடன் சுழல்வண்டப்பா

மகத்தான பச்சைப் பாம்பி னஞ்சுதானே.

165

நஞ்சான வல்லூறின் நஞ்சுக்கூட்டு

நலமான அடைக்கலத்தின் நஞ்சுக்கூட்டு

வஞ்சான வக்கணாத்தி நஞ்சுக்கூட்டு

வளமான கருங்குரங்கு நஞ்சுக்கூட்டு

அஞ்சான கரும்பூனை நஞ்சுக்கூட்டு
 அப்பனே கருப்புநாய் நஞ்சுக்கூட்டு
 கஞ்சான கடைமருந்து சரக்கைக்கேளு
 கருவான மதனப்பூ கஞ்சா வித்துங்கூட்டே. 166
 வக்கணத்தி - நாமநாத்தி

கூட்டப்பா மரமஞ்சள் கஸ்தூரிமஞ்சள்
 குருவான குங்குமப்பூ சந்தனத்தூள்
 வாட்டப்பா பச்சைக்கற் பூரங்கஸ்தூரி
 வளமான சவ்வாது புணுகுங்கூட்டு
 ஆட்டப்பா அதிமதுரஞ் சுக்குங்கூட்டு
 அப்பனே காடாற்று முன்னெலும்புங்கூட்டு
 நாட்டப்பா வெட்டிவேர் விலாமிச்சோடு
 நலமாக தொட்டாற்கால் வாடிவேரே. 167
 (காடாற்று முன்னெலும்பு - மயானத்திற் பிணஞ்சுட்ட எலும்பு)

வேரோடு செந்நாயுருவி வேரும்
 வேதாந்த பொற்கையான் வேருங்கூட்டு
 ஆரோடு விடணி மூலவேருங் கூட்டு
 ஆனதோர் கருமத்தின் வேருங்கூட்டு
 நாரோடு வெண்தா மரையின் கிழங்குங்கூட்டு
 நலமான சிறியநங்கைப் பெரியநங்கை
 வாரோடு ஆலின்மேற் கட்டுக் கொடியும் வாங்கு
 வளமான வேருந்தான் கூடச்சேரே. 168

சேரப்பா செங்கழுநீர்ப் பூவுங்கூட்டு
 சிறப்பான சீதேவி குமரிவேரும்
 ஆரப்பா நஞ்சுபாலை வேருங்கூட்டு
 அப்பனே நரிமிரட்டி வேருங்கூட்டு
 வாரப்பா வெண்குன்றி வேருங்கூட்டு
 வளமான கருங்கையான் வேருங்கூட்டு
 காரப்பா நீலி நாயுருவிவேருங்
 கனமான ஆலின் கீழாலின்வேரே. 169

(சீதேவி - பொன்னாங்காணி, குமரி - கற்றாழை, நஞ்சுபாலை -
 கழுதைப்பாலை, நரிமிரட்டி - கிலுகிலுப்பை, கருங்கையான் - கறுப்பு
 கரிசலாங்கண்ணி, நீலி - அவுரி)

வேரான முத்தமொடு தேவதாரம்

வேதாந்த ஆனையுட நெருஞ்சில்கூட்டு

ஆரான மேனிவேர் தானுங்கூட்டு

அப்பனே யெழுத்தாணிக்கூர் பச்சிலையுங்கூட்டு

வாரான ஆகாச கருடக்கிழங்கும்

வளமான ஆகாசத் தாமரையுங்கூட்டு

கூரான ஐம்பத்து நாலுமாச்சு

குறிப்பாக வகைக்கிரண்டு கழஞ்சுக்கூட்டே.

170

(மேனி - குப்பைமேனி)

கூட்டா வேர்வகைகள் சூரணமே செய்துக்

குருவான கடைமருந்துசூரணமே பண்ணி

வாட்டா அதிதமுள்ள சட்டிதன்னில்

வளமாக சுத்தசலம் படிரண்டிட்டு

நாட்டா இந்தவகை சூரணங்களெல்லாம்

நலமாக கொட்டியதன் மேலேவைத்து

காட்டா சுத்தஜல மேல்தெளித்துச் சட்டிமுடி

கனமான சீலைமண் செய்துலர்த்தே.

171

உலர்த்தா அடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டி

யுத்தமனே யொருஜாம மெரித்தாயானால்

வலர்த்தா கடுங்கார பித்தமேறும்

வகையாக இறக்கிக்கொண்டு சீலைவாங்கு

மலர்த்தா பீங்கானில் போட்டுக்கொண்டு

மலர்த்தான நிழலுலர்த்தி யெடுத்துக் கொள்ளு

அலர்த்தா புதுக்கலயந் தன்னிற்போட்டு

அணி சவாது புணுகு பூரம் வெட்டிவேர்தாளே.

172

தூளான இவையெல்லாம் வாசங் கூட்டி

துருவான் மஞ்சள் சீலைக் கலயஞ்சுற்று

ஆளான வயிரவர்க்குப் பூசைசெய்து

அப்பனே மோகினி மந்திரந்தான் சொல்லு

மாளான மங்-றங்-கென்றே சொல்லு

மகத்தான சிங் - வங் மோகினி வாவாவென்று

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

நாளான மோகினிக்கு லக்ஷமோதி
நலமாக தூளெடுத்து மனிதர் மீதில்வீசே. 173

வீசயிலே மதிமயங்கி சனங்கள் தானும்
வேதாந்தி சொன்னபடி நடப்பார்பாரு
ஆசையிலே ஸ்திரீகளுட பேரைச்சொல்லி
அப்பனே வீசிடுவாய் வேதாந்திநீதான்
மாசையிலே மதிமயங்கி மோகவெறிகொண்டு
மகத்தான ஸ்திரீகளப்பா வருவார்பாரு
காசையிலே கன்னியர்கள் கோடாகோடி
கனமான பணங்கேட்டால் ஈவார்பாரே. 174

பாரடா ஞானிகளே யித்தொழில்கள் தானும்
பரிவாக உங்களுக்கு வேண்டாம் பாரு
ஆரடா இத்தொழில்கள் நிறுத்திக்கொண்டு
அப்பனே அறுபத்து நாலுமாடு
வாரடா வினோதவித்தை யிதுதானப்பா
வளமான இதுவெல்லாந் தோஷம்தோஷம்
நாறடா மறைப்பு மையொன்றுக்கேளு
நல்லசித்தர்க் கதீதவித்தை யிதுதான்பாரே. 175

உருமாற்றுமை

தானான மறைப்புமை சொல்லக்கேளு
தருவான கருடனுடக் கண்ணும்வாங்கு
வானான கருங்கோழிக் கண்ணும்வாங்கு
வளமான காக்கையுட கண்ணும்வாங்கு
தேனான தேவாங்கின் கண்ணும்வாங்கு
திருவான அட்டையது பத்துங்கூட்டி
கானான கருங்குரங்குக் கண்ணும்வாங்கு
கருதிக்கேள் இடும்பினுடப் பித்துங்கூட்டே. 176

கூட்டடா நஞ்சுபாலை வேரின்கீழே
குருவான வண்டுண்டு எடுத்துக் கூட்டு
நாட்டடா மணற்றவளைக் காட்டிலப்பா
நலமான சஞ்சீவி கருணையுண்டு

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

மாட்டடா எடுத்ததனைக் கூடச்சேரு

மகத்தான பெரிய நங்கை சிறிய நங்கை

காட்டடா தலைப்பிண்டம் அமாவாசை தன்னில்
கருவாக செத்துதென்றால் கண்ணும் வாங்கே.

177

வாங்கடா இவையெல்லாம் ரவியுலர்த்தி

வளமான கல்வத்தில் குரணித்து

ஆங்கடா கன்னியுட நாதச் சீலை

அப்பனே யதிலிட்டு திரிதிறித்து

சாங்கடாத் தலைப்பிண்ட மண்டையோடு வாங்கி

சர்வாங்கந் தலைப்பிள்ளை நெய்யை வாங்கு

நங்கடா அகல்தனிலே நெய்யை வார்த்து

நலமானத் திறியை நன்றாய் அகலில் போடே.

178

போடப்பா தீபமது ஏற்றிக் கொண்டு

புகழ் பெரியக் கபால ஓடு கவிழ்த்து மூடு

வாடப்பா தீபமது எரிந்ததானால்

வளமான கபாலத்தில் மைதான் பற்றும்

நாடப்பா மையைத்தான் வழித்துக் கொண்டு

நலமான கஸ்தூரி புனுகு பூரம்

சாடப்பா மத்தித்து தங்க்சிமிழில் வைத்து

சமனாக வழலை முப்பூக் கொஞ்சம் கூட்டே.

179

கூட்டியே சிமிழில் வைத்து வாமப்பூசைப் பண்ணி

குறியான லலாட மைதான் பணவிடை தான்போடு

வாட்டியே மூவுலகுங் காணமாட்டார்

வளமான மறைப்புமைப் போலாருஞ் சொல்வார்

காட்டியே வுன்முகத்தைக் காணவென்றால்

கனமான மையைத்தான் கலைத்துப்போடு

நாட்டியே மையிருந்தால் சித்தர்க் காண்பார்

நலமான நூல்களைத்தான் வாங்கிப்பாரே.

180

பாரப்பா குகைக்குள்ளே அனேக நூல்கள்

பரிவாக வைத்திருப்பார் வாங்கிப்பாரு

ஆரப்பா நூல்களைத்தான் வாங்கிப்பார்த்தால்

அப்பனே அனேகவிதந் தெரியும்பாரு

வாரப்பா தோய்ந்தாற் கால்சித்தனென்ற பேரு
வளமாக யென்னுலை வாங்கிப்பாரு
தாரப்பா என்னுல் கற்பநூறில் சொன்னேன்
கனமான பூசைசெய்து மூன்றும் பாறே.

181

பாரென்றே தீகைசுயது நூறும்பாரு
பரிவான காவியந்தா னூருபாரு
ஆரென்ற என்னுல்நால் சாஸ்திரஞ் சொன்னேன்
அப்பனே திறந்துவிட்டே னென்று சொன்னார்
வாரென்ற சாஸ்திரத்தை வாங்கிக்கொண்டு
வளமான குகைதனிலே பதனஞ் செய்தார்
காரென்ற தர்க்கம நேகஞ் செய்தேன்
கனமான நூல்களை கொடுத்தே னென்றாரே.

182

கொடுக்கவே மாற்றமைப் போட்டுக் கொண்டு
குருவான நூல்களைத் தானெடுத்துப் பாரு
வடுக்கவே சகலகலை காவியத்தில் தோன்றும்
வளமான மறைப்புமை யிருந்துதானால்
கடுக்கவே மறைத்த சித்தனென்ற பேரு
நலமான சித்தரோடே கூடிவாழ்நீ
அடுக்கவே சித்தரோடு அடுக்க வேணும்
அன்பான மறைப்புமைச் செய்யாது வாழே.

183

வாழவே நால்யுகத்தைக் காணவேணும்
கனமாக அதிசயத்தை அறியவேணும்
ஆழவே யிறந்திறந்து பிறந்தா லென்ன
அப்பனே வாசியுட வன்மைக்காணு
காழவே கலியுகத்தைக் கண்டேனையா
கருவாக பார்த்துக்கிடாப் போனேன்
நாழவே ஈர்திசிவன் பாதஞ்சேர
நலமாக நால்யுகந்தான் சென்றுசேரே.

184

இரச குளிகை

சேரப்பா மறைப்புமைக் கீடொன்றுமில்லை
செயமான குளிகையொன்று வேணும்பாரு

வாரப்பா ரசகுளிகைச் சொல்லக்கேளு
 வளமான லிங்கரசம் வாலை வாங்கு
 ஆரப்பா மேனியென்றால் மேனியல்ல
 அப்பனே மேனிகண்ணம் விந்திற்போடு
 நாரப்பா விந்துதான் தெளிந்துப்போச்சு
 நலமாக விந்தை அயக்கிண்ணியினில் வாரே.

185

வார்த்துமே ரசங்கூட பலந்தான் பாரு
 வளமாக அடுப்பேற்றித் தீபம்போலெரிநீ
 ஆர்த்துமே ரசமதுதான் வெள்ளிப்போல் கட்டும்
 அப்பனே கட்டியது உருகும் போது
 மார்த்துமே ஐங்காயங் கழஞ்சு போடு
 மகத்தான சவர்க்கார மெழுகுகொண்டு
 நார்த்துமே குகைசெய்துக் குகைக்குள்வைத்து
 நலமாக அய ஊசி கொண்டுக் குத்தே.

186

குத்தியே மேலு மெழுகால் கில்லுப் போட்டுக்
 குறிப்பாக செம்மண்ணு பூமிக்கேளு
 வத்தியே புதைத்திடுவாய் அஷ்டகி நாள்தான்
 வளமாக கட்டியது ரசமணி தானாகும்
 மத்தியே பூசைப்பண்ணு வர்லைப் பூசை
 மகத்தான ரிஷிகளுக்கு தியானபூசை
 சத்தியே மனோ மணியே யென்றுசொல்லிச்
 சகஸ்திரமாய் தேவிக்கு பானம் பண்ணே.

187

பண்ணயிலே மணி யெடுத்து வானம் பார்த்து
 பரிவாக எனைக் கொடு போய் விடுதாயென்று
 அண்ணயிலே வாயிற் போட்டு முடிக்கொண்டு
 அப்பனே ஊமையனை தியானம் பண்ணு
 வண்ணயிலே கைலாசங் கொடு முடிக ளெல்லாம்
 வளமாக கொண்டுபோம் பாரு பாரு
 நண்ணயிலே நீயிருந்த இடம் வருக வேண்டி
 நலமாக நினைக்கக்ஷணம் வருகும் பாரே.

188

பார்க்கவே ரசகுளிகை யிருந்துதானால்
 பரிவான வாசியது சுணங்கனாகும்

ஆர்க்கவே பாலிலே போட்டுப் பாரு
 அப்பா சுறகறென்று பொங்கி வழிந்துப்போகும்
 வார்க்கவே வஸ்துவிலே போட்டுப்பாரு
 வளமான வஸ்துவெல்லாங் குடித்துப்போடும்
 நார்க்கவே நாதநீரில் போட்டாயானால்
 நலமாநாத நீரைப் பறக்கடிக்கும் பாரே.

189

பாருநீ சவரச் சார மெழுகுகொண்டு
 பரிவாக மணிமீதிற் பொதிந்துக்கொண்டு
 ஆருநீ வெள்ளெருக்கன் நார்தான்கொண்டு
 அப்பனே கயிறாக திறித்துக்கொண்டு
 வாருநீ கயிற்றிலே கோர்த்துக்கொண்டு
 வளமாக இருபுறமும் நீலக்கல் மணிதான்கோரு
 மாருநீ யிருபுறமும் இருமுடி தான்போடு
 மகத்தான கழுத்திலே கட்டிக்கொள்ளே.

190

கொள்ளவே யுந்தனுக்குப் பேர்தானப்பா
 குருவான குளிகைசித்த னென்றுபேரு
 அள்ளவே மறைத்த சித்த னென்றபேரு
 அப்பனே மாறாட்ட சித்தனென்று
 மள்ளவே அதிசிய சற்குரு தாடினென்றும்
 மகத்தான ரிஷியென்றுஞ் சொல்வார்பாரு
 நள்ளவே யோகியென்றும் நாதனென்றும்
 நலமான சிவயோகி யென்பார் பாரே.

191

என்னவே யுலகத்தி லதிசயங்கள் காட்டும்
 என்மகனே குளிகையொன்றா லெடுத்து சித்தன்
 வன்னவே யுந்தேகம் தங்கம் போலாம்
 வளமாக வாதசித்த னென்றும் பேரு
 கன்னவே கருவிகட்கு பலந்தானாகும்
 கனமான ரசமணியைக் கழுத்திற்கட்ட
 நண்ணவே சிவனுமையுங் காணலாச்சு
 நலமான அண்டமுர்தங் கொள்ளுவாயே.

192

சிந்தூரம்

கொள்ளென்ற சிந்தூரஞ் சொல்லக்கேளு
 குணமான லிங்கத்தின் வாலையாங்கி
 விள்ளென்ற கல்வத்தில் வார்த்துக்கொண்டு
 வேதாந்த முத்துநீர் விட்டுஆட்டு
 கள்ளென்ற ஒரு ஜாமம் ஆட்டினாற்கால்
 கனமான சூதமது மடிந்துப்போச்சு
 நள்ளென்ற கந்தகமோ பலந்தான் ரண்டு
 நலமான கல்வத்திற் போட்டு ஆட்டே.

193

ஆட்டியே செங்கையான் சாற்றில் ஜாமம்
 அப்பனே சுத்தசலம் ஜாமம்ரண்டு
 காட்டியே யரைத்து வில்லைத் தட்டிக்கொண்டு
 கனமான வில்லைதனை ரவியுலர்த்தி
 வாட்டியே அண்ட விந்தால் சீலைச்செய்து
 வளமான புளியதனால் குகைதான்பண்ணி
 நாட்டியே வில்லைவைத்துக் குகைதான் மூடி
 நலமான மண்சீலை யேழுஞ் செய்யே.

194

செய்யவே ரவியுலர்த்திப் புடந்தான்போடு
 ஜெயமான சிந்தூரமருணன் போலாம்
 வையவே செந்தூரமெடுத்துக் கொண்டு
 வளமாக குப்பிதனில் பதனம்பண்ணு
 நையவே வாலைக்குப் பூசைப்பண்ணு
 நலமான மண்டலந்தான் தேனிற்கொள்ளு
 ஐயவே நரைதிரைகள் மாண்டுபோகும்
 அப்பனே மேகத்தா லெடுத்து வெல்லாம்போமே.

195

போமடா நாலாயிரத்து நானூறும்போம்
 புகழான சரீரமது சட்டைத்தள்ளும்
 வாமடா காயத்துக் காதி கற்பம்
 வளமான கற்பமது கொள்ளுகொள்ளு
 நாமடா ரஜகற்பஞ் சொன்னேன்பாரு
 நலமான மாரணத்தின் முப்பூக்கேளு

சாமடா சீவசெந்து செடிகட் பூடு
செயமான அதரண வேத முப்பூ தானே.

196

மாரண முப்பூ

முப்பான நரியண்டம் ரண்டுவாங்கு
முடிவான கமுதை யண்டம் ரண்டுவாங்கு
அப்பனே கருநாயின் அண்டம்வாங்கு
ஆனதொரு பானுட அண்டம் வாங்கு
சப்பான கரும்புனை அண்டம் வாங்கு
சமர்த்தாக இவையெந்துங் கல்லுரலி லிட்டு
மப்பான சுத்தஜலம் வார்த்துக்கொண்டு
மகத்தான எகுக்காம்பால் ஜாடு ஜாடே.

197

ஜாடயிலே புளிபோல யாகுமப்பா
சமர்த்தான புளியதனை யெடுத்துக்கொண்டு
வாடயிலே பூநீறு கொண்டுவந்து
வளமாக பாண்டத்தி லிட்டுக்கொண்டு
நாடயிலே சுத்தஜலம் வார்த்துக்கொண்டு
நலமாக கலக்கியதை தெளிவை வாங்கி
காடயிலே அடிவண்டல் ஊற்றிப்போடு
கனதெளிவி லிப்புளியைக் கலக்கிடாயே.

198

கலக்கியே அடுப்பேற்றித் தீயைமுட்டிக்
கனமான எண்ணெயுட னீர்கட் சுண்டும்
வலக்கியே யிறக்கிப்பார் குழம்புபோலாம்
வளமான குழம்பதனைப் பீங்கானி லூற்றி
மலக்கியே முன்பூமிக் கேகிக்கொண்டு
மகத்தான வயிரவரைத் தியானமோது
அலக்கியே யெட்டு நாளைக்குள் மைந்தா
ஆனதொரு பூபூத்துப் பூநீறாகு மென்றே.

199

மென்றந்த பூநீற்றைக் குப்பிதன்னில்
மேலாக வழித்தெடுத்து பதனம் பண்ணு
அன்றந்த அடியில் நின்ற கசடெல்லாந் தான்
அப்பனே வைத்தியத்திற் காகும்வைநீ

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

வன்றந்த முப்பூவைப் பூசைப்பண்ணு
 வளமான முப்பூவடா எட்டெட்டு மாடும்
 கன்றந்த நாடிநின்ற முப்பூவென்றுங்
 கனமான வஸ்து வென்று மிதற்குப்பேரே. 200

(எகுக்காம்பு - எஃகு உலக்கை)

பேரான முப்பூவடா ஆதிவித்தை
 பிரிவான அறுபத்து நாலு மாடும்
 ஆரான ஐம்பூத மிதிலொடுக்கம்
 அப்பனே தொண்ணூற்றாறு மிதிலடக்கம்
 வாரான வாதமொடு பித்தசேஷம்
 வகையாக இதிலொடுக்கம் வகுத்துப்பாரு
 காரான பிரமனொடு விட்னு ருத்திரன்
 கனமயேசன் சதாசிவனு மொடுக்கந்தானே. 201

தானான முப்பூவை யாருஞ் சொல்லார்
 தனதான முப்பூவின் பெருமை மெத்த
 வேனான வேரென்று மிதற்குப் பேரு
 வேதாந்த முப்பூவென் நிதற்குப் பேரு
 கானான கருவென்றுங் குருதானென்றுங்
 கருத்தான சிவமென்றுஞ் சத்தியென்றும்
 மானான மதுவென்றும் வஸ்துவென்றும்
 மகத்தான நாதமென்றும் விந்துவென்றே. 202

அஞ்சன மை

வென்றென்ற மாரணத்தின் முப்பூச்சொன்னேன்
 வேதாந்த அஞ்சனத்தின் மைதான்கேளு
 அன்றென்ற தேவாங்குக் கண்ணும் வாங்கு
 அப்பனே கருங்கமுதைக் கண்ணும்வாங்கு
 நன்றென்ற கரும்புனைக் கண்ணும்வாங்கு
 நலமான கமுதையுட பித்துங்கூட்டு
 கன்றென்ற குரங்கினுட பித்துங்கூட்டு
 கருகன்னியுட விலக்குச் சீலையென்றே. 203

சீலான பாலனஞ்சக் கொடியைவாங்கி
சிறப்பாக இவையெல்லாம் உலர்த்திக்கொண்டு
ஆலான சரக்கையெல்லாம் உலர்த்திக்கொண்டு
அப்பனே கல்வத்தில் தூளாய்ப்பண்ணு
வாலான சீலைதன்னில் திறிதிறித்து
வளமான கழுதையுட கபாலம் வாங்கு
மாலான காரெள்ளின் எண்ணெய்வாங்கி
மகத்தான அகல்தனிலே வார்த்துக்கொள்ளே.

204

வார்த்தப்பா திறியதனை விளக்கிலேற்றி
வளமான தீபமது ஏற்றிக்கொண்டு
காற்றப்பா போகாமல் கபாலமுடி
கடிதான நாரியிடவே மைதான்பற்றும்
மார்த்தப்பா வழித்தெடுத்துச் சொல்லக்கேளு
மகத்தான முப்பூவும் பினுகும்பூரம்
சார்த்தப்பா கஸ்தூரி யிவை நாலுந்தான்
சமர்த்தாக மத்தித்துச் சிமிழில்வையே.

205

வையப்பா அஞ்சனா தேவிக்குத்தான்
வளமாக பூசித்து பதனம்பண்ணு
ஐயப்பா இச்சிமிழைத் திறந்துக்கொண்டு
அப்பனே வெற்றிலையில் தடவிக்கொண்டு
கையப்பா கையில் வைத்துப் பார்த்தாயானால்
காணாத திரிலோகங் காணுவாய்நீ
மையப்பா புதைகளைத்தா னெடுக்கவேண்டி
மகத்தாம் பூனைக் கண்ணன் கையிற்போடே.

206

போட்டப்பா பார்த்தாற்கால் பாதாளந்தோன்றும்
புகழான பொருளெல்லாங் கண்ணிற்காணும்
வாட்டப்பா அஞ்சனமைப் போலேயுண்டோ
வளமான குபேரனென்ற பேருமாச்சு
நாட்டப்பா இதுவொன்று மிருந்தால் போதும்
நலமான வாதமது சகந்தானாச்சு
காட்டப்பா அனுமனுடன் வீரபத்ரன்
கனபூத பிரேதமெல்லாந் தோன்றும்பாரே.

207

- பாரப்பா பொருள்காக்கும் காளி ஐயன்
 பரிவாக எதிர்த்து வந்தால் சொல்லக்கேளு
 காரப்பா விளக்கேற்றுந்திறிதான் சொன்னேன்
 கருவாக எடுத்துநீ யேற்றிக்கொள்ளு
 ஏரப்பா விளக்கேற்ற ஓடிப்போகும்
 என்மகனே எனது கலைக்கியானம்பாரு
 ஆரப்பா அறிவார்கள் கலைக்கியானசித்து
 அப்பனே கலைக்கியானம் ஆர்காண்பாரே. 208
- காணப்பா கலைக்கியானம் பார்த்தப்பேர்க்கு
 கனமான சித்தனென்ன அவர்க்கீடுண்டோ
 வாணப்பா நூலிருக்கு மிடத்திற் கேகு
 வளமான பணிவிடைதான் செய்துவாநீ
 ஆணப்பா அவர்மனது கரைந்ததானால்
 அப்பனே நூலிய்வார் பாகஞ்சொல்வார்
 மாணப்பா மடையருக்கு ஈயமாட்டார்
 மகத்தான சிவயோகிக் கீய்வார்பாரே. 209
- பாரடா நூலிய்ந்தோர் மனநோகச் செய்தால்
 பரிவான வல்வினைகள் வந்துசேரும்
 வாரடா பொருளிய்ந்து நூலைவாங்கு
 வளமான பொருளுக்கு ஈயாவிட்டால்
 காரடா பணிவிடைகள் செய்துவாங்கு
 கனமாக அவர்கையால் கொடுக்க வாங்கு
 நாரடா கைப்பதராய்த் திருடிக்கொண்டால்
 நலமான சாபம்வந் திடிக்கும்பாரே. 210
- வல்லாரைக் கற்பம்
 பாரென்ற வல்லாரைக் கற்பங்கேளு
 பரிவான விந்துவடா நாதவிந்து
 ஆரென்ற நாதமடா சித்திச்சித்தி
 அப்பனே விந்துவடா சிவயோகிக்
 காரென்ற அகாரமடா விந்துவாச்சுக்
 கனமான நாதமடா உகாரமாச்சு
 நாரென்ற சத்திசிவங் கூடியப்பா
 நலமான சுக்கில சோணிதமுமாச்சே. 211

ஆச்சென்ற மூல்மடா ஆளுதாரம்
 அப்பனே மணியூர வீட்டிலப்பா
 வாச்சென்ற வாசியது ஒடுங்கும்வீடு
 வளமான சத்திசிவ மொடுங்கும் வீடு
 காச்சென்ற அப்புவது தடியிருக்கும்
 கனமான விட்ணு அவர் கெலுவிருப்பார்
 நாச்சென்று நந்தியவர் வாசஞ்செய்வார்
 நலமான நந்திபடா மூளைவாங்கே.

212

வாங்கென்ற மாதமது பத்தாந் திங்கள்
 வளமான மூளையடா நந்திநந்தி
 ஆங்கென்ற புரமதை வாங்கிக் கொண்டு
 அப்பனே சிவசுண்ணங் கழஞ்சுகூட்டு
 மாங்கென்ற புரமடா விந்து விந்து
 மகத்தான விந்துவடா நீராய்ப்போகும்
 சாங்கென்ற புரமதை நாற்பது நாட்கொள்ளு
 சமர்த்தான சட்டைத்தள்ளி யுடல் பொன்னாமே.

213

பொன்னான தேகமதை வைத்துக்கொண்டுப்
 புகழான தற்பவகை யின்னங்கேளு
 அன்னான ஆதியடா அந்தம் அந்தம்
 அப்பனே அண்டமடா சோதிசோதி
 விண்ணான சோதியடா வீரம்வீரம்
 விளங்குகின்ற சோதியடா வீரகற்பம்
 கண்ணான கோரையடா வீரம் வாங்கிக்
 கனமரன் பூநீரில் சத்திப்பண்ணே.

214

பண்ணடா பாண்டத்தில் குழித்தயிலம் வாங்கு
 பரிவான தயிலத்தில் வழலைச் சுண்ணம்போடு
 கண்ணடா வயிரவர்க்குப் பூசைப் பண்ணு
 கனமான வீரகற்ப மண்டலமேகொள்ளு
 வண்ணடா வாசிக்கு உயிர்தானாகும்
 வளமான சட்டையது ஏழுந்தள்ளும்
 நண்ணடா எட்டான மாதம் வாங்கு
 மற்றொன்றி லாகாதது பாரே.

215

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

பாரடா என்மகனே சொல்வேன்கேளு
 பகரரிய சோதியடா சோதிகற்பம்
 ஆரடா சொல்லவில்லை சோதிக்கற்பம்
 அப்பனே சொல்லவில்லை சொல்லக்கேளு
 வாரடா வன்னியடா தேயுதேயு
 வளமான தேயுவடா செம்மை செம்மை
 நாரடா செம்மை யென்ன நீலிப்பூண்டுக்
 கனமான பூண்டப்பா ஆர் காண்பாரே.

216

காண்டா சொல்லுகிறேன் கேளுகேளு
 கருத்தான நாதமடா கமலத்துண்டு
 வாண்டா வல்லியென்றும் மௌனகற்பம்
 வளமான கற்பமடா நாதகற்பம்
 தோண்டா சோதியது கமலத்துண்டு
 சொற்பெரிய மலமடா உந்திக் கற்பம்
 ஆண்டா ஆறாந்திங்கள் வகுத்துப்பாரு
 அரனெடுத்துப் புகித்திட்டக் கற்பந்தானே.

217

தானான செம்மையடா சிவப்புமெத்த
 தாரணியி லநேகமுண்டறிந்துக் கொண்டால்
 வானான வாசியடா தேகம்பொன்னாம்
 வளமான தேகத்திற் கழிவோ இல்லை .
 தேனான தேகமது வஜ்ரதேகம்
 திவட்டா போதமடா சோதிகற்பம்
 ஆனான அடிநாவி லமுர்தமுறும்
 அப்பனே மௌனமென்ற அமுர்தங்கொள்ளே.

218

கொள்ளென்று அமுர்தமது மௌனவாழ்வு
 குணமான அமுர்தமடா போதை போதை
 விள்ளென்ற பொருளெல்லாம் விள்ளும் விள்ளும்
 வேதாந்த ஞானமெல்லாம் மனதிற்காணும்
 அள்ளென்ற அறுமுகங் கண்ணிற் காணும்
 அப்பனே பன்னிரண்ட ஸ்தந்தோனும்
 கள்ளென்ற கருவுதான் அறிவிற்காணும்
 கனமான கெவுன சித்திக் குளிகைசித்தே.

219

தன்வந்திரி.நிகண்டு - 300

சித்தாக பிறப்பதற்கு ராசிவேணும்

சிவபதவி கிடைக்கவென்றால் தர்மம்வேணும்

மத்தாக அவருக்கு யோகஞ்சித்தி

வளமான சிவயோக ஞானசித்தி

நத்தாதே யொரு வருடப் பொருளுக்குத்தான்

நலமான ஸ்ரீகளையும் நத்தவேண்டாம்

வித்தார மானதொரு விளையாட்டெல்லாம்

வேதாந்திக் காகாது விரும்பினோமே.

220

மதியமுர்தகற்பம்

விரும்பினோ மதியமுர்த கற்பங்கேளு

வேதாந்த கற்பமடா சவர்க்காரந்தான்

அரும்பினோம் காரமுடன் சாரமாகும்

அப்பனே விந்துவுட னாதமாகும்

நரும்பினோம் அண்டவிந்து மதியமுர்தமாகும்

நாதாந்த விந்துவடா செந்நீரப்பா

கரும்பினோம் கரும்பு ரசங் கொண்டு விட்டால்

கனமான யர்க்கையது வலுத்துப்போமே.

221

போமப்பா யாக்கையதற் கழிவோ இல்லை

பொருளான கற்பமடா கொள்ளுகொள்ளு

வாமப்பா மதியமுர்தங் கொண்டு விட்டால்

வாரிதியா மஞ்சவய தாகுமப்பா

நாமப்பா வயதுசொல் லமுடியாதப்பா

நமனேது கொடியண்டங் கட்டலாம்பார்

காமப்பால் கானற்பால் ரண்டுங் கொள்ளக்

கனமான சூரியன்போல தேகமாச்சே.

222

அமுரி கற்பம்

ஆச்சப்பா அமுரி கற்பஞ் சொல்லக்கேளு

அப்பனே சுத்தஜலம் வாங்கிக்கொண்டு

பேச்சப்பா பேசாமல் அண்டச் சுண்ணம் போடு

பேரான அமுரியடா மண்டலமே கொள்ளு

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

வாச்சப்பா கற்பமது கொண்டாயானால்
 வளமான வாசிக்கு முப்பீதாகும்
 நீச்சப்பா வெகு நீச்ச அமுரிநீச்ச
 நிசமான அமுரியடா பனிநீராமே. 223

ஆமப்பா நிகண்டிதுதான் பதனம்பண்ணு
 அப்பனே யிந்நூல் போல் சொல்லாதையா
 வாமப்பா சித்தர்கள் நேகஞ்சித்தர்
 வளமான நூற்கெல்லாங் குருவாம் இந்நூல்
 காமப்பா கருக்கெல்லாந் திறந்துச் சொன்னேன்
 கனமான கருக்கிடை நிகண்டிதுதானப்பா
 நாமப்பா இந்நூல்தான் சொல்லிப்போட்டேன்
 நலமான நூலிதுதான் அடக்கம் பண்ணே. 224

பண்ணுவது இந்நூலைப் பதனம் பண்ணு
 பங்கயத்தின மூர்தமதை பண்பாய்க் கொள்ளு
 அண்ணுவது வாசிநீ பழக்கம் பண்ணு
 அப்பனே யில்லா விட்டால் மாண்டே போவாய்
 மண்ணுவது மாளாம லிருக்கச் சொன்னேன்
 மகத்தான சித்தனடா வாழ்வீர் வாழ்வீர்
 கண்ணுவது கண்ணோட்டம் பாருபாரு
 கனமான அமுர்தத்தைக் கொள்ளுக்கொள்ளே. 225

வசியதைலம்

கொள்ளவே வசியத்தின் தயிலங் கேளு
 குருவான ஐந்துருவாம் பிண்டம்பிண்டம்
 விள்ளவே சற்குருதான் ஐந்தாந்திங்கள்
 வேதாந்த பிண்டமடா ஐங்கோல பிண்டம்
 கள்ளமே யில்லையடா பிண்டம் வாங்கிக்
 கனமான பிண்டத்தை யுலர்த்திக் கொண்டு
 மள்ளவே கல்லுரலி லிட்டுக்கொண்டு
 மகத்தாஞ் சுத்தஜலம் வார்த்திடித்திடாயே. 226

இடிக்கவே யெழுவுலக்கை யதனாற்சாடு
 இதமான பிண்டமடா மெழுகாய்ப்போகும்

பிடிக்கவே பாண்டத்திற் போட்டுக் கொண்டு
 பிரபல்லிய மானதொரு குழிதான் தோண்டி
 முடிக்கவே கீழையொரு குடுவைவைத்து
 முதலான பாண்டத்தில் தமருபோட்டு
 அடிக்கவே பாண்டத்தை யதன்மேல் வைத்து
 அப்பனே மண்சீலை யேழுஞ்செய்யே.

227

செய்யப்பா பாதிமட்டும் மண்ணுபோடு
 செயமான நூறெருவில் புடந்தான்போடு
 ஐயமே யில்லாததயிலம் வீழும்
 அப்பனே தயிலத்தைப் பூசித்து வைநீ
 கையவே வயிரவர்க்குப் பூசைப்பண்ணு
 கனமான தயிலமதை பரணிவைத்து
 நையவே நகாரத்தை யுச்சரித்து
 நலமான விஷ்ணுவைநீ பூசைப்பண்ணு.

228

பண்ணப்பா தயிலத்தை வசியத்துக்கு
 பண்பாக வசியமையை யெடுத்துஆடு
 வண்ணப்பா தயிலமது வசியத்துக்கு
 அப்பனே குருவிதுதான் ஆடுஆடு
 வண்ணப்பா தயிலம்விட்டால் வசியமேது
 வளமான தயிலஞ் சற்குருதான்பாரு
 கண்ணப்பா ஐங்கோல மிதுதானப்பா
 கனமான என்னிகண்டில் திறந்திட்டேனே.

229

வசியவிபூதி

திறக்கமில்லா வசியத்தின் விபூதிசொல்வேன்
 திறமான விபூதியடா சாம்பல் சாம்பல்
 அறக்கமில்லா சாம்பலப்பா மயேசன்சாம்பல்
 அப்பனே யிதுவிட்டால் வசியமாமோ
 வறக்கமில்லா முறைசெய்தால் வசியமாமோ
 வளமான முறைகண்டால் சித்தன்சித்தன்
 நறக்கமில்லா சகஸ்திரமாஞ் சீவன்செத்தால்
 நலமான தலைப்பிண்டம் வேணும்பாரே.

230

பாரப்பா செத்தவுடன் மயானம்போவார்
 பரமான காடென்றும் புடந்தான்செய்வார்
 ஆரப்பா காடாற்று முன்னேநீபோய்
 அப்பனே சாம்பலுடன் எலும்புவாங்கு
 நாரப்பா கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு
 நலமான சிறுநீரின் நாமஞ்சொல்வோம்
 வாரப்பா சுத்தசலம் பெண்ணீரென்றும்
 வளமான அமுரியென்றும் ஆண்நீரென்றே.

231

நீரான நீரிதற்கு எதிர்நீருண்டோ
 நிசமான நீரிதற்கு அனந்தம்பேரு
 வாரான சுத்தசலம் விட்டுஆட்டு
 வளமாக வழித்தெடுத்து பில்லைசெய்து
 நாரான மதிதனிலே யுலர்த்திக்கொண்டு
 நலமான பத்தெருவில் புடந்தான்போடு
 ஆரான வெண்ணீறாய் நீறிப்போகும்
 அப்பனே திருநீற்றை பதனம்பண்ணே.

232

(மதி - சந்திரன்)

பண்ணப்பா ருத்திரர்க்குப் பூசைப்பண்ணு
 பண்பான வாமத்தின் பூசைப்பண்ணு
 கண்ணப்பா விபுதிதன்னை மேருக்கேற்று
 கனமான விபுதியடா பூசுபூசு
 வண்ணப்பா வழிதனிலே போனாயானால்
 வளமான உலகமெல்லாம் அடியில்வீழ்வார்
 நண்ணப்பா மனுஷரண்டைப் போனாயானால்
 நலமான ராசர்சரணஞ் சொல்வாரே.

233

செய்யப்பா உன்தேகம் வச்சிரம்போல் மின்னும்
 செயமான மனிதரப்பா மோகமாவார்
 நையப்பா ளிகளுன்னைக் கண்டாரானால்
 நலமான மாயவெறி கொண்டெழும்பி
 ஐயப்பா அரைநொடியில் மோகங்கொண்டு
 அப்பனே யுன்னடியில் வருந்துவார்கள்

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

கையப்பா தாயெனவே பூசித்துக்கொண்டு
கனமான மண்ணையள்ளி தம்பித்துப்போடே. 234

போடயிலே வெறிதெளிந்து சரணஞ்செய்வார்
புகழான மாமுனியோ ரிஷியோ வென்பார்
ஆடயிலே சன்னாசி சித்தனென்று
அப்புறத்தில் போயிடுவான் மாயாகன்னி
வாடயிலே மயக்கத்தால் வந்துவிட்டு
வளமான விதியினால் வந்தோ மென்பார்
காடயிலே ஊருக்கு மேற்கேகுந்து
கனமான வீபுதிதனை லாடம்பூசே. 235

(லாடம் - நெற்றி)

பூசையிலே மாதருன்னைக் கண்டாரானால்
புகழ்பெரிய நாதனா ரிவர் தானென்பார்
ஆசையிலே யதிமோகங் கொண்டு உன்மேல்
அப்பனே நீகேட்ட தெல்லாமீவார்
வாசையிலே மனிதருன்னைச் சுற்றிக்கொள்வார்
வளமான முன்சொன்ன மறைப்புமைபோடு
காசையிலே கள்ளரடா அனேகம் பேர்கள்
கனமான அவரிடத்தில் முகங்காட்டாதே. 236

காட்டாதே மறைப்புமை போட்டுக்கொண்டு
கனமான நீயிருக்கு மிடத்திற்கேகு
மாட்டாதே மறைந்த சித்த னிவர்தானென்பார்
மகத்தான சித்தனடா ஐயோ வென்பார்
வாட்டாதே போய்விட்டார் ரிஷிதானென்பார்
வளமான இருஷியுமா மகத் தாஞ்சித்தன்
நாட்டாதே யொன்றுந்தான் சொல்லவில்லை
நலமான என்னுடைய விதியென்பாரே. 237

விதியான போதமயங் கொள்ளவேணும்
வேதாந்த பூரணத்தை யறியவேணும்
சதியான சதிபுருஷன் நிலைக்கவேணும்
சமர்த்தான ஆணவத்தை யொழிக்கவேணும்

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

மதியான மதியமுர்தங் கொள்ளவேணும்
 மகத்தான வாசியைதான் புசிக்கவேணும்
 கதியான சிதம்பரத்தைக் காணவேணும்
 கதிகெட்ட வண்டர்களை அலையாதே கேள். 238

அலையாமல் சத்தியமே நிலைக்கவேணும்
 ஆதார முள்ளபதி நோக்கம்வேணும்
 கலையான பன்னிரெண்டும் பழக்கம்வேணும்
 கனமான வாசியது ஒடுக்கம்வேணும்
 மலையாமல் சொல்லிவிட்டேன் இந்நிகண்டில்
 மகத்தான அறிவுள்ளோர் தேர்வாரையா
 வலையாமல் கைமுறை செய்பாகஞ் சொன்னேன்
 வளமான நந்தீச ரருளினாலே. 239

அருவான இந்நூலை வெளிவிடாதே
 அப்பனே நிகண்டிதுதான் அடக்கம்பண்ணு
 கருவான என்னுலை பழித்தபேர்க்கு
 கனமான அந்தர இடிதான்வீழும்
 மருவான என்னுல்போல் நூலேசொல்லார்
 மகத்தான சித்தர்களோ சொல்லார்பாரு
 வருவான என்னுலைப் பார்த்தாரானால்
 வலுவான தவயோகி யென்றும்பேரே. 240

பேரான நூல்பாடி போட்டதென்ன
 பிரபல்லிய மானதொரு மனிதர்க்காக
 காரான பாட்டெல்லாம் பொருள்தானையா
 கருத்தான பாடலப்பா எழுதுதற்கு
 பாரான பனையோலைக் கிடையாதப்பா
 பகரிய பொருளிருந்து மோடலானார்
 வாரான வழிதுறையுந் தெரியச்சொன்னேன்
 வளமான நூலினுட வளப்பஞ்சொன்னேனே. 241

சொன்னனடா மனிதரவர் பிழைக்கச்சொன்னேன்
 சொற்பெரிய காரத்துக் குறுதிச் சொன்னேன்
 வன்னனடர் வழித்துறையுங் காணச் சொன்னேன்
 வளமான கருவுடனே குருவுஞ் சொன்னேன்

மன்னனடா மதியமுர்தங் கொள்ளச் சொன்னேன்
 மகத்தான வாசியுட வளமைச்சொன்னேன்
 அன்னனடா ஆதியந்த மறியச்சொன்னேன்
 அப்பனே அடிமுடியும் நடுச்சொன்னேனே. 242

நடுவான முப்போடு மெழுகு சொன்னேன்
 நலமான ஊமையென்ற எழுத்துஞ்சொன்னேன்
 வடுவான மாணிக்கப் புளியுஞ் சொன்னேன்
 வளமான சுண்ணங்கள் ஜெயநீர்ச் சொன்னேன்
 முடுவான கருதலங்கள் திறந்து சொன்னேன்
 முக்யமுள்ள வழலையின் பேர் நன்றாய்ச் சொன்னேன்
 வடுவான சிவசத்தி நன்றாய்ச் சொன்னேன்
 மகத்தாம் வயித்தியத்தின் குகுகஞ்சொன்னேன். 243

சருவ வியாதிக்கும் - காந்தச் செந்தூரம்

சொன்னமொழி வயித்தியமொடு வாதஞானம்
 சொற்பெரிய யோகமுடன் மாந்திரீகஞ் சொன்னேன்
 தன்னமொழி கருக்கிடைகள் தெரியச் சொன்னேன்
 கனமான ஜாலத்தின் குகுகஞ் சொன்னேன்
 வன்னமொழி மனிதருக்கு நோய் கண்டாற்கால்
 வளமான மருந்தொன்று சொல்லக்கேளு
 அன்னமொழி காந்தமது பலந்தான் வாங்கு
 அப்பனே அயப்பொடிதான் பலமும் வாங்கே. 244

வாங்கப்பா இவையிரண்டுஞ் சுத்திச்செய்து
 வளமான கல்வத்தி லிட்டுக் கொண்டு
 நாங்கப்பா கொத்தியது பலந்தான் ரண்டு
 நலமான வீரமது பலந்தானொன்று
 ஆங்கப்பா அரக்கயிலே பனி சலந்தான் வாரு
 அப்பனே யிருஜாமம் ஆட்டிக் கொண்டு
 மாங்கப்பா கௌரியுடன் பூரம் சூதம்
 மகத்தான கறியுப்புக் கூட்டச்சேரே. 245

சேரப்பா வகைக்கு அரைப் பலமுங் கூட்டு
 செம்மையுடன் கல்வத்திற் போட்டுக் கொண்டு

வாரப்பா செங்கையான் சாற்றாலாட்டு
 வளமாக அதின்பிறகு சொல்லக் கேளு
 ஆரப்பா அறிவார்கள் முத்துநீரை
 யப்பனே பதில் ஜாமம் ஆட்டிக் கொண்டு
 நாரப்பா வழித்தெடுத்து பில்லைச் செய்து
 நலமான கோழிபுடம் தன்னைப் போடே.

246

போட்டெடுக்க முருக்கம்பூ போலேயப்பா
 புகழான செந்தூரங் கீர்த்தி மெத்த
 வாட்டெடுக்கப் பாண்டுவுக்குச் சுக்குத் தேனில்
 வளமாக கொடுத்துவிட பறந்துப் போகும்
 காட்டெடுக்க திரிகடுகு குரணத்தில்
 நலமாக கொடுத்து விட கூடியமெட்டும் போம்
 காட்டெடுக்க மேகமது இருபதுக்கும்
 கனமான அநுபான மறிந்துக் கொள்ளே.

247

கொள்ளப்பா தேனிலே கொண்டாயானால்
 கூறுகெட்ட தோஷமெல்லாம் குலைந்துப்போகும்
 விள்ளப்பா கொடிவேலிக் கியாமழத்தில் தான்
 வேதாந்த செந்தூரம் போட்டுக் கொண்டால்
 கள்ளப்பா அறுபத்து நாலும் போகும்
 கனமான சுரமுடனே யீளை சன்னி
 முள்ளப்பா ஜன்னிபதின் மூன்றும் போகும்
 முறையான இம்முறைபோல் சொல்லார் பாரே.

248

முப்பூவின் செந்தூரம்

சொல்லவே யின்னமொரு செந்தூரங்கேளு
 சொற்பெரிய முப்பூவின் செந்தூரமையா
 அல்லவே கல்வத்தில் முப்பூ விட்டு
 அப்பனே சங்குநீர் அமுர்தம் வார்த்து
 மெல்லவே அரைத்தபின் முத்துநீர் வார்த்து
 மேலான கல்வத்தில் ஜாமம் ஆட்டு
 கல்லவே வழித்தெடுத்து பில்லைச்செய்து
 கனமான ஐங்காயக் கவசம் போடே.

249

போட்டப்பா அதன்மேலே விந்தால் சீலைப்
 புகழ்பெரிய மண்சீலை யதன்மேல் போடு
 ஆட்டப்பா முழப்புந்தான் போட்டுத்தீரு
 அப்பனே அருணன்போல் காந்திவீசம்
 நாட்டப்பா செந்தூரம் நாற்பது நாட்கொள்ளு
 நலமான சட்டைத் தள்ளித் திரேகம்பொன்னாம்
 காட்டப்பா செந்தூரம் பூரணாதி

கனமான பூரணாதி கொள்ளுக் கொள்ளே.

250

கொள்ளவே நெல்லிப் பருப்பளவுக்கொள்ளு
 கூறான வாசியது மூலத்தேகும்
 விள்ளவே யான்விண்டோன் யார்தான் விண்டார்
 வேதாந்த தன்வந்திரி விண்டேனையா
 கள்ளமே யில்லாமல் சொன்னேனையா
 கருத்துள்ள ராசிவான் தேர்வீர் தேர்வீர்
 மெள்ளவே தருமமென்றக் கேள்வியுள்ளோன்
 மென்மேலும் வாழ்வீர்கள் மெத்தநன்றே.

251

நன்றாக இருப்பதற்கு இவ்விதமாய் கேளு
 நலமில்லா மடையர்களும் செவிடர்காணும்
 குன்றாக குருவென்றும் ஆசிரியனென்றுங்
 கூறுகெட்ட மடையர்களோ மெத்தவுண்டு
 பன்றாக காவிகட்டி லங்கோடுக்கட்டி
 பரமான என்போன் யோகதண்டு வைப்பார்
 வன்றாக கற்மென்ற சண்டாளஞ் செய்வார்
 வளமான கற்மிகளாய் மடிவார்பாரே.

252

பாரடா அவரரிச்சை யாலே செய்த
 பாவமடா எத்தேசம் போனாலென்ன
 ஆரடா அகஸ்தியருட முத்திரையைப்பெற்றால்
 அப்பனே மாற்றனென்ற சித்தன்பேரு
 காரடா அவதரித்தால் சித்தனாவாய்
 கனமான இச்சைப்பட்டி தரித்தோர்கற்மி
 வாரடா கற்மியவர் தரித்தாரானால்
 வளமான மதத்தால் கெட்டலைவார்பாரே.

253

பாரென்ற இல்லறத்தில் யோகஞ்செய்து
 பரிவாக பூரணாதி கொண்டுதேர்ந்து
 ஆரென்ற யாக்கைநரு கற்பங்கொண்டு
 அப்பனே சாரணையின் பழக்கம்பண்ணி
 வாரென்ற மறைப்புமைச் செய்துக்கொண்டு
 வளமான சாரணை கொண்டேறிவாநீ
 நாரென்ற பிரமன்பணி விடைகள் செய்வான்
 நலமான ஆயிசுதான் வளர்ந்துப் போச்சே.

254

போச்சென்ற வாதத்தா லென்னவாகும்
 பொருளான செவிடர்களே யோகம் பாரு
 ஆச்சென்ற யோகமதை விட்டிரானால்
 அப்பனே சடலமதற் கழிவேயாச்சு
 வாச்சென்ற மாய்கையினால் வாதம் பார்ப்பார்
 மடையருக்கு யோகமது கசப்பு மாச்சு
 நாச்சென்ற வாதமது மடையருக்கு
 நலமாக தித்திக்கு மட்டிமாதே.

255

மாடப்பா புத்திகெட்ட மடையருக்கு
 மகத்தான அறிவதுதான் விளக்கமாமோ
 ஆடப்பா அவரவர்கள் மதத்தால்தானும்
 அப்பனே கெட்டலைவார் மதங்களேறி
 காடப்பா புத்தியுள்ளோன் சிவயோகிக்குக்
 கனமான கல்விகள்தான் விளக்கமாகும்
 நாடப்பா நாடெல்லாஞ் சுற்றினாலும்
 நலமான கற்மமது விடாது பாரே.

256

பாரப்பா என்மகனே அஸ்வனியே கேளு
 பண்பான யோகமடா ஞானப்போக்கு
 ஆரப்பா அறிவார்கள் ஞானப்போக்கை
 அப்பனே ஞானமடா யோகவாழ்வு
 காரப்பா கனகசபை நடனங்கண்டால்
 கனமான வாழ்வதுதான் பாருபாரு
 நாரப்பா நந்தீசர் கலைக்கியானம் பாரு
 நாதாந்த வேதமடா கலைக்கியானப் போக்கே.

257

போக்கப்பா கலைக்கியானம் நந்தீசர் சொன்னார்

புகழ்பெரிய அதையெடுத்துத் திறந்தேனப்பா
வாக்கப்பா நந்தீசர் வாக்கியமென்று

வளமான சித்தர்கள் பணிந்தார்பாரு

மாக்கப்பா சசலகலையதிலே தோன்றும்

மகத்தான அறிவுள்ளோர் குருநூலப்பா

நாக்கப்பா முன்சொன்ன வாசிச்சூக்யம்

நலமான சொச்சத்தைச் சொல்வேன் கேளே.

258

சத்திபீட நாற்பத்து முக்கோணங்களு மெழுத்துகளும்

கேளப்பா பீடமது சத்திப்பீடம்

கெடியான பீடமது சொல்வேன் கேளு

நாளப்பா நவகோணங் கீறிக்கொண்டு

நலமாக அதிலே ஐங்கோணங்கீறி

வாளப்பா அதனடுவே முக்கோணங்கீறி

வளமான கோணமடா மகத்தான கோணம்

ஆளப்பா நவகோணத்தின் மேலே கேளு

அப்பனே வட்டமொன்று வளையம் போடே.

259

போடப்பா நாற்கோணம் நாற்சதுரம் போடு

பொருளான சதுரமடா இருவகையாய் போடு

வாடப்பா வரைப்பிடித்து முக்கோணங்கீறி

வளமாக சுற்றிலுந்தான் முக்கோணங்கீறு

நாடப்பா சுற்றிலுந்தான் கீறிக்கொண்டால்

நலமான கோணமடா நாற்பத்து முக்கோணம்

சாடப்பா சுயமரத்தை நடுவே நாட்டு

சமர்த்தான ஊமையடா நடுவேவையே.

260

வையப்பா ஊமைதனை முக்கோணத்தில்

வளமான ஐங்கோணத் தட்சரங்கள்கேளு

கையப்பா உம்மென்று நடுவேபோடு

கனமாக சுற்றிலுந்தான் போடக்கேளு

நையப்பா நங்கென்றும் உங்கென்றுமாட்டு

நலமான வங்கென்றும் ரிங்கென்றுமாட்டு

ஐயப்பா சிங்கென்றும் றங்கென்றுமாட்டு

அப்பனே மங்கென்றும் லங்கென்றுமாட்டே.

261

மாட்டவே யங்கென்றும் டிங்கென்றுமாட்டு

வளமான ஐங்கோண அக்ஷரத்தைச் சொன்னேன்

வாட்டவே நவகோணத் தெழுத்தைக்கேளு

வளமான மேல்முடியில் அகாரம்போடு

நாட்டவே யதிலுத்தரம் இகாரம் போடு

நலமான வடக்கினிலே உகாரம் போடு

காட்டவே ஈசானியத்தில் மகாரம் போடு

கனமான கீழ்த்திசையில் ஒங்காரம் போடே.

262

போட்டா சனிமுலை அவ்வம்போடு

புகழான தக்ஷணத்தில் கிலியும்போடு

நாட்டா கன்னியுட முலையில்தான்

நலமான ஸ்ரீயுமென்று நாட்டிடாய் நீ

வாட்டா ஒருகோணம் அப்புறத்தைப் போடு

வளமான பத்தினாலும் அடங்கினார்பார்

காட்டா நாற்பத்து முக்கோணத்தில்

கனமான ஐம்பத்தோ ரக்ஷரத்தைவையே.

263

வையப்பா அதன்மேலே யிருவளையம் போடு

வளமாக நாள்முலை நாலிதழும் போடு

நையப்பா நாலிதழ்க்கும் அக்ஷரத்தைக் கேளு

நலமான வயிரவனும் வீரபத்திரன்

கையப்பா காளியுடன் இருளனாலு

கணக்காக அவரை வைக்குந் ஸ்தானங்கேளு

மெய்யப்பா மேற்கிலே வீரபத்திரன்

மேலான வையிரவனைக் கிழக்கே வையே.

264

வையடா தொற்கினிலே காளிவைநீ

வளமான இருளனைத்தான் வடக்கேவைப்பாய்

கையடா நாலிதழ்க்கு நால் தேவதைகள் சொன்னேன்

கனமான நவகோணஞ் குலம்போடு

நையடா குலத்திலொன்ப திதழ்ப்போடு

நலமான நவக்கிரகம் இதழிற்போடு

மெய்யடா ஐங்கோணம் ஐந்து குலம்போடு
மென்மேலுஞ் குலத்தில் ரீங்காரம்நாட்டே. 265

நாட்டவே முக்கோண மூன்றிதழும்போடு
நலமான வஸ்துவடா ஊமைஊமை
காட்டவே ஊமைதனைப் போலு முண்டோ
கனமான ஊமையடா வாலையப்பா
வாட்டவே வேண்டாங் காண் ஊமைசத்தி
வளமான சத்தியடா நாதசத்தி
மாட்டவே வகைதோன்ற சொன்னேன் கேளு
மகத்தான பூசைசெய்து யோகஞ் செய்யே. 266

செய்யடா என் மகனே சொல்லக்கேளு
ஜெயமான சக்கரத்தை முன்னே வைத்து
ஐயடா அபிஷேகம் அஞ்சுஞ் செய்து
அப்பனே புட்பமொடு சந்தனஞ் சாத்து
கையடா கஸ்தூரி புனுகு பூரம்
கனமான பரிமளஞ் சவ்வாது சாத்து
நையடா சக்கரத்தின் மேலேயப்பா
மேலான சல்லிமரப் பாவைவையே. 267

வைத்தடா செம்பட்டு அதைதான் சாத்து
வேதாந்த புட்பமொடு பரிமளஞ்சாத்து
ஐத்தடா மதனவல்லிக் கொலுவில் சாத்து
அப்பனே சமிதை கொண்டு ஓமஞ்செய்து
மெய்த்தடா மதியமுர்தந்தன்னை வைத்து
மென்மேலும் பால்பழங்க ளுபசாரஞ் செய்து
நைத்தடா தூபமொடு தீபங்காட்டி
நாதாந்த சத்தியென்று தோத்திரஞ் செய்யே. 268

செய்யடா என்மகனே சொல்லக்கேளு
ஜெயமான மூலமடா மூலாதாரம்
ஐயடா ஆதார மேலாதாரம்
அப்பனே மேல்நோக்கிக் கீழ்நோக்கும் வீடு
வெய்யடா வேதாந்த வீடுதானப்பா
வேதாந்த வாசியது ஒடுங்கும் வீடு

கையடா மூலத்தில் நிற்கும் வீடு

கன வீட்டில் வாசியது எழும்பும் பாரே.

269

பாரடா விந்தாலும் வியாதியாலும்

பகரிய அன்னமில்லாச் குட்டினாலும்

நாரடா கற்மத்தா லனேகம் போகும்

நாதாந்த வதையாலும் வினையாலும்

வாரடா இவைகளினால் ஸ்வாசம் போச்சு

வளமான வீட்டிலடங்கும் விபரங்கேளு

காரடா இம்மென்று இழுத்துக்கும்பி

கனமாக அடக்கயிலே மூலம்புக்குப்பாரே.

270

பாரப்பா விடுகையிலே உம்மென்று தியானம்

பரிவாக எடுக்கையிலே முன்விதமாய்க்கும்பி

ஆரப்பா அறிவார்கள் வாசிச்சுகூடும்

அப்பனே திறந்துவிட்டேன் முன்னேதாண்டா

நேரப்பா ஐங்காயம் முப்பூங்கூட்டி

நெல்லெடையா யடைக்கவே அமுர்தமூறும்

நாரப்பா பூரணாதி யமுதர்ங்கொண்டு

நலமாக பூரணத்தைக் கும்பித்துப்பாரே.

271

பாரெனவே பூரணாதி யதனிலப்பா

பண்பான வாசியது மடிந்துப்போச்சு

காரெனவே கருவிகள்தான் தொண்ணூற்றாறுங்

கனமாக வருகியது கற்போலாச்சு

ஆரெனவே யிந்த விதங் கும்பித்தாற்கால்

அப்பனே நாற்பதுநாள் பழக்கம்பண்ணு

வாரெனவே வாலைமுன்னே குந்திக்கொண்டு

வளமாக கால்கழுத்தில் சிக்கம்போடே.

272

சிக்கமிட்டு யோகதண்டு இருபுறமும் வைத்து

செயலாக மான்தோலில் குந்துகுந்து

வக்கமிட்டு ஒரு நிலையாய் ஒருதவமாய் நின்றால்

வகாரமுள்ளப் பதிதோன்றும் பாருபாரு

பக்கமிட்டு நாற்பதுநாள் ஒருமனதாய்க் குந்து

பகருமிரு நினைவதனை வைக்க வேண்டாம்

தர்க்கமிட்டு உக்கிர வைராக்கியங்கொண்டு
தருமந்தான் ஒருமனதாய் நில்லுநிலே.

273

நிற்கையிலே ஒருவேளை போசனங்கொள்
நேரான போசனத்தை தள்ள வேண்டாம்
வற்கையிலே கள்ளுடன் சாராயமாகா
வளமான கஞ்சாவு மாகாதுபாரு
கற்கையிலே அமுர்தமது கொள்ளும்பேரது
கனமான புளியுடனே புகையுமாகா
மற்கையிலே வாசியுட அமுர்தங் கொள்ளு
மகத்தான போதமடா வாசிதானே.

274

போதமது கொள்ளயிலே காற்றுமாகா
புகழான வாசிகொண்டால் சித்தன் சித்தன்
ஆதமது இல்லாத சடலத்தைத்தான்
அப்பனே நிறுத்துமது அருமைமெத்த
வாதமது செய்தாற்கா லென்னக் கீர்த்தி
வளமான சடலத்தை நிறுத்தவேணும்
காதமது தீர்த்தாலு மென்னக் கீர்த்தி
கனமாக இல்லறத்தில் யோகஞ் செய்யே.

275

செய்யயிலே யொருவருஷஞ் செய்தானாகில்
ஜெயமான பிரமனவன் இவர்க்கிடுண்டோ
வையயிலே ஐம்பூத வாசியாலே
வளமாக சிவசத்தி வாசியாலே
கையயிலே ஊமையனும் வாசியாலே
கனமான கருவிகள்தான் தொண்ணூற்றாறும்
நையயிலே கூடுமது வாசியாலே
நலமான வாசியினா லெல்லாமாச்சே.

276

கருங்கையான் கற்பம்

ஆச்சென்ற வாசியை நீ மறக்க வேண்டாம்
அப்பனே கருங்கையான் கற்பங்கேளு
வாச்சென்ற பிண்டத்தி லெருவைக் கொட்டி
வளமான கருங்கையான் அதன்மேல் வைத்து

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

போச்சென்ற சுத்தஜலம் வாருவாரு

புகழ்பெரிய செடியாகிப் பச்சைக் கொள்ளும்
காச்சென்ற கருங்கையான் நாற்பது நாட் சென்றால்
கனமான கருங்கையான் விருகும் போலாமே.

277

ஆமென்ற கருங்கையான் நாற்பது நாட்கொள்ளு

அப்பனே சட்டையது ஏழுந்தள்ளும்
காமென்ற அமுர்தமது கனிந்து பாயும்
கனமான கருங்கையான் மகத்வமெத்த
வாமென்ற வழலையையான் இதுதானப்பா
வளமான கையானை மண்டலமே கொள்ளு
போமென்ற கையானில் வாசிசித்தி
புகழ்பெரிய ஞானமொடு யோகஞ் சித்தே.

278

மேனிக்கற்பம்

சித்தாக இருப்பதற் கின்னங்கேளு

செயலான மேனிக்கற்பஞ் சொல்வேனப்பா
மத்தாக மேனிசெடிக் கொண்டு வந்து
மகத்தான் தலைப்பிண்ட எருவும் போட்டு
நத்தாக செடிபுதைத்துச் சொல்லக் கேளு
நாதாந்த சிறுநீரை வார்த்துக்கொண்டு
மெத்தாக அறுபதுநாட் சென்றுதானால்
மென்மேலும் விருகும் தாய்ச் செடியாய்ப்போமே.

279

போகும்டா கைபாக மாகவைநீ

பொருளான நீரைத்தான் பதனமாய்வாரு
வாகும்டா விருகூத்தைத் தொண்ணூறு நாட்கொள்ளு
வளமான யாக்கைக்கு அழிவோ இல்லை
நாகும்டா முப்பூச் சுண்ணம் போட்டுக் கொள்ளு
நாதாந்த கற்பமடா மேனிக்கற்பம்
ஆகும்டா யாக்கையது வலுத்துப் போச்சு
அப்பனே யாக்கையது எழு போலாச்சே.

280

ஆச்சென்ற வாசிக்கு உயிர்தானாகும்

அப்பனே வாசியடா மதயானைத்தான்

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

காச்சென்ற கருவிகளோ டொக்கச் சேர்ந்து
 கருவாக நிற்குமடா வாசிவீடு
 வாச்சென்ற வழிதுறையும் நன்றாய்ச் சொன்னேன்
 வளமான கைபாகம் நன்றாய்ச் சொன்னேன்
 நாச்சென்ற நந்தீசர் அருள்தன்னாலே
 நன்றாக சொல்லி விட்டேன் நாதந்தானே.

281

ஐங்கோல ஜெயநீர்

நாதந்தான் ஐங்கோல ஜெயநீர் கேளு
 நலமான பிண்டமடா ஐங்கோலபிண்டம்
 வாதந்தான் இதற்கீடோ இது விட்டாற்கால்
 வளமான வாதமெல்லாம் அழிந்துப்போச்சு
 காதந்தா னில்லையடா ஐங்கோல பிண்டம்
 கனமான பிண்டமடா கொண்டு வந்து
 மாதந்தா னைந்தான மாதமப்பா
 மகத்தான அண்டத்தை யுடைத்துக் கொள்ளே.

282

கொள்ளப்பா வீரமுடன் பூரங்கரியுப்புக்
 குணமான வெடியுப்பு அண்டச்சுண்ணம்
 அள்ளப்பா இவையெல்லாம் பொடித்துக் கொண்டு
 அப்பனே யண்டத்தில் போட்டுக் கொண்டு
 விள்ளப்பா மேல்நோக்கி வானம் பார்த்து
 விசையாக பனிப்பெய்யுங் காலந்தன்னில்
 மள்ளப்பா மதிதனிலே வைத்திட்டாற் றால்
 மகத்தான ஜலமாகி நீராய்ப் போமே.

283

போமப்பா நீர்தன்னைப் பதனம் பண்ணு
 புகழான நீரப்பா ஐங்கோல நீர்தான்
 வாமப்பா வாதிகளே நாமங்கேளு
 வளமான ஐந்தருவாம் ஜெயநீரென்பார்
 காமப்பா கும்பிடென்றே யேரி நீரு
 கனமான ஏரியுட சத்தி நீரு
 நாமப்பா கோரையுட ஜெயநீரென்பார்
 நலமான ஐந்துவகை யானநீரே.

284

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

நீரென்ற வழலைநீர் சவர்க்காரநீர்தான்
 நிசமான சங்கினியின் நாதநீரு
 வாரென்ற ஐங்கோல சங்கினிதானப்பா
 வளமான எட்டாவது சித்தினிதான் பாரு
 காரென்ற ஒன்பதுடன் பத்துந் தாண்டா
 கனமான பதுமினிதா னென்றபேரு
 ஆரென்ற மூன்றுடனே நாலுந் தாண்டா
 அஸ்தினி யென்று நாம் அருளினோமே.

285

அருளினோம் சித்தினியும் அஸ்தினியும் பாரு
 அப்பனே சங்கினியும் பத்மினியுந் தாண்டா
 வருளினோம் சகலவித்தைப் பிரித்துச் சொன்னேன்
 வளமான சித்தர்கள்தான் மறைத்துச் சொன்னார்
 நருளினோம் ஈசனவர் தர்மமாவென்றார்
 நலமாக அடிவணங்கி தெண்டன் செய்தேன்
 கருளினார் கருவிகள்தான் காதில் சொன்னார்
 கனமாக யான் கண்டு திறந்திட்டேனே.

286

திறந்திட்டே னென்றதொரு விவரங்கேளு
 திறமான சித்தர்களோ டொக்கச் சேர்ந்தேன்
 வறந்திட்டே னென்றவர்தான் குலமென்னவென்றார்
 வளமான என்குலந்தான் சிரையனென்றேன்
 அறந்திட்டே னென்றவர்தான் தர்க்கஞ்செய்தார்
 அப்பனே தத்துவத்திற் கிழித்திட்டேன்பார்
 நறத்திட்டே னென்றதோர் ஜாதியொன்று
 நலமான சாதியடா ஆண்பெண் ரண்டே.

287

ரெண்டான சாதியடா பலசாதியாச்சு
 ரேசக பூரகமுமது ஒன்றாய்ப்போச்சு
 வண்டான என்மனதை சோதித்தார்கள்
 வளமான என்னுள்ளங் கண்டாரையா
 அண்டான அவர்மனந்தான் பூரித்தார்கள்
 அப்பனே தன்வந்திரி பகவானென்றார்
 கண்டான வசிஷ்டருட ஆசீர்மம் போனேன்
 கனமான வசிஷ்டர் தர்க்கஞ் செய்தாரே.

288

தர்க்கமிட்ட அவரோடே யுத்தாரஞ் சொன்னேன்
 தனதாக அவரெனக் காசீர்வதித்தார்
 வர்க்கமிட்ட அறுபத்துநூல் பேரண்டை
 வகையாக அவரவர்தன் வரங்கள் பெற்றேன்
 மார்க்கமிட்ட மௌனத்தில் சகஸ்திர மிருந்தேன்
 மகத்தான மௌனசிவ யோகம் பெற்றேன்
 நர்க்கமிட்ட நந்தீசர் பாதஞ் சேர்ந்தேன்
 நலமாக நந்தீசரெனை வளர்த்தார்பாரே.

289

நூல்கோர்வை

பாரப்பா என்னுடைய கோர்வைசாஸ்திரம்
 பண்பாக சொல்லுகிறேன் கேளுகேளு
 ஆரப்பா அறிவார்கள் கலைக்கியான மகிமை
 அப்பனே கலைக்கியானந் தண்டகமும்பாரு
 நேரப்பா இருநூறும் பாருபாரு
 நிசுஷய குஸ்திர மெழுபத் தொன்றும்பாரு
 காரப்பா என்னுடைய முப்பூபாரு
 கனமான ஜெயநீர்தான் ஐம்பதுவுங்காணே.

290

காணப்பா இந்நூலின் மகிமைகாணு
 காணாட்டா லிந்நூலின் மகிமைமெத்த
 வாணப்பா கசடர்களே வாதிமாதே
 வளமான இந்நூலைச் சேரதித்தேறு
 ஆணப்பா இந்நூலார் கொடுக்கப்போறார்
 அப்பனே சாஸ்திரத்தை தேடிவாங்கு
 மாணப்பா மடையருக்கு அகப்படாது
 மகத்தான சிவயோகி பார்ப்பார்பாரே.

291

பார்க்கவே சகலமுந்தான் தோன்றும்பாரு
 பண்பான சிவயோகிக்கிந் நூல்காணும்
 ஆர்க்கவே சமாதிக்குள் கற்பங்கொண்டு
 அப்பனே யோகநிஷ்டை யஷ்டாங்கஞ்செய்து
 நார்க்கவே கெவுனத்தி னோட்டம்பார்த்து
 நலமான வாலைப்பெண் ணஷ்டாங்கஞ்செய்து

கார்க்கவே கபாலத்தில் மதியமுர்தம்வாங்கு
கனமான யோகுகை யதனிற் கொள்ளே. 292

கொள்ளப்பா சமதிக்குள் தலைவனாகிக்
கொண்டு விடுசாரணைமே லேறிக்கொண்டு
அள்ளப்பா சித்தரண்டை வந்துசேரு
அப்பனே யோகமுர்தம் பூட்டுவார்கள்
வள்ளப்பா லோகத்தில் நின்றாயானால்
வாரிதிபோல் பிரமனவன் கொண்டுபோவான்
கள்ளப்பா கசடரவர் நூல்பார்த்தாலும்
கரையேற மாட்டார்கள் கண்டிலாரே. 293

வைரவர் தியானம்

காண்டா நூலிருக்கு மிடமறிந்து
கைப்பொருளை யீந்துநீ நூலைவாங்கு
வாண்டா வைரவர் தியானங்கேளு
வளமான வங்கென்றும் நங்கென்றுஞ்சொல்லு
நாண்டா ஸ்ரீங்கென்றும் ஷங்ஷங்கென்றும்
நலமான வயிரவா சுவாகாவென்று
ஆண்டா லக்ஷமுரு நாற்பது நாள்செய்து
அப்பனே தூபமுடன் தீபங்காட்டே. 294

காட்டவே ரேசக பூரகமுஞ்செய்து
கனமான வில்வத்தா லர்ச்சனைதான்செய்து
வாட்டவே பால்பழங்கள் பலகாரங்கள்
வளமான பாயாசம் நெய்தேன்வைத்து
நாட்டவே நமஸ்கார வுபசாரஞ்செய்து
நலமாக நாற்பது நாள் செய்யும்போது
ஆட்டவே அதிசிய வசியமாவான்
ஆனதொரு வடுகனவன் கைவசமாய்ப்போச்சே. 295

சுப்பிரமணியர் தியானம்

போச்சப்பா சுப்பிரமணியர் தியானங்கேளு
புகழான அரீங்கென்றும் நரீங்கென்றுஞ்சொல்லு

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

காச்சப்பா கங்கென்றுஞ் சங்கென்றுஞ்சொல்
 கனமான மரீங்கென்றும் ரீங்கென்று
 வாச்சப்பா வாலசுப்பிரமணிய தேவாயாயென்று
 வளமாக நாற்பதுநாள் லக்ஷமோது
 நாச்சப்பா வடைதோசை யப்பமோடு
 நலமான தேனுடனே பாயாசம்வையே.

296

வையப்பா புட்பமோடு புனுகுகந்தகம்
 வளமான கஸ்தூரி புனுகும்வையீ
 கையப்பா மண்டலந்தான் உபசாரஞ்செய்நீ
 கனமான கந்தனவன் வசியமாவான்
 மெய்யப்பா சுப்பிரமணிய தியானம்வேணும்
 மேலான வடுகனுட தியானம்வேணும்
 ஐயப்பா இவரை விட்டால் வாதமேது
 அப்பனே யோகமோடு ஞானமேதே.

297

ஏதப்பா வயித்தியந்தான் வடுகனாலே
 யென்மகான் யிவரை விட்டால்பொய்யாம்பாரு
 வாதப்பா மடையரவர் கூடிக்கொண்டு
 வளமான தர்க்கங்கள் வீணாய்ச்செய்வார்
 ஆதப்பா அடையாள மில்லாகற்பம்
 அப்பனே கஞ்சாவைக் கற்பங்கொள்வார்
 போதப்பா பித்தவெறி மேலேகொண்டு
 புலம்புவார் மாண்பரவர் மட்டிலீணர்.

298

வீணப்பா வீணாகப் புலம்புவார்கள்
 வீணரப்பா பொருளறியா மட்டிமாடு
 ஆணப்பா ஆணவத்தா லழிந்தேபோவார்
 அப்பனே அதன்குடு சிரசிலேறி
 மாணப்பா மாண்டிடுவார் கபாலகுட்டால்
 மகத்தான பித்தராசன் கோபமாவான்
 காணப்பா இதுதள்ளி மதியமுர்தங்கொண்டால்
 கனமான யாக்கையது அழியொண்ணாதே.

299

ஒண்ணாது பலபுத்தி விட்டுத்தள்ளு
 வேதாந்த புத்தியாய் நின்றோருக்கும்

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

கண்ணாது கல்வியது மிகவே தோன்றும்
 கனமான வாசியது சுண்ணத்திற்சிக்கும்
 அண்ணாது அறிவாலைக் குணமுன்றைக்கட்டி
 அப்பனே யாக்கையதில் கத்தியனைக்கண்டால்
 வண்ணாது அஷ்டசௌ பாக்கிய மீய்வான்
 வளமான என்பேரன் அகத்தைக்கண்டானே.

300

கண்டதனா லகத்தியனென்ற பேருமாச்சு
 கன்மான அகத்தியனடா கண்டான்பாரு
 விண்டதனால் யான்விண்டேன் யார்விண்டார்கள்
 விலையில்லா இரக்கத்தால் விண்டேன்பாரு
 அண்டதனால் முந்நூறுங் கண்டபேர்க்கு
 அரனெனவே பெயருண்டாம் அருளினேன்பார்
 மண்டதனால் இந்நூலைக் கண்டபேர்க்கு
 மகத்தான சிவயோகி யென்னலாமே.

301

ஆமப்பா இந்நூலை பதனம்பண்ணு
 அப்பனே நல்லோர்கள் பதனஞ்செய்வார்
 வாமப்பா இந்நூலை யெடுத்துக்கொண்டு
 வளமாக நீயெடுத்துப் பூசைப்பண்ணு
 காமப்பா கல்வியறி வெல்லாந் தோன்றும்
 கனமான இந்நூலைக் கைவிடாதே
 நாமப்பா முந்நூறும்பாருபாரு
 நலமான கருக்கிடை நிகண்டிதுதான் முற்றே.

302

தன்வந்திரி கருக்கிடை நிகண்டு - 300
 முற்றும்

உ

பரமபதிதுணை

தன்வந்திரி பகவான்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

வைத்திய காண்டம் - 200

காப்பு - வெண்பா

ஆதியந்த மில்லா தகண்டபரி பூரணமாய்ச்
 சோதியந்தம் வாழ்மயிலே சொற்பெரிய - வாதிகள்கேள்
 நாதியந்த மானசக்தி நல்ல சரஸ்பதியே
 வாதியெந்தன் பங்கிலுறை வாழ்வே.

1

வாதியென்ற வல்லபையின் பாகம்வாழைங்கரனாஞ்
 சோதி மணிவிளக்கின் சொற்பெரிய - னாதிமறை
 நாதியென்ன நான்முகவன்நல்ல பிரமனவன்
 காதியென்ன நாவிற் கணக்கே.

2

கணக்கென்ன மூலகுரு பாதங்காப்பு
 கணமாக நந்தீசர் பாதங்காப்பு
 வணக்கென்ன நாதாக்கள் பாதங்காப்பு
 வளமான சற்குருவின் பாதங்காப்பு
 அணக்கென்ன ரவிமதியின் பாதங்காப்பு
 ஆனதொரு சதாசிவத்தி னமுதங்காப்பு
 மணக்கென்ன தேவிசிவ காமிவாலை
 மகத்தான தேவியம்பாள் பாதங்காப்பே.

3

காப்பென்ன நந்தீச ரவரிடத்தில்
 கருவான எடுத்துப்பணி விடைகள்செய்து
 வாப்பென்ன என்குணத்தை யரிந்தாரையா
 வளமாக எனையழைத்தார் முன்னேநின்றேன்
 ஆப்பென்ன அமுதமதை யூட்டி னார்பார்
 அன்பான ஊமைதனைக் காதிற்சொன்னார்
 நாப்பென்ன அமுர்தரசங் கனியலாச்சு
 நலமாகச் சகலசித்தும் நினைவாலாச்சே:

4

ஆச்சப்பா ஊமையது நிகண்டிற் சொன்னேன்
 அன்பான வாசிமறைப்பெல்லாஞ் சொன்னேன்
 நாச்சப்பா மூன்றுலெட்சம் பாடலுக்கு
 நலமாக நிகண்டிலே நான்தான்சொன்னேன்
 வாச்சப்பா வைத்தியத்துக்காதிகேளு
 வளமான அஷ்டாங்க வயிரவன்றான்
 காச்சப்பா அவர்பூசை வேணும்பாரு
 கனமான பூசையைத்தான்சொல் வேன்கேளே.

5

கேளப்பா லங்கெனவும் டிங்டாங்கென்றுங்
 கெடியாக பங்கெனவும் நங்கென் றேசொல்
 வாளப்பா வயிரவர்க்கு இம்மு லந்தான்
 வளமாக லெட்சமுரு செபித்துக்கொள்ளு
 ஆளப்பா உன்னிடத்திற் கொலுவி ருப்பார்
 அன்பான சக்கரத்தைச் சொல்லக்கேளு
 நாளப்பா வரையாறு கீறிக்கொண்டு
 நலமாகக் குறுக்கேயா ரரையுங் கீறே.

6

கீறியே சுற்றிலுந்தான் குலம்போடு
 கிருபையாய்ப் பீஜங்கள் சொல்லக்கேளு
 ஆறவே உத்திரத்தில் அங்ரங் மங்கென்
 றானதொரு சிங்கென்று போடுநீயே
 மாறவே தெட்சணத்திற் சொல்லக்கேளு
 மகத்தான ரங்கென்றும் ரீங்கென் றுந்தான்
 நாறவே சிங்கென்றும் வங்கென்றே தான்
 நலமாகக் கிழக்கினிலே சொல்லக்கேளே.

7

கேளப்பா கிழக்கில்வடு காயாவென்று
 கெணிதமுடன் மேற்கேதான் சொல்லக்கேளு
 வாளப்பா வறிங்இறீங் கென்றுபோடு
 வளமான அம்மென்றும் உம்மென் றுந்தான்
 நாளப்பா நாற்சதுர மாகிப் போச்சு
 நலமா உள்ளறையில் நாட்டக்கேளு
 தாளப்பா இரண்டுண்டு நடுவிற்பாரு
 தளமான வீட்டினிலே சொல்லக்கேளே.

8

சொல்லுவேன் நாவென்ற எழுத்தைப்போடு
 சொற்பெரிய நடுவெழுத்து லாவைப்போடு
 அல்லவே கீழ்மேலாய்ச் சுழியைச்சுற்று
 அப்பனே சுழிமுனையிற் குலம்போடு
 நல்லவே குலத்தில் ரீங்காரம்போடு
 நலமாக இம்மென்று ராவைப்போடு
 வல்லவே ஊமையெழுத் திதுதான் பாரு
 வளமான வடமொழியைத் திறந்திட்டேனே.

9

திறக்கவே இவ்விதமாய்ச் செகத்திலுண்டோ
 தெரியாத மூடர்களே இருத்திப்பாரு
 வறக்கவே சக்கரத்தைப் போட்டுக்கொண்டு
 வளமான உத்தரமா யிருந்துகொண்டு
 அறக்கவே பாயாசம் பலகாரங்கள்
 அப்பனே தீபமொடு தூபங்காட்டு
 நறக்கவே நாற்பத்தி அஞ்சக் குள்ளே
 நலமாகச் சித்தியதாம் நவின்றுபாரே.

10

நவிலவே சித்தித்தாற் கருமநோய்கள்
 நலமாக உன்முகத்தைக் கண்டபோது
 அவிலவே ஓடிவிடும் நோய்கள்பாரு
 ஆனதொரு நோய்களுன்னைக் கண்டுதானால்
 மவிலுவேன் சிம்மந்தான் வருகுதென்று
 வளமாக ஓடிவிடும் வினையாம்நோய்கள்
 கவிலவே வடமொழியைக் கண்டா ரானாற்
 கருவாக உலகத்திற் சித்தனாமே.

11

சித்தனாய்ச் சடமெடுத்தா லெல்லாமுண்டு
 சிறப்பாக மற்றோர்க்குச் சித்தி யாமே
 அத்தனாய் மூன்றுருவு ஊமைதாண்டா
 அப்பனே அஞ்செழுத்து முமையாலே
 வத்தமா மெட்டெழுத்து முமையாலே
 வளமைம்பத் தோரட்சர முமையாலே
 பத்தனா யிருந்தோர்க்கு எல்லாஞ்சித்தி
 பரிவாய்வா தத்திற்கெட் டலைவான்பாரே.

12

பாரெனவே ஞானத்தைப் பாரார்முடர்
 பலமான பாவத்தைச் செய்வாரையா
 ஆரெனவே ஞானமோடு வைத்தியமோகம்
 அப்பனே பார்த்தாக்காற் பாவமாமே
 நாரெனவே ஒன்றுமில்லை ஏதுமில்லை
 நலமானவே அறுபத்து நாலுஞ் சொல்வேன்
 வாரெனவே ஐம்பூத மோடிப் போகும்
 வளமான கற்பத்தா லோடலாச்சே.

13

ஆச்சென்ற யோகத்தைப் பார்த்தானாகில்
 அன்பான வாதமொடு ஞானஞ்சித்தி
 வாச்சென்ற வாதத்தா லென்னவாகும்
 வளமான ஞானத்தை பாருபாரு
 நாச்சென்ற ஞானத்தை யறிந்தா யானால்
 நலமாகச் சிவயோகப் பதவி யாவாய்
 தேச்சென்ற பொருளறிந்தோன் சித்தன்சித்தன்
 சிறப்பாக மற்றோர்க்குச் சித்தியாதே.

14

முப்பூவிபரம்

சித்தென்ன ஊமைதனைத் திறந்துசொன்னேன்
 சிறப்பான வழலையுட மார்க்கங் கேளு
 அத்தென்ன வைத்தியத்தின் மார்க்கங்கேளு
 அன்பான பூமியுட நாதமப்பா
 சுத்தனா யிருந்தாக்காற் சொல்லக்கேளு
 சொற்பெரிய உவர்ப்புவைக் கொண்டுவந்து
 நத்தென்ன படியொன்று அளந்துவாங்கி
 நலமாக வைத்துநீ திங்கள்பாரே.

15

பாரப்பா பனிநீரைக் கொண்டுவந்து
 பரிவாக இரண்டுபடி யதிலேவார்த்து
 ஆரப்பா கலக்கியே அடுப்பி லேற்றி
 அன்பான குழம்புபோ லாகும்போது
 வாரப்பா இறக்கியே வைத்துக்கொண்டு
 வளமாக ஆறிவரும் பதத்திற்கேளு

சீரப்பா பீங்கான்தா னகலமாகச்
சிறப்பாகக் கொண்டுவந்து வதனிலுற்றே.

16

ஊற்றியதோர் பீங்கானைப் பதியில் வைத்து
உறவான வாலையுரு லெட்ச மோது
ஆற்றியதோர் நைவேத்தியந் தூபங் காட்டு
அன்பான பால்பழங்கள் வஸ்து வைத்து
நாற்றியதோர் நாற்பதுநாள் சென்ற தானால்
நலமான பூப்பூத்துக் காய்க்கும் பாரு
வாற்றியதோ ரஞ்சுநாள் ஆன பின்பு
வளமாகக் காய்காய்த்துப் பழமாம் பாரே.

17

பழமாகும் நாற்பத்து அஞ்சக் குள்ளே
பரிவான பூவெடுத்துப் பதனம்பண்ணு
அளமாகுந் தீபமொடு தூபங் காட்டு
அப்பனே வைத்தியமுப்பு இதுதான் பாரு
நலமான முப்பூவின் சுண்ணங் கேளு
நன்மைபெற கல்வத்தில் முப்பூ விட்டு
வலமான குக்குடத்தி னண்டம் வாங்கி
மஞ்சளதை நீக்கிவிட்டு விந்தை வாரே.

18

வாரப்பா சாமமது ஒன்று ஆட்டி
வளமான பனிநீரால் சாம மாட்டு
ஆரப்பா வில்லை செய்து நிழலுலர்த்தி
அப்பனே விந்ததனா லேழு சீலை
பூரப்பா காயவைத்துப் புடங்குக் குடத்தில்
புடம்போடு சுண்ணமதாய் வெண்ணீராகுங்
காரப்பா சுண்ணத்தை யெடுத்துக் கொண்டு
கருவாக வயிரவர்க்குப் பூசை பண்ணே.

19

பண்ணவே குப்பிதனிற் பதனம் பண்ணி
பண்பான மருந்துகளிற் கூடச்சேரு
அண்ணவே ஆக்கிராணங் கலிங்கத்தோடும்
ஆனதொரு கட்டுவகைச் செயநீ ரோடு
மெண்ணவே செந்தூர பற்பத் தோடும்
மேலான மாத்திரைக ளெண்ணெய் யோடும்

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

கண்ணவே தைலமொடு சூரணங்கள்
கனமான லேகியத்தி லுந்தான்சேரே.

20

தானான வாதமொடு ஞானப் போக்கு
தனதான தீட்சையொடு சமாதி தானும்
வானான கருக்கிடைகுத் திரத்திற் சொன்னேன்
வளமான வடமொழிதா னின்னூல் பாரு
மானான காயாதி கற்பங் கொண்டு
மகத்தான மந்திரங்கள் சக்கரங்கள்
தேனா நந்தீசர் கடாசுபத் தாலே
திறமாக விரித்துநான் சொல்வேன் பாரே.

21

சுர மாத்திரை

சொல்லவே மாத்திரைதா னொன்று கேளு
சுகமான வாளமது பலந்தான் காலு
மெல்லவே பூரங்கால் அழிஞ்சி வேரின்
மேற்பட்டை கொடிவேலி வேர்ப்பட்டைகால்
அல்லவே யிதுவெல்லாஞ் சுத்தி செய்து
அப்பனே கல்வத்திற் போட்டு ஆட்டி
வெள்ளவே தனப்பாலாற் சாமம் ரெண்டு
வேதாந்தக் கையானிற் சாமம் ரெண்டே.

22

இரண்டான நாற்சாம மரைத்துக்கொண்டு
இரேசகபூ ரகங்கும்பப் பூசைசெய்ய
வரண்டான துவரைபோ லுண்டை செய்து
வளமாக உலர்த்திநன்றாய்ச் செப்பில் வைத்து
கரண்டான தேனதிலே கொடுத்துப் பாரு
கைகடந்த சுரமெல்லா மோடிப் போர்கும்
அரண்டான சுரம்போகு மாத்திரைதான்
ஆனதொரு இம்மருந்தைச் சொல்லக் கேளே.

23

குங்குமக் குளிகை

கொள்ளவே குங்குமத்தின் குளிகை கேளு
கொடிதான குக்குமப்பூ பலந்தா னொன்று

மள்ளவே திரிகடுகு திரிபலாதி

மகத்தான சாதிக்காய் கிறாம்பு ஏலம்
விள்ளவே சந்தனத்தூள் மருதம் வேரும்
விதமான கடுகுரோ கணியுங் கூட்டு
அள்ளவே யிதுவெல்லா மரைதான் கூட்டு
அப்பனே கல்வத்திற் போட்டுக் கேளே.

24

கேளென்ற பழச்சாற் சாம மொன்று

கெடியான இஞ்சிச்சார் சாமம் ரெண்டு
வேளென்ற கண்டங்கத்திரி பழத்தாற் சாமம்
விதமாக அரைத்ததனை வழித்தெடுத்து
ஆளென்ற சிறுபயர்போற் குளிகை செய்து
அப்பனே உலர்ந்தபின்பு செப்பில் வைநீ
மொனென்ற அனுப்பான மறிந்து செய்தால்
மகத்தான குளிர்சன்னி சுரங்கள் போமே.

25

வைரவன் மாத்திரை

போமென்ற வைரவன்மாத் திரையைக் கேளு

புகழான லிங்கமொடு நாவி கெந்தி
வாமென்ற வெங்காரம் சாரம் வீரம்
வளமாக யிதுவெல்லாம் விராகன் ரெண்டு
கோமென்ற சுத்திசெய்து கல்வத்திட்டு
குணமான லவங்கமோடு பத்திரி சுக்கு
ஆமென்ற கையானி லிரண்டு சாமம்
அப்பனே மங்கையர்தன் பாலா லொன்றே.

26

ரெண்டான குமரிச்சார் சாமம் ரெண்டு

ரேகித்து அரைத்ததனை வழித்தெடுத்து
அண்டான பனிப்பயர்போல் மாத்திரை செய்து
அப்பனே ரவிதனிலே உலர்த்திக் கொண்டு
வண்டான மனிதருக்கு அனுப்பானத்தில்
மாட்டிடவே நோய்தீருஞ் சொல்லக் கேளு
கண்டான கழற்சன்னி சேத்ம சன்னி
கனமான குளுமை முதல் சுரங்கள் போமே.

27

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

சஞ்சீவி மாத்திரை

போமப்பா சஞ்சீவி மாத்திரை கேளு
 புகழான நாவியுடன் சூதம்லிங்கம்
 வாமப்பா அரிதாரம் பூரங் கெந்தி
 வளமான ரசத்தின் செந்தூரங்கூட்டி
 காமப்பா சுத்திபண்ணி இதுவெல் லாந்தான்
 கனமான பலகைதான் கல்வத் திட்டு
 நாமப்பா கிறாம்புடனே பத்திரி ஏலம்
 நலமாந்திரி கடுகுதிரி பலாதி யெண்ணே.

28

எண்ணவே நேர்வாளஞ் சுத்தி செய்து
 இதமாகப் பலமரைதான் கூடச் சேரு
 வண்ணவே நிம்பக்காய்ச் சாற்றாற் சாமம்
 வளமான கள்ளிப்பால் சாமம் ரெண்டு
 மன்னவே குமரிச்சார் சாமம் நாலு
 வளமான கொன்னைப்பட்டைச் சாறு சாமம்
 அன்னவே சாமமது எட்டு மாட்டி
 அப்பனே ஆட்டியபின் மாத்திரை செய்யே.

29

செய்யவே அனுப்பான மறிந்து செய்தாற்
 செயமான சன்னியொடு சுரங்கள் தோஷம்
 மையவே மாண்டுவிடும் நோய்க ளெல்லாம்
 மகத்தான பால்தேனிற் கொள்ளும்போது
 வையவே செத்தபிண மெழுந்தி ருக்கும்
 வளமாக விதியிருந்தால் பிழைப்பா னப்பா
 கையவே விதியில்லா விட்டாற் கேளு
 கனமுன்றே முக்கால்நா ழிகையிற் போமே.

30

கிரந்தி மாத்திரை

போமப்பா யிந்தமுறை யாருஞ் சொல்லார்
 புகழான என்னந்தி முறைதா னப்பா
 வாமப்பா வழிதுறையாய்ச் சொல்லி விட்டேன்
 வளமான நந்தீச ரருளி னாலே

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

காமப்பா கிரந்தியெல்லாம் போவதற்குக்
 கனமான மாத்திரைதா னொன்று சொல்வேன்
 நாமப்பா பூரமுடன் கெந்தி சேரு
 நலமான கருஞ்சீர கந்தான் சேரே.

31

சேரப்பா பறங்கிப்பட்டை யிம் மூன்றுந்தான்
 செயலாகச் சுத்திசெய்து கல்வத் திட்டு
 வாரப்பா சீரகமுங் கூடப் போட்டு
 வளமான கையான்சா றதனா லாட்டி
 ஆரப்பா தாணிக்காய்போ லுண்டை செய்து
 அப்பனே எடுத்துநன்றாய் நோய்கட் கீய்ந்தால்
 நாமப்பா நசித்துவிடு முதிர்ந்து போகும்
 நலமான பத்தியந்தான் புளிப்புத் தள்ளே.

32

தள்ளவே அரைக்கீரை பிரட்டிக்கொள்ளு
 தனதான முருங்கைக்காய் சுத்திரி யாகும்
 விள்ளவே உப்பதனை வறுத்துக்கூட்டு
 விதமான மாத்திரையை விழுங்கிக்கொள்ளு
 நள்ளவே கிரந்திகளுந் தவறுண்டேபோம்
 நலமான மாத்திரையால் நன்மை யாகும்
 அள்ளவே கலிக்கத்தின் மாத்திரைகேளு
 அசுவினியே வெங்காரம் நாலுங்கூட்டே.

33

கலிக்கம்

கூட்டவே வெண்மிளகு வாளங்கூட்டு
 கூறாக விதுவெல்லாஞ் சுத்திபண்ணி
 ஆட்டவே வகைக்குஒரு கழஞ்சு கூட்டு
 ஆனதொரு திரிகடுகு கூடச்சேரு
 வாட்டவே கல்வத்திற் போட்டுக்கொண்டு
 வளமான பழச்சாற்றாற் சாமமுன்று
 காட்டவே கன்னிமுலைப்பாலாற் சாமங்
 கருத்தாக வெற்றிலைச்சார் சாமம் நாலே.

34

நாலான வெற்றிலைச்சா றதனிற்போடு
 நாதாந்த சன்னியோடு விஷங்கள்போக

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

சாலான முலைப்பாலிற் போட்டிட் டாக்காற்
 சமத்தான குளிருடனே சுரமும்போகும்
 ஆலான அமுதாதி கலிக்கஞ் சொன்னேன்
 அப்பனே சன்னிமாத் திரைதான்கேளு
 மேலான முத்தமொடு வெடியுப் புந்தான்
 மேன்மேலும் பூரமுடன் கௌரி கூட்டே.

35

கூட்டப்பா அதிமதுரம் அக்கிரா காரங்
 குணமான மருந்தெல்லாங் கல்வத்திட்டு
 காட்டப்பா எலுமிச்சம் பழச்சார் சாமம்
 கனமான இஞ்சியுட நீரிற் சாமம்
 நீட்டப்பா நிம்பச்சா றதனிற் சாமம்
 நேர்மையுடன் பத்மினியா மங்கை யின்றன்
 ஆட்டப்பா தனப்பாலிற் சாம மாட்டு
 அப்பனே ஆட்டியபின் மாத்திரை செய்யே.

36

செய்யப்பா இதுவெல்லா முப்பூச்சேர்த்து
 செயமான புடம்போட்டாற் சரக்கைக்கொல்லும்
 வையப்பா ஒருகுளிகை தேனிற்கொள்ள
 வளமான சன்னிபதி மூன்றுந்தீரும்
 அய்யப்பா அனுப்பான மறிந்துகொள்ள
 ஆனதொரு விஷசன்னி தோஷம்போகும்
 கையப்பா சிறுவர்களும் வைத்தியஞ் செய்வார்
 கருதியதோர் குளிகையது செய்துபாரே.

37

பானென்ற மாத்திரைக ளிதற்கீ டல்ல
 பண்பான சீடர்களே உங்களுக்கு
 நானென்ற ஆணுவத்தாற் சொல்லிப் போட்டேன்
 நலமான கருக்களெல்லா மிதிலே தானும்
 ஆனென்ற மேகமது இருபத் தொன்றும்
 அப்பனே மேகத்தாலெழுந்த ரோகம்
 தானென்ற சயமெட்டும் நீரிழிவுந்
 தனதான குலைபதி னெட்டும்போமே.

38

மேகராஜாங்க எண்ணெய்

ஆமப்பா மேகத்தா லெழுந்த ரோகம்

ஆனதொரு வியாதியைத்தான் சொல்லப்போமோ
காமப்பா மேகரா சாங்கத்தெண்ணெய்

கருவாகச் சொல்லுகிறே னொழுங்கு கேளு
வாமப்பா கருங்கய்யான் படிதா னொன்று

வளமான சங்கின்சார் படிதா னொன்று

காமப்பா கருநொச்சிபடிதா னொன்று

கனமான செவ்வெள்ளி படிதா னொன்றே.

39

ஒன்றான கோவைச்சார் படிதா னொன்று

உத்தநெல்லிக் காயின்சார் படிதா னொன்று

கன்றான கரிப்பான்சார் படிதா னொன்று

கனமான ஆவாரைச்சார் படிதா னொன்று

நன்றான இத்திப்பா லுடனே தானும்

நலமான ஆலம்பால் படிதான் காலு

அன்றான அத்திப்பால் படிகா லாகும்

அப்பனே ஆரைச்சார் படிதா னொன்றே.

40

ஒன்றர்ந்தக் காளிச்சார் படிதா னொன்று

உத்தமனே குமரிச்சார் படிதா னொன்று

கன்றான கன்னிப்பால் படிதா னொன்று

கனமாம்வெள் ளாட்டின்பால் படிதா னொன்று

வன்றான ஆவின்பால் படிதா னொன்று

வளமான தேங்காய்ப்பால் படிதா னொன்று

நன்றான உருவிச்சார் படிதா னொன்று

நலமான அவுரிச்சார் படிதா னொன்றே.

41

ஒன்றான கழுதைப்பால் படி யரைக்கால்

உற்றசிற்றா மணக்கெண்ணெய் படியிரண்டு

வன்றான எள்ளெண்ணெய் படிதா னொன்று

வளமாகக் கற்கவகை சொல்லக்கேளு

அன்றான திரிகடுகு திரிபலாதி

ஆனதொரு ஏலமொடு கிராம்பு பத்திரி

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

நன்றான வெட்டிவேர் விலாமிச் சோடு
நற்சந்தனத் தூள்தேவ தாரிதானே.

42

தானான இவையெல்லாந் தேங்காய்ப் பாலில்
தனதாக அரைத்தெண்ணெய் தனிற்கலக்கி
வேனான சாரதனில் எண்ணெய் யொன்றாய்
மேலான சட்டிதனிற் கலக்கிக் கொண்டு
மானான அடுப்பேற்றித் தீயை மூட்டி
வளமான சாமமது பனிரெண் டப்பா
கானான ஒருவிறகால் எரித்துக்கொண்டு
கனகமதா யிறக்கியதைப் பதியில்வையே.

43

வையப்பா எண்ணெய்தனை வடித்துக்கொண்டு
வளமான வயிரவர்க்குப் பூசைபண்ணு
கையப்பா கரண்டிநிறை நாற்பதுநாள்
கைக்கொள்ள மேகமது தவறுண்டே போம்
மையப்பா வாதபித்த சயங்கள்யாவும்
மகத்தான சிலேத்மசய மெல்லாம் போகும்
நையப்பா கருமவினை மேக மெல்லாம்
நலமாகப் பறந்துவிடுங் கர்ம நோயே.

44

நோயான வகையேது கர்மத்தாலே
நூறான கருமத்தால் வந்த நோய்தான்
வாயான வாதார சாங்கங் கேளு
வளமான எண்ணெய்யப்பா யார்தான் சொல்வார்.
நாயமா யுள்ளபடி நான்தான் சொன்னேன்
நலமாக அறிவாலே கண்டுசெய்வாய்
காயான கனிபழம்போ லின்னூ லப்பா
கருவாக என்னுலிற் சொல்வேன்பாரே.

45

வாதராஜாங்க எண்ணெய்

பாரப்பா கண்டங் கத்திரியினோடு
பரிவான மிளகரணை படிதா னொன்று
காரப்பா வாகைச்சார் படிதா னொன்று
கனமான மாவுலிங்கம் படிதா னொன்று

ஆரப்பா கொன்றைச்சார் படிதா னொன்று
 அப்பனே வெள்ளறுகு படிதா னொன்று
 நாரப்பா வாதராசன் மூலிச்சாறு
 நலமாகப் படியொன்று கூடச்சேரே.

46

சேரப்பா இதுகளெல்லாங் கலக்கிக் கொண்டு
 சேர்மான்ம் வெள்ளாட்டின் படிபா லொன்று
 நாரப்பா கற்கவகை சொல்லக்கேளு
 நலமான முருங்கைவேர் சங்கவேரும்
 ஆரப்பா கொடிவேலி வேருங்கூட்டு
 அப்பனே வெள்ளெருக்கு வேருங்கூட்டு
 காரப்பா திப்பிலியுஞ் சுக்கு ஓமங்
 கருவான கரியசீ ரகமுங்கூட்டே.

47

கூட்டப்பா கிராம்புடனே காயம்பத்திரி
 குறிப்பாக வகைவகைக்கு விராகன் ரெண்டு
 வாட்டப்பா முன்சரக்கு வகைக்கு மைந்தா
 வளமாகப் பலமரைதான் கல்வத்திட்டு
 ஆட்டப்பா கடைச்சரக்கு வேர்கல்யாவும்
 அப்பனே வெள்ளாட்டின் பாலிலாட்டி
 நாட்டப்பா சிற்றண்டத் தெண்ணெய்நாழி
 நலமான் சாரோடெண் ணெய்யுந்தான் சேரே.

48

சேரப்பா சட்டிதனில் வைத்துக்கொண்டு
 செயலான கற்கத்தைக் கலக்கிக்கொண்டு
 வாரப்பா அடுப்பேற்றிச் சாமமஞ்சு
 வளமாகத் தீ யெரித்து நன்றாய்க்காய்ச்சி
 ஆரப்பா மெமுகுபதந் தனில்வடித்து
 அப்பனே வயிரவர்க்குப் பூசைபண்ணி
 காரப்பா எண்ணெய்கா சிடைதான்கொள்ளு
 கனமான வாதமெண் பதுவும்போமே.

49

போமப்பா மண்டலந்தான் கொள்ளும்போது
 புகழாகப் பத்தியந்தான் காருகாரு
 வாமப்பா வாதமெண் பதினால் வந்த
 வல்வினையைச் சொல்லுகிறேன் வகையாய்க்கேளு

தேமப்பா காந்தலோடு குளிர்கள் வீக்கம்
 தீவிரமாஞ் குலைசொறி குட்ட ரோகம்
 காமப்பா மண்டைக்குத் திசிவுவாயு
 நலமான சுழல்அண்ட வாதம்பாரே.

50

பாரப்பா நடுக்கமுதல் வாந்தி தீரும்
 பரிவான இடுப்புவலி பறந்துபோகும்
 ஆரப்பா கைகாலில் திமிரும்வாயு
 அப்பனே கைமுடக்கால் கால்முடக்கம்
 வாரப்பா இன்னும்பல வியாதியாவும்
 வளமாகப் பொடிபொடியாய்ப் பறந்துபோகும்
 நாரப்பா இந்த எண்ணெய் பத்தியங்கேளு
 நலமான மிகுதிடமும் பாருபாரே.

3

பாரென்று கண்பார்த்து முகத்தைப்பார்த்து
 பரிவாக அவனுடைய பலத்தைப்பார்த்து
 ஆரென்று வியாதியுட குணத்தைப்பார்த்து
 அப்பனே நாடியுட பலமும்பார்த்து
 ஏரென்று இதுவறிந்து வைத்தியம்பாரு
 என்மகனே குணம்பார்க்கா மூடர்தானும்
 நாரென்று நரகிற்விழுந் தலைவான்பாரு
 நமன்வந்து துரிதக்கோ பஞ்செய்வானே.

52

வானென்ற நாடிகளை யாருஞ்சொல்லார்
 வளமான என்னந்தி சொன்னாரையா
 நானென்று பன்னீராயிரத்திற் றானும்
 நலந்தெரியக் குருடனுக்குந் தெரியச் சொன்னேன்
 பானென்ற வடமொழியார் காணப்போறார்
 பரிவான என்னுல்போற் சொல்லாரையா
 நானென்றும் உள்ளபடி யறிந்து சொன்னேன்
 நலமான அறிவுள்ளோர் தேர்வார்பாரே.

53

வாதத்திற்கு தைலம்

பாரான நடுமுடக்கு வாதந்தீர்
 பரிவான தைலமொன்று சொல்லக்கேளு

ஆரான வேப்பெண்ணெய் படிகாஸ்கூட்டு
 அப்பனே வாகைச்சார் படிகாஸ்கூட்டு
 வாரான தில்லைப்பால் படியரைக்கால்
 வளமுருங்கை வேர்ச்சாரு படியரைக்கால்
 நாரான கற்கவகை சொல்லக்கேளு
 நலமான கரியுப்பு இந்துப்பாச்சே.

54

இந்தான வெள்ளுள்ளி காயங் கூட்டி
 இதமாவி லிங்கவேர் சித்திர மூலம்
 வந்தான வசம்புடன்திப் பிலியுங்கூட்டி
 வளமாக இவையெல்லா மரைத்துக்கொண்டு
 கந்தான அடுப்பேற்றி சுண்டக்காய்ச்சிக்
 கனமாக எடுத்ததனை தடவுநோய்க்கு
 அந்தான நிமிஷத்தில் வீக்கம்வாங்கும்
 ஆனதொரு கடுப்புகளுந் தீர்ந்துபோமே.

55

கரப்பானுக்கு எண்ணெய்

போமப்பா இதுரண்டுஞ் செய்திருந்தால்
 பொல்லாத பிணிவாய்வு தீரும்பாரு
 வாமப்பா வழியாகச் சொல்லி விட்டேன்
 வளமான அசுவினியே அறிந்து செய்வாய்
 காமப்பா கரப்பானுந் தீருதற்குக்
 கனமான எண்ணெய்யொன்று சொல்லக்கேளு
 நாமப்பா எண்ணெய்ப்படி முக்கால்வாங்கு
 நலமான சின்னிச்சார் கூந்தற் சாறே.

56

சாறான செருப்படைச்சார் கருநொச்சிச்சார்
 சமத்தான சேவுகனார் பூண்டுச்சாறும்
 வாறான சங்கஞ்சார னையின்சாறும்
 வளமான வெள்ளெருக்கன் சாறுமிந்தப்
 பேறான இவ்வகைக்குப் படியொன்றாக
 பிரியமுடன் சேர்த்தொன்றாய்ப் பின்புமேலாம்
 ஆரான சரக்குவகை சொல்லக்கேளு
 அப்பனே சீரகந்தான் ரெண்டுகூட்டே.

57

கூட்டப்பா கடுகுரோ கணியுங்கூட்டு
 குணமாம் வாதகரப்பான் பட்டைகூட்டு
 வாட்டப்பா கண்டங்கத் திரியுங்கூட்டு
 வளமாம் ஆனைநெருஞ்சிப் பூண்டுங்கூட்டு
 காட்டப்பா வேம்பாடம் அரத்தை சுக்கு
 கனமான பரங்கிச்சக் கரையுங்கூட்டு
 நாட்டப்பா யிதுவெல்லாந் தூளாய்ப் பண்ணி
 நலமாக வகைக்கு அரைப்பலமுஞ் சேரே.

58

சேரடா எண்ணெய்தனிற் கலக்கிக் கொண்டு
 சிறப்பாக நேர்வாளம் விராகனொன்று
 வாரடா நீர்சுண்டக் காய்ச்சிக்கொண்டு
 வளமான மெழுகுபதந் தன்னைப்பார்த்து
 காரடா இறக்கியதை வடித்துக்கொண்டு
 கனகமிதை நாற்பதுநாள் கொள்ளச்சொல்லு
 நாரடா பத்தியந்தா னிச்சாபத்தியம்
 நலமாக தீரும்நோய் தன்னைக் கேளே.

59

கேளப்பா வீக்கமுடன் கொள்ளி சுட்டான்
 கெடிதான வாதத்தின் கரப்பா னோடு
 வாளப்பா பித்தத்தா லெழுங் கரப்பான்
 வளமான செங்கரப்பான் சொறி கரப்பான்
 ஆளப்பா லிங்கப்புத்து யோனிப்புத்து
 அப்பனே கிரந்தியொடு கொறுக்கைப் புண்ணும்
 நாளப்பா கிரந்தியோ டெழுந்த தெல்லாம்
 நலமான வெடிகிரந்தி யெல்லாம்போமே.

60

மேகத்தெண்ணெய்

போமப்பா மேகத்தி னெண்ணெய்கேளு
 புகழான அத்திப்பால் படிகாலப்பா
 வாமப்பா தேங்காய்ப்பால் செவ்வள்ளிநீர்
 வளமான பனைமரத்து நொங்குத் தண்ணீர்
 ஆமப்பா உதியம்பட்டைச் சாரரைக்கால்
 அப்பனே ஆவின்பா லாவின் நெய்யும்

காமப்பா எண்ணெய்ப்படி ஒண்ணரையுஞ்சேர்த்து
கனமான வகையெல்லாம் படிமுக்கால் கூட்டே.

61

கூட்டப்பா கற்கவகை சொல்லக்கேளு
குணமான முல்லைவேர் குமிழும்வேரு
வாட்டப்பா கொடிவேலி வேருங்கூட்டி
வளமான சாதிக்காய் கிராம்பு ஏலம்
நாட்டப்பா பத்திரியுந் தாளிசந்தான்
நலமாங்கோ ரோசனைசந் தனத்தூள்கூட
ஆட்டப்பா வெட்டிவேர் விலாமிச்ச வேரும்
அப்பனே யிவையாவின பாலா லட்டே.

62

ஆட்டவே எண்ணெய்ப்பால் தனிற்க ரைத்து
அப்பனே அடுப்பேற்றித் தீயை மூட்டு
காட்டவே மெமுகுபதந் தன்னைப் பார்த்து
கனமதாய் வடித்ததனைப் பதனம்பண்ணு
மாட்டவே மண்டலந்தான் கரண்டி கொள்ள
மகத்தான வங்கபற்பம் போட்டுக்கொள்ளு
நாட்டவே நீரிழிவு குட்டமெல்லாம்
நலமாக மறைந்துவிடுஞ் சுருக்கில்தானே.

63

தானான எண்ணெய்க்குப் பத்தியந்தான்
தனதான பெண்ணோடு புகையுமாகா
வானான பாவக்காய் பூசணிக்காய்
வளமான கொள்ளுடனே அகத்திக் கீரை
தேனான எள்ளெண்ணெய் இருவகைகளாகா
திறமான பத்தியமாய் பதார்த்தங் கூட்டு
ஆனான பெரும்பாண்டுக் கெண்ணெய் கேளு
அப்பனே எள்ளெண்ணெய் படிமுக்காலே

64

பெரும்பாண்டுக் கெண்ணெய்

காலப்பா நாவற்பட்டைச் சாறுபடி முக்கால்
கருவான உதியம்பட்டைச் சாறுபடி முக்கால்
வாலப்பா அத்திப்பட்டைச் சாறுபடி முக்கால்
வளமான நெல்லிக்காய்ச் சாறுபடி முக்கால்

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

மேலப்பா ஆலம்பட்டைச் சாறுபடி முக்கால்
 மிகுபுவ ரசம்பட்டைச் சாறுபடி முக்கால்
 மாலப்பா கரிப்பானின் சாறுபடி முக்கால்
 மணமான கற்கவகை சொல்லக் கேளே.

65

வேறு

கேளப்பா பலமுக்கால் தாளிசந்தான்
 கெடியான சாதிக்கா யேலங் கிராம்பு
 வாளப்பா அரத்தையொடு மதுரங் கூட்டு
 வளமான நிலப்பனையின் கிழங்கு கூட்டு
 ஆளப்பா வகைக்குவகை பலங்கல்வத்தில்
 அங்கிட்டுத் தென்னங்காய்ப் பர்லாலாட்டு
 காளப்பா எண்ணெய்தனிற் கரைத்துக் கொண்டு
 கருவாக அடுப்பேற்றித் தீயை மூட்டே.

66

முடையிலே மெமுகுப்தம் வருதல் கண்டு
 முழித்திருந்து கைபாகம் பார்த்திற்கு
 வடையிலே எண்ணெய்தனை யிறக்கிக் கொண்டு
 வளமாக வடுகனுக்குப் பூசை பண்ணு
 கடையிலே கரண்டிநிறை கொண்டிட் டாக்காற்
 கனமான பெரும்பாண்டு ரத்தப் பாண்டு
 நடையிலே வெள்ளையோடு நீர்ச்சருக்கு
 நலமான நீர்சதையி னடைப்பும் போமே.

67

போமென்று தயிர்மோர்நெய் பாலுங்கூட்டு
 புகழான உப்பதனை வறுத்துக் கூட்டு
 ஆமென்று மற்றதெல்லாந் தள்ளிப் போடு
 அப்பனே எண்ணெய்யுட மகுத்துவந்தான்
 வாமென்ற புடத்தைல மகிமை கேளு
 வளமான எட்டிவிரைத் தைலஞ் சொல்வேன்
 நாமென்ற எட்டிவித்து படிதான் காலில்
 நலமான புங்கம் வித்து நாலுசேரே.

68

புடத்தைலம்

சேரென்ற வில்வப் பழம்நூறு கூட்டி
 ஜெயமாக இவைமூன்றும் புடத்தைலம் வாங்கி

வாரென்ற மனிதருக்குக் கொடுத்தாயானால்
 வளர்குட்ட முடன்பாண்டி வீக்கந்தீரும்
 ஆரென்ற தலைக்குத்தான் தேய்த்துமுழுகு
 அமைந்தபித்த குடுதீர்ந்து மயிர் முளைக்கும்
 நாரென்ற சொறிசிரங்கு அரையாப்புப் புண்ணும்
 நலமாக ஓடிவிடு நவின்றிட்டேனே.

69

புங்கவிரைத்தைலம்

நவிலவே இன்னுமொரு தைலங்கேளு
 நலமான புங்கவித்து தைலஞ் சொல்வேன்
 அவிலவே புங்கவித்து படிதானொன்று
 அப்பனே அழிஞ்சுவித்துப் படிதானொன்று
 கவிலவே முல்லைவேர் வீசை ரெண்டு
 கனமான குமரிவேர் வீசை யெட்டு
 மவிலவே யிதுவெல்லாம் பாண்டத்திட்டு
 மகத்தான குழித்தைலந் தன்னை வாங்கே.

70

வாங்கியே கடுகளவு உள்ளுக்கீய்ந்து
 வளமாக மேலுக்கும் பூசிவாநீ
 ஆங்கவே நரைதிரைக ளிதனாற் போகும்
 அப்பனே காயமது இறுகிப் போகும்
 தாங்கவே பாண்டுடனே மேகம் போகும்
 தலமாக இத்தனையு மிதனாற் நீரும்
 சாங்கவே இன்னுமொரு தைலஞ்சொல்வேன்
 சமத்தான அறுகன் வேர்த் தைலங்கேளே.

71

கேளப்பா அறுகின்வேர் வீசை யெட்டு
 கெடியான முத்தமது வீசை யெட்டு
 ஆளப்பா புங்கன்வேர் வீசையெட்டு
 அப்பனே இதுவெல்லாம் பாண்டத் திட்டு
 வாளப்பா குளித்தைலந் தன்னை வாங்கி
 வளமாகத் தைலமதைப் பதனம் பண்ணு
 நாளப்பா உள்ளுக்குக் காசிடெகொள்
 நற்சிரகிற் றேய்த்து நன்றாய் முழுகுவாயே.

72

முமுகிடவே தீருமது பித்தப் பாண்டு
 முக்கியமுள்ள பித்தவெட்டை பித்தச்சூடு
 அமுகிடவே உடம்பெரிவு கைகால் காந்தல்
 அப்பனே நெஞ்செரிவு மூக்கெ ரிச்சல்
 பமுகிடவே கபாலத்தின் மண்டைக் குத்து
 பதமான அக்கினியா மாந்தந் தீரும்
 வமுகிடவே புளிபுகையு மாகா தப்பா
 வளமாகப் பத்தியத்தை நினைவாய்ச் செய்யே.

73

இரணங்களுக்குத் தைலம்

செய்யப்பா ஆறாத ரணத்துக் கெல்லாஞ்
 செயமான தைலமொன்று சொல்லக் கேளு
 வையப்பா சங்கமவேர் வீசை ரெண்டு
 வளமான பூவரசம் பட்டை ரெண்டு
 கையப்பா சிவன்வேம்பு வீசை ரெண்டு
 கனமான வாலுளுவை வீசை ரெண்டு
 நையப்பா இதுவெல்லாம் நறுக்கிக் கொண்டு
 நலமான பாண்டத்திற் போட்டி டாயே.

74

போடப்பா குழித்தைல மாகவாங்கி
 புகழான சீசாவிற் பதனம் பண்ணு
 ஆடப்பா மனிதருக்கு உள்ளுக்கிய
 அப்பனே புண்புரைக ளாறாப் புண்ணும்
 வாடப்பா பதினெட்டிற் பிறந்த ரோகம்
 வளமாகப் பறந்தோடிப் போகும்பாரு
 நாடப்பா ரணத்தின்மேற் றைலம் போடு
 நலமாகப் பறந்துவிடும் புண்கள் தானே.

75

சயத்தைலம்

தானான ரணத்தைலஞ் சொன்னேனப்பா
 தயவாக சயத்துக்குத் தைலங் கேளு
 தேனான செம்முள்ளிவேர் வீசை ரெண்டு
 செயமான சங்கமவேர் வீசை ரெண்டு

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

ஆனான ஆடாதோடை மூலிவேரும்
 அப்பனே வீசையதில் ரெண்டு கூட்டு
 வானான இதுமூன்றுங் குழித்தைலம் வாங்கி
 வளமான தைலத்தைப் பதனம் பண்ணே.

76

பண்ணப்பா பணவிடைதான் கொள்ளச் சொல்லு
 பரிவாக இருபொழுது உள்ளுக் கேற்று
 சண்ணப்பா சயரோகஞ் சிலேத்ம ரோகஞ்
 சமத்தான யீளையோடு சுவாச காசம்
 மண்ணப்பா பாண்டுவிடு மிருமல் ரெத்தம்
 மகத்தான கொளுகொளுப்பு மேற்க வாசங்
 கண்ணப்பா கண்காணா தோடிப் போகுங்
 கனமான மேகத்தா லெழுந்த தாச்சே.

77

மூலச்சூட்டுக்குத் தைலம்

ஆச்சப்பா சயத்தினுட தைலஞ் சொன்னேன்
 அப்பனே மூலச்சூ டெல்லாம் போக
 வாச்சப்பா தைலமொன்று சொல்லக் கேளு
 வளமான தைலமடா எவருஞ் சொல்லார்
 மாச்சப்பா மிளகரணை முக்கத்தாரி
 மகத்தான தென்னைவேர் பனையின் வேரும்
 காச்சப்பா கையானாங் கொழிஞ்சி வேரும்
 கனமான இலந்தைவேர் முகட்டை வேரே.

78

வேரேகீழ் காய்நெல்லி சித்தா முட்டி
 மேலான நெல்லிப்பட்டை யானைப்பட்டை
 காரப்பா இதுவெல்லாம் வீசையொன்று
 கனமான பாண்டத்தி லிட்டுக் கொண்டு
 ஆரப்பா குழித்தைலந் தன்னை வாங்கி
 அப்பனே அடக்கமதாய்ப் பதனம் பண்ணி
 வாரப்பா வேளைகாசிடை தானீய
 வளமான மூலமெல்லாம் பறந்து போமே.

79

போமப்பா புடத்தைலப் பெருமை சொன்னேன்
 புகழான குரணத்தின் மகிமைகேளு

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

ஆமப்பா வாதமெல்லா மொழிந்து போக
 அப்பனே குரணந்தா னொன்று சொல்வேன்
 வாமப்பா சரக்கொன்னை மாவிலிங்கம்
 வளமான கொடிவேலி கண்டங்கத்திரி
 காமப்பா வாதத்தின் கரப்பான் பட்டை
 கனமான தூதுவனை சங்கம் வேரே.

80

வேரான வெள்ளெருக்கன் வேருங்கூட்டு
 விதமாக இதுவகைக்குப் பலந்தானெந்து
 ஆரான பூண்டுடனே காயஞ் சுக்கு
 அப்பனே இந்துப்பு வளைய லுப்பு
 காரான கம்பியுப்பு கல்லுப் போடே
 கனமான உப்பெல்லாஞ் சுத்திசெய்து
 வீரான வேரெல்லாந் தூளாய்ப்பண்ணி
 விதமான கடைச்சரக்கைப் பொடிதான்பண்ணே

81

பண்ணவே இரண்டுமொன்றாய்க் கலந்து கொண்டு
 பண்பான குரணத்தைப் பதனம் பண்ணி
 கண்ணவே வெருகடிதூள் உள்ளூக் கேற்று
 கனமான வாதத்தால் வந்தபீடை
 அண்ணவே குரணத்தைக் கொண்டபோதே
 அப்பனே கண்காணா தோடிப்போகும்
 வண்ணவே வாதத்தின் குரணத்தை
 வளமான சயத்துக்குக் கொடுக்கக்கேளே.

82

கேளப்பா செம்முள்ளி ஆடாதோடை
 கெடியான சங்கோடு யீயவேரும்
 வாளப்பா திரிகடுகு ஏலத்தோடு
 வளமான கண்டங்கத் திரியரத்தை
 நாளப்பா கடுக்காயஞ் சித்திரமூலம்
 நலமான கையானுந் தாளிசந்தான்
 ஆளப்பா இதுவெல்லாம் பலந்தா னொன்று
 அப்பனே கல்லுரலிற் றுளதாக்கே.

83

தாக்கென்ற குரணத்தைவடித்துக் கொண்டு
 தனதாகச் சீனியிலே மூணுசேரு

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

வாக்கென்ற சூதமொடு தாளகந்தான்
 வளமான பற்பத்தி லெதுவா னாலும்
 சாக்கென்ற பணவெடைதான் வைத்துக்கொள்ளு
 சயமீளை மந்தார காசம்போகும்
 ஆக்கென்ற பத்தியந்தான் புளிபுகை பெண்
 அகற்று அரைக் கீரையோடு துவரைதானே.

84

தாளிசபத்திரிசூரணம்

தானான கடல்மச்சம் வற்றல் கூட்டு
 தனதாக மற்றதெல்லா மாகா தப்பா
 தானான இன்னுமொரு சூரணங்கேள்
 தாளீசப்பத்திரிச் சூரணந்தான் சொல்வேன்
 கானான பலமொன்று தாளிசந்தான்
 கருத்தான திரிகடுகு திரி பலாதி
 ஆனான ஏலமொடு கிராம்பு பத்திரி
 ஆகயிவை யாவும்பல மரைதான் கூட்டே.

85

கூட்டியே யிடித்ததனை வடித்துக் கொண்டு
 கூறாகச் சீனியதில் மூன்றி லொன்று
 வாட்டவே வெருகடிதூள் உள்ளிற் கொள்ள
 வளமான மூலத்தின் கடுப்பு ரெத்தம்
 மாட்டவே மேகமொடு மூலவாய்வு
 மகத்தான வரட்ச்சியொடு ரெத்தப் பாண்டு
 நாட்டவே நீர்க்கடுப்பு கல்லடைப்பு
 நலமாகும் மேகவெள்ளை பறந்து போமே.

86

பித்தச் சூரணம்

போமப்பா இன்னுமொரு சூரணங்கேள்
 புகழான பித்தத்தின் சூரணந்தான்
 வாமப்பா ஆவாரம் பட்டை வேரும்
 வளமாமவோ ரிலைத்தாமரை கீழ்காய் நெல்லி
 ஆமப்பா கூவிளம்வேர் சித்தாமுட்டி
 அப்பனே இலவன்வேர் வேலிப்பாசி
 காமப்பா நரிப்பயறு நன்னாரிவேர்
 கனமான விலாமிச்ச வேருங்கூட்டே

87

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

கூட்டப்பா எலுமிச்சை வேருங் கூட்டு

கூராக இதுவகைக்குப் பலந்தான் ரெண்டு

ஆட்டப்பா கடுக்காயும் ஏல மாஞ்சில்

அப்பனே சந்தனத்தூள் தேவதாரம்

வாட்டப்பா இதுவெல்லா மரைப் பலந்தான்

வகையாக இடித்ததனை வடித்துக் கொண்டு

காட்டப்பா சீனிசீ ரகமுங் கூட்டு

காசினியிற் குரணத்தின் மகிமை தானே.

88

தானான குரணத்தை இருபோ துண்ணு

தனதான பித்தெரிவு கண்பு கைச்சல்

வானான பித்தத்தா லெழுந்த தெல்லாம்

வளமாக மாண்டுவிட வகையுஞ் சொன்னேன்

கானான பீனிசங்க ளெல்லாம் போக

கனமான குரணந்தா னொன்று கேளு

தேனான கடுக்காயுங் கடுகு ரோகணி

செண்பகப்பூ பெருமருந்து இவையுந் தானே.

89

பீனிசத்துக்குச் துரணம்

தானென்ற திரிகடுகு செங்கத்தாரி

தனதான கொடுவேலி கண்டங் கத்திரி

வேனென்ற சங்கவேர் சீரகந்தான் ரெண்டு

விதமான விதுவெல்லாம் பலமொன்றாக

கோனென்ற கல்லுரலி லிடித்துக் கொண்டு

குணமாக எடுத்ததனை வைத்தே தானும்

நானென்ற வெருகடிதூ ளிருபோ தாக

நலமாக ஏழுநாள் கொள்ளு கொள்ளே.

90

கொள்ளப்பா மேககுலை பீனிசங்கள்

கொடிதான நாசிரத்தம் நாசி நாற்றம்

விள்ளப்பா உடம்பெல்லாந் தினவு குட்டம்

விதமான பொருமலுடன் விம்மல் விக்கல்

கள்ளப்பா, காதிலுள்ளே சீழு ரத்தம்

கனமான பீனிசங்க ளெல்லாம் போகும்

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

அள்ளப்பா பீனிசச் சூரணந்தான் சொன்னேன்
அப்பனே இன்னுமொன்று அருளுவேனே.

91

அருளுவேன் மூலமொன் பதுமே போக
அழகுசண்ட மாருதச் சூரணமுஞ் சொல்வேன்
வருளவே கொடிவேலி சுக்குங் கூட்டி
வளமான மிளகரணை முத்தக் காக
கருளவே கடுக்காயுங் கடுக்காய்ப் பூவுங்
கனமான புளியாரை சித்தரத்தை
மருளவே குங்குமப்பூ சாதிக் காயும்
மகத்தான கொழிஞ்சிவேர் பிரண்டை வேரே.

92

வேரான சரக்கொன்னை வேரும் வாங்கு
வேதாந்தப் பச்சையொடு மாவேர்ப் பட்டை
ஆரான இதுவெல்லா முலர்த்தித் தூளாய்
அப்பனே வகைக்குப்பலம் ரெண்டு வாங்கி
வாரான திதுவெல்லா மெடுத்துக் கொண்டு
வளமாகச் சீனியதிற் கலந்து கொள்ளு
நாரான இருபோது மண்ட லங்கொள்
நலமான மூலமொன் பதுவும் போமே.

93

வல்லாரைக்கிருதம்

போமப்பா சூரணத்தின் மகத்துவஞ் சொன்னேன்
புகழாகக் கிருத நெய்யின் வகையைக் கேளு
வாமப்பா வல்லாரை கிருதந் தானும்
வளமான வல்லாரை படிதா னொன்று
நாமப்பா ஆவரைச்சார் படிதா னொன்று
நலமான கோவைச்சார் படிதா னொன்று
காமப்பா தக்காளி படிதா னொன்று
கனமான ஆவிநெய் படிதா னொன்றே.

94

ஒன்றான ஆவின்பால் படிதா னொன்று
உத்தமனே கற்கவகை சொல்லக்கேளு
கன்றான திரிபலைசா திக்காய் கிராம்பு
கல்வத்தி லாவின்பால் தன்னாலாட்டி

வன்றான நெய்தனிலே கலக்கிக் கொண்டு
 வளமாக அடுப்பேற்றித் தீயை மூட்டிக்
 கன்றான நீர்சுண்டிக் கிருத மாகும் .
 கருதியசர்க் கரைபலமி ரண்டு போடே.

95

போடப்பா அடிபற்றாக் கிண்டு கிண்டு
 புகழான கிருதத்தைப் பதனம் பண்ணு
 வாடப்பா பூசித்து மனிதருக்கு
 வளமாகக் கரண்டிநிறை யிருபோதுண்ண
 ஆடப்பா கிரந்தியொடு மேகவூரல்
 அப்பனே சொரிசிரங்கு வெள்ளை ரத்தம்
 நாடப்பா சதையடைப்பு நீர்க்கட் டெல்லாம்
 நலமாக ஓடிவிடும் நவிலொண்ணாதே.

96

முயல்நெய்

ஒண்ணான நெய்யொன்று சொல்லக் கேளு
 உத்தமனே முயல்நெய்தம் நெய்யைச் சொல்வேன்
 வன்னான முயல்நெய்த மரைப்படிதான்
 வளமான வெள்ளாட்டு நெய்யும் வாங்கி
 கண்ணான தூதுளைச்சார் படிதா னொன்று
 கருத்தான இஞ்சிச்சார் படிதா னொன்று
 தன்னான யீயச்சார் படிதா னொன்று
 சரியான சங்கஞ்சார் படிதா னொன்றே.

97

வாங்கவே கற்கவகை சொல்லக் கேளு
 வளமான ஏலமொடு தேக்கு வங்கம்
 ஆங்கவே கற்கக சிங்கி யோடு
 அப்பனே வாலுளுவை கண்டங் கத்திரி
 தாங்கவே யிதுவகைக்குப் பலந்தான் வாங்கி
 சரியாக அரைத்ததிலே கரைத்துக் கொண்டு
 சாங்கவே அடுப்பேற்றி சுண்டக் காய்ச்சி
 சமத்தான நெய்யதனை வடித்துக் கொள்ளே.

98

கொள்ளவே பூசித்து இருபோ துண்ணு
 குருவான சயமெட்டும் பறந்து போகும்

விள்ளவே சுவாசமொடு காச மாந்தம்
 விதமான இருமலொடு ஈளை விக்கல்
 கள்ளவே கொளுகொளுப்பு மேற்கவாசம்
 கனமான சுரமுடனே பிணிக ளெல்லாம்
 மள்ளவே கடல் கடந்து ஓடிப்போகும்
 மகத்தான முயல்நெய்யின் பெருமை தானே.

99

பிரமலேகியம்

தானான யின்னுமொரு பிரம னென்ற
 தனதான லேகியத்தைச் சொல்லக் கேளு
 கோனான நன்னாரி நத்தைச்சூரி
 கொன்னைசங் குப்பியொடு மூலங்கூட்டி
 கானான செம்முள்ளி ஆனை நெருஞ்சி
 கனமான மேனியோடு முக்கத்தாரி
 ஆனான கூவிளம்வேர் குன்றி வேரும்
 அப்பனே செவ்வள்ளி நெருஞ்சில் செப்பே.

100

செப்பாத கையான்பொற் றலையுங் கூட்டு
 செயலான மருதம்வேர் சின்னிவேரும்
 வப்பாத ஆகாசக் கருடன் கூட்டு
 வளமாம் விஷ்ணுமூலி கீழ்காய்நெல்லி
 கப்பாத கரந்தையொடு பொன்னாங்காணி
 கனமான இலந்தைவேர் முசுமுசுக்கை
 அப்பாத கோவையுட கிழங்கு புங்கு
 அப்பனே விளாம்பிஞ்சின் விலாமிச்சென்றே.

101

மிச்சென்ற அத்திப்பிஞ்சு இலவம்பிஞ்சு
 மிகுந்ததொரு கொன்னைப்பிஞ்சு தென்னம்பிஞ்சு
 வச்சென்ற ஆவாரைப்பிஞ்சு கூட்டு
 வளமான நிலப்பனையின் கிழங்குகூட்டு
 நச்சென்ற கொடுவேலி குமரிகூட்டு
 நலமான கூந்தலோடு வேலிப்பாசி

கச்சென்ற இவையெல்லாம் ரவியு லர்த்தி
கனமாக வகைபலந்தான் மூன்றுவாங்கே.

102

வாங்கியே யிடித்ததனை வடித்துக்கொண்டு
வளமான கடுக்காயுங் கடுக்காய்ப்பிஞ்சும்
கூங்கியே சாதிக்கா யேலங் கிராம்பு
குங்குமப்பூ பத்திரியுஞ் செண்ப கப்பூ
ஆங்கியே திரிகடுகு யிவையெல் லாந்தான்
அப்பனே பலமொன்று தூளே பண்ணு
தாங்கியே பனைவெல்லம் பாகு செய்து
தளராத சூரணத்தைத் தூவிக் கிண்டே.

103

கிண்டவே மெழுகுபோற் பதந்தான்பாரு
கெடியான லேகியத்தை யிறக்கி வைத்து
வண்டவே பூசித்துப் பரணிவைத்து
வளமாக பாக்களவு கொள்வாயானான்
நண்டவே பாண்டுடனே காசஞ் சூலை
நலமான வெட்டையுட னிருமல் ரத்தங்
கண்டவே கன்னம்விப் புருதிசூலை
கனங்கண்ட மாலைவெண் குட்டம்பாமே.

104

போமப்பா கிராணியொடு மூலங்குட்டம்
புகழான கிரந்தி அரையாப்புப் பண்ணும்
வாமப்பா வயிற்றுவலி வாதரோகம்
வழிகாணா தோடுமடா வரைர் தன்பாரு
காமப்பா பிர்ம லேகியத்தைச் செ ள்ளனேன்
கருமநோய் லேகியத்தைக் க' திக்கேளு
சோமப்பா கொடுவேலி வெள்ளறுகு
சிவன்வேம்பு சங்கங்குப்பி முத்தக்காசே.

105

கருமநோய்க்கு லேகியம்

குப்பென்ற கூவிளவேர் சின்னிவேரும்
குருவான குன்றிவேர் நத்தைச்சூரி

அப்பென்ற கருவேலங் காய்பொற் கையான்
 அறிவான கரப்பனொடு பரங்கிச்சக்கை
 நப்பெனும்நா யுருவிநன் னாரிகொத்தான்
 நலமான கண்டங்கத்திரி சங்குமூலம்
 தப்பென்ற தழுதானை கொன்றைவன்னி
 தனதான தகரைவிலா மிச்சைவேரே.

106

வேரென்ற அமுக்கிராச் செடியின் வேரும்
 வேதாந்தத் திருமூலி சிவமூ லிவேர்
 ஆரென்ற பூவரசு வேரின் பட்டை
 அப்பனே கொள்ளுக்காய் வேளைமூலம்
 காரென்ற தூதுவளை புங்கம்வேரும்
 கனமான பொற்கையான் வேருங் கூட்டு
 நாரென்ற பாதிரியுங் குருந்து அல்லி
 நாவல் அத்தி ஆலின்விழு தாகும்பாரே.

107

விழுதான இலுப்பைவெள் ளரியின்வேரும்
 மிக்கநா ரத்தையொடு துளசிவேரும்
 தழுதான பிசினிவகை சொல்லக்கேளு
 சமத்தான புங்கோடு அத்தி மாவு
 மழுதான கருவேலா லரசுங் கூட்டு
 மகத்தான வேம்பு கொன்றைப் பிசினுங்கூட்டு
 தொழுதான மூலிகை யுலர்த்திக்கொண்டு
 சுகமாக பலமுன்று இடித்துத்தானே.

108

தானான பிசினிவகை உலர்த்திக்கொண்டு
 தப்பாமற் பலமரைதா னிடித்துக்கூட்டு
 வானான பிசினியுட பாகுசெய்து
 வளமாகச் சூரணத்தைக் கொட்டிக்கிண்டி
 ஆனான கடைச்சரக்கு சொல்லக்கேளு
 அப்பனே திரிகடுகு திரிபலாதி
 மானான சாதிக்கா யேலங்கிராம்பு
 வாலுளுவை லவங்கப்பட்டை வகையாய்த்தானே.

109

தானென்ற பலமரைதா னிடித்துத் தூவி
 தப்பாமற் மெழுகுபதந் தன்னைப்பார்த்து
 வானென்றே யிறக்கியதைப் பரணில் வைத்து
 மாலையிலுங் காலைபாக்களவு கொள்ளு
 நானென்ற கடுகுபுளி புகையைத்தள்ளு
 நலமான எண்ணெய்யொடு பெண்ணுந்தள்ளு
 ஆனென்ற கருமத்தால் மேகரோகம்
 அஸ்திவெட்டை காலெரிவு யின்னுமாமே.

11C

ஆமப்பா வயிற்றுவலி குன்மமெட்டும்
 அரியதொரு குலைபதி னெட்டும்போகும்
 காமப்பா கண்டமாலை பவத்தி ரங்கள்
 காணாம லோடுமடா கருமத் தாலே
 வாமப்பா அவரவர்தன் கருமத் தாலே
 வளமாகச் சித்தித்த கரும நோய்கள்
 நாமப்பா அத்தனையு மிதனாற் றீரும்
 நலமான வடமொழிதா னின்னுல்பாரே.

111

நூல்விபரம்

பாரப்பா சீடர்களே உங்களுக்குப்
 பரிவாக யானறிந்து பாடினேன்பார்
 காரப்பா நிகண்டு முந்நூறிற் றானுங்
 காட்டினேன் யான்திறந்துகழிவா யப்பா
 வாரப்பா அறுபத்து நாலுசித்தும்
 வளமாக முடித்து கலைக் கியானஞ்சொன்னேன்
 ஆரப்பாக அறிவார்கள் நிகண்டின்போக்கு
 ஆதவன்போல் திரிமூலங் காணுங்கானே.

112

காணப்பா ஆயிரத்தைப் பார்த்தா யானாற்
 கண்ணாடி முகம்போன்ற வயித்திய மாகும்
 ஆணப்பா எண்ணூறில் விரித்துச் சொன்னேன்
 அப்பனே நூல்கிடைத்தா லெல்லாஞ்சித்தி
 வாணப்பா ஐந்நூறில் சகலசித்தும்
 வளமாகச் சொல்லிவிட்டேன் மகிழ்வாய்ப்பாரு

மாணப்பா மடையருக்கு நூல்கிட்டாது
மகத்தான சிவயோகி காண்பான்பாரே.

113

பாரப்பா ஆயிரத்து இருநூறோடு
பண்பாகக் கருக்கிடைமுந்நூற்றித் தோணும்
ஆரப்பா அறிவார்க ளின்னூ லைத்தான்
அப்பனே முழுதுமிதைப் பார்த்தோர்முன்பு
மாரப்பா வைத்தியனு மெதிர்க்க மாட்டான்
மகத்தான பிரமனடா மேலோ னாவான்
காரப்பா கருத்தறிய என்னூல் பார்ப்பான்
கருத்தறியாக் கமுதைகளுங் காணார்தானே.

114

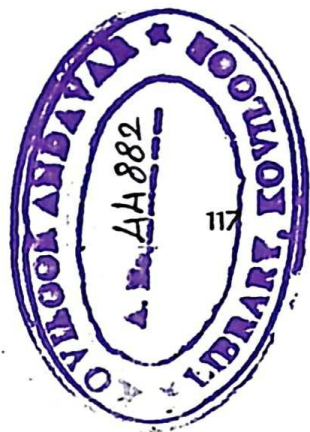
தானப்பா கருத்தறிய வேணு மென்றால்
தனதான முப்பூவின் கருவைப்பாரு
வானப்பா சாகாமலிருக்க வென்றால்
வளமான வாசியுட வளப்பங்காணு
கானப்பா அமுதமதைக் கொள்ள வென்றாற்
கண்மணியே சுழிமுனைகண் ணோட்டம்பாரு
மானப்பா மதியமுதந் தன்னைக்கொள்ளு
மகத்தாஞ்சஞ் சீவியதன் பூட்டைக்காணே.

115

காணப்பா இருநூறுந் திறவு கோல்தான்
கனமான ஆயிரத்தெட் டண்டமாச்சு
வாணப்பா வழலையுட வளப்பங்கண்டால்
வளமான மறைப்பெல்லாங் கண்ணிற் காணும்
மாணப்பா மகத்தான சித்தன் காண்பான்
மற்றோர்கள் மடையரவர் காணார்பாரு
ஆணப்பா ஆதியந்தங் கோச பீஜம்
அப்பனே அடிமுடியு மண்ட மாச்சே.

116

ஆச்சப்பா ஐந்துருவு மண்ட மாச்சு
ஆகாய வெளியாச்சு அந்த மாச்சு
மாச்சப்பா மதியமுதம் விந்து வாச்சு
மகத்தான கண்ணிலொளி அதனா லாச்சு

காச்சென்ற கற்பம்வல் லாரை யாச்சு
கண்மணியே உந்தியெனுங் கமல மாச்சு
நாச்சப்பா நந்தியென்ற அண்ட மாச்சு
நாதாந்தச் சித்தருட மூலங் காணே.

காணப்பா சிவதீட்சை சத்தி தீட்சை
கனமான தீட்சையெல்லா முப்பூ வாச்சு
ஆணப்பா வழலையென்ற அண்ட முப்பூ
அப்பனே இதனாலே எல்லா மாச்சு
பேணப்பா இவ்விதங்க ளானமூலம்
பிர்மா விஷ்ணு ருத்திர னானமூலம்
வாணப்பா மண்டையென்ற கபாலந் தன்னை
மகத்தான சிவனெடுத்து அமுதுண்டாரே.

118

உண்ணப்பா யிதுவிட்டா லெல்லாம் போச்சு
உத்தமனே காயாதி கற்ப-மில்லை
வண்ணப்பா காயென்ன கபாலந் தாண்டா
வளமான சற்குருதான் கபால முத்து
மண்ணப்பா அப்பாச்சு உப்பு மாச்சு
மகத்தான அண்டமெனும் பிண்டமாச்சு
கண்ணப்பா கல்வியென்ற அறிவு மாச்சு
கண்மணியே யோகமுடன் ஞான மாச்சே.

119

தைலம்

ஆச்சப்பா சமாதிநிஷ்டை மார்க்கஞ் சொன்னேன்
அப்பனே தைலத்தின் மார்க்கங் கேளு
போச்சப்பா மும்மூர்த்தி தைலஞ் சொல்வேன்
புங்கம்வேர் சாறுமொரு படியெடுத்துக்
காச்சப்பா பாதிவேர் பட்டைச் சாருங்
கனமான கோவையுட கிழங்குச் சாரும்
நாச்சப்பா வாழைக்கட்டை எருக்கன் சாரும்
நல்லவில்வ வேர்வகைக்குப் படிதான் சாரே.

120

சாரப்பா நெல்லிச்சார் வல்லா ரைச்சார்
சதாசிவன்றன் மூலியுட தண்டுச் சாரும்

ஆரப்பா சுற்பூர வல்லிச் சாரும்
 அப்பனே சங்குச்சார் செருப் படைச்சார்
 நாரப்பா நற்றுளசி மாசிப் பத்திரி
 நலமான சாருடனே கையான் சாரும்
 வாரப்பா குமரிச்சார் கவுதும் பைச்சார்
 மாசில்லா தெல்லாமொன் றாகக் கூட்டே.

121

கூட்டப்பா இதுவெல்லாம் படிதா னொன்று
 சிற்றேரண் டத்தெண்ணெய் படிதா னொன்று
 வாட்டப்பா கற்கமூலி விபரஞ்சொல்வேன்
 வளமாம்கீழ்க் காய்நெல்லி வேருஞ் சேர்த்து
 ஆட்டப்பா சந்தனந்தூள் கடகஞ் சிங்கி
 அப்பனே வால்மிளகு சீரகந் தான்
 காட்டப்பா சாதிக்கா யேலங் கிராம்பு
 நலமான லவங்கப்பட்டை மாச்சக்காயே.

122

காயோடு இதுவெல்லம் பலந்தா னொன்று
 கனமான ஆவின்பால் தன்னாலாட்டி
 தாயோடு யிவையாவுங் கலக்கிக் கொண்டு
 தலமாக அடுப்பேற்றித் தீயை மூட்டி
 மாயோடு மெழுகுபத மாகும் போது
 மயங்காமற் தைலத்தை வாங்கிக் கொள்ளு
 ஆயோடு நெற்பானை தன்னில் வைத்து
 அப்பனே ஏழுநாட்சென் றெடுத்துப் பாரே.

123

பாரப்பா தைலத்தை முழுகி னாக்காற்
 பதமான கிழவனிளங் குமர னாவன்
 ஆரப்பா நரைதிரையு மறைந்து போகும்
 அப்பனே குலையொடு ரணங்கள்கட்டி
 நாரப்பா கண்ணில்வந்த வியாதி யெல்லாம்
 நலமாகப் பொடிப்பொடியாய்ப் பறந்து போகும்.
 காரப்பா பாண்டுகர்ம் மூலம் போகும்
 கைகடந்த மூலக்கு டெல்லாம் போமே.

124

போமப்பா கண்டாவிழ்தஞ் சொல்லக் கேளு
 புகழான கலங்கொம்பு ஆனைக் கொம்பு

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

காமப்பா காண்டா மிருகத்தின் கொம்பு
 நலமான அதிமதுரம் அக்கிராக் காரம்
 ஆமப்பா கோஷ்டமுடன் ஏலங் கிராம்பு
 அப்பனே தும்பராஷ் டகமும் சேரு
 வாமப்பா இவையெல்லாம் சமனதாக.
 வளமான திப்பிலிமா துளம்வி ரையே.

125

விரைவான பொரியுடனே சீனி கூட்டு
 விதமான தேனிலே குழப்பிக் கொண்டு
 அரையான் நாவிலே தீத்தி னாக்கால்
 அப்பான தோஷமுடன் குளுமை சன்னி
 கரையான தோஷமெல்லாங் கெதிகெட் டோடுங்
 கனமான நோயெல்லாம் அகன்று போகும்
 நரையான கவசுரங்க ளொன்ப தும்போம்
 நலமான தாகமுடன் வரட்சி போமே.

126

போமப்பா என்னைப்போ லார்தான் சொன்னார்
 புகழான யென்னந்தி யருளினாலே
 வாமப்பா கணக்காக மார்க்கஞ் சொன்னேன்
 கண்மணியே அறிவுள்ளோர் தேர்வா ரையா
 காமப்பா ஆயிரத்தி யிருநூறு போலே
 வளமாக யார்சொல்வார் வகுத்துப் பாரு
 நாமப்பா என்னந்தி யருளினாலே
 நலஞ்சொன்னேன் அசுவனியே நன்றாய்க் கேளே.

127

கேளப்பா நெய்யுடனே கிருதஞ் சொன்னேன்
 கெடியான ஞானமொடு வேதஞ் சொன்னேன்
 வாளப்பா வழிதுறையாய்க் காணச் சொன்னேன்
 வளமான அப்புடனே உப்புஞ் சொன்னேன்
 காளப்பா எண்ணெய்யுடன் தைலஞ் சொன்னேன்
 கண்மணியே மூப்புவின் விபரஞ் சொன்னேன்
 ஆளப்பா சகலமுமே தொடச் சொன்னேன்
 அப்பனே மாத்திரையுஞ் சொன்னேன் பாரே.

128

சொன்னதொரு லேகியங்கள் கிருதஞ் சொன்னேன்
 சொற்பெரிய தைலஞ்சக் கரங்கள் சொன்னேன்

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

வன்னமுடன் யோகமுறும் வாசி சொன்னேன்
 வளமான தேவதைகள் வசியஞ் சொன்னேன்
 கன்னதொரு ஊமையெழுத் ததுவுஞ் சொன்னேன்
 கனமான வழலைமுப்பூ கருவுஞ் சொன்னேன்
 அன்னமுடன் யோகநிஷ்டை விபரஞ் சொன்னேன்
 அப்பனே இனிமேலுஞ் சொல்லக் கேளே.

129

தோஷசுரக் கஷாயம்

கேளப்பா கஷாயத்தின் பெருமை கேளு
 கெடியான முத்தமொடு அக்கிராக் காரம்
 வாளப்பா அதிமதுரங் கோஷ்டம் ஏலம்
 வளமான லவங்கமொடு சித்திர மூலம்
 நாளப்பா திரிகடுகு திரிப லாதி
 நலமாம் வெப்பாலைசீ ரகந்தான் ரெண்டு
 ஆளப்பா மிளகதனைப் பற்பம் பண்ணி
 அப்பனே சீரகத்தைப் பொரிய வையே.

130

வையப்பா மற்றதெல்லாம் பொடித்துக் கொண்டு
 வளமாகச் சலமொன்று படியே வாரு
 அய்யப்பா எட்டொன்றாய்க் காய்ச்சிக் கொண்டு
 அப்பனே நோய்க்குமுப் பொழுதும் வாரு
 கையப்பா கைவிட்ட தோஷமெல்லாங்
 கைகடந்த சுரங்களுடன் தோஷம் போகும்
 மெய்யப்பா எலும்புரத்த மாமி சத்தின்
 மேல்வந்த அறுபத்து நாலும் போமே.

131

மேகத்திற்குக் கியாழம்

போமப்பா யின்னுமொரு கியாழஞ் சொல்வேன்
 புகழான கியாழமடா யாருஞ் சொல்லார்
 வாமப்பா வாலுளுவை சிவனார் வேம்பு
 வளமான கண்டங்கத் திரிய ரத்தை
 நாமப்பாநஞ்சு முறி கமுதைப் பாலும்
 நலமான திரிகடுகு வசம்பு உள்ளி

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

காமப்பா கொடுவேலி கஞ்சாங் கோரை
கனமான தான்றிக்காய் மாச்சக் கயே.

132

காயப்பா மஞ்சிட்டி சாதிக் காயும்
கனமான லவங்கமொடு பறங்கிப் பட்டை
வாயப்பா வால்மிளகு சங்கம்பட்டை
வளமான நாயுருவி புளியம்பட்டை
நேயப்பா தூதுவளை முத்தக் காகம்
நேயமுடன் பேய்ப்புடலும்வில்வ வித்தும்
ஆயப்பா ஓமம்கருஞ் சீரகந்தான்
அப்பனே மாவிலிங்க வேருஞ்சேரே.

133

சேரப்பா வால்மிளகு மிளகு ரெண்டுஞ்
செம்மையுடன் பற்பமது செய்துகொண்டு
கூரப்பா மருந்தையெல்லா மிடித்து வாங்கி
கூடச்சேர் தண்ணீரும்படி யிரண்டு
ஆரப்பா எட்டொன்றாய்க் குறுக்காய்ச்சி
அப்பனே சன்னிகண்ட மனிதர்க் கிய
நாரப்பா சன்னியொடு விஷதோ ஷங்கள்
நாடாது கஷாயமது கண்டபோதே.

134

சிங்கிப்ப அனுபானக் கஷாயம்

தானென்ற மாத்திரையைக் கியாழத்தோடே
தனக்கீய நோயெல்லாந் தவறுண் டேபோம்
வானென்ற இன்னுமொரு கியாழஞ் சொல்வேன்
வளமான கியாழந்தான் மெத்த நன்று
ஆனென்ற யானைப்பட்டை உதியம்பட்டை
அப்பனே சித்தாமூட்டி பேரா முட்டி
கானென்ற வில்வவேர் நெல்லி யீர்க்குங்
காணுநரிப் பயத்தின்நில வாகை வேரே.

135

வேரப்பா நெருஞ்சிவேர் நெற்பொரியும்
விகசிதவோ ரிலைத்தாமரை கீழ்க்காய்நெல்லி
நாரப்பா ஆவாரை வேருங்கூட்டி
நலமான தாளியுடன் சீரகந்தான்

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

ஆரப்பா சீரகத்தைப் பொரிய வைத்து
 அப்பனே மருந்தெல்லா மிடித்துக்கொண்டு
 காரப்பா தண்ணீர்படி முக்கால்விட்டு
 கனமாகத் தீயெரித்து எட்டொன் றாக்கே.

136

ஆக்கப்பா சிங்கிபற்பம் போட்டுக்கொள்ளு
 ஆனதொரு மேலெரிவு கைகால் காந்தல்
 வாக்கப்பா நெஞ்சுவயிற் றெரிவு காந்தல்
 வளமான கண்ணெரிச்சல் மண்டைக்குத்தல்
 சாக்கப்பா சஞ்சார பித்தத் தாலே
 சார்ந்துவருங் கொடியதொரு நோய்களயாவும்
 நாக்கப்பா நந்தீச ரருளி னாலே
 நலமாகப் போகுமடா நவிலக்கேளே.

137

ஆக்கிராணம் -

கேளப்பா ஆக்கிராண மகிமை சொல்வேன்
 கிருபைவைத்து என்னைப்போ லார்தான்சொல்வார்
 வாளப்பா தும்பைவேர் வெண்மிளகு கூட்டு
 வளமிலுப்பைப் புண்ணாக்கும் முருங்கைவேரும்
 ஆளப்பா யிதுவெல்லா முலர்த்திக்கொண்டு
 அப்பனே பலமொன்று தூக்கிவாங்கு
 நாளப்பா தூள்பண்ணி வைத்துக்கொண்டு
 நலமாகக் குப்பிதனிற் பதனம்பண்ணே.

138

பண்ணப்பா பூசித்துச் சன்னி நோய்க்குப்
 பணவிடைதா னெடுத்துநா சியினிற்போடு
 புண்ணப்பா சன்னிதோஷம் நாவ ரட்சி
 போகுமடா குளிருடனே தோஷங் காய்ச்சல்
 கண்ணப்பா சடலம்விட் டோடிப்போகும்
 கனமான பீடைநோய் யாவும் போகும்
 மண்ணப்பா ஆக்கிராண் மறைப்போ யில்லை
 மகத்தான சீடர்களே மகிழ்ந்துபாரே.

139

பாரப்பா யிதுக்கெல்லா முப்பூப்போடு
 பரிவான முப்பிட்டால் வைத்திய னாவாய்

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

காரப்பா முப்புவிட்டால் விடாதுகர்மங்
 கனமான நிஷ்டையது முப்பூவையா
 ஆரப்பா முப்புவடா கூணத்தி லாகும்
 அப்பனே முப்பூவை வேண்டிக்கொள்ளு
 நாரப்பா வைத்தியனுக் கிந்நூல்போதும்
 நாதாந்த மிதுவா நன்றாய்க் கேளே.

140

கேளப்பா தேருவோர்க் கிந்நூல்போதும்
 கேள்மகனே ஞானியருக் கிந்நூல்வேணும்
 ஆளப்பா வாதிகளுக் கிதுவே போதும்
 அப்பனே வயித்தியருக் கெந்நூல்வேணும்
 வாளப்பா எந்நூலைப் பார்க்கா தோர்கள்
 வளமாகச் செய்முறைகள் தெரியாரப்பா
 நாளப்பா கருக்களுடன் கைபாகங்கள்
 நலஞ்சொன்னேன் சீடர்களே நன்மைபாரே.

141

பாரப்பா வேண்டுமுறை யிதிலே சொன்னேன்
 பண்பான கருக்களையுந் திறந்துசொன்னேன்
 ஆரப்பா அறிவர்கருக் கிடைகுஸ்த் திரத்தை
 அப்பனே முமுதுமிதைக் கண்ட பேர்க்கு
 வாரப்பா ஒருநாளங் குறையு மில்லை
 வளமான சடாட்சரம்போ லின்னூ லையா
 மாரப்பா ஆயிரத்து இருநூற் றுக்கும்
 வகையான இந்நூல்தான்திறவு கோலே.

142

கோலான முதன்மொழிகா வியமுஞ் சொன்னேன்
 குருவாக பின்புகலைக் ஞானஞ் சொன்னேன்
 மேலாகத் தேறுதற்கு ஐந்நூறு சொன்னேன்
 வேணுமென்று பன்னீரா யிரமுஞ் சொன்னேன்
 காலாகக் கால்தலையால் மறைத்த தெல்லாம்
 கனமான நிகண்டிலே திறந்துசொன்னேன்
 ஆலான முன்னூறை கொடுக்கா ரய்யா
 அப்பனே நிகண்டைநீ தேடிக் கேளே.

143

கேளப்பா நான்சொன்ன முப்பூ வைத்தான்
 கிருபையுள்ள நாதாக்கள் கொடுக்கா டப்பா

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

வாளப்பா நவகோடி சித்த ரெல்லாம்

வாங்கியென்றன் நிகண்டதனை மறைத்துப் போட்டார்
காளப்பா சித்தர்சபை தன்னிற் சென்று
கைலாச வர்க்கமெனக் கனிந்துவாங்கி
ஆளப்பா செயநீரின் பெருமை தன்னை
ஐம்பதிலே வெளியிட்டே னறிந்துபாரே.

144

பாரப்பா வெகுகோடி சித்துக்கெல்லாம்

பண்பான செயநீரி லெடுத்துஆட்டு
வாரப்பா வடமொழியால் நவமாங் கோடி
வளமான செயநீரு மின்னூ லையா
காரப்பா தமிழ்வல்லோன் அகஸ்தி யர்க்குங்
கனத்தபதி னெண்பேர்க்குங் குருநூ லென்னூல்
ஆரப்பா அறிவார்கள் பதினெண் பேரும்
அப்பனே எண்ணுலை மெச்ச லாச்சே.

145

ஆச்சப்பா யீசருட கிருபையாலே

அப்பனே அகஸ்தியரும் பொதிகை சேர்ந்தார்
காச்சப்பா சித்தர்களுங் கூடப் போனார்
கருவான பொதிகையிலே யிருத்தி வைத்தார்
நாச்சப்பா தென்பொதிகைச் சித்த ரெல்லாம்
நலமாகச் சதுரகிரி தன்னிற் சென்றார்
வாச்சப்பா வெளியாக வைத்தியஞ் சொன்னார்
மகத்தான சித்தருட வாக்கியந் தானே.

146

தானான சீடர்களே இன்னுஞ் சொல்வேன்

தாக்கான என்னுல்தான் செப்பே டையா
வானான என்சீட ரெல்லோ ருந்தான்
வளமாகத் தேருதற்கு எழுதி விட்டேன்
கானான கருவாளி தேர்வான் பாரு
கருவாக நால்யுகத்தி லுள்ளோர் தன்னில்
ஆனான தர்மவான் தேர்வா னப்பா
அப்பனே கருமிகளுந் தேறார் பாரே.

147

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

வல்லாரைக் கற்பம்

பாரப்பா கற்பத்தின் மகிமை கேளு
 பண்பான வல்லாரைச் சமுலம் வாங்கி
 சேரப்பா சுத்திசெய்து உலர்த்திக் கொண்டு
 செயமான கல்லுரலிற் தூளாய்ப் பண்ணி
 வாரப்பா சூரணத்தை யொரு கரண்டி
 வளமாக ஊசிநீர் தன்னிற் கொள்ளு
 ஆரப்பா யோகநிஷ்டை யமுதஞ் சொன்னேன்
 அப்பனே சாண்வயிற்றின் பசியும் போமே.

148

உருத்திர கற்பம்

போமப்பா நிஷ்டையுட கற்பஞ் சொன்னேன்
 புகழான ருத்திரனுட கற்பங் கேளு
 ஆமப்பா அடிமூலம் தன்னை வாங்கி
 அப்பனே சுத்திசெய்து உலர்த்திக் கொண்டு
 காமப்பா கல்லுரலிற் றூளாய்ப் பண்ணி
 கரண்டிநிறை யுடன்கொள்ள தேக சித்தி
 வாமப்பா யோகமுள்ள மாண்பருக்கு
 வளமாகச் சித்திக்கும் வகுத்துப் பாரே.

149

வங்க கற்பம்

பாரப்பா வங்கபற்பஞ் சொல்லக் கேளு
 பரமான நாதாக்கள் மறைத்தா ரையா
 ஆரப்பா வங்கமது பலந்தா னெட்டு
 அரியசுத்த சலந்தனிலு முருக்கிச் சாய்த்து
 வாரப்பா அஞ்சுதர முருக்கிச் சாய்க்க
 வளமான வங்கமது வெள்ளி வட்டாம்
 நாரப்பா சொன்னசிவன் வேம்புத் தைலம்
 நலமாக அதில்முப்பூ விட்டுக் கேளே.

150

கேளப்பா ஆட்டிவிடில் மெழுகு போலாங்
 கெடியாக அக்கவச மெழுகைப் போட்டு

தன்வந்தாரி நகணடு - 300

வாளப்பா விந்துவினாற் கவசங் கட்டி
 வளமாகச் சீலையது ஏழுஞ் செய்து
 நாளப்பா ரவியுலர்த்திக் காயப் போடு
 நலமாமுப் பத்திரண் டெருவிற் போடு
 ஆளப்பா அரனுதித்தாப் போலே வெள்ளை
 அப்பனே போட்டெடுத்துக் கவசம் வாங்கே.

151

வாங்கப்பா மெழுகதுவுங் கருகி நிற்கும்
 வளமாக வங்கமது வெந்நீர் போலாம்
 வாங்கப்பா சயகாச மீளை ரெத்தம்
 வகையான சயமெட்டுஞ் சாந்த மாகும்
 வாங்கப்பா வெந்நீர்தா னென்ன சொல்வேன்
 மகிழ்வாக வங்கபற்பந் தேனிற் கொள்ள
 வாங்கப்பா வெண்ணெய்நெய்யிற் பணந்தான் கொள்ள
 வசமாமேக மிருபத் தொன்றும் போமே.

152

தாமிரப்பம்

போமப்பா அனுப்பான மறிந்து கொண்டால்
 புகழான குலைபதி னெட்டும் போகும்
 ஆமப்பா பீனிசமுங் கபாலச் சூடும்
 அப்பனே அகன்றுவிடும் நோய்கள் பாரு
 காமப்பா தாமிரத்தின் வெள்ளை கேளு
 கனமான தாமிரமும் பலந்தா னைந்து
 நாமப்பா காய்ச்சியே ஊசி நீரில்
 நலமாகப் பன்னிரண்டு தரந்தான் தோயே.

153

தோயப்பா செம்பினுட ஊரல் போச்சு
 துய்யநிற மானதொரு அயச்செம் பைத்தான்
 ஆயப்பா முப்புசண்ணக் காரங் கொண்டு
 அப்பனே கல்வத்திற் பலம்ரெண் டிட்டு
 நேயப்பா அண்டநீர் தன்னா லாட்ட
 நிசமாக மெழுகதுபோ லாகும் பாரு
 மாயப்பா வழித்தெடுத்து செம்பிற் பூசி
 மகத்தான ரவிதனிலே காய வையே.

154

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

வையப்பா கிடுகிடுென்று நடுங்கிச் சாகும்
 வளமாகச் செம்பதின் மேல் ஏழு சீலை
 கையப்பா பலாமரத்தைத் தோண்டிக் கொண்டு
 கனமான செம்பைவைத் தாப்படித்து
 நையப்பா அதன்மேலே மண்ணுஞ் செய்து
 நலமாகப் புடம்போட்டு எடுத்துப் பாரு
 மெய்யப்பா வெள்ளைநிற மென்ன சொல்வேன்
 மேலாந் தாமிரவெள்ளை பதனம் பண்ணே.

155

பண்ணப்பா யிக்கருவை கொடுக்கக் கேளு
 பண்பான அபானனுடன் வியானன் கூட்டி
 அண்ணப்பா ஆனைக்கால் வியாதி யோர்க்கு
 அப்பனே கொடு அவர்செய் பாவரோகங்
 கண்ணப்பா பறங்கிநாற் பதுவும் போகும்
 கனமான அனுப்பான மறிந்து செய்ய
 விண்ணப்பா வியாதியது ஓடிப் போகும்
 வேதாந்த பற்பத்தின் மகிமை காணே.

156

காணப்பா உதானனுடன் சமானன் கூட
 கனமான கருமிகட்கு ரோக மெய்தும்
 வீணப்பா வெகு கோடி பாவஞ் செய்தால்
 வீணான விரைவாதம் வந்து சேருந்
 ஆணப்பா சேர்த்துக்கு ரணத்திற் கொள்ள
 அப்பனே வாயுவெல்லாந் தலைகெட் டோடும்
 மாணப்பா சடத்திலுள்ள வியாதி யெல்லாம்
 மதிகெட்டு ஓடிவிடு மகத்துவம் பாரே.

157

பாரப்பா பற்பத்தைச் செய்தோர்க் கெல்லாம்
 பண்பான நல்வினைகள் வந்து சேரும்
 ஆரப்பா அறிவார்கள் கர்மந் தீர்த்தால்
 அப்பனே அத்தரும மவர்க்கே யெய்தும்
 வாரப்பா பித்தளையின் வெள்ளை கேளு
 வளமான பித்தளையைக் காய்ச்சிக் காய்ச்சி
 நாமப்பா விந்துவிலே தோய்க்கத் தோய்க்க
 நலமான பித்தளையின் களிம்பு போச்சே.

158

பித்தளைப் பற்பம்

போச்சப்பா அண்டத்தை மெழுகாய்ப் பண்ணிப்
 புகழாகப் பித்தளையைக் குகைக்குள்வைத்து
 ஆச்சப்பா முந்திரிவித்துத் தைலம்வாங்கி
 அப்பனே குகைக்குள்ளே தைலமுற்றி
 வாச்சப்பா மேற்குகையை வைத்துமுடி
 வலுவாகச் சந்துவாய் சீலைசெய்து
 நாச்சப்பா புடம்போட்டு எடுத்துப்பாரு
 நலமாக நீறுமது நவிலக் கேளே.

159

கேளப்பா நீகுகையை உடைத்துப்பாரு
 கெடியான் பற்பத்தைப் பதனம்பண்ணி
 வாளப்பா பற்பத்தை நோய்கட் கீய
 வளமான கருமநோய் சாடா தப்பா
 நாளப்பா நாட்செல்ல மாட்டா தப்பா
 நலமாகக் சலுதியிலே நோய்கள் தீரும்
 ஆளப்பா வைத்தியர்க்குப் பற்பம்வேணும்
 அல்லாட்டாற் பலிதமே யில்லைபாரே.

160

அயபற்பம்

இல்லையப்பா அயபற்பஞ் சொல்லக்கேளு
 இதமான அயமதைநாற் கனமாய்த்தட்டி
 வல்லப்பா பனிநீரிற் காய்ச்சித் தோய்த்து
 வளமாக எட்டுதரந் தோய்த்துக் காய்ச்ச
 அல்லப்பா அருணநிறம் போலேயாகும்
 அப்பனே அயத்தகடு வெட்டை யாச்ச
 கல்லப்பா உப்புடனே முப்பூச்சுண்ணம்
 கனமான வாய்நீராற் குழைத்துக் கொள்ளே.

161

கொள்ளப்பா தகட்டின்மேற் கவசஞ் செய்து
 குணமான மண்சீலை வலுவாய்க்கட்டி
 அள்ளப்பா ரவியுலர்த்திப் புடத்தைப் போடு
 அப்பனே நீறியது வெண்ணீ றாகும்
 வள்ளப்பா வெண்ணீற்றை யெடுத்துக்கொண்டு
 வளமாகப் பணவிடைதான் நோய்கட் கீய்ந்தால்

நள்ளப்பா நசித்துவிடும் பாண்டுக்கெல்லாம்
நலமான பற்பமடா நலமீ தாமே.

162

வெங்கல பற்பம்

ஆமப்பா வெங்கலத்தின் பற்பஞ்சொல்வேன்
அப்பனே புளியிலைச்சார் பிழிந்துகொண்டு
வாமப்பா முப்பூவின் சுண்ணம்போட்டு
வளமான வெங்கலத்தைக் காய்ச்சித்தோய்க்க
சேமப்பா வெங்கலத்தின் துப்புப்போச்சு
செயமான வெங்கலத்தை எடுத்துக்கொண்டு
காமப்பா அப்புளியைக் குகையாய்ப்பண்ணி
கனமான வெங்கலத்தை அதனுள் வையே.

163

வையப்பா மேற்குகைக்கேழ் சீலைசெய்து
வகையாக ரவியுலர்த்திப் புடத்தைப்போடு
மெய்யப்பா புடமாறி யெடுத்துப்பாரு
மெதுவாக நீறியது வெண்மையாகும்
கையப்பா குகைதட்டி யெடுத்துக் கொள்ளு
கனமான பற்பமது எடைபோகாது
நையப்பா நோய்களுக்கு கொடுத்துப்பாரு
நசியாத நோய்களெல்லாம் நசித்துப்போமே.

164

திரா பற்பம்

போமப்பா திராவினுட பற்பங் கேளு
புகழான பற்பத்தை யாருஞ் சொல்லார்
வாமப்பா திராவதனைக் காய்ச்சிக் கொண்டு
வளமான யிலைச்சாறு பிழிந்து கொண்டு
காமப்பா முப்பூவில் விராகன் போடு
கனமாக ஏழுதரந் திராவைத் தோய்க்க
ஆமப்பா திராவதுவுஞ் சுத்தி யாச்சு
அப்பனே பற்பமது வாகக் கேளே.

165

கேளப்பா வழலைமெழு கதனைப் பூசி
கெடியாக விந்தாலே சீலை செய்து

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

ஆளப்பா புடமதைப் போட்டெடுத்துப் பாரு
 அப்பனே நீறியது வெண்ணீறாகும்
 வாளப்பா மேகநோ யெல்லாந் தீரும்
 வளமான நோய்யெல்லாம் பறந்து போகும்
 நாளப்பா வியாதியென்ற துன்பந்தானும்
 நாடாது ஒருநாளும் நன்மை பாரே.

166

பாரப்பா குருமுடித்து வைத்தியஞ் செய்தாற்
 பண்பான வைத்தியனென்ற பேருண்டாகும்
 ஆரப்பா கருவிதனை யறியா மூடர்
 அப்பனே முப்பூவைச் செய்யாமற்றான்
 நாரப்பா நாடதிலே பொருளே சொல்லி
 நனின்மென்ற தழைகளிலே வைத்தியஞ் செய்வோர்
 காரப்பா கர்மமதிற் கர்மம் வந்து
 கடுகவே சித்திக்குங் கண்டு கொள்ளே

167

கொள்ளவே வாதமப்பா முப்பூவாலே
 கொடிதான ஞானம்வரும் முப்பூவாலே
 அள்ளவே தந்திரமா மிந்திர ஜாலம்
 அப்பனே முப்பூவா லாச்சு தப்பா
 நல்லவே யோகமுடன் வைத்தியப் போக்கும்
 நலமாக முப்பூவா லாச்சு தப்பா
 விள்ளவே மாட்டார்கள் யான்தான் விண்டேன்
 வேதாந்த அகஸ்தியர்தன் மகத்துவங் கேளே.

168

கேளப்பா யாவருக்குந் தெரிய வேண்டி
 கெடியான பஞ்சகா வியநூல் சொன்னார்
 ஆளப்பா சகலகலைக் கியானஞ் சொன்னார்
 அப்பனே அம்மொழிபோ லாருஞ் சொல்லார்
 தேளப்பா கொட்டுதல் போற் சீக்கிரத்தில்
 தேருவார் தேறாம லிருந்தோருக்கு
 வாளப்பா வாதமென்ற காவி யந்தான்
 வளமாக ஆயிரமுஞ் சொன்னார் பாரே.

169

பாரப்பா கற்பங்கள் நன்றாய்ச் சொன்னார்
 பண்பான ரசத்தின் கண்ணாடி சொன்னார்

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

ஆரப்பா அறிவார்கள் கற்பந் தன்னை
 அப்பனே நூற்றியைம் பதிலே சொன்னார்
 வாரப்பா அதைத் தழுவி நானுஞ் சொன்ன
 வளமான நிகண்டப்பா யார்தான் காண்பார்
 நேரப்பா என்னிகண்டு போலே யுண்டோ
 நிலையான நிகண்டைநீ அடக்கம் பண்ணே.

170

பண்ணான அகஸ்தியர் காவியமும் பார்த்து
 பண்பான நந்தியுட காவியமும் பார்த்து
 எண்ணான என்னுடகா வியமும் பார்த்து
 இயல்பாக அடக்கமதாய்ப் பூசை செய்து
 விண்ணான வழிதுறையாய்ச் செய்து கொள்ள
 விதமாக அறிவுள்ளோர் தேர்ந்து கொள்வார்
 கண்ணான கைபாகஞ் செய்பா கங்கள்
 கருத்தாகச் சொல்லிவிட்டேன் கண்டு கொள்ளே.

171

இரசசெந்தூரம்

கொள்ளப்பா செந்தூர மகிமை கேளு
 கொடிதான ரசத்தின் செந்தூரஞ் சொல்வேன்
 விள்ளப்பா வாலையசம் பலந்தா னெட்டு
 மிகமகிழ்வாய்க் கல்வமதி லிட்டு மைந்தா
 மெள்ளப்பா பஞ்சமலங் கொஞ்சம் போடு
 மேலான விந்துநீர் சாம மாட்டு
 அள்ளப்பா மெழுகதுபோ லாகும் பாரு
 அப்பனே வழித்தெடுத்து வில்லை பண்ணே.

172

பண்ணப்பா புளியதனாற் குகைதான் செய்து
 பண்பான வில்லையைத்தா னுள்ளே வைத்து
 அண்ணப்பா மேற்குகைதான் கொண்டு மூடி
 அப்பனே மண்சீலை ஏழுஞ் செய்து
 கண்ணப்பா ரவிதனிலே வைத்திட் டாக்கார்
 கண்மணியே வெங்கலம்போற் காய்ந்து போகும்
 வண்ணப்பா பத்தெருவிற் புடத்தைப் போடு
 வளமான செந்தூர மாகு மாமே.

173

ஆமப்பா செந்தூரம் பதனம் பண்ணி
 அப்பனே பணவிடைதா னொருபோ துண்ண
 போமப்பா பித்தகுலை மண்டலத்திற்
 போகுமடா வாதகுலை சிலேத்ம குலை
 நாமப்பா சொல்லாது ஓடிப் போகும்
 நலமான குலைபதி னெட்டுந் தீரும்
 காமப்பா கர்மநோய் ரணங்கள் குலை
 கனமான செந்தூரம் பட்டாற் போமே.

174

காந்தச் செந்தூரம்

போமப்பா காந்தச்செந் தூரங் கேளு
 புகழான காந்தமது பலந்தான் ரெண்டு
 நாமப்பா கெந்தியது பலந்தான் ரெண்டு
 நலமான வீரமது பலந்தா னொன்று
 வாமப்பா இது மூன்றுங் கல்வத் திட்டு
 வளமான முப்பூவுங் கழஞ்சு போடு
 ஆமப்பா முருக்கம்பூச் சாற்றால் சாமம்
 அப்பனே கையான்சார் சாமம் ரெண்டே.

175

ரெண்டான சாமமது மூன்று மாட்டி
 ரேசகபூ ரகமுடனே வில்லை செய்து
 வண்டான சீலையது மூன்று செய்து
 வளமான கெஜபுடத்திற் போட நீறும்
 நன்றான செந்தூர முருக்கம் பூப்போல்
 நலமாக நீறிச்செந் தூரமாகும்
 அன்றான செந்தூரம் பணவிடைகொள்
 அப்பனே பண்டுகரு மத்தால் தானே.

176

கெந்தகச் செந்தூரம்

பண்டான பண்டுகர்ம மோடிப் போகும்
 பண்பான பாண்டுமுத லாறுந் தீரும்
 அண்டான கெந்தியதின் செந்தூரங் கேள்
 அப்பனே கெந்தியது பலந்தானைந்து

வண்டான வீரமுடன் பூரம் லிங்கம்

வளமாக இதுவெல்லாம் பலந்தான் வீதம்

கண்டான கல்வத்தி லெல்லாம் போட்டு

கனமான முப்புவைக் கழஞ்சு போடே

177

போடப்பா பொற்கையான் சாற்றா லாட்டிப்

புகழான ஆனைப்பால் சாம மாட்டு

வாடப்பா முருக்கம்பூச் சாற்றால் சாமம்

வளமாக ஆட்டிவர மெழுகு போலாம்

ஆடப்பா புளியாலே குகைதான் செய்து

அப்பனே குகையைத்தா னுலர்த்தி வைத்து

நாடப்பா கெந்திவில்லை யதனில் வைத்து

நலமாக மேலும்ந்தக் குகையை வையே.

178

வையப்பா மேற்குகைதான் கொண்டு மூடி

வளமான மண்சீலை யேழுஞ் செய்து

கையப்பா காதையென்ற புடந்தான் போடு

கனமான செந்தூர மென்ன சொல்வேன்

நையப்பா நாதசெந் தூரம் போலாம்

நாடதிலே சித்தர்கள்தான் சொல்லா ரையா

மெய்யப்பா சொல்லி விட்டேன் விதியறிந்து

மேதினியில் சீடர்களே செய்து கொள்ளே.

179

கட்டுவகைச் செயநீர்

கொள்ளப்பா மண்டலந்தான் சாப்பிட் டாக்கால்

குறைநோயுங் குட்டமுடன் குலை போகும்

விள்ளப்பா நரைதிரைக ளெல்லாம் போகும்

விதமாகக் காயத்துக் குறுதி யாகும்

அள்ளப்பா கட்டுவகைச் செயநீர் கேளு

அப்பனே சொல்லுகிறே னறிகு வாய்நீ

கள்ளப்பா தலைக்கிழங்கு தன்னை வாங்கி

நலமாகக் கிழங்கினுட வீரம் போக்கே.

180

போக்கப்பா பூமலியை வாங்கிக்கொண்டு

புகழான பீங்கானிற் கலக்கி வைத்து

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

ஆக்கப்பா சுத்தசல முப்பூப் போடு
 அப்பனே ரவிதனிலே சதுர்நாள் வைக்க
 நாக்கப்பா நல்லதண்ணீ ரமுதம் போலாம்
 நாதாந்தச் செயநீரைப் பதனம் பண்ணு
 வாக்கப்பா என்வாக்கு அமுதவாக்கு
 வளமையாய்ச் சத்தியமாய்ச் சொல்லினேனே.

181

லிங்கக்கட்டு

சொல்லப்பா லிங்கத்தைத் துவைத்து வாட்ட
 சொற்பெரிய லிங்கமது மெழுகதாகும்
 அல்லப்பா மனிதருக்கு வருந்தோஷங்கள்
 அப்பனே சன்னிகர மகன்று போகும்
 மெல்லப்பா தாளகத்தைத் துவைத்து வாட்டி
 வெகுபதமா யெடுத்தின்னுஞ் சொல்லக் கேளு
 செல்லப்பா வெடியுப்பைச் செயநீர் தன்னில்
 சிறுகரைத்துப் புடம்போட உப்பாம் பாரே.

182

தாளகவுப்பு

பாரப்பா தாளகத்தி னுப்பினாலே
 பரிவான மேகமது அறுபத் தொன்றும்
 ஆரப்பா மேகமெல்லா மறியப் போறார்
 அப்பனே ஓடுவிடு மறிந்து பாரு
 நேரப்பா தாளகத்தி னுப்பார் சொல்வார்
 நேர்மையா யுப்புதனைச் செய்து கொள்ளு
 வீரப்பா வீரத்தின் கட்டுக் கேளு
 விதமான செயநீரிற் றோய்த்துக் கொள்ளே.

183

கொள்ளப்பா கொடிவேலி யிலை யரைத்து
 கொடிதான மேற்கவசஞ் செய்து பின்பு
 அள்ளப்பா மண்குகையில் வைத்துக் கொண்டு
 அப்பனே துருத்தி கொண்டு ஊதி னாக்கால்
 வள்ளப்பா வீரமது உருகிக் கட்டும்
 வளமாகக் கட்டதனைப் பூசை பண்ணு

கள்ளப்பா கட்டெடுத்துத் தோஷத் திற்குஞ்
சன்னிக்கும் ஒரு உரைப்பு உரைத்துக் கேளே.

184

பூரக்கட்டு

கேளப்பா குளுமை விஷச் சன்னி போகுங்
கெடியான வீரத்தின் பெருமை மெத்த
ஆளப்பா பூரத்தின் கட்டி வாங்கி
அப்பனே பூரத்தின் கட்டுக் கேளு
குளப்பா ஒட்டிலிட்டுச் செயநீ ராலே
சுருக்கிட்டாற் பூரமது உருகிக்கட்டும்
வாளப்பா குளிருடனே சுரமுங் காய்ச்சல்
வளமான பூரத்தாற் றீரும் பாரே.

185

வெள்ளைப் டாஷாணக்கட்டு

பாரப்பா வெள்ளையுட கட்டுக் கேளு
பண்பான செயநீரு நாகச் சாறு
ஆரப்பா ஒட்டில் வைத்துச் சுருக்குத் தாக்கு
அப்பனே சணப்போதி லுருகிக் கட்டும்
நாரப்பா குருக்கட்டு அதுகட்கெல்லால்
நலமான கட்டதனை யெடுத்துக் கொண்டு
வாரப்பா சுரத்திற்குக் கொடுத்திட டாக்கால்
வளமாகப் பத்திரண்டு சுரமும் போமே.

186

அப்பிரகச் செந்தூரம்

போமப்பா அப்பிரகச் செந்தூ ரங்கேள்
புகழான கிருஷ்ணா அப்பிரகம் வாங்கி
வாமப்பா சுத்தி செய்து மண்ணைப் போக்கி
வளமான கல்வத்திற் பலமைந் திட்டு
ஆமப்பா கெந்தியது பலம் ரெண்டிட்டு
அப்பனே கட்டுவகைச் செயநீர் விட்டு
நாமப்பா கருங்கையான் சாற்றிலாட்டு
நலமாகச் சாமமது ரெண்டு மாட்டே.

187

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

ஆட்டவே நாகஇலைச் சாமம் ரெண்டு
 அப்பனே பொற்கையான் சாறு சாமம்
 வாட்டவே பழச்சாற்றால் சாம மூன்று
 வளமான முலைப்பாலிற் சாம மூன்று
 காட்டவே சுண்ணமுப்புப் பலந்தான் போடு
 கனமான அல்லிச்சார் சாம மூன்று
 நாட்டிலே ஆட்டியதை வில்லை செய்து
 நலமாக ரவிதனிலே உலர்த்தி டாயே.

188

ஐயப்பா அண்டோட்டைத் தூளாய்ப் பண்ணி
 அப்பனே தெள்ளியதை மாவதாக்கி
 வையப்பா சுத்தசலந் தன்னை விட்டு
 வளமாகப் பிசைந்து அதைக் குகைபோற் பண்ணி
 நையப்பா மேற்சில்லு மதனாற்செய்து
 நலமாக ரவிதனிலே உலர்த்திக் கொண்டு
 கையப்பா வில்லைதனைக் குகையில் வைத்து
 கனமாக மேலுமந்தக் குகையை மூடே.

189

மூடப்பா சீலைமண் ணேமுஞ் செய்து
 முக்கியமுள்ள புடமுமிடுப் பளவு போடு
 நாடப்பா காடாக்கினி யாய்வே கும்பார்
 கனமான செந்தூர மென்ன சொல்வேன்
 வீடப்பா அருணனைப்போற் காந்தி வீசும்
 விதமான செந்தூரம் பணவி வீசும்
 மாடப்பா நீர்க்ளதித் திப்பாய் வீழ்தல்
 மதிகெட்ட நீரிழிவும் பறந்து போமே.

190

தைலம்

நீரான நீர்மேகப் பிரமி யங்கள்
 நிலைகெட்டுத் தலைகெட்டு நில்லா தோடும்
 வாரான வசியத்தின் தைலஞ் சொல்வேன்
 வழியிந்திர கோபங்குழி யானை மின்னி
 பூரான சுழல்வண்டிப் புலியோ டைந்தைப்
 பொடிபண்ணி முத்தத்தூ சியினி லூட்டி

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

- ஆரான தலைக்கிழங்கு நெய்யை வாங்கி
அப்பனே கபாலத்தில் வார்த்துக் கொள்ளே. 191
- கொள்ளப்பா திரியதனைக் கொளுத்தி வைத்து
குணமான தலைக்கிழங்கு கவிழ்த்து முடி
வள்ளப்பா எரியிடவே மைதான் பற்றும்
வளமான மையதனைச் சுரண்டிக் கொண்டு
வெள்ளப்பா புழுகுடன் கஸ்தூரி கூட்டு
விதமான முப்புவது கழஞ்சு போடு
விள்ளப்பா மத்தித்துச் சிமிழில் வைத்து
மேலான லலாமடத்தில் போட்டி டாயே. 192
- போடப்பா இதனாலே செளக்கியஞ் சொல்வேன்
புகழான ஸ்திரீகளுக்குச் சிம்மென் நேசொல்
ஆடப்பா புருடருக்கு நங்கென் நேசொல்
அப்பனே பெரியோர்க்கு பங்கென்றே சொல்
முடப்பா சனங்களுக்கு வங்கென் நேசொல்
மிருகத்திற் கெல்லாந்தான் யங்கென்றே சொல்
வாடப்பா இவ்விதமாய்ச் செய்து கொள்ள
வளமான வைத்தியமு மாகும் பாரே. 193
- பாரப்பா கருக்கிடைதா னின்னூ லப்பா
பண்பான வாதமது செய்யக் கேளு
ஆரப்பா அறிந்தவர்கள் முன்செந் தூரம்
அப்பனே ரவிபத்துக் கொன்று நானும்
நாரப்பா ரசஞ் சேர்க்கத் தங்கமாகும்
நலமான தங்கமடா சொக்கத் தங்கம்
வாரப்பா செந்தூரம் பட்ட போதே
வளமாக எல்லாமும் பொன்னாய்ப் போமே. 194
- பொன்னான லிங்கத்தின் கட்டு வாங்கி
பொருளாம்லோ கத்திற்கு களவு ஈய
என்னான குபேரனவன் லோகத் துண்டோ
இதமான தங்கம்பத் தரைதானாகும்
அன்றான ராசியுள்ளோ னனந்தங் காண்பான்
அப்பனே மற்றோர்கள் காணா ரையா

ஒன்னான உலகத்தில் வாதிசித்தர்

உயர்வாகச் செய்து கொண்டிருப்பார் பாரே.

195

பாரப்பா கர்மிக்குக் கிட்டி டாது

பண்பான சரிகையிலே மயங்கிக் கொண்டு

ஆரப்பா யிருந்தவர்கள் தெரிந்து கொண்டார்

அப்பனே கருமவித்தை யாகா தையா

நாரப்பா நல்லோர்கள் சிவயோ கத்தர்

நலமான வாதமதைக் காண்பாரப்பா

வாரப்பா கர்மிகள்செய் பாவத்தாலே

வளமாக பலியாது சாபந் தானே.

196

தானான மனையாளும் புருடன்தன்னை

தனதாகச் சாப்பிட்டு உடல்வளர்த்து

வானான மாடிமெத்தை பெலமாய்க்கட்டி

வளமான பணங்கொடுத்து வட்டிவாங்கி

மானான பெண்டிர்க்கு நகைகள்செய்து

மகிழ்வாக யிருப்பதற்கோ வாதஞ்சொன்னேன்

வீணான மாயசித்தி பிடித்த மாந்தர்

வீணருக்குப் பலியாது மயக்கந் தானே.

197

மயக்கமது கொண்டலைவார் மாயப்பெண்ணால்

மதிகெட்ட மாந்தருக்குப் பலித மாமோ

நயக்கமது வயிர்பிழைக்க அலைவா ரப்பா

நயமில்லாச் சண்டாளர் நாச மாவார்

அயக்கமது புத்தியுள்ள சிவயோ கிக்கும்

அப்பனே கன்னிதுலா ராசி யோர்க்கும்

தியக்கமிலா தேகிடைக்கும் யோகிக் குத்தான்

திரமான மனக்கண்ணா லெல்லாங் கானே.

198

காணப்பா அறிகுருவுந் தெரியுஞ் சாஸ்திரம்

கண்மணியே யிதைவிட்டாற் குருவங்கேது

ஆணப்பா சித்தரென்ற பெரியோர்வந்தால்

அப்பனே அவர்சொல்வா ரறிந்து பாரு

வாணப்பா விதியாளி தனக்குக்கிட்டும்

வளமாக மற்றோர்க்குக் கிட்டா தப்பா

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

நாளாப்பா விபரமுட னிரண்டுநூறில்

நலமாகச் சகலகலை சொன்னேன் பாரே.

199

சொன்னவட மொழிமூன்று லட்சம்வாக்கியம்

சுருக்கியே காவியமா யிரத்திற் சொன்னேன்

அன்னதொரு ஐந்நூறு கலைக்ஞா னந்தான்

அப்பனே உனக்காகச் சொல்லிவிட்டேன்

வன்னதொரு வாதமொடு ஞானப்போக்கு

வளமான கிரிகையொடு இந்திர ஜாலங்

கன்னதொரு யோகத்தி லனந்தம்போக்கு

கனமான கற்பத்தில் அனந்தம்போக்கே.

200

போக்கான என்னந்தி யருளி னாலே

பொருளான சகலமுந்தா னிதிலே சொன்னேன்

வாக்கான வைத்தியவா தங்குள்தானும்

வளமாகச் சொன்னதெல்லாந் தவறோ இல்லை

நாக்கான நந்தீசர் மகிழ்ந்துதானும்

நன்மைபெற அமுதமென்றன் கையி லீய்ந்தார்

ஆக்கான அசுவினியே உந்த னுக்கு

அருளினே னென்வாக்கா லமுதந் தானே.

201

தானான நாதாக்கள் மறைத்த தெல்லாந்

தனதாக மாட்டினேன் நூல்கள் தோறும்

வேனான வேதாந்த வியாசர் தானும்

விளங்கியதா ரென்தகப்பன் சொன்னஞானம்

ஆனான அவர்மொழிபோ லார்தான் சொல்வார்

அப்பனே பார்த்தவர்க்கு யோக மெய்தும்

கானான என்னுடைய மொழியைப் பார்த்து

கனமான பதினெண்பேர் தேர்ந்தார்பாரே.

202

பாரென்ற என்சீட ரனேகம் பேரிற்

பதிவான அசுவினிக்குத் திறந்து சொன்னேன்

ஆரென்ற தேரையரும் ராமதேவர்

அப்பனே யோகசித்தி யடைந்துவிட்டார்

வாரென்ற புலத்தீசர் கற்பம் சொன்னார்

வளமான ராமருமே மறைந்து வைத்தார்

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

காரென்ற அகத்தியருந் திறந்து சொன்னார்
கனகநூல் நூற்றியும்பத் தைந்துப்பாரே.

203

நூலான நூலப்பா அகப்படாது

நுணுக்கமாய் நுணுக்கிவிட்டார் நூல்கள் தோறும்
பாலான அகத்தியர்தன் நூலைப் பாரு

பஞ்சகா வியநூலின் காண்டம்பாரு

சாலான செளமியசா கருத்திற் றானுஞ்

சடாட்சரம்போற் கருவெல்லா மதிலேசொன்னார்

நாலான என்னுடைய நாற்காண் டம்பார்

நலமாகச் சகலமுந்தான் சொன்னேன்நானே.

204

சொன்னதொரு கலைக்கியானந் தன்னைப்பாரு

சொற்பெரிய நாதாக்கள் மறைத்த சூஸ்திரம்

வன்னமாய் வழிதுறையா யறிந்துசொன்னேன்

வளமாக எனைப்போல யாருஞ் சொல்லார்

கன்னமடா கருமத்தைச் செய்யவேண்டாம்

கனமான தருமத்தைக் கருத்திலெண்ணு

அன்னமடா கொலைகளது செய்யவேண்டாம்

அப்பனே ஒருவரையும் வைதி டாதே.

205

வைததினால் வெகுமானங் கிடைக்கப் போமோ

வளமான பெரியோரை நோக வேண்டாம்

பையவே மதுகஞ்சா அபினி தன்னைப்

பாங்குபெறக் குடிப்பவரோ டிணங்க வேண்டாம்

கையவே தர்மமது மிகவே பண்ணு

கனமான தெய்வத்தைப் பழிக்க வேண்டாம்

ஐயனே சந்நியாசி பெரியோர் வந்தால்

அப்பனே அவர்களைபும் பழித்திடாதே.

206

பழித்தாக்கா லவர்பிழைக்கும் பிழைப்பெல் லாம்போம்

பரிவாக அன்னமிட்டு மோசஞ் செய்தால்

அளித்தாக்கா லென்னபல னுண்டோ வேண்டாம்

அப்பனே நெட்டோடே சாபமெய்தும்

நளித்தாற் பெரியோரைப் பழித்த கர்மம்

நலமாக எத்தேசம் போனாற் றீரும்

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

வளித்தாக்கால் வல்வினைகள் வந்துசேரும்
வளயான பாவமடா வகுத்துப் பாரே.

207

பாரப்பா நால்வேதத் தொகுப்பைப்பாரு
பண்பான வேதாந்தக் குறியைப்பாரு
ஆரப்பா வாதியுட குறியைக் காரு
அப்பனே கண்ணோட்ட மறிந்துபாரு
நேரப்பா நின்றநிலை தன்னைக்காண
நேரான கருவிகளோ டொக்கக் காணும்
சீரப்பா நாதாந்த வைத்திய மின்னூல்
சிறப்பான வைத்தியந் தானிருநூறு முற்றே.

208

முற்றும்

உ

தன்வந்திரி பகவான்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

பாலவாகடமென்னும் சிமிட்டுரத்தினச்சுருக்கம் 360

காப்பு

கெஜமுக னடிவணங்கிக் கேசரப் பொருளைக் கண்டு
வசமென வறிவிற்பூண்டு வகையுறச் சிசுவின் ரோகம்
கசைவரக் கனிவதாகக் கண்டுநா னுறைக்க வேண்டி
திசைமுனி யருளைநோக்கித் திகழ்மலர் போற்றி னேனே. 1

மலர்ப்பதம் வாணிபோற்றி மாநந்தி குருவே போற்றி
கலர்க்கொடு அருவே போற்றிக் கந்தனுங் கைலை போற்றி
திலர்பெற முனிகள் போற்றிச் சீர்வட இந்நூல் போற்றி
குலமெனக் கூறும் நந்தி குருவரு ளருளே காப்பே. 2

வருள்சிசு வாகடத்தை வகுத்துயா னுரையாய்ப் பாட
தெருளென வாமிபாதம் சீர்பெறத் தொழுதேன் காப்பு
மருமலர் சோதிதன்னை மகிழ்வுட னுலகைச் சூழ்ந்த
திருவடித ன்னையானுந் தொண்டனாம் பணிந்தேன் காப்பே.3

பணிந்துயான் குழந்தைரோகம் பலபல நாம மெல்லாம்
கணிந்துநா மறிவாற்கண்டு கரைகண்டு துறையி லேடு
துணிந்துமே நூல்கடோறு முறைமுறை சோதித் தேறி
வணிசிசு நோய்மருந்து வகைமுறை யுரைப்போ மென்னே. 4

உரை பெறத் தந்தைதாயி னூழ்வினை தொடர்ந்து கூடும்
மரைபெறத் தாயின்ரோக மைந்தனைச் சார்ந்த கூறும்
கரைபெறத் தீனியாலுங் கடந்ததோர் கன்மத் தாலும்
பரபரத் தொழிலினாலும் பட்சியின் கிரகக் கூறே. 5

கூருடன் வருகும் ரோகங் குறிப்பிது வுண்மை யுண்மை
வாறுட னிதனைப் பார்த்து வையகச் சிசுநோய் தன்னை,
பேர்பெறத் தீர்ப்பாராகில் பிலன்வருந் தர்மந் தர்மம்
காருடன் மருந்துரோகங் கலந்துநா னுரைப்பேன் கேளே. 6

நூல்

எண்சீராசிரியவிருத்தம்

கேளப்பா கருங்கரப்பான் செங்கரப்பான்
 கேள்மகனே கருங்கிரந்தி செங்கிரந்தி
 தாளவிமன் கரப்பனது சிரசிற்காணும்
 தண்மையென்ற செவ்வாப்புச் சிவந்துகாணும்
 சேள்கிரந்தி செங்கரப்பா னிதுரண்டாலே
 சென்மித்த நோயெல்லாஞ் செனித்தவாறு
 வாளிதெல்லாந் தீர்வதற்கு மருந்துசொல்வேன்
 வசனிப்பே னெண்ணெய்தனை வளமாய்ப்பாரே.

7

(இந்த) கருங்கிரந்தி செங்கிரந்தி பிள்ளை பிறந்த மூன்று
 மாதமட்டுமிருக்கும்

கருங்கிரந்தி செங்கிரந்திக்கு எண்ணெய்

வளமாய்ப்பார் சிற்றேரண் டெண்ணெய் கால்தான்
 வகையுடனே பூவரசன் பூவுங்காயும்
 இளமாய்ப் பாரிடித்ததனைச் சாற்கால் கூட்டி
 யினிசிவந்த மணித்தக் காளிச் சார்கால்
 தளமாய்ப்பார் கருவாயின் பட்டை யேலம்
 தண்மையென்ற சிவதையொடு கரப்பான் பட்டை
 குளமாய்ப்பார் குமரிச்சா றரைக்கால் வார்த்து
 குஞ்சரமே கடைசரக்கு விராக னொன்றே.

8

ஒன்றாக விவையெல்லாங் கலந்துக் கொண்டு
 உத்தமனே கடைசரக்கைச் குரணித்து
 தென்றாக தெளிந்து நன்றா யடுப்பி லேற்றி
 தேவி மனோமணி தன்னைத் தியானஞ் செய்து
 கன்றாகக் கணபதியைப் பணிந்துப் போற்றிக்
 கடுகடுத்து பதம்பார்த்து இறக்கிக் கொள்ளு

* கருவாபட்டை - லவங்கப்பட்டை

* குமரி - கற்றாழை

துன்றாக துட்டெடைதான் மூன்று வேளை
தொட்டெடுத்து நாவதனில் புகட்டிப் போடே.

9

புகட்டியே மேலெல்லாங் கடுகைப்பூசு
பொல்லாத முன்சொன்ன நோய்களோடும்
வகட்டியே தாய்தனக்கு கவிச்சாகாது
வையகத்தில் பூசினிக்கா யெள்கொள்ளாகா
அகட்டியே யெருமைப்பால் நெய்யாகாது
அன்பாக மற்றதெல்லாங் கூட்டச் சொல்லு
தகட்டியே பதினாறு பிராயமட்டுந்
தண்மையுடன் மங்கையினால் நோயுண்டாமே.

10

இருவித கரப்பன் (மூன்று) மாதமட்டும்

மூன்றுமாதந்தொடங்கி ஒரு வருஷமட்டும் தோஷம்
ஒரு வருஷந்தொடங்கி மூன்று வருஷமட்டும் - மாந்தம்
மூன்று வருஷந்தொடங்கி பதினாறு வருஷமட்டும் - கணம்

இவற்றாற்கிளைத்தரோகம் பற்பலவிதமென பால
வாகடதிரட்டிற்காண்க.

துலிகணம் - வேறு

உண்டாஞ்சூல கணங்குணங்கேள்
உற்றசவாச மேலெழும்பி
தண்டாமிருமல் மிகவுண்டாந்
தண்மைநெஞ்சு வாய்மட்டும்
தொண்டைநாவு மிகவெந்து
சோரும்பொருமி வயிறுப்பும்
வண்டார்முலையும் குடியாது
வகையாய்முகமும் நாறுமென்றே.

துலிகணத்துக்கெண்ணெய்

முகமா யெண்ணெய் கால்படிதான்
முகிழ்சேர்துளசிச் சாற்காலாம்
தகமாய் நிலத்தின் துளசிச்சாற்
றண்மை அரைக்காற்படிகூட்டு

வகமாங் கஞ்சாக் கோரையுடன்
வண்மை மாசிப் பத்திரியும்
அக மாம் வில்வம் உள்ளியுடன்
அன்பா யிடித்துச் சார்பிழியே.

12

அன்பாய ரைக்கால் வகைக்குபடி
யளந்து நிறுத்து ஒன்றாக்கி
வன்பாய் திரிகடு குடனேதான்
வறுத்திடித்து குரணஞ் செய்
தென்பா யிரண்டு விராகனெடை
தேனும் வார்த்துக் கலந்துவிடு
உன்பாய் எண்ணெய் அடுப்பேற்றி
யுருளுங் கடுகு பதந்தனிலே.

13

தனியே யிந்தகடை மருந்தை
தயவாய்ப் போட்டுக் கிண்டிடுநீ
வனியே யிறக்கி கணபதியை
வகையாய்த் தொழுது அடிவணங்கி
மனியே சூதி கணந்தனக்கு
மைந்தன் தாயைச் சாந்திசெய்து
தொனியே மைந்தன் தொண்டைதனில்
தொடுநீகாச எடைரண்டே.

14

எடையே ஐந்து மாதமென்றால்
எண்ணெய் ஐந்து நாள்மட்டும்
தடையா யிச்சா பத்யமது
தனதாய் ஐந்துமட்டும்
இடையா யிருக்குஞ் சூலிகணம்
இதனைக் கண்டுத் திகத்திடுகாண்
படையாய் வருஷம் ஆனகணம்
பலிக்கு மொருமண் டலங்கொள்ளே.

15

முக்குகணத்தின் குணம்

கொள்ள முக்குகணங் குணங்கேள்
குழந்தை நாவு மிகவெந்து

தள்ளாச் சுரமுந் தலைவலியுந்
 தாகமுடனே நாவறண்டு
 மெள்ள வயிற்றுக் கடுப்புடனே
 மேனி கறுத்து ஆசனமும்
 விள்ள இரத்தமாய் விழுந்து
 வீணில் தேகம் வற்றுமென்றே.

16

முக்குகணத்திற்கெண்ணெய்

வற்ற வில்வம் விலாமிச்சு
 வகையாய் விஷ்ணுக் காந்தியுடன்
 *முத்தம் ஓரிதழ் தாமரையும்
 முருங்கை வித்துத் துளசிவிரை
 கற்றக் கோங்குப் பிசினோடே
 கனத்தா வாரைப் பிசின்கூட்டி
 அத்தங் கோஷ்ட மதுரமுடன்*
 அக்கரா காரந் தாளிசமே.

17

*முத்தம் - கோரைக்கிழங்கு, *மதுரம் - அதிமதுரம்,
 தாளிசம் எண்ணெய் நாழி
 தளர்பெரு மருந்தெல் லாந்தான்
 வாளிசம் வறுத் திடித்து
 வகைக்கி யோர்பலமே சேரு
 மாளிசங் *குமரிச் சாற்கால்
 வகைமுலைப் பால்காலாகும்
 ஆளிசம் படியரைக்கால்
 அழகுள ()நிம்பச்சாறே.

18

* குமரி - கற்றாழை () நிம்பம் - எலுமிச்சம் பழம்
 சாறிது எண்ணெ யொன்றாய்
 சமரசங் கலந்துக்கொண்டு
 வாரிது அடுப்பி லேற்றி
 வகையதாய் தீயை முட்டி
 காரிது கடுகு கண்டால்
 கடுகநீ யிறக்கிக் கொண்டு

மாரிது வடுகன் பூசை

மனோன்மணிப் பூசைசெய்யே.

19

செய்துநீ யெடுத்துக்கொண்டு

செயம்பெற துட்டெடைதான்

வைதுநீ வைத்து வாயில்

வகைமூன்று நாள்தான் வாரு

கைதுநீ இண்டந் தண்டைக்

கண்டமாய் நறுக்கிக் கொண்டு

மையிது நீரீர கத்தை

மலர்ந்திட பொரித்துக் கொள்ளே

20

பொரித்து நீயிண்டந் தண்டை

பொறுமையா யூதிப் போட்டு

தரித்து நீயதனிற்போட்டு

தண்ணீர் காற்படி தான் வார்த்து

வறுத்துநீ யெட்டொன் றாக்கி

வார்ப்பது மூன்று வேளை

தெறிக்குமே கண்முன் சொன்ன

தெல்லாந்தா னோடிப் போமே.

21

ஓடிடும் ஐந்து வேளை

யுறுதியாய்க் குடிக்கச் சொல்லு

வாடிடும் உதய வேளை

வசனித்த எண்ணெய் ஈநீ

ஆடிடும் அவிழ்தந் தன்னால்

அடங்கிடும் நோயெல் லாந்தான்

தேடிடும் தருமம்வந்து

சிக்கென எய்துந் தானே.

22

ஊதுமாந்தகணத்தின் குணம்

தானே யூது மாந்தகணம்

தனதா யுரைப்பேன் மடமயிலே

வானே காலும் கண்டடம்பு

வளமாய் வீங்கி நாவு புண்ணாய்

ஆனே கேளாய்ச் சுரம்உண்டாய்

அன்னந் தண்ணீர்க் கொள்ளாது
கானே காலுங் கைசோர்ந்து
கனத்த சுவாசம் அதிகமென்றே.

23

அதிகமா யூது மாந்தகண

மதுபனி ரண் டாண்டு

அதிகமாம் அந்நாள் மட்டும்

ஆம்இது நோயின் காலம்

அதிகமாய் மருந்து கேளாய்

அன்புடன் உரைப்பேன் தானே

அதிகமாந் தேவி வாலை

யருளினா லுரைப்பேன் கேளே.

24

ஊதுமாந்தகணத்திற்கு எண்ணெய்

உரைப்பே னெந்தன் குருவருளால்

ஓஹோ முள்ளிநீர் முள்ளி

திரைப்பேன் இண்டு வேர்க்காயம்

தேங்காய் நெற்றும் பாலுடனே

கரைப்பான் கையான் கரந்தையுடன்

கண்டங் கத்திரி வசம்பேலம்

திரைப்பேன் வெட்பா லரிசியொடு

திகழு மாதளம் பழச்சாறே.

25

பழமே வட்டத் திருப்பியுடன்

பற்பா டகழு முத்தமொடு

தழமே ஓரிதழ் தாமரையும்

தண்தா மரையுஞ் செங்கழுநீர்

மழமே சூரத் தாவாரை

வல்லா ரையின்தன் சாறுடனே

வழுமே விளாவின் பிசின்வாகை

மருக்கா ரைப்பிசி னுஞ்சேரே.

26

சேரே யிலவம் பிசின்சேரு

செங்கத்தாரி முருக்கன் சார்

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

மாரே மாசிக் காயுடனே

மகிமை கடுக்காய் அதிவிடையம்

சீரே வாலின் மிளகோடு

சிவந்த சாதிபத்திரியும்

வாரே யெல்லாம் வகைக்குகால்

வளமாய்ப் பொடித்து ஒன்றாக்கே.

27

பொடித்திடு மருந்தி னோடே

புகழ்விளக் கெண்ணெய் வார்த்து

அடுத்ததோ ரடுப்பி லேற்றி

அழகதாய் தீயை மூட்டி

வடித்து கடுகுத் திரண்டால்

வளமதா யிறக்கிக் கொண்டு

தடுத்ததோர் தேவிமாதை

தயவாய் பூசித்துப் போற்றே.

28

போற்றிய எண்ணெய் தன்னைப்

புகழ்ந்து துட்டெடை தானீய

ஆற்றிய மூன்று வேளை

அழகதாய்க் கொள்ளச் சொல்லு

மாற்றிய புளிப்பு தள்ளு

வகையுற புகையு மாகா

ஏற்றிய கவிச்சு தள்ளு

இவையெல்லா மாகா தென்றே.

29

*ஆம கணத்தின் குணம்

என்றே ஆமகணங் குணங்கேள்

இனிதாய் நெஞ்சுதான் துடிக்கும்

வன்றே சிறுநீர் மஞ்சள்நிறம்

வகையாய்ப் புகையு மேல்கடுப்பு

கண்டம் உடம்பு நிறம்வேறாங்

கணமாய் வந்து ஒருவேளை

நன்றாய் வெதும்பும் சர்வாங்கம்
நலமா யிருமல் மிஞ்சுமென்றே

30

*ஆமம் - சீதக்கட்டு

மிஞ்சும் வயிற்றில் இரைச்சலுடன்
மிகவுந் தாகஞ் சுரமுண்டாம்
கஞ்ச மூக்கு மேலெழும்பும்
கனமாய் சுவாசம் புகையெழும்பி
துஞ்ச முடம்பு மேல்வறண்டு
துரும்பு போலே வடிவெடுக்கும்
நெஞ்சம் ஆம கணமிது தான்
கேளா யிந்நோய் ஓராண்டே.

31

வேறு

ஆண்டென்ன இண்டம்வேர் இண்டந்தண்டு
அன்பான சாரதிலே நாழிவாங்கி
பூண்டென்னக் குமிழினொடு மாசிபத்திரி
புங்கினொடு நிலத்துளசி துன்னிச்சாறு
தாண்டென்ன முடக்கற்றான் தூதளஞ்சார்
தனதான நுணாஇலையின் சாற்றினோடு
வாண்டென்ன வல்லாரைக் கஞ்சாங்கோரை
வகைக்கு இது கால்படிச்சாற் வாங்கு வாங்கே.

32

வாங்கியே எண்ணெய்ப்படி ஒன்றுவிட்டு
வகையான சாதிக்காய் ஏலம்கிராம்பு
வாங்கியே கடுகுரோ கணி கடுக்காய்
வால்மிளகு ஓமமுடன் வசம்பு சுக்கு
வாங்கியே வகைக்கு பலம் நிறுத்துக் கொண்டு
வறுத்துமே தூளிடித்து வகையாய்ச் சேரு
வாங்கியே அடுப்பேற்றிக் காய்ச்சிக் கொண்டு
வற்றியபின் கடுகுதிரண்டால் இறக்கிடாயே

33

இறக்கிடாய் மனோமணிதன் பூசைசெய்து
ஏகாக்ஷர பூரணத்தை மனதில் போற்றி

இறக்கிடாய் நாளஞ்சு கரண்டிவீதம்

இதமாக கொடுத்துவிடு அஞ்சவேண்டாம்.

இறக்கிடாய் முன்சொன்ன நோய்களெல்லாம்

எளிதான ஆமகணம் பறந்துஓடும்

இறக்கிடாய் ஆமகண மாந்தமெல்லாம்

என்ன சொல்வேன் தீருமிந்த வித்தைப்பாரே.

34

வித்தைபார் சேஷம் பண்டம் வாயுபண்டம்

விருப்பமுடன் தள்ளிவிடு இதற்காகாது

வித்தைபார் நிலத்துளசி புட்டவித்து

விதமாகப் பிழிந்தந்தி கொடுத்துவாநீ

வித்தைபார் உதயத்தில் எண்ணெய்வாரு

விபரமாய் அந்தியிலே கியாழமேற்று

வித்தைபார் பிள்ளைவலி ஆமமாந்தம்

வீரிட்டு ஓடுமே இதனால் பாரே.

35

இதுநூல் தான் முந்நூற்று அறுபதுக்குள்

எடுத்த வித்தை யாடுமந்த வாலை நூலு

இதுவான நந்தீசர் கடாட்சத் தாலே

இந்நோயின் விபரமதை மனதாற் கண்டேன்

இதுவான பன்னீ ராயிரஞ் சுருக்கி

ஏற்றமுறை சிமிட்டு ரத்நச் சுருக்கந்தன்னை

இதுவான தன்வந்திரி யென்றநாமம்

இவ்வுலகில் சுருக்கத்தா லென்பே ராச்சே.

36

சிங்கிமாந்த கணத்தின்குணம்

அதே - விஷமாந்தகணம்

பேரான சிங்கிமாந்த கணத்தைக் கேளு

பெருமையாய் உந்திதணல் மேலெழும்பி

வாரான ஈரலுமே புண்ணாய் வெந்து

வலுமையாய் சுவாசமேல் இருப்புமாகி

சீரான திரேகஞ் சமூலம் காய்ந்து

சிவசிவா தழல்போலே சரமும்வீசும்

வீரான சுவாசமது திக்குமுக் காடி

வெகுளியாய் மயக்கு விக்குஞ் சிங்கிகணம்பாரே.

37

சிங்கிகணம் பிள்ளைகட்கு சுரமிகுந்து
 சிவசிவா மாந்தசுர மிதுதானென்பார்
 சிங்கிகண மாந்தமிது ஏதென்றாக்கால்
 சீரகற்றிப் பதினமூன்று பிராயமட்டும்
 சிங்கிகண மாந்தமிது இருப்பிடந்தான்
 சிறுவனென்ற பிள்ளைக்குச் சுரந்தானாகும்
 சிங்கிகணம் ஒழிவதற்கு அமுர்தாதி தன்னை
 கூடினமதிலே விள்ளுகிறேன் இதனைப்பாரே. 38

சிங்கிமாந்த கணத்துக்கு அமுர்தாதிகுளிகை

இதனைப்பார் அதிமதுரம் கோஷ்டம் ஏலம்
 இனியகோ ரோசினையும் சாஸ்திரபேதி
 இதனைப்பார் சண்பகப்பூ மாசக்காயும்
 இலவங்கப் பூவுடனே வகைக்குக் கால்தான்
 இதனைப்பார் இவையெல்லாங் கல்வத்திட்டு
 எழில் வெட்டிவேர் மாசிப்பத்திரி வேரும்
 இதனைப்பார் கருந்துளசி விலாமிச்சோடு
 இன்பமதாய் நால்வகையுஞ் சாற்பிழிந்தே. 39

பிழிந்துமே கல்வத்தில் வார்த்தரைத்துப்
 பிலமாக இருசாமம் விடாமல் ஆட்டு
 கழிந்துமே குன்றிப் போல் உண்டைசெய்து
 கண்மணியே நிழல்உலர்த்திச் செப்பில்வைத்து
 வழிந்துமே வாலையனோ மணியைப் போற்றி
 வகையான மாசிபத்திரிக் கியாழந்தன்னில்
 அழிந்துமே குளிகையொன்று கொடுத்துப்போடு
 அரஹரா முன்சொன்ன மாந்தம்போமே. 40

மாந்தம்போம் லவங்கப்பூக் கியாழந்தன்னில்
 மகத்தான மாந்தசுரம் வாந்திதீரும்
 மாந்தம்போம் முலைப்பாலில் கொடுப்பீராகில்
 வதைத்துவருங் குடல்படுவன் நீர்ப்பாடுதீரும்
 மாந்தம்போம் சுரப்பான் நாவறட்சிதீரும்
 வயிற்றெரிவு அன்னவிடாய்ச் சுரமுந்தீரும்

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

மாந்தம்போம் உப்பிசமும் இருமல்போகும்
மகத்துவமாம் அமுர்தமெனுங் குளிகைப்பாரே.

41

கணத்தின் குணம்

பாரே கணத்தைப் பகரக்கேள்
பகரும் உடம்பில் சுரம்வீசும்
பாரே உட்குர மிதுதானே
பகரும் கணம் மலம் உட்சேரும்
பாரே மார்பு கூண்டெழும்பிப்
பதமாய் தேக மிகவற்றிப்
பாரே வாயு மிகநாறும்
பதமாய் மலமும் வெட்டை யென்றே.

42

மலமும் சலமும்மிகத் தீய்ந்து
மார்பி லதிக சுரங்காயும்
மலமும் வயிறு மிகளரியும்
வளமாய்த் தலையு மிகமயக்கும்
சலமும் வறள்தீ தான்குறையும்
சண்டாளம் போல் உட்குரமும்
தலமே பன்னிரண் டாண்டுமட்டுந்
தனதாய் வருகுங் கணமிதுவே

43

கணத்திற்கு - எண்ணெய் - வேறு

கணமான கணமிதற்கு மருந்து சொல்வேன்
கிரியை யென்ற வல்லாரை மாசிபத்திரி
கணமான வில்வமொடு விளாவின் சாறும்
கடியான அத்திப்பால் ஆலம்பாலும்
திணமான உள்ளிச்சார் நிம்பச்சாறும்
திறமான முலைப்பாலும் ஆவின்பாலும்
கிணமான ஆவின்றெய் வெள்ளாட்டின் பாலும்
கேள்சிவுந்த கொம்புத்தேன் கொவ்வைச் சாறே.

44

சாறிதெல்லாம் வகைக்கு படி அரைதான் வாங்கி
சமர்த்தான *தென்னங்காய்ப் பாலுநாழி

சாறிதெல்லாம் ஒரு சட்டித் தனிலே ஊற்றிச்
 சாதிக்காய் சாதிபத்திரி ஏலங்கிராம்பு
 சாறிலே *திரிகடுகு திரிபலாதி
 சடாமாஞ்சில் அதிவிடையம் மாசிக்காயும்
 சாறிலே வகைக்குபலம் ஒன்றுவாங்கிச்
 சன்னமாய்த் தூளிடித்து வைத்துக்கொள்ளே.

45

(*தென்னங்காய் - தேங்காய், *திரிகடுகு - சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி)
 (திரிபலாதி - கடுக்காய், தான்றிக்காய், நெல்லிக்காய்)

வைத்துக்கேள் சந்தனத்தூள் அறுகங் கட்டை
 வலுவான வெட்டிவேர் விலாமிச்சோடு
 கைத்திறமா யிடித்து வகைப் பலந்தான் வாங்கிக்
 கால்படிதான் நீர்அதிலே யிதனைப் போட்டு
 வைத்துப்பார்க் கியாழமது பாதி வாங்கி
 மகத்தான சாறதிலே யொன்றாய் வார்த்து
 வைத்துப்பார் அடுப்பேற்றி எரித்துமே தான்
 மச்சமாய் நீர்ச்சுண்டி நெய்போ லாமே.

46

நெய்போலாம் பதத்திலே மருந்தை கொட்டி
 நேசமுடன் பூரணமாய்க் கிண்டுகிண்டு
 நெய்போலாங் குழம்பாகும் பதத்தைக் கண்டு
 நேசமாம் இறக்கி வைத்து தேவிதன்னை
 நெய்யென்ற வாலையைத்தான் போற்றுப் போற்று
 நினைவாக லட்சமுறு நீதான்ஓது
 நெய்யான நெய்யிதுதான் வலுத்துப் போச்சு
 நிகரில்லா சஞ்சீவி யிதுதான் பாரே.

47

பாரேதான் கரண்டிநிரை மண்டலமே கொண்டால்
 பாழான முன்சொன்ன கணமெல்லாம் போம்.
 பாரேதான் வாதத்தா லெழுந்த நோய்கள்
 பன்னி பன்னி யோடுமே பின்பாராமல்
 பாரேநீ புளிகசப்பு வாத பண்டம்
 பண்புடனே யாகாது தள்ளிப்போடு
 பாரேதான் தேரைகணந் தேரைப் போலே
 பழுதில்லா எட்டாண்டு மட்டுண்டாமே.

48

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

உண்டாகும் அந்நோய்க்கு இந்நெய்யை
 உற்பனமாய்க் கொடுத்துவிடு பறந்துபோகும்
 உண்டாகும் வாதபித்த சேஷம் மூன்றும்
 ஒடுக்கியே மூலத்தில் கணமேயாகி
 உண்டாமே யுறுதிபற்றிக் கமலமெல்லாம்
 ஒகோகோ புண்ணாயுட் சுரமும்வீசும்
 உண்டாமே யுடம்பிளைக்கும் பித்தவெட்டை
 உத்தமமாய் எரிகுன்மம் உயர்ந்து போமே.

49

உயர்ந்துபோந் தாதுடைந்து தேகம் பாழாம்
 உற்பனமாய் அன்னரசம் அற்பமாகும்
 உயர்ந்துப்போய் *முப்பா னிரண்டாண்டு மட்டும்
 ஒட்டிவிடா திந்தகணம் ஒகோபாரு
 உயர்ந்துப்போம் ஆறாண்டு பிராய மட்டும்
 உறுதிபடும் முப்பத்தி ரண்டிற்குள்ளே
 உயர்ந்துப்போம் இந்நோய்க்கு இந்நெய்யைத்தான்
 உட்கொள்ள மண்டலத்தில் ஒடிப்போமே.

50

(*முப்பாணிரண்டு - முப்பத்திரண்டு)

ஒடிப்போம் பத்தியந்தான் இச்சாபத்தியம்
 ஒகோகோ நெய்யினுட அதீத மெத்த
 ஒடிப்போம் கணரோகம் தேரைக்கூறும்
 உயர்ந்தகணம் இந்தநெய்யில் அயர்ந்து போகும்
 ஒடிப்போம் இந்தவகை ஆருஞ் சொல்லார்
 ஒங்கார பீடத்தின் அதீதப் போக்கு
 ஒடிப்போம் யான்உரைத்தேன் எவருஞ்சொல்லார்
 உத்தமியான் அம்பிகைதன் அதீதம்பாரே.

51

மூலகணத்தின் குணம்

அதீதம்பார் மூலகணம் ஏதென் றாக்கால்
 அஸ்தியிலே வாதபித்தம் அதிகமாகி
 அதீதம்பார் சீதமுடன் இரத்தம் ஊற்றும்
 அதில் உளைச்சல் ஆசனத்தில் காற்று மோங்கும்
 அதீதம்பார் சுரமுடனே வயிற்றி ரைச்சல்
 அதிக தலைநோய் வரும் விடாதுபாரு

அதீதம்பார் சண்டாள மூலரோகம்

அதட்டுமே பத்தாண்டு மட்டும்பாரே.

52

மூலகணத்திற்கு கிருதம்

பார்க்கவே அதிவிடையம் கடுக்காய்க்கு

பறங்கிசக்கை கசகசா விலாமிச்சோடு

பார்க்கவே சந்தனத்தூள் சாதிபத்திரி

பண்பான நெல்லியொடு சிற்றாமுட்டி

பார்க்கவே செம்பருத்தி வில்வ வேரும்

பதமாக வகைக்கு பலம் நிறுத்திடித்து

பார்க்கவே சூரணித்து வைத்துக் கொண்டு

பண்பான கற்கண்டு பலம் இரண்டே.

53

பலமிரண்டாம் ஐந்துபலம் ஆவின்நெய் சேர்.

பாலிகையி லேற்றி சட்டி நெய்யை வார்த்து

பலமிரண்டா கொதிக்கையிலே மருந்தைப்போடு

பதமாக சீரகமும் பலந்தான்போடு

பலமிரண்டாங் கற்கண்டைப் பொடித்துத்தூவு

பதம்பார்த்துக் கிண்டிவரில் கிருதமாகும்

பலமிரண்டாம் இம்மருந்தை யிறக்கிக் கொண்டு

பரிவுடனே பூசித்துப் பணிந்து போற்றே.

54

பாலிகை - அடுப்பு

பணிந்துமே பாக்களவு உள்ளே கொள்ளு

பண்பாக ஏழுநாள் உண்ணும்போது

பணிந்துமே ஓடிவிடும் மூலகண மெல்லாம்

பதறாதே பத்தியந்தான இச்சாபத்தியம்

பணிந்துமே முன்சொன்ன ரோகமெல்லாம்

பஞ்சுபோல் பறந்துவிடும் பாருபாரு

பணிந்துமே இந்நூலைப் பணியவேணும்

பார்ப்பதுவும் இந்நூலைப் பாருபாரே.

55

மாந்தகுணம் - வேறு

பாரே சீத மலமுடனே

பதமாய் கழியும் பலவிதமாய்

தேரே கெட்டப் பாலதுபோல்

தெளிந்த தண்ணீர் போலவுமே
வாரே கழியுங் குணம்பாரு

வளமாய் வுள்ளங் கைகாலும்
நேரே குளிர்ந்த தண்ணீர் போல்
நிசந்தா னென்று காண்பாரே.

56

பாரே வெதும்புங் கண்குழலும்

பனிபோல் தேகமிக வேர்க்கும்

பாரே முகமும் பலவிதமாய்

பளிங்கு போலே ஒளி மினுக்கும்

பாரே யிந்தக் கூறதனை

பருவ மறிந்துக் கொண்டெல்லாம்

பாரே யிந்தக்குறி தானே

பண்பாய் மாந்த மென்றுரையே.

57

மாந்தத்திற்கு ரசகர்ப்பூரக்குளிகை

உரைப்பேன் பூரம் அரைபலந்தான்

ஓகோ லவங்கம் ஏலமுடன்

திரைப்பேன் வசம்பு சீரகந்தான்

திறமாய் மாசி அதிவிடையம்

கரைப்பேன் வகைக்குக் கால்பலமாய்க்

கனமாய்ப் பூரஞ் சுத்தி செய்து

மரைப்பேன் கல்வம் அதிற்போட்டு

மாசிப்பத்திரி வேர்ச்சாரே.

58

வேர்ச்சார் சாமம் ஒன்றரைப்பலந்தான்

விட்னுக் கரந்தைச் சாற்சாமம்

வேர்ச்சார் வார்த்து அரைத்து கொண்டு

விதமாய்க் கொத்து மல்லியைப் போல்

வேர்ச்சார் குளிகை செய்துகொண்டு

விளங்கு நிழலில் உலர்த்தியபின்

வேர்ச்சார் குளிகை செப்பில்வைத்து

வேதப் பொருளை மனதிலெண்ணே.

59

வேறு

எண்ணவே குளிகையொன் றெடுத்துக் கொண்டு
 எழிலான மாந்தத்தின் கியாமுத்தீய
 எண்ணவே ஓடிவிடு மாந்த மெல்லாம்
 இயம்பினேன் முன்சொன்ன தெல்லாம் போகும்
 எண்ணவே யிம்மொழி போலார் தான்சொல்வார்
 எடுத்தமுறை யாடுமிந்த முந்நூறு பாரு
 எண்ணவே முன்சொன்ன மாந்தமெல்லாம்
 என்சொல்வேன் பறந்தோடு மிதனாற்பாரே.

60

நாமுள்ளின் - தோஷகுணம்

பாரேநீ அரிவையர்தன் துயரத்தாலும்
 பாலானது முன்னாளிற் சனிக்கும்போது
 ஆரேதான் அந்நாளில் தோஷத்தாலும்
 அன்னையுட பசியாலும் வருத்தத் தாலும்
 வாரேதான் குழவிகட்கு நாமுள் தோஷம்
 வலுத்துதே இந்தநோய் வலுமை மெத்த
 பாரேதான் இருமல்மிக மேல்மூச் சுண்டாம்
 மாசற்ற இருகண் ணீர்ச் சொரியும் பாரே.

61

சொரியும்பார் தலைவலியும் சுரமுண்டாகும்
 சொற்பனமாய் பொறிகலங்கி முலையுண்ணாது
 அறியும்பார் விலா விரண்டும் அள்ளெடுக்கும்
 ஆ-ஆ-ஆ-வாயெல்லா நாமுள்ளாகும்
 வரியும்பார் தொண்டைபற்றி மிகமுள்ளாகி
 வலுத்துதே விதியினுட வலுமை தன்னால்
 மரியும்பார் தலைநடுக்கும் பேசொட்டாமல்
 மாதொண்டைச் சேஷம்ந்தான் மருவிப்பாரே.

62

மருவிப்பார் இருகண்ணும் விழித்திருக்கும்
 மாயாவி சண்டாள நாமுள் தோஷம்
 மருவிப்பார் இக்குணத்தை அறிந்துக்கொண்டு
 மகத்தான நோயிதென்று மனதிலெண்ணி
 மருவிப்பார் மனதடங்கிப் பொறுமையாக
 வண்மையுடன் நோய்களைநீ சோதித்தேறி

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

மருவிப்பார் நாமுள்ளின் தோஷங்கண்டு

வருங்குணத்தில் இந்நோய்தான் தீராதென்னே.

63

இதனை நாய்முள்தோஷமெனச் சிலவயித்தியர்ச் சொல்வர்
(இந்) நாமுள்தோஷத்திற்கு அவுஷதமில்லையெனினும்
ஒருவாறு மருந்து சொல்வாம்.
ஒருகடுக்காயைப் பொடிசெய்து கற்றாழஞ்சாறும் சீரகமு
மரைத்து வேளைக்கொரு சங்களவு ஊட்டத் தீரும்.

வேறு - மருந்து

சங்கன்கொழுந்து, நெருஞ்சிற்பழம், மிளகு தக்காளியிலை
பழையமஞ்சள், உள்ளி சமனெடை இவைகளை நறுக்கிப் பிழிந்து
வேளைக்கொரு சங்களவு புகட்டத்தீரும்.

செங்கிரந்தியின் குணம்

தென்செயலால் செங்கிரந்தி வருங்கூறுகேளு

தேசத்திற் பாலனது விழுந்தபோதில்

அன்செயலால் வாயடங்கி விம்மிக்கொண்டு

அழுதகுரல் தான் பூனைகுரல் போலேயாகும்

வன்செயலால் மலங்கட்டி நீருங்கழிய

மாயமென்ற பிணம்போலே கிடக்கும் பிள்ளை

சின்செயலால் நெற்றியது உயர்ந்துவீங்கும்

சிவசிவா செங்கிரந்தி யிதுதான்பாரே.

64

பாலன் விழுந்தபோதில் பிள்ளைப் பிறந்தவுடனே அன்றியுங்
கை கால் சிவப்பேறும்.

செங்கிரந்திக்கு மருந்து

கோரோசினையை ரோகமில்லாத பரிசுத்த ஸ்தீரியின்
முலைப்பாலில் இழைத்துக் கொடுக்கவும்.

வேறுமருந்து

கர்ப்பூரவள்ளியிலையும், உள்ளியும், குன்றிமணியிலையும்
நறுக்கிச் சாறுபிழிந்து கொடுக்கவும். முருங்கையிலைச் சாறும்
புகட்டலாம்

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

செங்கிரந்திக்குக் குளிப்பாட்ட மருந்து.

வசம்முள்ளியிலையை ஒருபாத்திரத்திற் போட்டு சலம்விட்டுக்
காய்ச்சிக் குளிப்பாட்ட செங்கிரந்தி தீரும்.

தீராத அசாத்திய கருங்கிரந்தியின் குணம்

பாரேநீ கருங்கிரந்திக் குணமே தென்றால்
பனிபோலே சீறியமும் முலையுண்ணாது
ஆரேதான் முறிமுறிந்து உடலும் விம்மும்
அறிய நாவறட்சியுடன் கண்விழிக்கும்
வாரேதான் மலர்முகமும் வாடிக்காணும்
வில்வினையாய் குக்கி புழுவினையும் பாவம்
மாரேதான் மைந்தன் அஞ்சுநாளிற் சாவும்
மஹாகொடிது கருங்கிரந்தி யுரைத்தோம் நாமே.

65

அசாத்தியமில்லாத கருங்கிரந்திக்கு அகத்தியர் சொன்ன மருந்தை
இங்கே சொல்வாம்.

கருங்கிரந்திக்கு மருந்து

ஒணான்ரத்தம் காசெடை (1) கழுதைப்பால் காசெடை (1)
கூட்டிக்கொடுக்கவும்.

கறுத்தக்கழுதை மூத்திரம், அவரிச்சாறு சமன்கூட்டி வசம்பு
உள்ளியுஞ் சரி கூட்டி நறுக்கி சிற்றாமணக்கெண்ணையில் எரித்து
ஒவ்வொரு காசெடை புகட்டதீரும்.

கருங்கிரந்திக்கு - வேறுஎண்ணெய்

நெய், விளக்கெண்ணெய், நல்லெண்ணெய், சங்கிலைச்சாறு
சமன்விட்டு சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி சரியெடை நிறுத்துப்பொடி
செய்தெண்ணெயிற் போட்டு சூரியபுடம்வைத்து ஒவ்வொரு பணவெடைப்
புகட்டி மேலுக்குந்துவளையிட்டு மேற்படி செம்முள்ளி திரந்திநாயகம்
நீர்விட்டுக்காய்ச்சிக் குளிப்பாட்டத்தீரும்.

மலவாதகுணம்

உரைப்போங் கேளு மலவாதம் ஒஹோகண்ணின் புருவத்தை
கரைப்போம் நாக்கும் கைகாலும் கணக்குங் குவித்து விண்
பார்க்கும்.

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

விரைப்போம் உச்சியடிதங்கி மேல்கீழ் வயிற்றை வலிப்பிக்கும்
மரைப்போந் தூங்கா மஞ்சனிக்கும் வண்டார் முலையும் விரும்
பாதே. 66

வேறு

விரும்பாதே மலக்கட்டு மலவாதந் தான்
விந்நோய்தான் மலவாத முனிவோர் சொன்னார்
கரும்பாதே மலவாத மிதுதானென்று
காட்டினோம் அஸ்வனியே கண்டுபாரு
துரும்பாதே வாலரென்ற குழந்தைக் கெல்லாம்
தொடுக்கு மேயிடுக்கம்வந்து துடித்துப் பின்னும்
விரும்பாதே கண்டத்தில் வெடித்துப் புண்ணாய்
விஷக்கடி போலவுந்தான் பனிநீர் பாய்ந்தே. 67

பால்கரப்பான் குணம்

பனியான விகாரமுற்று அதீதங்கூறாய்
பறபறத்து தேகமெல்லாம் பாற்சொறி போலாகி
பினியான சாரையுடல் போலேகாணும்
பிணிவாயில் விஷசலந்தான் உதிரம்போல
தினியான குலைவற்றித் திருவழிந்து
திசதாது பீடமெல்லாம் நடுநடுங்கி
வனியான இக்குணங்கட் கண்டுதானால்
வாலகரப்பா னிதுவென் றியம்பலாமே. 68

பால்கரப்பானுக்கு நெய்

இயம்பவே யிந்நோய்க்கு நெய்தானொன்று
இன்பமாய் சொல்லுவோங் கேளுகேளு
இயம்பவே பூவரசம் பட்டைச்சாறு
இன்பமுடன் தானேயோர் படிதான் ஐயா
இயம்பவே சிற்றேரண் டெண்ணெய் ஒன்று
இயல்பாக இவ்விரண்டுஞ் சேர்த்தெரித்து
இயம்பவே கசகசா பால்படிதான் ஒன்று
இருசீரகத்தின் எடை கார்கோல் காலே. 69

காலான ஏலமுடன் லவங்கம் மாஞ்சில்

கரிசாலை நுணாவேரும் வகைபலந்தான்

நீலான நிழலுலர்த்திச் சூரணஞ்செய்

.நெடுஞ்சீனி பலம் ஐந்து நிறுத்தொன்றாக்கி

வாலான சாறெண்ணெய் அடுப்பிலேற்றி

வகையுடனே கடுதிரண்டால் சூரணம் போட்டு

ஏலான கிண்டிநெய்ப் பாகமாக்கி

இறக்கியந்த நெய்தனை வடித்துக் கொள்ளே.

70

வடித்துமே கரண்டிநிரை உள்ளுக்கேற்ற

வால்கரப்பான் ரோகம் வகைகெட் டோடும்

தடித்துமே ஏழுநாட் கொள்ளும் போது

தவறான புளிகசப்பு இறைச்சி மீன்கள்

மடித்துமே என்கொள் பாகற்காய் தள்ளு

மற்றதெல்லாம் நோய்க்காகும் மருவிக்கூட்டு

அடித்துமே மேலுக்குக் கடுகைப்பூசு

; அசாத்திய செவ்வாப்பு செங்கரப்பான் போமே.

71

எட்சி தோஷ்குணம்

போமேதான் எட்சிதோஷ குணத்தைக் கேளு

பேரான உதிரத்தில் குடுகொண்டு

வாமேதான் மயக்கிவித்துத் தலையெடாமல்

வண்டுமே கண்பீளைக் கட்டிமுடும்

காமேதான் உடல்வற்றிக் கனலேமீறுங்

கற்மாத் வினையிதுதான் சிககட் கெல்லாம்

ஆமேதான் விதவிதமாய் மேனிவற்றுங்

ஆகவுநீ எட்சிதோஷ குணந்தான் பாரே.

72

எட்சிதோஷ குணம் நிவர்த்தியும் ஜலம் புரோஷித்தலும் 87, 88
89, 90 செய்யுளிற்காண்க.

எழுவகை தோற்றக்குறிப்பு

பாரென்ற வயித்தியன் யேகமாச்சு

பருவமாம் ஞானமுதல் சித்திமுத்தி

பாரென்ற மனமல்லோ சித்துருபம்

பலபல நாமமெல்லாம் மனதிலெண்ணும்

பாரென்ற எழுவகையாந் தோற்றந் தன்னில்

பரிதிமதி நாற்காலின் ஜன்மத்தோர்க்கு

பாரென்ற கோடியிலே ஒருவன்ஐயா

பசங்குலமா மனிதரவர் மிருகமல்ல.

73

அல்லடா அவன்தனக்கு அறிவோ மெத்த

ஆகையிலே சாஸ்திரமோ அவர்க்குக்கிடும்

எல்லடா புதன்அஸ்தம் கன்னிராசி

இதுரண்டுஞ் சன்மக்கூ றவர்க்கு மைந்தா

மெல்லடா ஏழையிலும் எளியோர் மெத்த

மிருகத்தில் தெய்வகணம் அவனும்ஐயா

கல்லடா கற்றோமே யென்று எண்ணாள்

கற்றவரை யடுத்தவனுங் கல்விகேட்பான்.

74

கல்வியென்ற அவன்செயலால் நல்லோர்காண்பார்

கற்றவர்கள் பொருளாளி யென்று சொல்வார்

தெல்லியென்ற சித்தனடா இந்திரசித்தன்

தேறினால் சித்தரவர் எதிர்க்க மாட்டார்

மெல்லியவ ஆண்மையில்லை பொறுமை யாளி

மேஷத்தின் அறிவுடையோன் விசுவாசக் காரன்

துல்லிபமும் சுழிமுக்கு வலப்புறத்தில் சாய்வு

துடிகொண்ட அவன்வாக்குச் சுழினைவாக்கே.

75

வாக்கான என்னாலாஞ் சோதிடத்தில்

வைத்துறைத்தேன் லக்ஷணங்க ளவலமாய் மெத்த

வாக்கான அம்மொழியை சோதித்தேறி

வழியோடே நடந்தறிவில் வளமாய்நில்லு

வாக்காக பிறந்திறந்து பிறப்பதில்லை

வந்தவழி புதுபிறப்பு உண்மை யுண்மை

வாக்கான கர்மதர்மம் அதிலே தோன்றும்.

வாக்குமொழி லக்ஷணங்கள் வளமாய்ப்பாரே:

76

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

குளிதோஷகுணம் - வேறு

பாரே உச்சிக் கண்ணிரண்டும்
 பரிவாய் பள்ளம் விழுந்திருக்கும்
 சாரே கழிச்சல் மிகவுண்டாம்
 தணல்போல் தேகம் மிககாயும்
 வாரே குய்யம் புண்ணாகும்
 வளமா யுடலு மிகவற்றும்
 மாரே துன்ப மிகப்படும்பார்
 மனையாள் குளித்த தோஷமிதே.

77

குளிதோஷ நிவர்த்தி - வேறு

தோஷமிது தழுதாழைக் குட்டிவிளா வேம்பு
 சோம்பு மஞ்சள் வசம்புடனே சுக்குங்கூட்டி
 வாசமிது அரைப்பரைத்து வைத்துக்கொண்டு
 வாகையிலை போட்டுநீர்க் தாய்ச்சியேதான்
 தேசமிது தாய்ப்பிள்ளை யிருவருக்கும்
 தேய்த்துமே முழுக்காட்டிச் சொல்லுவேன்கேள்
 பாசமிது முக்கிணற்றின் தண்ணீர் மொண்டுப்
 பசுமஞ்சள் அரைத்ததிலே கலக்கிடாயே.

78

கலக்கிடாய் மங்ஹீயும் ஐயும்சவ்வும்
 கண்மணியே அறுகாலை நூற்றெட்டோதி
 வலக்கிடாய் மேல்தெளித்துக் கடுகவாரு
 வாசமுறுந் தேகமோ பசும்பொன் வீசும்
 அலக்கிடாய் சூரிவேர்ப் பிடுங்கிவந்து
 அன்பாக பஞ்சநூல் குளிசமாடி
 வலக்கிடாய் பாலகனுக்குக் கட்டிப்போடு
 மகத்தான குளிதோஷம் பறந்துபோமே.

79

முட்டுத்தோஷகுணம்

போமன்ற குழந்தைமேனி பொன்னிறம் வாடிவேறாய்
 தாமென்ற வயிற்றிற்பாலுந் தங்காமல் வாயால்போகும்
 காமென்ற கண்குழிந்து நாக்குவாய்க்கருகித் தோன்றும்
 காமென்ற மாதவிடையின் கன்னிய ரெடுத்துக்கூறே.

80

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

முட்டுத்தோஷநிவர்த்தி - வேறு

கூறான முன்மந் திரத் தினாலே

குளிர்ந்த சலமொண்டு வேப்பிலையா லோது

ஊரான தாய்ப்பிள்ளை யிருவருக்கும்

ஓதியே யிருவேளை சாந்திசெய்நீ

சீரான திப்படியே ஏழுநாள் செய்

சிவசிவா பறந்தோடுந் தோஷந்தானும்

வேரான மந்திரமே யதில்வேறில்லை

வெகுவான நோயெல்லாம் ஓடிப்போமே.

81

புருஷதோஷகுணம் - வேறு

போமே உச்சிக்கண் குழியும் பொருந்துண் பாலுந் தங்காது

போமே வயிறு பச்சென்று பொருமி யமுகும் பரவைகுரல்

தாமே குறுகும் ஒருவேளை தனியே தனியே சீரியமும்

காமே கறுத்த குழலாளே கருவாம் புருஷ தோஷமிதே.

82

புருஷதோஷநிவர்த்தி - வேறு

புருஷனென்ற உடும்பினுட நாக்குவாங்கிப்

புகழான எருக்கனாற் குளிசமாடி

புருஷனென்ற தாம்பூல முன்னே வைத்துப்

புதுமையாய்ப் பூசைசெய்யச் சொல்வேன்கேளு

புருஷனென்ற-ந-ய-சி-ம-நூற்றெட்டோதி

பூமாலை யாட்பாகர்க்கு கட்டுக்கட்டு

புருஷனென்ற குழந்தைகட்குக் கட்டும்போது

புகழ்பலி ஓணான் கொடுக்க தோஷம்போமே.

83

பட்சிதோஷகுணம்

தோஷமென்ன குடித்தப்பால் எதிரெடுக்கும்

தொல்லைவினை கண்மயக்கம் தலைதானோகும்

தோஷமென்ன புரளிந்த பாசமாகில்

தொடுவாக எடுத்தவர்கை யிருக்காபிள்ளை

தோஷமென்னக் கடுகடுத்து வயிறுபோகும்

துறைபோலே காந்தியதாய் சீதளமேயூறும்

தோஷமென்ன பட்சியுட தோஷக்குறிதன்னை
சொல்வார்கள் (இக்) குறியை கொடுத்துக்கானே.

84

பட்சிதோஷ நிவர்த்தி

காணவே செப்பேடு தகடுவாங்கி

கண்மணியே எண்கோணம் அதன்மேல் வட்டம்

பூணவே சிங்-கிரீயும்-ஹீயுஞ் சவ்வும்

பூட்டியே எண்கோணம் அதிலே யூன்று

தோணவே நான்சொல்வேன் தருமமாக

தூக்கான ஐயுமென்று நடுவிற்போடு

மாணவே போட்டதிலே பஞ்ச நூலால்

மகிமையாய்ச் சுற்றி நன்றாய்க் குளிசம்ஆடே.

85

ஆடுகிற உழுந்தோடு அரிசிப்போட்டு

அச்சமற சமைத்து ஒரு பாண்டந் தன்னில்

வாடுகிற எருக்கிலையில் சாதம்வைத்து

வளமாக மூவிளக்கு மாவால் ஏற்றி

நாடவே மந்திரத்தால் நூற்றெட்டோதி

நயமாக சாந்திசெய்து குளிகைகட்டு

பாடுகிற தில்லையந்த பட்சிதோஷம்

பலத்த நோய்ப் பறந்தோடும் வித்தைதானே.

86

எட்சிதோஷகுணம் - வேறு

வித்தாந் தேக மிகநாறும் மெல்லி முலைப் பாலரு வருக்கும்

சற்றேவ யிறுதான் கழியுஞ் சண்டாளம் போல்கரங் காயும்

தத்துந் தாயைக்க ண்டாலே தவனம் அதுவாய் சீறியமும்

மற்றுங் கண்ணைப் பிசைந்து பிசைந்து மண்ணிற் புரளும்

பாலனதே. 87

மண்ணிற் புரண்டே மண்ணைப்போல் மடிந்து மடிந்து தான் புரளும்

சந்நிக்குணம் மாந்த மிதுதான் சண்டான சிகரோகம் .

வெண்ணிவேத தன்வந்திரி விளம்பும் இந்நோய்க் கண்டுகொள்

எண்ணி பறக்கும் எட்சியென்ற இயல்பாந் தோஷமிதுதானே.

88

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

எட்சிதோஷநிவர்த்தி

தானே சுக்கிர வாரமதில் தனித்த அசுவ கெந்தித்தான்
 மானே காப்பு மீந்திட்டு ம-ந-சி-வ-ய வென்றுரு வேற்று
 பானே நூற்றெட் டுருவேற்றிப் பண்பாய் வடக்கின் வேர்ப்பிடுங்கி
 தேனே பட்டுநூல் குளிசமிட்டுத் தேவிநிறுத்தி அருகில்வையே. 89

வையே பூசை நேமமதாய் வாழைக்கனி களதுபடைத்து
 துய்யச் செம்பில் ஜலமொண்டு தோஷநிவர்த்தி தான்செய்து
 தையல்தேவி தனைநினைந்து தண்ணீர்ஓதி தான்தெளித்து
 மையக் குளிசந் தனையெடுத்து மைந்தன் தனக்குக் கட்டிவிடே. 90

பறவைதோஷக்குணம்

கட்டே நெஞ்சில் உண்ணாக்கு கனக்க வீங்கி வளர்ந்திட்டால்
 தட்டே பாலுந் தங்காது தானே உடம்பு மிகநேரகும்
 மட்டே சுக்கும் பால்தன்னை மரத்தின் கசப்பு போல் நாளும்
 வட்டேகால் கையழுக்கேறி வருத்தும் பறவை தோஷமிதே. 91

வருத்தம் வெள்ளைக் குன்றியதை மனமாய்ப் பலியும் பொங்கலிட்டு
 மறுத்தசாபம் நிவர்த்தி செய்து மகிமை வடக்கின் வேர்வாங்கி
 கறுத்த செவ்வாய் நாளதுதான் கனக மதனிற் குளிசமிட்டு
 கருத்த குளிச மதுகட்டிக் கழிப்புங் கூடக் கழித்திடுமே. 92

வறட்புள்ளின் தோஷகுணம்

கழித்த பின்பு மேனிவற்றிக் கண்ணின் மணிகள் நீர்கலங்கி
 துளிர்ந்தத் துளிராய்க் குளிர்ந்துமிக தொண்டை நாவுமிக வறண்டு
 வழுத்த வேப்பம் பழச்சாற்போல் வயிறுபோம் விடாதலை யசைக்கும்
 அழுத்த உடம்பு மிகவெதும்பும் ஆண்குரல் போல் வேற்றுகுரலே. 93

குரலே கையால் முகந்துடைக்குங் குழறிப் புறங்கையாலுந் துடைக்கும்
 வரலே நாவுமிக வறண்டு வாயால் குடிக்க மிகதவிக்கும்
 அரலே அஞ்சி தானமுகும் அன்னத்தி ரேஷிவிடாய்ப் போலே
 எரலே இந்தகுணங்கண்டால் என்னோம் வறட்புள் தோஷ
 மென்றே. 94

வறட்புள்தோஷநிவர்த்தி - குளிசம்

மென்றே வட்ட நரிவிரட்டி வியாழந் தன்னிற் காப்பிட்டு
 துன்றுஞ் சேவல்பலி கொடுத்து தோஷந் திரவெண் பணிந்து.

குன்றி மஞ்சள் அஞ்சோதிக் குழந்தை தாயைக் குளிப்பித்து
மன்றில் வேரைப் பிடுங்கிக்கட்ட வறட்புள் தோஷம் போய்விடுமே.

நீர் புள்ளின் தோஷகுணம்

இடுமே நெஞ்சு தான்வறண்டு இரண்டு கண்ணுமே குழிந்து
படுமே பாலுங் குடியாது பஞ்சு போலே கண்வெளுத்து
தொடுமே யலறியிரவுபகல் சுருங்கப் பண்ணி மிகவேர்க்கும்
கெடுமே கஞ்சு முகமாதே கெடுக்கும் நீர்ப்புள் தோஷமிதே. 96

நீர்ப்புள்தோஷநிவர்த்தி

தோதமுதலைக் கொழுப்போடு துருவ வட்டத்துத்தியின் வேர்
மாதே யிதனைக் குளிசமிட்டு மருவப் போட்டுக் கட்டினபின்
ஓதே தோஷ மந்திரத்தால் ஒருநூற் றெட்டுச் செபித்திடுவாய்
பாதே நீர்ப்புள் தோஷமது பயந்து பறந்து ஓடிடுமே 97

தூங்குபுள்ளின் தோஷகுணம்

ஓடும் உறக்கம் மயக்கமுடன் ஒஹோ வாந்தி வயிறிழியும்
பாடுஞ் சிரசுப் பள்ளமதாய் பாங்காய் மேல்மூச் சேறிட்டு
வாடும் பாலன் எந்நேரம் வகையா யமுகம் முகம்வேறாம்
குடு மலர்வேல் விழியாளே தூங்கு புள்ளின் தோஷமிதே 98

தூங்குப்புள்ளின் தோஷநிவர்த்தி

தோஷந் தணிய ரோசினையும் தூவு மஞ்சள் வசம்பேலம்
வாச வேம்பின் ஈர்க்கோடு வகையாய் ஓமம் விளாவுடனே
பாசமதுவாய் அரைப் பரைத்துப் பாலன்தனக்கு முழுகாட்டிக்
கோச மதுவாய் நூற்றெட்டுக் குணமாஞ் சாந்தி தான்செய்யே.99

தீராதோஷகுணம்

செய்யக் கண்ணு மிகசொருகும் சீதந் தண்ணீராய்க் கழியும்
மையமே கறுப்பாகும் மாங்காய்ப் போல ஆசனமாம்
வையதேக மிக இளைக்கும் வானம் போலே வயிறாகும்
செய்ய தோஷ மிதுதானே தீராதென்று தான்உரையே. 100

வேறு

தோஷமிதன் வகையை நன்றாய் சுருக்கிச் சொன்னோம்
தோஷாதி தோஷமெல்லாஞ் சுளுவாய்ச் சொன்னோம்

வேஷமென்ற பாவிசுருக் கிந்நூலாகா

வேதாந்த தர்மத்தோர் பார்க்கவேணும்
கூசமென்றசர் மிகட்குக் கொடுக்க வேண்டாம்
குணமுள்ள தர்மசிவ யோகிக்கியநீ
வாசமுள்ள இந்நூலார் கொடுக்கப்போறார்
வரிசையாய்க் கற்றோரைப் பணிசுவாயே.

101

பணிவதுவே இந்நூலைப் பார்க்கவேணும்
பணிவதுவும் வயித்தியத்தைப் பணியவேணும்
பணிவதுவும் வயித்தியமே பிரமமூலம்
பாராட்ட லொன்றுமில்லை பாவிபாவி
பணிவதுவும் மெய்ஞானி வயித்தியஞ் செய்வார்
பரசித்தர்க் குருசித்தர் வயித்தியஞ் செய்வார்
பணிவதுவும் அறிவாலே வயித்தியஞ் செய்தால்
பாவமில்லை தர்மமிது நிமையில்கிடும்.

102

சகலதோஷநிவர்த்தி

நிமையான தோஷ சர்வாங்க மெல்லாம்
நிமைப்போதில் தீர்வதற்கு மூலஞ்சொல்வேன்
வமையான வ-ந-சி-ம-ய என்றுதானே
வங்-சிங்-என்று சி-வ-ய-ந-ம என்ன
துமையான தோஷ நிவர்த்தி த்தானாச்சு
சொல்லவும் போகுமோ சூட்சா சூட்சம்
கமையான தோஷ நிவர்த்தி தன்னாலே
கவலை நீக்கிக் காட்சிப் பெறுவாய் தானே.

103

வேறு

பெறுவா யிந்நூல் முந்நூற்போற்
பேசார் பேசார் பெரியோர்கள்
கருவாய்க் கண்டு உரைத்தபடி
கண்டுக்கோ ளென்னுல் முந்நூறை
மறைவாய்ச் சொன்ன மொழிகளெல்லாம்
வற்மத்தை விரித்திட்டேன் பார்
திறமாம் இந்நூல் குழந்தைநோய்கள்
தீர்த்திட இந்நூல் பார்த்திடரே.

104

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

அன்றியும்

1. பட்சிதோஷம் 2. வெங்கண்புள்ளின் தோஷம்
3. பறவைதோஷம் 4. கருடக்கண்புள்ளின்தோஷம்
5. எட்சிதோஷம் 6. செங்கண்புள்ளின் தோஷம் 7. வீங்குப் புள்ளின்தோஷம்
8. வறட்புள்ளின்தோஷம் 9. தூங்குப் புள்ளின் தோஷம் 10. அந்தப்புள்ளின்தோஷம்
11. விளக்கொளிக்கண்புள்ளின்தோஷம் 12. நீர்ப்புள்ளின்தோஷம்

இப்பன்னிரண்டு வகைப்புள்ளின் தோஷத்தையும், தாய் தந்தையிருவரால் பிள்ளைக்கு வந்த நோயை பட்சிகளின் தோஷமென அந்நோய்களின் குணக்குறிகளறியும் பொருட்டு வகுத்துக் கூறினார். இப்பட்சிகளின் தோஷ குணத்தையும் அகஸ்தியர் சொன்ன கைவல்லிய அந்தாதியிற் கர்ப்பமாந்த குணத்தையும் பால்வாகட திரட்டிற் காண்க.

இஃதன்றி

புருஷதோஷம், பெண்ணின் தோஷம், முட்டுதோஷம், குளித்தோஷம், குளித்துப் பெண்கண்டதோஷம், குளித்த வளெடுத்த தோஷம், தேரைத் தோஷம், தீராதோஷம். (இவ்) வொன்பதுவித தோஷமன்றி 163 வது செய்யுட்கப்புறஞ் சில தோஷகுணமுண்டெனக் காண்க.

தோஷங்கள் வரும்விதம்

அயல்வீடு வாழ்கப் பொறாதவள், எந்நேரமும் அழுகிறவள், கருப்பற்றாதுரோகியள், கர்ப்பம் அழிந்தவள், கள்ளிகள் கொள்ளிக் கண்ணிகள், சோரஸூிகள், பிசாசு பிடித்தவள், பிள்ளையிழந்தவள் பொய்ச்சாட்சி சொல்லுகிறவள், மகாகோபியானவள், மலடிகள் வற்மிகள், வாழாவெட்டிகள், விதவைகள் இவர்கள் வீட்டுக்கு விலக்கமான நாலா நாள் முழுகி யீரத்தலை யீரப்புடவையுடன் குழந்தைகளைப் பார்த்தால் தோஷமவரும்.

வாய்வுபிடிப்புக்குப்பற்று

தீர்த்திட வாயு பிடிப்புடனே தீரவும் நானோர் பற்று சொல்வேன் பார்த்திட சூதம் விறாகன் ரண்டு பண்பான வங்கப்பொடி யிரண்டு

கார்த்திட ரத்த பாளமுடன் கண்டு பாரங்கி குன்றிவித்து
கார்த்திட சங்கீவி ஆளிவிரை சண்டாள மூதேவி எட்டிவித்தே. 105

வித்தே அண்ட வெண்கருவால்

விட்டரை சாமம் ஆட்டினபின்
பற்றே நல்லெண்ணெய்க் கொஞ்சம்விட்டு

சடாட்சா காயம் விறாகன் போட்டு
மத்தைக் கொண்டு அரைப்பரைத்து

மைந்தா வினைமேல் பூசிடவே
கதறே கதறி யோடிவிடும்

கற்ம வினையுடன் ஊழ்வினையே. 106

கற்மப் பிடிப்பு வீக்கமுடன்

கன்னியர்க் கர்ப்பக் கால்வீக்கம்

தர்ம குடைச்சல் இடுப்புளைப்பு

தண்ணீர் விட்டேங்கின மேகவாயு

மற்மம் அரையின் ஆப்புடனே

மகிழ்ந்த நரம்புத் தொடைவாழை

வற்மம் வம்பு சூந்யமும்

வாராதென்றே யுரைத்தோமே. 107

வாராமற்ச கேந்திர வாயு

வருகிற குணத்தை பகர்வோங்கோள்

நாராகற்ம பாவி கட்டு

ஞானந் தெரியா மூடருக்கு

ஏறாஇல்லா மழித்தோர்க்கும்

எளியோரை நிந்தை செய்தோற்கும்

தோராமற் கேந்திர வாயு

தெரிந்துத் தெரித்துச் சண்ணுமென்றே. 108

சண்ணுஞ் சீதள வாயுபண்டம்

சண்டாள கார்த்திகை செவ்வாயில்

விண்ணும் அந்நாளினிற் கொண்டு

விறுதா வாக மாத விடாய்ப்

பெண்ணைக் கண்டு மோகமதாய்ப்

பொருந்திப் புணர்ந்த பாவிகட்கு

மண்ணில் மற்ச கேந்திர வாய்வு
மண்டலத்திலேறி நிற்கு மென்றே.

109

நிற்கும் பீமனென்ற வாயு
நீலனுங் குமுறிந்தது போல
சற்குந் தேகமொரு புறந்தான்
சதையைப் போலுஞ்சத்து வில்லை
மற்கு மடிந்த செத்தைப் போல
மாண்டப் பிணம் போலேகிடப்பான்
பற்கும் பாரொரு கண்கழலும்
பஞ்சடைந்தாப் போல் சாய்வோன்றே.

110

ஒன்றாம் வாயு மிகக்குழறும்
ஒத்தப் பிணத்திலுஞ் செத்தபிணம்
கன்றா மொருபுறங் கால்கையும்
கனத்த தூசது போல கிடக்கும்
பன்றாஞ் சதைதனில் பிறந்தமகா
பாபசண்டா எவாய் விதுதான்
தொன்றா மிதுதான் தீர்ப்பதற்கு
துவாலைத் தயில முரைப்பேனே.

111

மற்சகேந்திரவாயுவுக்கு - எண்ணெய்

உரைப்பே நெந்தன் குருவருளால்
ஓஹோ மக்காள் உங்களுக்காய்
இறைப்பேன் வேம்பின் எண்ணெயுடன்
இச்சிப்பாலும் எட்டியெண்ணெய்
கரைப்பேன் கண்டங் கத்திரிப்பால்
கஞ்சன வெள்ளை யெருக்கின்பால்
உரைப்பேன் குன்றின் வித்தின் பால்
ஒக்கச் சரியாய் அடுப்பேற்றே.

112

ஒக்க அபினி ரோகணியும்
ஓஹோ காயம் கோவெண்ணெய்
தக்கச் சரியாய் அரைத்ததனை
தருவாய் எண்ணெய் அதில் கரைத்து

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

வெக்க நீர்ப்போகக் காய்ச்சி நன்றாய்

வேதாந்த தேவிக்குப் பூசை பண்ணி

வக்க மொருபுறம் சமூலமதாய்

வழித்துத் தேய்த்துத் துவாலையிடே.

113

தேய்த்து மண்டல நாள்த்தவிரா

திரிலோகச் செந்தூரம் வைத்துக்கொள்

போத்து மண்டல மதிபூசை

மனோன்மணி யாளைப் பூசைப்பண்ணு

வாத்த நோயும் அணுகாது

வாரா தென்றும் ஓடும்பார்

மேத்து மற்ச கேந்திரவாய்வு

மிரண்டு விரண்டு ஓடிடுமே.

114

திரிலோக செந்தூரம்

ஓடுந் திரிலோக செந்தூரங்கேள்

ஓஹோ மக்காள் உங்களுக்காய்

தேடும் லோகக் கம்பியதை

தீறமாய் சுத்தியதைச் செய்து

வாடும் அண்டோ டெடுத்துவந்து

வகை திறமாக சுத்திபண்ணி

நாடுஞ் சுத்தகங்கை விட்டு

நன்றா யரைத்ததன் மேல்பூசை.

115

பூசி யெட்டிக் கழிவாங்கி போற்றத் தருமத்தை செய்து

வாச தாரமும் பொற்றலையும் வகையாய் அரைத்து அதில்பூசி

மாச கம்பி யதிலடைத்து மருவி எட்டித்தமர் அடைத்து

ஏபச்சீலை அஞ்சசெய்து எண்ணு நெருவிற புடம்போடே.

116

போட்டெடு அஸ்வனி யென்மகனே

பேர்பெற்றச் செந்தூரமென சொல்லுவேன்

தீட்டச் செந்தூரம் அதீதமெத்த

திரிலோக மெச்சும் இச்செந்தூரம்

காட்டே காளைப்போல் வந்த

கற்றம் மற்சகேந்திர வாய்வோடும்

மாட்டே யிந்நூலும் மஹாநூம்

மாநந்தி சொன்ன மகிமையென்றே.

117

அதற்கு அநுபான உத்தாமணி லேகியம்

மாநந்தி செந்தூரம் வைத்துக் கொள்ள

மகிமை உத்தாமணி கற்பங்கள்

வானந்த *வேலிப் பரித்திச் சாற்

வகையாய் இஞ்சிச்சாறுடன் கற்றாழை

ஆநந்த *கேசரி பாலுடனே

ஹரஹரா பூண்டுத் தயிலமுடன்

கானந்த கொம்புத் தேன் வகைக்கு

கண்டுநீ கால்சேரது வாங்கே.

118

* வேலிப்பரித்தி - உத்தாமணி : * கேசரிப்பால் - கழுதைப்பால்

வாங்கி யடுப்பி லேற்றியதை

வளமை சிறுதீ யாகமுட்டி

ஆங்கித் திரிகடு குடனேதான்

ஆயிரம் ஆண்டு வேம்பின் பட்டை

தாங்கிய சன்ன ராஷ்டமும்

சன்னப் பதம்போல் தூளிடித்து

பாங்கிய பாகு பதந்தனிலே

பதமாய்க் கொட்டிக் கிண்டிவிடே.

119

கிண்டி லேகியமதை கொள்ள

கேந்திர வாய்வு பறந்திடும்பார்

அண்டிடு நோய்கள் அகன்றோடும்

ஆநந்ததேவி யருளதனால்

வண்டிடும் அஸ்வனி யென்மகனே

வகையிந்த நூல் பணிந்திடு மக்காள்

சண்டியைப் போல் வந்தவாதம் ரோக

சங்கை யருளென் றோடிடுமே.

- 120

சொறிகுஷ்டக்கரப்பான்குணம்

ஓடிடும் ஆநந்தக் கரப்பான் உண்மையதன் விபரஞ் சொல்வோம்

தேடிடுங் கற்முடருக்குத் தீயாய் முளுங் கொள்ளிச் சுண்டன்

பாடிடும் சர்வாங் கமெல்லாம் பஞ்சைப் போலுங் கெச்சையதாம்
நாடிடும் அத்திக் காயதுபோல் நானில மெல்லாமிக வெடித்தே. 121

வெடித்துடன் மிகசீழ்சேலை வெண்மையது போல்திரேக மெல்லாம்
படித்துடைந் துடனே மிஞ்சிப்புண் பரவி நிற்குங்கடிபோலே
கடித்துமன உள்ளங் கருகிநிற்கும் காமப்பிணியு மாகாது
தடித்து உடம்பு குட்டசொறி தணலா யெரியுந் திரேக மென்றே. 122

சொறிகுஷ்டத்துக்கு சஞ்சீவிலேகியம்

வேறு

எரியுமென்ற *சஞ்சீவி லேகியங்கேள்

என்ன சொல்வேன் லேகியத்தின் மார்க்கந் தன்னை
குறியென்ற சஞ்சீவிக் கொடிதான் வாங்கி
குவலயம் போல் மேல்தோலைப் போக்கிப்போட்டு
சிறியதுண்டாய் வெட்டியதை ரவியுலர்த்தி
சிவசிவா தூளிடத்து வைத்துக் கொண்டு
கரிமுகனை வணங்கியதை சுத்திப்பண்ணி
கரிசாலை அதற்குநிகர் குரணமே சேரே.

123

*சஞ்சீவி - சீந்தில்

இதை அமுதாதிலேகியமென்பார்

குரணஞ்சேர் சாதிக்காய் சாதிபத்திரி
சுகந்த மல்லி சண்பகப்பு கர்க்கடக சிங்கி
சீரணஞ்சேர் குங்குமப்பு சந்தனத்தூள்
சிறுசான லவங்கப்பு சுக்கோ டேலம்
குரணஞ்சேர் வகைக்குக்கால் பலமேசேர்த்து
குரணித்து குரணத்தோ டொக்கக் கூட்டி
கோரணஞ்சேர் அஞ்சுபலங் கற்கண்டிட்டு
கோவெண்ணெய்க் கூட்டியிட்டு அரைத்திடாயே.

124

அரைத்திடவே அமுதாதி லேகியுந்தான்
ஹரஹரா மேகவெட்டை தேககாந்தி
விரைத்திட்டு ஓடுமையா பீலிகைகுஷ்டம்
விதமான அநுபான முன்செந்தூர ந்தான்

கரைத்திட்ட லேகியத்தின் செயலோமெத்த
கரைகாணா தோடுமெல்லாம் அகன்றுபோகும்
உரைத்திட்ட உளமாந்தை யெண்ணெய் சொல்வேன்
உத்தமனே சிறுநாகப் பெருமருந்தே.

125.

உளைமாந்தைக்கு - எண்ணெய்

மருந்தான வசம்பு சீரக மிரண்டு
மைந்தனே நாரத்தம் வேர்பூண்டு க்காயம்
விருந்தான திதுவகைக்குப் பலங்கால்வீதம்
வீண்போ தக்காளிச் சாற்விட் டாட்டி
குருந்தான எண்ணெய்சேர் அதில்கலக்கி
குருவை அநுநித்தியமும் போற்றிப்போற்றி
நிருந்தான அடுப்பேற்றிக் காய்ச்சிக்கொண்டு
நீமகனே கரண்டிநிறை மூன்றுநாளே.

126

மூன்றுநாள் வார்த்திடவே உளமாந்தைத்தான்
முறிந்துகெட்டு ஒடுமடா உண்மையுண்மை
மூன்றுநாள் பத்தியந்தான் புளிப்புஆகா
முக்கியமா சலமாந்த எண்ணெய்க் கேளு
மூன்றான *வெதுப்படக்கி *சிறுபச்சரிசி
முறியாம் *பீநாறி நுணாவின்சாறு
மூன்றான *சாணாக்கி சாற்றினோடு
முவகைக்குப் படிக்காலாய் அளந்துகொள்ளே.

127

*வெதுப்படக்கி - பேய்மிரட்டி, *சிறுபச்சரிசி - சிறு அம்மான் பச்சரிசி
*பீநாறி - எருமுட்டைப்பீநாறி, *சாணாக்கி - நிலத்துளசி

(4) வது - அடியிற்கணத்தெண்ணெய்

அளந்துநாழி எண்ணெயிலே கலந்துக்கொண்டு
அரைபலமாய் வசம்புள்ளி மஞ்சள் சேர்த்து
அளந்துற்றித் தீய்மூட்டிக் காய்ச்சக் காய்ச்ச
அடிசட்டிக் கடுகுதிரள இறக்கிக் கொண்டு
அளந்தஎண்ணெய்க் கரண்டிநிறை வார்ப்பீராகில்
அலைந்தோடு முப்பொழுதில் பத்தியங்கார்

அளந்த ஆவாரம்வேர்ச் சரக்கொன்றை யின்வேர்
அரிவின்னுக் காந்திநிலக் குமிழின்வேரே.

128

வேரோடு சிறுஅம்மான் பச்சரிசிஏலம்
மிகுசீரம் யானைக்கால் வணங்கிப்பூடு
தாரோடு வகைக்கு அரைபலமும் வாங்கி
தாரணியில் சிற்றேரண் டெண்ணெ யொன்றில்
கூரோடு ஆவின்பால் விட்டிழைத்து
குறிசொல்வேன் கலக்கியெண்ணெய் எளித்துவாங்கி
சீரோடு கரண்டிநிரை மண்டலங் காலாக
சிறுஇச்சா பத்தியமாய்க் கொள்ளச் சொல்லே.

129

*யானைக்கால்வணங்கிப்பூடு - ஆனைநெருஞ்சில்
குழந்தைகட்கழிச்சலுக்கு நெய்

கொள்ளவே கணப்பாண்டு கணகரங்கள்
கொடிதான அஸ்திவெட்டை இருமல்ரத்தம்
கொள்ளவே பரந்தோடும் எண்ணெய் மார்க்கம்
குறிச்சொல்வென் சிறுபிள்ளைக் கழிச்சல்தோஷம்
கொள்ளவே உப்பிலியின் பூண்டுவாங்கி
குளமாக நறுக்கிஆவின் நெய்யுஞ்சேர்த்து
கொள்ளவே ரவிகாய சாமம்நாலு
குருவருளால் பிள்ளைதனக் கீய்ந்திடாயே.

130

கரப்பான் - எண்ணெய்

குருவான கழிச்சல்வகை யெல்லாந்தீரும்
குணமுண்டா மிவ்வகையிற் கூர்ந்துபாரு
வருகரப்பான் எண்ணெய்தனை வருஷிப்போங் கேள்
வரிகொட்டைக் கரந்தைவேர் செருப்படையின் வேரு
முரியான நீலியிலை விசரிப்பட்டை
முத்த கோடகசாலைப் பட்டையின் தோல்
கரியான மிளகருணை வேலிப்பருத்தி
கரிசாலை பெருங்களாப் பட்டைவேரே.

131

நீலியிலை - அவுரியிலை, கோடசாலை - சதைக்கரண்டி, வேலிப்பருத்தி
- உத்தாமணி

வேரான ஆரைவேர்க் காணிவேர் பட்டை
 விதமான விளாம்பட்டை சிறுகீரையின் வேரு
 சீரான வட்டத் திருப்பியின் தன்வேறு
 சிவசிவா புலிதொடக்கிப் பட்டைத்தோலும்
 காரான பலம் அரையாய் நிறுத்துவாங்கி
 கார்வசம்பு பலம் அரையும் அதனோடொக்க
 ஆரான ஏரண்டம் படிகாலாக
 அவ்வகையைத் தூளிடித்து அதனிற்சேரே.

132

(புலித்தொடக்கி - இண்டு)

அதநிற்சேர் அடுப்பேற்றிக் கொதிக்கக் காய்ச்சி
 அச்சமர வடிக்கட்டி இறுத்துக் கொண்டு
 வதநிற்சேர் நாளேழு கரண்டி கொள்ள
 வரிகரப்பான் சொறிகரப்பான் உமிகரப்பான்
 கதநிற்சேர் செங்கரப்பான் கருங்கரப்பான்
 கதறிட்டு ஓடிடும்பார் கண்பாராமல்
 மதநிற்சேர் மண்டைப்புண் கரப்பான் கொண்டு
 மகாவெட்டைக் கரப்பனுடன் மயங்கிப்போமே.

133

மேலுக்குத்தயிலம்

போமென்ற மேலுக்குத் தயிலஞ்சொல்வேன்
 புகழான கடுகு எருக்கம் வேர்ப்பட்டை
 வாமென்ற மருக்காரை வேரின்பட்டை
 வட்டகிலுப்பை உத்தா மணியின் வேர்த்தோல்
 காமென்ற நல்லெண்ணெய் தனிலேயிட்டுக்
 காய்ச்சியே துவாலையிட கருகிப்போகும்
 நாமென்ற இருமுன்று வேளை போதும்
 நலத்துவாலைத் தயிலம் நல்குவீரே.

134

பழஞ்சுரம் விடாக்காய்ச்சல் சந்திக்கு ஏலாதியுண்டை
 நல்குவீர் நல்ஏலம் கிராம்பு முத்தம்
 நல் மதுரம் இருவேலி வெண்கடுகு சுக்கு

அல்குவீர் நன்னாறி முந்திரிகை ரோசினைதான்
 ஹரஹரா தாளிசமும் நிலப்பனம்வேர்
 வல்குவீர் சடாமாஞ்சில் சந்தனத்தூள்
 வகையிலுப்பைப் பூவுடனே தேவதாரம்
 மல்குவீர் திப்பிலியும் ரோகணியும் வகைக்கு
 மைந்தனே கால்கழஞ்சு நிறுத்துக் கொள்ளே.

135

முத்தம் - கோரைக்கிழக்கு, மதுரம் - அதிமதுரம், இருவேலை
 வெட்டிவேர், ரோசினை - கோரோசினை, ரோகணி - கடுகு ரோகணி.

நிறுத்துமே கல்வத்தில் போட்ட பின்பு
 நிலையான செவ்விளநீர் தண்ணீர் வார்த்து
 விறுத்துமே சாமம்ரண்டு விடாதே ஆட்டு
 விழிமை போலாகுமிந்த வரிசை பாரு
 குறுத்துமே முலைப்பாலால் சாமம்ரண்டு
 கூசாமல் அரைத்திட்டு வழித்தெடுத்து
 பருத்தகுன்றி அவ்வளவே உண்டைசெய்து
 பட்சமொன்று நிழலுலர்த்தி பதனம்பண்ணே.

136

பதனமதாய் முலைப்பாலில் உண்டையீய
 பறந்திடுமே பழஞ்சுரமும் விடாதகாய்ச்சல்
 விதனமாய் அம்மையர்க் கூந்தல்கொண்டு
 விற்பனமாய்க் கியாழமிட் டதிலேயீய
 மதனமந்த பதின் மூன்று சந்நிபோகும்
 மகத்தான விஷதோஷ மதிகெட்டோடும்
 அதனமென்ற ஆமகணம் ஆமகரமெல்லாம்
 அச்சமுற்றே னென்றோடும் ஏலாதியென்றே

137

அம்மையார் கூந்தல் - முதியார் கூந்தல்
 ஆமகணம் - சீதகணம்

கணசுரத்துக்கு ஏலாதியுண்டை

ஏலாதி மாசிக்காய் திப்பிலியும் ஏலம்
 இனிய கோரோசினையும் கோஷ்ட மாஞ்சில்
 ஏலாதி சீரகந்தான் இரண்டக் கறாகாரம்
 இனத்தோடே கால்பலமாய் நிறுத்து வாங்கி

ஏலாதி கல்வத்திட்டு முலைப்பால் வார்த்து
 இருசாமந் தானரைத்து உண்டைசெய்து
 ஏலாதி கணகரங்கள் கண்டபேர்க்கு
 எடுத்து நீ முலைப்பாலில் ஈந்திடாயே.

138

விஷசந்நிகரங்கள் விக்கல் குளிர்ச்சந்நிக்கு உண்டை

ஈந்திடாய் லிலாடி யுண்டை விரும்பிக் கேளு
 இனிதான திரிகடுகு சாதிக்காயும்
 ஈந்திடாய் கிராம்பேலம் ரோகணியும் மஞ்சள்
 இயம்பின சரக்குவகை கழஞ்சதாக
 ஈந்திடாய் கல்வத்தில் பிடியாயிட்டு
 இயல்பாக பழச்சாற்றில் சாமம் ரண்டாட்டி
 ஈந்திடாய்ப் பயறளவு உண்டைசெய்து
 எழில் மாசிப்பத்திரியின் கியாமுத்தூட்டே.

139

ஊட்டவே விஷசந்நி சுரங்கள் விக்கல்
 உணர்வான குளிர்சந்நி உடன் கெட்டோடும்
 நீட்டவே யிந்நூலை முந்நூற்றாக்கி
 நிகழ்த்தினேன் குழந்தை பிள்ளை யிரக்கத்தாலே
 கூட்டவே சிகநோயைத் தீர்ப்பாராகில்
 குருடுமுடம் பிறப்பின்னம் அற்றுப்போச்சு
 தாஷ்டிகமாய் இந்நூல் ஆர் கொடுக்கப்போறார்
 சண்டாளர் பார்ப்பதற் கெய்தாதென்றே.

140

விஷதோஷசந்நி மாந்தம் பித்தசுரம் வாந்திக்கு கஸ்தூரி
 மாத்திரை

எய்தாமல் கஸ்தூரி கழஞ்சு ஒன்று
 இனிதான குங்குமப்பூ கழஞ்சுரண்டு
 எய்தாமல் ரோசிணையும் கழஞ்சுமுன்று
 இவை மூன்றுங் கல்வத்தி லிட்டுக் கொண்டு
 எய்தாமல் அமுர்தமென்னு முலைப்பால் விட்டு
 இனியதொரு சாமம் ஒன்றரைத்துக் கொண்டு
 எய்தாமல் குன்றிபோல் நிழலுலர்த்தி
 எடுத்துநீ செப்புதனில் அடைத்திடாயே.

141

அடைத்திட்ட மாத்திரைதான் ஒன்றெடுத்து
 அந்தெடைக்கு முலைப்பால் விட்டிழைத்துக்கொண்டு
 விடைத்திட்ட முனைநாவில் தீட்டிட்டாக்கால்
 விஷதோஷ சந்நிமாந்தம் வீறிட்டோடும்
 கடத்தெழுந்த சுரம்வாந்தி தீரும்தீரும்
 கடைமருந்தின் போக்கறியார் கழுதைமாண்பர்
 குடைத்தெழுந்த குடநகில மானேகேளாய்
 குருவருளால் கஸ்தூரி குளிகையாமே. 142

கணமாந்தம் கணசுரம் வயிற்றுப்பல் வாந்திக்கு
 ரசச்செந்தூர மாத்திரை

தாமே ரசச் செந்தூரம் திரிபலாதி
 தருகுங்குமப்பூ கஸ்தூரி ஏலம்
 வாமேதான் திரிகடுகு ரோசினைத் தான்
 வளமாகப் பலங்காலாய் நிறுத்துக் கொண்டு
 காமேதான் கிராம்பெடையும் விறாகனொன்று
 கருநொச்சிச் சாறுவிட்டு சாமம்ஆட்டி
 நாமே சிறுபயறு போல் உண்டைசெய்து
 நலத்துளசிச் சாற்றிலிட நயந்துகேளே. 143

நயந்துகேள் கணமாந்தம் கணசுரங்கள்
 நற்பெரிய வயிறுப்பல் மாந்தம்போகும்
 நயந்துகேள் வாந்தி வயிற்றுப்பிசங்கள்
 நாடாது இவ்வுண்டை நளிநமெத்த
 நயந்துகேள் என்குருவின் செயலால் சொன்னேன்
 நமசிவய மென்றருளை நாவில்போற்று
 நயந்துகேள் ரிஷியென்றும் பேருண்டாகி
 நாம்கண்ட பலனெல்லாம் நவின்றிட்டோமே. 144

நாட்பட்டமாந்தசுரம் வாதபித்த சேஷம்ங்கடந்தசுரம்
 கனல்சுரத்திற்கும் வில்வாதிமாத்திரை

நவின்றசுர வில்வாதி குளிகை கேளு
 நற்பச்சைப் பூரங்கால் இலவங்கங் கால்

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

நவின்றிட்டோம் வால்மிளகு சிறுநாகப்பூ
 நன்றான ரோகணியும் ஏலம் மாஞ்சில்
 நவின்றிட்டோம் சுக்குமே சீரகங்கால்
 நளின செவ்வா லம்பருப்பு நிகர்க்குஒன்று
 நவின்றிட்டோம் பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி
 நவநாளுஞ் சென்றபின்பு மிளகுபோலே.

145

பச்சைப்பூரம் - பச்சை கர்ப்பூரம் ; ரோகணி - கடுகுரோகிணி, மாஞ்சில்
 - சடாமாஞ்சில், செவ்வாலம்பருப்பு - நேர்வாளம், நிகர்க்குஒன்று -
 சுரக்குகட்கொன்று, பொற்றலை - பொற்றலை கையாந்தகரை, நவநாள் -
 ஒன்பதுநாள்

மிளகுபோல் உண்டைசெய்து செப்பில் வைத்து
 விளங்குகிற இஞ்சித்தேன் முலைப்பால் தன்னில்
 இளகுபோல் இழைத்துண்ண என்னசொல்வேன்
 இனியநாட் சென்றகரம் மாந்தம் போகும்
 களகுபோல் வாதபித்த சேஷம் மூன்றுங்
 கடந்த சுரங்கனல் சுரமுங் கழன்றுஓடும்
 மளகுபோல் இந்த முறை இந்த போக்கு
 மகத்தான நந்தீசர் செயலாங்கானே.

146

அஷ்டகணத்திற்கு பாலசஞ்சீவி மாத்திரை
 செயலான கல்நாரு கிராம்பு பத்ரி
 செவியந் திப்பிலி விடையந் தான்றியோடு
 முயலான கருஞ்சீரகம் அக்ரகாரம்
 முருக்கடுகு ரோகணியும் சாதிக்காயும்
 வயலான பத்திரியும் கடகசிங்கி
 வசனித்த குராசானி கஸ்தூரியூரம்
 மயலாஞ்சீரங் கோரோசினை யோடொக்க
 மதிட்டக் குங்குமப்பூ சமனதாமே.

147

சமன்இஞ்சிச் சாற்அரைப்பு சாமம் ஒன்று
 தனிகையான் சாறரைப்பு சாமம் ஒன்று
 கமன்நாரத்தங் கனிச்சாற் கடிகைமூன்று
 கல்லிலரைப் பயறளவாய் நோய்கட்கீய

நமனில்லை எட்சி நீர்ப்புள் பறைவை தோஷம்
 நளிர்சுரமுங் கழிச்சலோடு இருமலினை
 எமனில்லைக் காசமெட்டுக் கணமு மாந்தம்
 ஏகுமிது பாலசஞ்சீவி யென்றெடுத்த வாறே.

148

எடுத்தவாற் நந்தீசர் மகிமையாலே
 இருநூறோ டொருநூறும் இயம்பினேன் பார்
 எடுத்தவா ரிந்நூலின் மகிமைகண்டு
 எடுத்தாடுஞ் சிசுவின்னோய் தீர்க்கநன்று
 எடுத்தாடும் பண்டிதத்தை இயம்பினோம் நாம்
 ஏகாந்தம் ஏகாந்தம் அறிவாயுண்ணு
 எடுத்தாடும் வல்லமையோர் பார்க்கவேணும்
 ஏதேதோ எவர்காணப் போறார்பாரே.

149

காணவே என்னுலார் கொடுக்கப்போறார்
 காசினியில் எய்தாது கற்மிக்கய்யா
 தோணவே நாற்கண்டம் எண்ணுறு பாடி
 தொகுதிகண்டு நிகண்டாக சோடித்தேன்பார்
 பாணவே மார்க்கமுடன் சித்தாந்தங்கள்
 பாடினேன் பயனறிய பார்த்த பேர்க்கு
 தேனமுர்தஞ் சொரியுமந்த நிகண்டின் பேர்க்கு
 தேவரென்ன உனக்கீடோ செப்பக்கேளே.

150

செப்புதற்கு யோகமுடன் ஞானப்போக்கு
 செயலறிய வாதத்தின் செயலின் மார்க்கம்
 ஒப்புதற்கு வயித்தியத்தின் புகழோமெத்த
 ஒஹோஹோ மாந்தீரிகம் உருவின்போக்கு
 அப்பூவின் பயன்முதலாய் முப்பூ மார்க்கம்
 ஆதார மேல்மூலம் கீழாதாரம்
 வப்புவென்ற வயித்தியத்தின் மூலிமார்க்கம்
 வழிகாணா பரிபாஷை வசனித்தோமே.

151

வசனித்த நிகண்டினுட அதீதந்தன்னை
 வாய்ச் சொல்ல முடியாது வரிசைமெத்த
 திசனித்தேன் எண்ணூறாம் நிகண்டின் மார்க்கம்
 திரிசங்கம் விலாடசங்கம். மெய்நீர்கோடி

துசனித்தேன் அஞ்சு காவியமும் பாடி
 துறைகண்டு மேலேறி தொடுத்திட்டோம் பார்
 குசனித்த செளமியத்தை யென்ன சொல்வோம்
 குவலயத்தி லார்க்கெய்துங் கொட்டினோமே. 152

கொட்டின சொல் லேதென்றால் இன்னஞ் சொல்வோம்
 கொடிய மாசித்துக் கைவரிசை நேர்மை
 யொட்டின சொல் யோகத்தின் பரீட்சைநேமம்
 ஒடுங்கிநின்ற யோகத்தின் பரீட்சைநேமம்
 மட்டின சொல் லார்காணப் போறாரையா
 மகத்தான சிபதங்கள் மகிமையின்கூற்
 திட்டநெறி பறிபாஷை விளக்கமாக்கித்
 திறந்திட்டேன் செளமியசாகர நூல்பாரே. 153

நூல்பார்த்தால் பழுதில்லைக் கிடைக்குமுத்தி
 நூண்ணிமையார் பார்த்தவர்க்கு எய்துமோட்சம்
 கால்பார்த்து நடப்பவர்க்குக் கருத்தான் வேணும்
 கரையேறி மதிவிளக்கி அறிவில்நில்லு
 கோல்பார்த்து நடப்பவர்கள் குருட்டுமாண்பர்
 கொடியதீ வினையாளி பாவகற்மி
 நாள்பார்த்து நடப்பதற்கு வயதோஇல்லை
 நமனுக்கு ஆளாவாய் தீவிரமாய்பாரே. 154

தீவிரமாய்ப் பார்ப்பதற்கு நூலைத்தேட
 தெண்டனிட்டு நூல்கொடுக்கும் புண்ணியோரை
 நோவாமல் மனங்களியப் பணிந்துவாங்கி
 நூறுதெண்ட னிட்டு அவரிடத்தி லேகி
 காவனமாய் பிழைப்புஇனி அய்யாவென்று
 கைகட்டி உபசார மாகவாங்கி
 கோவமதாய் மொழிகூறி வாங்க வேண்டாம்
 கொடியதீ வினைசெய்துங் குருவினைணை. 155

குருவறிய சொன்ன மொழி யறிவாற்கண்டு
 கொடூரமதை வையாதே குருவைப்பூசி
 திருவறிய நாம்சொன்ன தொருமொழிக்கு
 திங்கள்கரு வுதித்தவருள் மாய்கைதன்னை

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

ஒருவகையாய் அறுத்துமே வெறுத்துத் தள்ளி
 ஒங்கார பதியறிந்து உருவைநாட்டி
 அறிவறிய கலைசொன்னேன் ஆத்தாள்பாதம்
 அநுக்கிரக மவளுடைய அதீதங்கானே.

156

அதீதந்தான் சொல்லக்கேள் ஆதிமுப்பு
 அஞ்செழுத்தை வழலைதனை முடிந்தால்முத்தி
 வதீதந்தான் *சரவேகம் ஒணியிற்கூடின்
 வந்தவிதி போனவிதி வழக்கந்தோன்றும்
 பதீதந்தான் பதியாசம் ப்தியைக்காணில்
 பஞ்சரத்தினம் ஒளிநேர்மை பணிந்தால் முத்தி
 ததியறிந்து நூல்பார்த்தால் எல்லாஞ்சித்தி
 சாரணையன் விரிவறிந்து கைலைமேவே.

157

*சரவேகம் - இடகலையை பிங்கலையோடுறவாக்கி சுழினைமேவி
 பூரகம் 32 கும்பகம் - 64 ஆக்கல்

கைலையுடன் வரிவறிந்துக் கனலைப்போக்கி
 கஞ்சனுட பாதத்தால் முத்திரை தான்பெற்று
 மயிலைவெளி யிருளகற்றி மனோகரத்தை
 மனதறிவால் ஒளியேற்றி மனதில்கூர்ந்து
 தயிலைமுடி பீடத்தைத் தாண்டியேறி
 சச்சிதா நந்தமென்ற சார்பிற்கூடி
 பயனடுய பரிபாஷை துலக்கங்கண்டு
 பாதத்தூள் தாமரையைப் பணிந்திட்டேனே.

158

(கஞ்சன் - பிரமன்)

பணிந்திடர் பாதந்தூ ளடிபணிந்து
 பஞ்சமலர் பொறிகூட்டிப் பதியைநோக்கி
 துணிந்தாசை நாணமதை விட்டுமாறி
 துலக்கமாய் படிகம்போல் துவக்கமாகி
 அணிந்தபஞ்ச புஷ்பத்தால் அர்ச்சித்தேதான்
 ஐயாறு தலந்தாண்டி அநாதிகண்டு
 கனிந்துகரு மனோகரத்தைக் கண்டித்தேதான்
 கைலைபுர மேவுகின்ற கருத்தைபாரே.

159

கைலையின்கூற் வெளியொளியாங் கண்டகுசூழ்ம்
 கம்பைந்தி தும்பைமலர்க் கனிந்தகுசூழ்ம்
 கைலையின்கூற் இருளகற்றி ஒளிசத்தத்தின்
 கனகசபை நடனஒலி கைலைதீபம்
 கைலையின் கூற்பதினெண் வாத்தியத்தி னோசைக்
 கைலாச முருவேறக் கனிந்துபார்க்கில்
 கைலையின்கூற் சித்தோடே யனந்தமார்க்கம்
 கண்டிலார் உருவறியார் உருவின்மட்டி.

160

உருவறிய மனோகரத்தை நோக்கு நோக்கு
 உற்றவிடம் உருவறிய உருவிப்பாய்ந்து
 திருவறிய அச்சுடரில் ஏறிப்பார்க்கில்
 தீபஒளிநடன கீதங்கள் தோற்றும்
 கருவறிய கைலாச மேரு மார்க்கம்
 காண்கிறதும் அரிதுமெத்த கசட்டுமாண்பர்
 ஒருவழியாய் வீண்பழிகள் சோக்காநின்று
 உய்த்துய்த்து அந்திடத்தில் உறுதியுணை.

161

கலியாணி லேகியம்

உண்ணுதற்குக் கலியாணி லேகியங்கேள்
 உறவான கருப்பஞ்சாற் நெல்லிக்காய்ச்சாற்
 தண்ணுதற்கு கலியாணி பூசனிக்காய்ச் சாற்
 தண்ணிமிட்டான் கிழங்குச்சாற் நிலப்பனஞ்சாற்
 ஒண்ணுதற்கு நெய்தல் கொட்டி அல்லிச் சாற்தான்
 ஓரிதழ்த் தாமரைச்சாற் நெய்ச்சிட்டிச் சாற்
 பண்ணுதற்கு தாமரையின் கிழங்குச்சாறு
 பசுந்தோன்றிச் சாறுடனே முகமுசுக்கை.

162

பசுந்தோன்றி - செங்காந்தள்

பசுவான குருவிச்சி வச்சிரவல்லி
 பைம்புளியாரை வல்லாரை கீழ்வாநெல்லி
 திசுவான திரிகுலி சுவர்ப்பிடித்தான்
 சிறுகீரை அத்திக்கண்ணி ஆடாதோடை
 விசுவான வெள்ளரிக்காய் பசரை காணி
 விரியானை வணங்கிச் செவ்விளநீர்த் தண்ணீர்.

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

உசுவான நெருஞ்சில் செப்பு நெருஞ்சில்சாற்தான்

உத்தமனே வகைவகைக்குப் படிதால்தாக்கே.

163

வச்சிரவல்லி - பிரண்டை, திரிகுலி - சதுரக்கள்ளி, சுவர்ப்பிடித்தான் -
 சுவரொட்டி, அத்திக்கண்ணி - கரிசாலை, காணி - பொன்னாங்காணி
 பானைவணங்கி - ஆனைநெருஞ்சில்

தாக்கியதோர் புளிப்பிட்ட மாதளஞ்சாற்

தான்நிம்பச் சாற்கொடி மாதளையின்சாறு

வாக்காக இவைபடிகால் அளந்து சேர்த்து

வசனித்த சீனியொன்று ஆவின்நெய்தான்

பாக்கியமாய் அரைவீசைப் பாகுசேரு

படிப்பவர்க்குக் கடைமருந்தின் பான்மைகேளு

ஆக்கியதோர் சோம்பு நற்சீரகந்தான்

அதிமதுரந் தக்கோலங் கொத்துமல்லி.

164

மல்லியென்ற இடுபிடலும் பேரரத்தை

மஹாதிரி சாதமுடன் அங்கோலந்தான்

வில்லியென்ற சடாமாஞ்சி நன்னாறிதன்வேர்

வெட்டிவேர் கூகைநீறு குறுவேர்த் தோலும்

முல்லையென்ற பேரீந்து தீவதிராசுபம்

முக்கியமுடன் நெற்பொரியும் சந்தனத்தூள்

தல்லையென்ற பரித்தி முத்தம் சீந்தில்சத்து

தாளிசமும் கல்நார் கல்மதமுஞ் சேரே.

165

அங்கோலம் - அழிஞ்சில், குருவேர் - சாயவேர்

முத்தம் - கோரைக்கிழங்கு, சீந்தில் - சீந்திசர்க்கரை

சேர்க்கவே கர்ப்பூரம் சத்துப் பூரம்

செண்பகப்பு செங்கீரை வச்சிரவல்லி

தார்க்கவே சங்குபற்பம் பவளஞ்சேரு

தான்வகைக்குப் பலம் அரைதான் தூளதாக்கி

ஊர்க்கமுடன் சாற்றெய்யும் ஒன்றாய்ச்சேர்த்து

உத்தமனே நீர்வற்றக் காய்ச்சும்போது

ஏர்க்கவே குரணத்தை எடுத்துக்கொட்டி

ஏகமாய்க் கிளரியிட்டு இறக்கிடாயே

166

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

கர்ப்பூரம் - பச்சைக்கர்ப்பூரம், சத்து - சிலாசத்து
பூரம் - ரசகர்ப்பூரம், வச்சிரவல்லி - பிரண்டை

இறக்கியே கணேசன் முதல்வயிர வர்க்கும்
ஏகாந்த வாலைமனோன் மணித் தாயார்க்கும்
துறக்கியே பூசித்து தியானஞ் செய்து
தொழுதுஇரு கரங்கூப்பி யடிபணிந்து
தறக்கியமாய் தீரும்நோய் விரும்பிக்கேளு
தாபசுரம் மாறல்சுரம் சந்நிவாதம்
வெறக்கிப் போம் பித்தசுரம் வயிற்றெரிச்சல்
வெண்பாண்டு விழிகாசம் கூயங்கள்போமே.

167

சயங்கள்போம் காமாலை நீரிழிவுமேகம்
சயனத்தில் புண்புரைகள் நயனகாசம்
சயங்கள்போம் அதிசாரம் சோகைபாண்டு
தாபசுரம் அதிகசுரம் அதிகவாந்தி
சயங்கள்போம் மண்டையிடி அண்டகாசம்
சண்டாள பீநசமும் சாந்தமாகும்
சயங்கள்போம் சடத்திலுள்ள நோய்கள்தீரும்
தண்மையுள்ள லேகியத்தின் சார்பிதாமே.

168

(குஷ்டம், எலும்புருக்கி, பாண்டு, மேகம் 20 - க்கும்
குங்குமப்பூலேகியம்)

சார்வான குங்குமப்பூ வெள்ளரிக்காய்வித்து
சாதிக்காய் லவங்கப்பூ லவங்கப்பப்டை
ஏர்வான ஏலமுடன் லவங்கபத்திரி
இயலான நீர்முள்ளி நிலப்பணம்வேர்
கோர்வான குமரிவேர் நெருஞ்சில் செப்பு
கொடி மாதளம்வித்து வணங்கியானை
நீர்வான திருத் துழாய் நெல்லிமுள்ளி
திப்பிலியும் அதிவிடையம் கடுக்காய்சுக்கே.

169

குமரி - சோற்றுக்கற்றாழை, செப்பு - செப்புநெருஞ்சில்,
வணங்கியானை இதுநிலைமாறுதன்மொழி, ஆனைவணங்கி -
ஆனைநெருஞ்சில், துழாய் - துளசி

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

சுக்கான நறுவிலியின் பழுமுந் தான்றி
 சுயகூகை மிளகு கோதும்பைச் சத்து
 சுக்கான வாதுமைப் பருப்பு போலே
 கஞ்சாவித் ததிமதுரம் உழுந்து சத்து
 சுக்கான தேற்றா ரோகணியு மாஞ்சில்
 சுகமாக வகைக்கு ஒரு பலமேவாங்கி
 சுக்கான பன்னீர்பூ பலம் அஞ்சாகும்
 சுக்குவற்ற லாயுலர்த்தி குரணித்தே.

17

(கூகை - கூகைநீறு, கோதும்பைச்சத்து - கோதும்பைமா அன்றியு
 கோதும்பை நெய்ப்பாலுஞ் சேர்க்கலாம், உழுந்துசத்து - உழுந்துமா
 மாஞ்சில் - சடாமஞ்சில், பன்னீர்பூ - ரோசாப்பூ)

குரணத்தில் அப்பிரேக செந்தூரந்தான்
 சுத்தமா மதுவுங்கால் பலமே யிட்டு
 வாரணத்தின் கோவின்நெய்ப் படிகாலாக
 வசனித்த சுற்கண்டுப் பலம் அஞ்சிட்டு
 காரணத்தின் சுற்கண்டும் நெய்யுங் கூட்டி
 காய்ச்சயிலே பாகுவரில் சரத்தைக் கொட்டு
 ஏரணத்தில் கிண்டிமெழு காகும்போது
 என்னசொல்வேன் லேகியத்தை இறக்கிடாயே

17

அப்பிரகசிந்தாரம் - கிருஷ்ணவண்ண அப்பிரேகம் 120 புடந்தீர்ந்த
 சத்தில்லாதிருக்கவேண்டும்

இறக்கியே குப்பிக்குள் பதனம் பண்ணி
 என்மகனே தேவிக்கும் வயிரவர்க்கும்
 இறக்கியே சண்முகற்கும் பூசைப்பண்ணி
 ஏகாந்த சேர்வையதாய் பணிந்து போற்று
 இறக்கியே இருவேளை அந்திசந்தி
 எடுத்துநீ சுண்டக்கா யளவுகொள்ளு
 இறக்கியே புளிபுகையும் பெண்ணுந் தள்ளு
 இச்சா பத்தியமாக எடுத்து உண்ணே.

17

உண்ணபின்பு தீரும்நோய் உரைக்கக்கேளு
 உத்தமனே மேகநீர் வெட்டைப் பாய்ச்சல்

திண்ணபின்பு நீரடைப்பு நீர்ச்சுருக்கு
 திரிதோஷம் கல்லடைப்பு கிருமிபாய்ச்சல்
 அண்ணபின்பு சதையடைப்பு நீர்க்கிரிச்சி
 அமுர்தமெனு மதுமேகம் மூத்திரபாளை
 வண்ணரத்தப் பிரமியமும் பெருத்தபாடு
 வாதகுஷ்ட பித்தகுஷ்டம் கிரந்திபோமே.

173

(கிருமி - புழு, பெருத்தபாடு - பெரும்பாடு)

கிரந்தியுடன் குலைபதி னெட்டுந்தீரு
 கிறுகிறுப்பு தலைசுழற்றல் வாய்நீருறல்
 கிரந்திபோம் காலெரிவு கையெரிவு மந்தம்
 கண்ணெரிச்சல் பித்தவெட்டை அரோசங்கள்
 கிரந்தியுடன் அஸ்திசுரம் எலும்புருக்கி
 கேள்தொத்து மேகமுடன் ஆனைப்புண்கள்
 கிரந்தியுடன் அரையாப்பு கொருக்குமேகம்
 கேடுகெட்ட நோயான தாதுநஷ்டம்.

174

நஷ்டமாம் ஆண்பெண்கள் மலட்டுநோய்கள்
 நாடாது நாடாது வியாதியெல்லாம்
 நஷ்டமில்லை அழகுண்டாம் தேகம்பொன்னாம்
 நலமாகும் பத்தியந்தான் ஆவின்நெய்பால்
 நஷ்டமில்லை சிறுகீரை பொன்னாங்காணி
 நல்லவெள்ளாட் டிறைச்சி பனிப்பயறு தானும்
 நஷ்டமில்லை கதலிகனி தீவதிராக்ஷம்
 நலமான சம்புநாவல் மாதளங் காயாமே.

175

மேகநாதி எண்ணெய்

ஆமேதான் மேகநாதம் எலிச்செவிக் குரும்பைக்காணி
 அவுரியும் வல்லாரை மேனிச்சாறும்
 தாமேதான் பொடுதலையும் ஆடாதோடை
 தரைதுளசி முட்டிவிளா தூதளஞ்சாற்
 கோமேதான் கோழியவரை சரசுகொன்றைச்சாற்
 கொடிதான தகரையான் முருங்கைப்பட்டை

வாமேதான் ஓரிதழ்த் தாமரை பற்படாகம்
வகையான விஷ்ணுகாந்தி நெருஞ்சே.

176

(குரும்பை - தென்னங்குரும்பை, மேனிச்சாறு - குப்பைமேனிச்சாறு)

நெருஞ்சான திருகுகள்ளிச் சாற்வகைக்கு

நெஞ்சமே படிசாலாய் அளந்துக்கொண்டு

நெருஞ்சான ஏரண்ட எண்ணெய் படிரண்டு

நேசமுடன் கலக்கியொன்றாய்க் கலந்துக்கொண்டு

நெருஞ்சான சாதிக்காய் சாதிப்பத்திரி

நிகழ்ந்த இருசீரகமும் கரியும்போடு

நெருஞ்சான துத்தமொடு துருசிகாயம்

நேரான ஈருள்ளிக் கோரோசினையா மென்றே.

177

(இருசீரகம் - கருஞ்சீரகம் நற்சீரகம். கரியுப்பு - கறுப்பாயிருக் கிறவுப்பு)

ரோசினையாய் வகைவகைக்குக் கழஞ்சதாக

நுணுக்கமாய் மருந்தெல்லாங் கல்வத்திட்டு

ரோசினமா மணித்தக்காளிச் சாற்றாலாட்டி

நுட்பமாய் எண்ணெய்கற்கம் ஒன்றாய்ச்சேர்த்து

ரோசினமாம் அடுப்பேற்றிக் கடுகைக்கண்டு

ஒருசாமத் துட்படவே யிறக்கிடாய்நீ

ரோசினமாம் வடுகனுக்கும் ஆத்தாளுக்கும்

ஒருமனதாய் பூசித்துப் பணிந்திடாயே.

178

பணித்திடவே சுரம்போகும் காய்ச்சல் போகும்

வழியில்லைக் கணம்பதி னெட்டுந்தீரும்

பணிந்திடவே நீர்க்கோவை நீர்க்காமாலை

பஞ்சரணம் அஸ்தி வெட்டை யஸ்திச்சுரம்

பணிந்திடவே கபமீளை காசமெல்லாம்

பளனெட்டி லுள்ளவினை பறந்தேபோகும்

பணிந்திடவே யீருள்ள முருங்கைக் கீரை

பத்தியந்தா னிதுகண்டு பார்த்திடாயே.

179

பதினெட்டுக்கரப்பானுக்கு எண்ணெய்

பார்த்திடாய் இருவேளை செம்பரித்தி

பரியமணித் தக்காளி பொன்னாங்காணி

பார்த்திடாய்ச் சூரியந்த நத்தைச்சூரி
பகர்அம்மன் பச்சரி தகரைப்பாசி
வார்த்திடாய்க் குட்டிவிளாம் பட்டைப்பாகல்
வண்மைகருந் துளசிச்செம் முள்ளிபூண்டு
காத்திடாய் பாவட்டைப் பொடுதலைத்தான்
கருங்காலிக் கழலிலை புள்ளடியதாமே.

180

இருவேளை - தைவேளை, நல்வேளை. பாசி - பழம்பாசி
கழலிலை - கழற்சியிலை. புள்ளடி - சிறுபுள்ளடி

ஆமேதான் சுரைதுவரை கொன்றப்பட்டை
அழகான தவமுருங்கை சாலைமேலும்
வாமேதான் அகத்திக்கற் றாழஞ்சோறும்
வகையான சின்னியீ ருள்ளிப்பூண்டு
காமேதான் இவ்வகைக்கு தனிச்சாற்வாங்கி
கடும்பாண்டம் அதனிற்கால் படிதான்ஊற்று
தாமேதான் ரவியில்வைத்துக் கடைமருந்து
தாரணியில் நல்ஓமம் சாதிக்காயே.

181

சாலை - கோடகசாலை

காயோடு பத்திரியும் வசம்பு கோஷ்டம்
கண்மணியே கொத்தமல்லிக் காட்டுச்சீரம்
வாயோடு திப்பிலியும் இஞ்சிக் கூட்ட
வகைவகைக்கு விறாகனெடை அஞ்சதாக
தாயோடு ஆமணக்கின் எண்ணெய்தானும்
தப்பாமல் குறுணியதாய் அளந்து ஊற்றி
மாயோடு சரக்கையெல்லாம் மெழுகாய் ஆட்டி
வண்மையாய் கலக்கிட்டு மகிமைபாரே.

182

மகிமையாய் எரித்திட்டு எண்ணெயாக்கி
வளமாக சிறுகுழந்தை ஆண்டிரெட்டு
மகிமைபா ரிதுவயதில் கரப்பான் கண்டால்
வகையுடனே பதினெட்டுக் கரப்பானும்போம்
செகமகிமும் இந்தஎண்ணெய் செப்பக்கூடா
தேயத்தில் உண்மையென்ற பண்டிதர்க்கு

அகமகிழும் நூலிந்த தர்மத்தோரை

அங்கரத்தால் அவர்பதத்தை தெண்டன்செய்யே.

183

(ஆண்டரெட்டு - 16 வருஷம்)

தெண்டனிட்டுக் கடினமதாய் வாங்கவேண்டாம்

திருடருக்கு ஈயார்கள் தினமும்போற்று

கண்டபடி மனஞ்சலிக்க ஏசலாகா

கடுங்கோப மாயவரை மொழி கூறாதே

பண்டுளப மாலையணி அமைப்பினொர்க்கு

பரிதிமதி வடமொழியும் அவர்க்கெய்தும்பார்

தொண்டுளப மாலையணி மனோமணித்தாய்

துறைகாண வழிசொல்வாள் தொண்டுபண்ணே.

184

தொண்டுபண்ணி தேறுமேர் லக்ஷத்திலொருவர்

தொகைநிலையும் ஆதியந்த வரையுங்காண்பார்

கண்டுகண்டு கருவறிந்துங் கசடாய்ப் போவார்

கருதறியா மூடமதால் கலங்குவார் பார்

அண்டுமட்டும் பிறப்பிறப்பா லாவதென்ன

அசட்டுநிலை யுள்ளவர்க்கு அரன்வாக்கில்லை

வண்டுளப மாணிக்க ஸொருபமான

வாசிதனை தொழுதோர்க்கு வாய்க்குமென்றே.

185

மாந்தகிராணி, மாந்த இசிவு, சோகை, காமாலை, சுரக்கட்டி

விஷதோஷம், சுரங்கோழைக்கட்டு, கோட்டாவி, விம்மல்,

தும்மல், பித்தகண பாண்டுக்குகியாழம்

வாய்க்கவே சிறுதேக்கு வாய்விளங்கம்

வால்மிளகு ரோகணியும் சுக்கோடேலம்

சாய்க்கவே திப்பிலி இலவங்கந் தான்றி

தக்கோலம் போஸ்தக்காய் வகைவகைக்கு

மாய்க்கவே கால்பலமாய் நிறுத்துக்கொண்டு

வண்மையாய் தூளிடித்து பாண்டத்திட்டு

காய்க்கவே இருநாழி சலமும்விட்டுக்

கடுகவே எட்டொன்றாய் காய்ச்சிறக்கே.

186

போஸ்தக்காய் - கசகசாவின் ஓடு

இறக்கியே கொடுத்திடவே கிராணிமாந்தம்
 இயல்பான சுரக்கட்டி விஷதோஷங்கள்
 உறக்கியே இசிவுகண்ட மாந்தத்தோடு
 உற்றதொருகிராணி சோகைக் காமாலை
 நொறுக்கியே கொண்டசுரம் கோழைக்கட்டு
 நொடிக்கின்ற கொட்டாவி விம்மல் தும்மல்
 நறுக்கிவிடும் பித்தகண பாண்டுஎல்லாம்
 நமன்ஓடிப் போவான்பார் கியாழத்தாலே.

187

மாந்தம், சுழிமாந்தம், கழிச்சல் மாந்தத்துக்கு கியாழம்

கியாழத்தால் மாந்தங்கள் போகக்கேளு
 கெடியான மாசிபத்ரி பற்பாடந்தான்
 கியாழத்தால் நாயுருவி முட்காவேனை
 கருஞ்சீ ரகத்துடனே கோழியெச்சம்
 கியாழத்தால் பற்பமாய்ச் செய்துக்கொண்டு
 இருவேலி சங்குசுக்கோ டேஏலம்
 கியாழத்தால் ரோகினியும் பறங்கிச்சக்கை
 சீக்கனாம் பட்டைக் காவட்டம் புல்லே.

188

இருவேலி - வெட்டிவேர், சீக்கனாம்பட்டை - சீக்கிரிமரப்பட்டை

புல்லான கடுக்காயும் மாசிக்காயும்
 புகழான வசம்போடு தான்றிமுத்தம்
 வில்லான நீர்ப்படி யிரண்டதாகும்
 விதமாக எட்டொன்றாய்க் காய்ச்சியேதான்
 கல்லா மாந்தமொடு சுழிமாந்தங்கள்
 கைப்பினிப்பால் வந்ததொரு கழிச்சல் மாந்தம்
 மல்லான மாதாவாய்ச் சிறுபண்டத்தால்
 மருவிவந்த மாந்தமெல்லாம் மயங்கிப்போமே.

189

கைப்பு - கசப்பு, இனிப்பு - தித்திப்பு

மாந்தத்துக்கு விழுங்குமாத்திரை

மயங்கிப்போம் விழுங்குமாத் திரைதான் சொல்வேன்
 மாதரசே சாதிலிங்கம் பூரம்ஏலம்

மயங்கிப்போம் பூங்காவி வகைக்குக் காலாய்
 வண்மையாய் கல்வத்தில் போட்டுக் கொண்டு
 மயங்கிப்போம் கோதும்மைக் கஞ்சி வார்த்து
 மைபோலே. சாமம்ரண் டோயா தாட்டி
 மயங்கிப்போம் பயறுபோல் உண்டை செய்து
 மரச்செப்பில் வைத்தடைத்து மகத்துவங் கேளே. 190

மகத்துவங்கேள் ஓராண்டுப் பிள்ளைக்கெல்லாம்
 வல்சிடனில் பிடித்துண்ண மாந்தமேது
 மகத்துவங்கேள் சிறுகுழந்தை யானதற்கு
 மாசிபத்ரி கியாழத்தில் உரைத்திடாய்நீ
 மகத்துவங்கேள் செவ்வாப்புக் கரப்பான் போகும்
 வரிசையாய் மாத்திரையின் மகத்துவம்பார்
 மகத்துவந்தான் என்னசொல்வேன் இந்நூல்போக்கு
 மஹாரத்தினச் சுருக்கமென மருவிப்பூணே. 191

வல்சி - சோறு, இந்தமாத்திரையை சோற்றுட்பொதிந்திரவில்
 விழுங்கச்செய்க. ஒருவருஷத்திற்கு குறைந்தவயது குழந்தைகட்கு,
 மாசிபத்திரி கியாழத்திலிழைத்திடுக.

பூணுவது ஏதென்றால் இன்னஞ் சொல்வோம்
 புனிதமுள்ளோ ரறியவேண்டிப் புகலுவோங் கேள்
 பூணுவது ஈசனுட் மகிமையாலே
 புகலுகிறேன் பக்ஷியென்றே கிரகக்கூறை
 பூணுவது பறவைகுண மறியவேண்டி
 புகழான போஷத்தின் பலனைக்காண்கில்
 பூணுவது மந்தாதி கிருபையெய்தும்
 பொல்லாதார் தங்களுக்கு எய்தாதென்றே. 192
 நீலிப்பகூதியின் தோஷகுணம்

எய்தாம லவர்பிறந்த நாழிதன்னில்
 என்றநீலி பெண்பக்ஷி விழிக்குமாகில்
 எய்தாமல் சீறியழுங் கண்ணோக்காடு
 இசறியரும் விக்கலுடன் வாய்நீருறல்
 எய்தாமல் இக்குணங்கள் தீர்க்க வேண்டின்
 இயம்புகிறேன் கழிப்புதனை யியல்பா மைந்தா

எய்தாமல் எண்ணெய்சட்டி யொன்றெடுத்து
என்மகனே மூன்றுவர்ணப் புள்ளிக்குத்தே.

193

மூன்றுவர்ணப் புள்ளியிட்டு புட்பஞ் சாத்தி
முக்கியமாய் தாம்பூலங் குங்குமத்தூள்
ஆன்றுமுதல் பேயினுட நாமஞ்சொல்லி
ய-ந-ம-சிவ-நூற்றெட்டு அருளை யோதி
வான்றுஇந்த சாந்திசெய்து காலசந்தி
வடதிசையில் கொண்டுவைக்க சாந்தியாச்சு
மான்றுபனை யோலையிலே ரீங்காரமிட்டு
மடித்தந்த குளிசமதைக் கழுத்தில்கட்டே.

194

பாலுண்ணாப் பிள்ளைகட்கு சாந்தி

கருத்தறி முலையுண்ணாப் பிள்ளைகட்கு
கருக்கோலை தனிலாறு கோணமிட்டு
உருத்தெரிய சூலமிட்டு நடுவில்மைந்தா
உவ்வொன்று ரீங்காரம் நாலாகும்
மருத்தெரிய மஞ்சலிட்டுக் குளிசமாடி
மதுவுடனே உளுந்தடையுஞ் சந்தனம்பூ
வரித்தெரிய தாம்பூலந் தூபங்காட்டி
வசனித்த குளிசமதை கட்டிடாயே.

195

வேறு

கட்டவே யின்னங்கேளு கருதுவோர் முனிவோர் தாமும்
வெட்டவே வியாதியெல்லாம் வீறிட்டுப்பயந்துஓட
தொட்டிட மூலஞ் சொல்வோம் தோஷத்தின் நிவர்த்திக் கேளாய்
மட்டிடு மாண்பருக்கு மங்கையர் மாய்கை தள்ளே.

196

தள்ளியே பார்ப்போர் கேளீர் தவனி நல்ஹரியும் ஸ்ரீயும்
வெள்ளியே ஹரியும் ஸ்ரீயும் மிகமிகக் கிலியும் ஐயும்
கள்ளியே நினைப்பதன்று கருதிநூ றாயிரந்தான்
தெள்ளிய வசியமாகும் சீர்பெறத் தோஷம்போமே.

197

18 - தோஷநிவர்த்தி

போமென நோய்வகைக்கு புகழிரண் டொன்பான் தோஷம்
நாமென தோஷமெல்லாம் நடுங்கிடு மூலத்தாலே

- காமென கழிப்புமந்த சதிர்முகன் சலத்திலோத
வாமென சிசவின்கீடு வல்வினை தீருமென்றே. 198
- வல்வினை நோய் மருந்தும் வகைவகை யுரைத்தோம்நாமும்
தொல்வினை தீர இன்னும் தோஷத்தின் மூலத்தாலே
கல்வினை அறுகாலோத கழிச்சல்கள் பறவைக்கூற்கள்
வில்வினை யானமூல விர்த்தாந்த மின்னங் கேளே. 199
- கேளெனப் பஞ்சவர்ண கிளிமுக புட்பத்தாலே
தோளென தொண்ணூற் றஞ்சு தோத்திர வர்ச்சனைகட் செய்து
மாளென பஞ்சாட் சரங்கள் மைந்தனே பூசிப்பின்பாய்
கோளென தோஷப்பட்டிக் குலவுநிர் மூடப்போமே. 200
- குலவுமாம் விளங்குவில்லு கூரம்பு மரம் பூடுக்கள்
நிலவுமா மணிவர்க்கத்தார் நீள்கினத் தோர்கட்கெல்லாம்
அலவுமாம் கேதுராகு அமிசத்தில் புதன் சுக்கிரன் தான்
பிலமான பார்வையாகில் பிலத்திடுந் தோஷந்தானே. 201
- தோஷத்தின் வகையை நன்றாய் தொகுதி கண்டுரைப்போ மின்னம்
வாசமாய் விதியால் வந்த வில்வினை வருகும் வாறும்
தேகத்தின் வகையைக்கண்டு தெளிந்திடஉரைப்போ மையா
மாசத்தின் பிலனுநல்ல மறைமற விளம்பலுற்றாம். 202
- விளம்பிட காலன்பகுகி எமன் எமதூதன் மூன்றும்
குளம்பிட காலன்விச்சூர் கூறுமூத் ததுதான் ஏமன்
தளம்பிட வல்லுற்தூதன் தானிவை விழிக்குமாகில்
வளமாரண பகுகியென்று மாமுனி யுரைக்கலுற்றார். 203
- உத்தான தனக்கு ஒருமந்திர மெதிருமில்லை
வித்துற்ற விச்சூர்நன்று விளம்பிட பேதமில்லை
பத்துற்ற வல்லுற்பாவ பகுகியும் பிலத்தபகுகி
முத்துற்ற மூன்றுபகுகி மும்மூர்த்திக் கீடதாமே. 204

வேறு

இட்டு நாள் முதல் திங்கள் ஓராண்டுக்குள்
என்ற கூளி பகுகியது கோபிக்கும்பார்
நட்டுமுடி வயிறுபோம் வாந்தியாகும்
நல்லகளை சூழ்ந்திருக்கும் கண்முழிக்கும்
பட்டுபனி திரேகங்கால் குளிர்ந்திருக்கும்
பகுகியுட பிலத்திலே வருகங்கூர்தான்

அட்டதனை சோறுடனே பொரியும் அன்னம்
அடையிரண்டு பிண்ணாக்கு உலர்ந்தமற்சம். 205

மற்சமன் நிலைக்கறியும் மதுவும் வைத்து
மாஇலையில் படைத்துவைநீ பிணிகளெல்லாம்
குச்சமன்றி மேதியுட கொம்புசீவி
குஞ்சரமே சந்தத்து ளிரண்டுஞ் சேர்த்து
வச்சமன்றி தூபமிட்டுத் தாய்பிள்ளைக்கும்
வசனித்தேன் சாந்திசெய் வடக்கில் வைநீ
மச்சமென்ற பக்ஷியின்கூற் தோஷமெல்லாம்
மதிசெட்டே யோடிவிடு மருவிச் செய்யே. 206

மேதி - எருமை

மாந்த எண்ணெய் - வேறு

செய்திட மாந்த எண்ணெயைச் சொல்வேன்
வைதிட இஞ்சி சங்குடன் சின்னி
கைதிட காணி கரந்தையும் வன்னி
நெய்திட எல்லாம் நேராய்ப் பிழிந்திடே. 207

பிழிந்து சிற்றே ரண்டத்தின் எண்ணெய்
கலந்திட்டே யொருகட் டையால் தீயிடு
செலந்திகள் காச்சி சிறுக இறக்கிடு
மெலிந்த நோய்தீர விளம்புவேன் கேளே. 208

கேளிடு மாந்தம் மலபந்த மாந்தம்
கேளிடு சலத்திற் செனிசிர மாந்தம்
பாலகர் உண்ணப் பறந்திடும் பாரு
சீலக்கொடிய சீதளம் போகுமே. 209

கணத்தெண்ணெய்

போகவே யின்னம் புகலுவோங்கேளு
ஆகமருள் கிழங்குடனே உள்ளிதான்
தேகவே நிம்ப திமிச்சாற் வாங்கிவிடு
ஏகமா யெண்ணெய் ளரித்து நீயுண்ணிடே. 210

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

உண்ணக் கணங்க ளோடிடு மையா

மன்னுமே மாந்த மரணநோய் தீரும்

கண்ணுமே காணுங் கதறிடும் பாருநீ

எண்ணுமே யிந்த எண்ணெயைச் செய்திடே.

211

ரணத்துக்கு சூரியபுட எண்ணெய்

செய்திட இன்னஞ் செப்புவோங் கேளு

மைதிடா மாஞ்சில் மணமுத்தம் சீந்தில்தான்

கைதிடக் காஞ்சொறி கடிந்து இடித்து

சைதிட எண்ணெயில் சரியாம் கலக்கிடே.

212

கலக்கிடு கானல் காட்டிடு மூன்று நாள்

அலக்கிடு எண்ணெய் அஞ்சநாட் கொண்டிடு

தொலைத்திடும் நோயை தோன்றாது பாருநீ

மலக்கிட இந்த மகிமையைக் கண்டிடே.

213

கண்டிட நாழுங் கழறினோ மின்னந்தான்

வண்டிட இந்த வாழ்க்கையைப் பாருநீ

தொண்டிடக் கொஞ்சி தொழிலை யறிகுவாய்

பண்டிட பந்த பரிக்குஞ்சி பார்த்திடே.

214

பறவைதோஷகுணம் - வேறு

குஞ்சியின் உடம்புணர்ந்து

குடல்தனில் பாலுந் தங்கா

நெஞ்சையுஞ் சுழியாய் வாங்கும்

நெற்றியும் வலிப்புண்டாம்

துஞ்சிடும் போது சற்றே

துணக்கென வலித்துச் சீறும்

பஞ்சின்மெல் லடியினாளே

பறவையின் தோஷந்தானே.

215

பக்திதோஷகுணம்

உச்சிமுளை தனைப்பற்றி யுடல்மே லெங்கும் வெதுப் புண்டாம்

அச்சமாக நாவுலர்ந்து அதுவே கண்ணும் வெளுப்பெய்தும்

பச்சை மஞ்சள் முறித்தாப்போல் பசுப்பொன்னிறமாய் முகமினுக்கும்
இச்சை புரிந்த குழல்மடவீ ரிதுவே பசுபி தோஷமதே. 216

பசுபியென்ற நோயினது தோஷத்துக்குப்
பரிதகட்டில் அறுகோணம் வரையீராறு
நிசுசித்த இருபத்தஞ் சரைவீட்டுக்குள்
நினைவாக -ய-வ-சி-ம-நவென்று மாறி
அசுசியதன் நடுவணையைப் பிடித்து மாறி
அதனுள்ளே பெண்ணெழுத்து ம-ய-வசி-யென்றிட்டு
மசுபியென்ற அறுகோணங் கிலியும் பூட்டி
மயேஸ்பரியை பூசைபண்ணிக் கட்டிப்போடே. 217

குளிதோஷகுணம்

தேயாநிற்கும் மேல்வெளுக்கும்
தீதேவெளுப்பு மலமொழுகும்
தாயார்முலையில் வாயை வைத்து
சற்றேயுண்ணுந் திகைத்திருக்கும்
காயாதுடம்பு கண்பிசையும்
கண்டாலிதுதான் அறியீரோ
பேயால் கண்ட தோஷமல்லப்
பெண்ணாள் குளித்துக் கண்டதுவே. 218

குளிதோஷ நிவர்த்தி

கனமா மிதனைக் கண்டுணர்ந்து
கைலைமேவி யிருவேளை
குணமா யோது சடாசுரத்தைக்
குளிர்ந்தநீர் தனைமேல் தெளிக்க
வணமா யிந்நோய் வர்க்கமெல்லாம்
மாறிப் போகு மிதுதன்னால்
தினமும் வேண்டா மூவைந்து
தினந்தான் தெளிக்க நோய்ப்போமே. 219

எசுதிதோஷகுணம்

தேயுமுடம்பு மிகநாறும்
செல்லாமுலையும் அருவருக்கும்

தாயைக்கண்டால் உய்த்துய்த்து
 சற்றேபார்க்கும் வயிற்றோவும்
 பாயும் புலிபோல் பதறியமும்
 பாலரைக் கண்டால் பார்த்திருக்கும்
 பாயும் விடையோன் தானறிய
 பழுதாம் எகழிப் பகையென்றே.

220

எகழிதோஷநிவர்த்தி

பகையைத் தீர்க்குஞ் சடாக்ஷரந்தான்
 பதுமநிலையு மதுகாட்டும்
 தொகையாய்த் தீர்க்கும் நோய்களெல்லாம்
 துன்பமில்லை யிதுவாலே
 சிகையைக்கொண்டு இழுத்தாக்கால்
 செடலங்காண்பார் மீதுணர்ந்தோர்
 பகையுமில்லைப் பறவைகுணம்
 பார்க்கப் பொடியா மிதுபாரே.

221

நீர்மாந்த குணம்

தலையது நோவாய் முகமின்னி
 தண்ணீர்ப் போலே மெய்குளிர்ந்து
 -முலையது முகவா உடம்பெல்லாம்
 முத்துபோலே நீர்பாயும்
 குலையது முட்டி நீரிறங்கும்
 குருகுறெனப் பின் வயிறுவிடும்
 மலைபோல் திரண்ட முலைநல்லாய்
 வகுத்தே சொன்னோம் நீர்மாந்தம்.

222

மாந்தத்துக்குக் கருநீலிக்கியாழம்

மந்தம்போகக் கருநீலி
 மகத்தாஞ் செவியங் கியாழமிட
 வந்தநோயும் நீர்மாந்தம்
 வணங்கி யோடும் பண்டிதரே
 சொந்த மிதுதான் அறிவீர்கள்
 சொன்ன மொழியுந் தப்பாது

எந்தநூலு மிம்மொழிபோல்
எவருஞ் சொல்வார் அகவனியே.

223

எந்த நோயும் வரும் விதந்தான்
இனித்த பண்டமுந் தேங்காய்
சொந்த வுண்டை யுளுவையுடன்
சோறும் வாளை வரால் கெண்டை
சந்த மேதிப் பால் இறைச்சி
சருகுத்தண்ணீர் புளிமோர்தான்
வந்த பாகல் சுரைக்கதலி
வருகுமாந்த மிவைதின்றால்

224

மேதிப்பால் - எருமைப்பால்

தலைமாந்தகுணம்

தலையுங் கனத்துக் குடலூதிச்
சரீரந் தன்னில் வலியுண்டாம்
குலையும் வலித்துத் துள்ளிவிழும்
குளிருஞ் சுரமும் வியர்த்து விடும்
சிலையின் புருவந் தலைநிமிரா
சேஷ்டை மிகவே வலியுண்டாம்
மலைபோல் பருத்த தனத்தாளே
வாதைப் படுத்துந் தலைமாந்தம்.

225

வேறு

மந்தமென்ற வகைதீர ஏலாதி யுண்டை
மைந்தனே காட்டிடவே மயங்கிப் போகும்
எந்தவகை நோயெல்லாம் ஏலாதிதன்னால்
இறந்துவிடும் பண்டிதத்தை யூனிப் பாரு
வந்தவிதிப் பயனறியா வயித்தி யோர்கள்
வாதத்திற் கெட்டலைந்து வயித்தியம் பாரார்
சொந்தமெனக் கொண்டாடிப் பண்டிதத்தை
சுருக்கெனவே பாரார்கள் சுனகர்தானே.

226

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

வேறு

வயிறு கழியும் விதம் விதமாய்
 மார்பை வலிக்கும் பற்கிட்டும்
 பயறு கடித்தாற் போல் தந்தம்
 பதறிகடிக்கும் இசுப்பெடுக்கும்
 கயிறு முறுக்கி விட்டாப் போல்
 காலுங் கையுந் தானிழுக்கும்
 எயிறு திறக்க மாட்டாது
 இரங்கா தன்னந் தண்ணீரே.
 எயிறு - பல்

227

வேறு

தன்னிமையால் நோயுதித்த வாறேதென்னில்
 தன்வயது பத்தெட்டு இந்தநாங் குள்ளே
 உன்னிமைக்குள் தீனியினால் கன்மத்தாலும்
 உடம்பிலுள்ள சூட்டாலும் வினையினாலும்
 வென்னிமையால் நோயுதித்த வாறிதாகும்
 விபரமென்னக் காந்தாதிக் கியாழத் தேற்று
 சொன்னிமைக்குள் ஓடிவிடும் இக்குணங்கள்
 சூதில்லா நூலிதுதான் முந்நூறென்றே.

228

வேறு

அடக்கவே பெருக உந்தி
 அதிகமாய் சுரமுந் தோன்றும்
 முடக்கலு முகடு பார்க்கும்
 மூரிகோட் டாவி யுண்டாம்
 விடக்கமாம் இசிப்பெடுக்கும்
 விரையெழுந் திருக்கும் வேர்க்கு
 அடக்கவுந் தலைமாந் தந்தை
 யார் அறிந் தடக்கவல்லார்.

229

முகடு - உச்சி

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

வேறு

வல்லோர்கள் நூல்பார்த்தால் வாய்க்கும் யோகம்
 வழிகாண்பீர் வகையறிய தொழிலுங்காண்பீர்
 துல்லோர்கள் மிதுனத்தோர் துலாத்தி னோர்க்குத்
 துருவமென்ற மேருவங்கே தோன்றுந் தோன்றும்
 நல்லோர்கள் இந்நூலைக் கண்ணில் காண்பார்
 நாதாந்தம் வேதாந்தம் நல்கவல்லோர்
 வெல்லுவீர் தொகைதொகையாய் மருந்தைச்செய்து
 விபரமா நோர்க்கீய விரண்டுபோமே.

230

காந்தாதிக்கியாமும்

விரண்டோட காந்தாதிக் கியாமுஞ் சொல்வோம்
 மெய்யுதகம் பெருமருந்து சிற்றேரண்டம்
 விரண்டோட நரிவிரட்டி - கொட்டான் சின்னி
 மேலான கடுக்காய் மாசிபத்திரி
 திரண்டோட பற்படகம் தான்றிமுத்தம்
 திரிபலையும் அதிவிடையம் ஊசிப்பாலை
 கரண்டகம் போல் கருக்கியிதை கொட்டிப்போட்டு
 கருநீலிவேம்பு போஸ்தக்காயே.

231

மெய்யுதகம் - சிறுநீர், கோட்டான் - நெய்க்கொட்டான், போஸ்தக்காய்
 கசகசவாவின் தோலு

காயோடு பத்திரியுந் தாளிசந்தான்
 கருவேப் பிலையோடு முத்தஞ் சிற்றாமுட்டி
 ஏயோடு நூலிடித்து அதனிற் போட்டு
 இரண்டுபடி தண்ணீர்விட் டெட்டொ ன்றாக்கி
 நோயோடு பயிரவனுங் காந்தாதிச் சேர்த்து
 நோகாம லெடுத்தீய கனரோகங்கள்
 வாயோடு பேசாமல் சர்வகண மெல்லாம்
 வணங்கியே கெட்டோடும் வண்மைபாரே.

232

பயிரவன் - பயிரவமாத்திரைக்கூட்டியிழைக்க

கருநீலிக்கியாமும்

பாரேநீ கருநீலிக் கியாமு வண்மை
 பார்தனிலே விள்ளார்கள் விண்டோம் உண்மை

பாரேநீ செவ்வந்தி விஷ்ணுகாந்தி

பரும்பாலை திருத் துழாய் ஜனகிபூண்டு

பாரேநீ புங்கோடு மாசிபத்திரி

பனையீர்க்கு வேப்பீர்க்குப் பண்பதாக

பாரேநீ புரசமுத்தங் கொத்துமல்லி

பஞ்சமோதகத்துடனே யொன்றாய்ச் சேரே.

233

சேர்த்தந்த மருந்தெல்லாந் மொன்றாய்ச் சேர்த்து

சிவசிவா பெரும்பாண்டந் தன்னிலிட்டு

வார்த்தந்த மணல் ஊற்றின் தண்ணீர் தானும்

வாரதிலே விருநாழி அளந்திட்டேநீ

பார்த்தந்த அடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டி

பண்பாக வொருவிறட்டி கொண்டெரித்து

கார்த்திடுநீ மயேஸ்பரனை தியானம்பண்ணி

காய்ச்சியதை எட்டொன்றாய் இறக்கிடாயே.

234

இறக்கியே காசியென்றக் குப்பிக்கேற்றி

என்னசொல்வே னிதன் பெருமை விபரங்கேளு

இறக்கியந்த குப்பியதை பதனம்பண்ணி

என்ன சொல்வேனி தன்பெருமை மக்காள் மக்காள்

இறக்கியதோர் நோய்வகையை இயம்புவேன்பார்

எழிலில்லா கணபாண்டு கணகாமாலை

இறக்கியே கருநீலிக் கியாழந் தன்னை

இனத்தோடே பதனம்பண்ணி வைத்திடாயே.

235

குடல்வாதத்திற்கும் உரம்விடுவதற்குந் துவாலையிடதயிலம்
வேறு

வல்லாப் பூண்டுப் பலம்பத்து

வனத்தின் கடுகு பலம்பத்து

கல்லாக் குழியின் தைலமிதை

கடுக எடுத்துப் பதப்படுத்தி

பொல்லா நோய்கள் குடல்வாதம்

போகும் போகும் துவாலையிட

வல்லாப் பிள்ளைஉரம் விழுந்தால்

வலைபோற் பூச உரம்விடுமே.

236

சதிபுருஷாள் தோஷம்

அரிவையர்க்கும் ஆண்பிள்ளைக்கும்
 அதனிற் றோஷ மேதென்றால்
 கருவாம் அஞ்சு மாதத்தில்
 காணிற் கலந்த தால்முகத்தை
 பெறுவா ளந்த பிள்ளைக்கும்
 பேணிகளுக்கும் வயிற்வலியும்
 கருகு முகமும் பேயின் குணமும்
 கண்டு அறிந்து செய்வீரே.

237

(சதிபுருஷாளின் தோஷமேதெனில், மனைவி ஐந்து மாதகர்ப்பமாயிருக்கிற காலத்தில் புருஷன் புணர்ந்தால் அச்சிகவுக்கு காணும் நோய் சொன்ன வியாதி சம்பவிக்கும்.)

அதற்குச்சாந்தி (வேறு)

செய்யவே அஞ்சுவர்ண மலரெடுத்து
 சேகரமாம் அஞ்சுவர்ண மலரேஅன்னம்
 ஐயமில்லா அஞ்சுவெள்ளிப் பணமே வைத்து
 அதினுள்ளே தூபதீப நெய்விளக்கு மேற்றி
 வையமென்ற கதலியிலை யுருவெழுதித் தான்
 வறைதொறுஞ் சாம்பிராணி வர்த்திநட்டு
 பொய்யல்ல நான்சொன்னேன் பண்டிதரே ஐயா
 பொதுவாக முச்சந்தி அதில்வைப்பீரே.

238

கதலி வாழை

வைத்திடவே தோஷமெங்கே கிரகமெங்கே
 வலியெங்கே நோயெங்கே பறந்துபோகும்
 நையடியாஞ் சிகவடியின் பருவந்தன்னை
 நாட்டமுடன் கண்டறிந்து கருத்திற்பூண்டு
 மெய்யுள்ள வசிஷ்டனைப் போல் பெருமைபூண்டு
 மேலான பத்மகுணஞ் சாருவோர்க்கு
 பையமில்லை மோகமுண்டு நரகம்போச்சு
 பழிபாதகர்க் கிந்நூல் கிட்டிடாதே.

239

வேறு (கலிவிருத்தம்)

குன்மவாய்வு 8ம் வரும் விதம்

ஏதநாங்கிது எட்டுடன் குன்மமே

போதவே கெண்டைப் புரட்டுமே வாய்வது

ஏதமிலாம லியம்பிய மாமுனி

குதுசெய்வோர் பட்சந் தோன்றிடுங் குன்மமே.

240

பட்சம் - பக்கம்

குன்மம் 8-க்கும் மருந்து

தோன்றிய குன்மம் துலைய வகைகேளு

பான்றிய சூதமும் பகர்கந்தி லிங்கமும்

வேன்றிய கழற்சிப் பருப்புட னாவியும்

ஏன்றிந்துப் புக்காரம் இயல்சீனக் காரமாம்.

241

மாலரி தாரமும் மஹா திரிபலை

ஏவல்திரி கடுகம் விறாகனும் ரண்டதாய்

கோலக்கள்ளிக் கொழுந்தின் சாற்விட்டு

மாலையுங் காலையும் நாள் மூன்று வாட்டிடே.

242

திரிபலை - கடுக்காய் - தான்றிக்காய் - நெல்லிக்காய்

ஆட்டி யுலர்த்தி யமர்ந்த பற்பத்தை

ஏட்டிக் கோவெண்ணே யிழைத்து நாள்மூன்று கொள்

கேட்டுக் கேட்டாத நோய்வகை யெட்டுமே

பாட்டும் பட்டோடும் பறந்திடும் பாருமே.

243

கோவெண்ணெய் - பசுவின்வெண்ணெய்

பாருஞ் சிசுவதை பாவத்தைச் செய்தபேர்

ஆருமறியவே யாஞ் சொல்வோங் கேள்மக்காள்

நீரும் அபானத்தில் நின்றுபொறி கொண்டு

சேருமூலத்தில் குடுண்டாகுமே.

244

உண்டான விந்து ஒடுங்கி யொழிந்து போம்

திண்டான மூவரும் திகைத்திட்டு நிற்பார்கள்

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

கண்டோ மதுஒன்றால் காசுநீயநீகமாய்
விண்டோ முண்மையை விளம்புவோ மின்னங்கேள் 245
மூவர் - வாத பித்த, சேஷமம்

நவமூலத்துக்கு மருந்து

ஆக்கியமூலம் ஒன்பது ஓட்ட
பாக்கியமொன்று பண்பா யுரைக்கக்கேள்
தாக்கியபூரம் தாள் சிலை காரம்
தேக்கிய கல்நார் சேருநீ ஐந்துமே. 246

தாள் - தாளகம், சிலை - மனோசிலை, காரம் - சீனக்காரம்

ஐந்தும் ஒருபலம் ஆகநிறுத்து
பந்துக்கொடிக் கள்ளிப் பாலைவிட் டாட்டிடு
வந்தநாட் சென்றபின் வழித்துக் குகையினில்
சந்துவாய்ச் சிலை தடித்தமண்போட்டிடே. 247

போட்டெடுக் குக்குடம் பொருமுஞ் சரக்கது
ஆட்டிடு கல்வத்தில் ஆவின்பால் கள்ளிப்பால்
வாட்டிடு சாமம் இரண்டது வாகவே
நீட்டிய சம்பழச் சாறுவிட் டாட்டிடே. 248

குக்குடம் - கோழியளவுபுடம், சம்பழச்சாறு - எலுமிச்சம் பழச்சாறு

சாறாங் குமரி கையாந் தகரைச்சாற்
தூறா யரைத்துத் துளங்காய் போல்
ஊறா யுலர்த்தி யுறுபலங்கொண்டிட
தாறா யொன்பதுந் தாண்டிப் பரருமே. 249

குமரி - கற்றாழை

வேறு

பார்தனிலே நவமூலம் பறந்துபோச்சு
பயனறிய இன்னமொன்று பகருவேன்கேள்
ஆரறி வாரிந்நூலை மூன்றுநூறு
அவனிதனில் கிட்டாது கிட்டிலையா

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

பேரறிய தர்மசிவ யோகியென்று

பேர்பெரிய லோகத்தில் புகழ்வாரப்பா
யாரறியப் போறார்கள் இந்நூல் மார்க்கம்
மகத்தான தவத்தோர்க்குக் கிட்டுமென்றே.

250

கிட்டினா லாவதென்ன நூல்பார்த் தென்ன

கிரியைகற்றும் பொருளறிந்தும் பலன்தா னென்ன
மட்டில்லா இரக்கமில் லாதபேர்க்கு
வாய்த்தென்ன மாய்ந்தென்ன வரிசையில்லா

தொட்டிடமும் விட்டிடமும் யாதோஏதோ
துலங்குரத்ன மாணிக்க அம்மாள் போற்ற

மட்டவிழு மலர்க்குழலாய் வகுத்துரைத்த
மகிபதியைக் கண்டுணர்ந்து வணங்குமுத்தே.

251

(கொடியாம்பல், மகோதரம், நீராம்பல், பாய்ச்சல்
குஷ்டத்துக்குக் குரவந்திரகாளிக்கியாமும்)

வேறு - தாழிசை

இது சந்த விருத்தமாக வழங்கும்

வணங்கும் முறையினி யாவரும் பேறுபெறு முறையை
விசனத்துட னறிவித்தனர்க் கியாழமதைச் சொல்வோம்
வணங்கு மரிகொடி வேலியுஞ் சிறுதேக்குடன் முத்தம்
வண்டோதரி சீதேவியுங் கண்டாத்திரிவசம்பும்
வனக்குன்றியு மரவாழையுந் தமுதாழையுஞ் சின்னி
வசிபாலையு முட்பாலையு நீராறிய நெருப்பும்
வனசங்குடன் சிறு பாதமும் பெரும்பாதமு மொக்க
பனிதாங்கி நாய்ப்பாகலும் ஐவேலியும் வாங்கே.

252

கெவுடாலுடன் நெடுமாதளை கொடிபாசையும் அரத்தை

கேள்தும்பையுந் தாளீசமுங் கொத்தமல்லி மிளகும்
நெடிதியாவையும் பலமொன்றதாய் நிரையாகவே வாங்கி
நீரும்படி பதக்காகவே பாண்டந் தனிலூற்றி
வரையாகவே தீமுட்டி நீ வடுகன் தனைபுண்டு
வசனித்த திலொன்றாகவே சாடிதனிலூற்றி

குறையாதென நிற்கும் பலங் கொடிய நிம்பப்பட்டை
கொண்டே யிதில் மறவாயிவை தூளாயிதைசெய்யே. 253
நிம்பப்பட்டை - வேப்பம்பட்டை

வேறு

செய்தந்த சட்டிதனில் தூளைத்தூவி
செயம்பெறவே பதனமதாய் பண்ணுபண்ணு
கொய்த்திலே கரண்டி சலம் உள்ளே கொள்ளு
கொடிய மகோதரம் நீரம்பல் பாச்சல்
வையகத்தி லுள்ளபரி சனங்கள் குஷ்டம்
வாசமுடன் அக்கினியா மந்தத்தோடு
சையோகம் செய்த சண்டாள ரோகம்
சண்ணுண்டே போகுமிதில் சத்தியம்பாரே. 254

பாரென்று சொன்னமொழி யிந்நூல் மார்க்கம்
பார்தனிலே காட்டார்கள் பலியாதென்று
சீரென்ற ரத்தின மாஞ் சுருக்கத்தன்னை
சிமிட்டு வித்தை யென்றெண்ணி செகத்தில் போட்டார்
ஆரென்ற காலரிந்து குலத்தைப் பார்த்து
அவன் குணத்தை முழுதிலுந்தான் சோதித்தேறி
வாரென்ற அநித்தியமாங் காலந்தன்னில்
வரிசையுள்ள பாலருக்கு ஈவாய்ப்பாரே. 255

ஈயாத மூடருக்கு ஈந்தாயாகில்
எழுநரகந் தனில் வீழ்ந்து அலைவாய்பாவி
ஈயாத கசடருக்கு ஈயவேண்டாம்
என்றீயாப் பொருளதனை நினைக்க வேண்டாம்
ஈயாத காமுகர்க்கு ஈயவேண்டாம்
ஈந்தாக்கால் நரகெய்தும் சொன்னேன் சொன்னேன்
ஈயாரிப் பொருளதனை யீயச் சொன்னேன்
ஈயாத காரியங்கள் செய்யாதென்றே. 256

தாழிசை

ஈயாநெறி தாழிசையை யியல்பார்ப்பது மெளிது
ஈயாப் பொருள் கனலாவையை இயம்பவது கூடா

ஈயாநெறி நோயாளியை யேர்ப்பார்ப்பது மெளிது
ஈயாதவனாய் கண்டது வகலாதுபாரே. 257

முதண்டகியாமும்

பாரேயினி முதண்டமே பகர இனி மக்காள்
அறுகாமது வெகுசாலமே அது கண்டதை வாங்கு
சேறு நெல்லியும் சிறுவோரிதழ் நிலத்தாமரை யதுவும்
மருவோ கரவடவாலையு மிளகோடது சுக்கே. 258

சுக்காகிய மதுரத்துடன் கோஷ்ட மதுகாரம்
வக்கரகிய திரிபாலையும் வரமாம் விட்ணுகாந்தி
திக்காகிய பெருமுட்டியுஞ் சிறுமுட்டியங்கூட்டி
மக்காகிய குறுக்கேயதை மடியவவையிட்யே. 259

இடியேசலம் படிமுன்றதாய் அளந்தே குடமுற்றி
படியேமர மொருசாதியாய் கனலை யதில்முட்டி
வடியே யெண்பங்கி லொருபங்காலதை வடித்து
குடியே யதிகாலையிலு மாலையிலுமாக
ஒருமண்டலம் நேராகவே உண்ண வதின் குணமே. 260

குணமாமது பயித்திய வினை குணமாம் விஷப்பாண்டு
குணமாமொரு சுடியமெட்டுடன் கோரநீரம்பல்
குணமாமதுவாய் வெண்பது கொடிய வினைமூலம்
குணமாமது கியாழவகை கூறவொண்ணாதே. 261

மேகம் - 20க்கும் - கிருதம்

ஒண்ணாக வேயினி யொன்றினை ஒஹோ யினிக்கேளு
ஒண்ணாவது வல்லாரையும் பொன்னாங்கணிகையான்
ஒண்ணாவது நறுந்தாளியுங் குமரியுடன் கொவ்வை
ஒண்ணாகிய புளியாரையும் உத்தாமணி சுண்டை 262

சுண்டையுட னொன்றா யொரு படியாகவேயளந்துக்
கொண்டே நெய்க்கொடி தேனுடனே கோவினுட பாலும்
பண்டேயதின் காயலுருட வெல்லத்துடன் பாகும்
தண்டேயினிக் கடையுள்ளது சரக்கையினிக்கேளே. 263

வேறு

கேளப்பா கிராம்பேலம் சாதிபத்திரி

கெஞ்சாவித் ததிமதுரம் வெட்பாலைமுத்தம்

கேளப்பா இந்திரமாங் கோபப்பூச்சிக்

கேள்மகனே சாதிக்காய் லவங்கப்பட்டை

கேளப்பா மிளகுசுக்கு சீரகத்தினோடு

கொடி கட்டை சந்தனத்தூள் வெட்டிக் கொச்சி

கேளப்பா அக்கிராகாரஞ் சிற்றரத்தைக்

கெட்டியாய் வகைக்குஒரு பலம்தான் தூக்கே.

264

கட்டை - அகில்கட்டை, வெட்டி - வெட்டிவேர், கொச்சி - கொச்சிமஞ்சள்

தூக்கியே யிளவறுப்பாய் வறுத்திடித்து

துப்பான தேனுடனே கொட்டிக்கிண்டி

காச்சியே அப்பாலை யிறக்கிக்கொண்டு

கணபதிக்கும் வல்லபைக்கும் வணங்கிப்பூசி

போக்கியே கிருதமதை பூசித்தேதான்

பூவைக்கும் மனோமணிக்கும் போற்றிசெய்து

பாக்கியந்தா னிதையெடுத்துக் கழஞ்சியுண்ண

பறந்தோடும் வினையதனைப் பகருவோமே.

265

பகரயிலே மேகமொடு கிரந்திகுலைப்

பறங்கிப்புண் அரையாப்பு வாழைகுலை

நகரயிலே பவுத்திரங்கள் ஆசனமாம்புற்று

நாசமாங் கன்னவித் திரிதிகுலை

மகரயிலே தவடை புற்றுப் பக்கச்சுலை

மடிப்புற்று விங்கப்புற்று யோனிப்புற்று

வகரயிலே குலைரணம் குலைவாய்வு

வாய்ப் பேசாதோடுமே மருந்தில்பாரே.

266

வாழை - தொடைவாழை, மடி - வயிறு

வேறு

மருந்தானகுக்ஷ மகத்துவங் கோடி

அறிந்தே யிதனை யாடிய பண்போர்

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

- முழுதுமே லோக முறையிடு மையோ
பழுதுவராது பார்த்திடு மகனே. 267
- மலட்டுரோகம், மேகம், குஷ்டத்திற்கு உலோகசெந்தூரம்
பார்த்திட இன்னம் பகருவோம் சூகஷம்
ஆர்த்திட லோகம் அரைப்பொடி சீனம்
வார்த்திட சாரம் கடுங்காரச் சுண்ணமும்
வார்த்திட அண்ட வழலைவிட் டாட்டிடே. 268
- லோகம் - அயம், சீனம், படிக்காரம். அண்டம் - கோழிமுட்டை
ஆட்டி யுலர்த்தி அகலில் போட்டந்த
ஏட்டை யுலர்த்தி யெழுசீலை செய்திடு
காட்டி மூட்டந்த காடாக்கினி போல
மாட்டி யுடைத்து மறுதர மாட்டிடே. 269
- ஆட்டிடு விந்திட்டு அரைப்பது சாமம்
காட்டிடு கந்தியுங் கடுநாடுஞ் சூதமும் வீரம்
ஆட்டிடு பொற்றலை யரைத்திடு சாமமாம்
வாட்டித் தணலில் வைத்திடு குக்குடம். 270
- குக்குடம் போடு கூற்றருக்கம் பூப்போல்
ஒக்கமுடியாது உலோக சிந்தூரந்தான்
பக்குவ முறவே பகுந்துண் போர்சித்தத்தில்
தக்கஓர் பங்கில் தரணியுங் கொள்ளாதே. 271
- கொள்ள மகிமையைக் கூறுவோ மின்னங்கேள்
எல்லா மலடென இயம்பு மனிதர்கள்
சொல்லி யறியநீ தொட்டிடு காசெடை
கல்லினும் பாலன் கதறுமிதில்பாரே. 272
- பணவெடை கொண்டிட பாதக ரோகம்போம்
கனவிலுங் காணக் கிடையாது பாருநீ
அணுகிய குஷ்டம் அரிவை தன்மேகமும்
வணங்கிய வெட்டைப் படைகளு மாறுமே. 273

நவலோகசெந்தூரம்

ஆறிட இன்னம் அறைகிறேன் கேட்டிடு
பாரிடை வெள்ளிப் பொடியுடன் லோகம்
சாறிட தங்கம் அரைக்காலு மாகவே
வாறிய கல்லில் வதட்டி யரைத்திடே.

274

ஆட்டிடு குதம் ஐந்துப் புச்சேர் த்திதை
காட்டிடு சம்பழங் கால்படி வார்த்தரை
வாட்டி யெடுத்து வழியக் குகையினில்
மாட்டிய சீலை மண்ணஞ்சு செய்திடே

275

சம்பழம் - எலுமிச்சம்பழம்

செய்துமே முட்டைக் கஜபுடம் போடு
அய்துமே அப்புடம் ஆறிஎடுத்திடு
நைத செந்தூரங் கதிர்மதியொப்பாகும்
ஐவதெவ்வித மவ்வித மறிவீரே.

276

முட்டை - எருமுட்டை

வீரமிதாலே விரண்டிடும் நோய்வகை
சாரமாக் கொண்ட கூடியமுடனீளையும்
வாரகண் தேகம் வல்வினை சேட்டுமம்
போரநீர்க்கட்டுச் சதைக்கட்டு மிக்கட்டே.

277

கட்டு மலத்தைக் கனத்த நிர்ப்பந்தக்கை
தொட்டு நீர்ச் சுட்டக் கிரந்திப் பிரமியம்
வெட்டைக் கிரந்திகள் விரையினிற் பொத்தல்கள்
சட்டுப்பட் டெனவே மறையுமிதுதின்றால்.

278

வங்கசெந்தூரம்

தின்றிட்ட வின்னஞ் செந்தூர முரைக்கிறோம்
கன்றிட்ட வங்கம் கடிய மனோசிலை
வென்றிடச் சத்து வீரமுந் தாரமும்
ஒன்றிய ஐந்தும் ஒர்பலம் வாங்கிடே.

279

சத்து - சிலாசத்து

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

வாங்கியே கல்லில் வகையிதை போட்டிடு
தாங்கி யரைக்கத் தக்காளியை விட்டுநீ
ஓங்கி யொருசாமம் உரைக்க வரைத்திடு
பாங்கிய மேனிப் பசறதை கூட்டிடே. 280

மேனிப்பசறு - குப்பைமேனிச்சாறு

கூட்டிய அண்டநீர்க் குலுங்க வைத்தாட்டிடு
பாட்டினில் வில்லைப் பணம்போலே செய்திடு
காட்டிக் கனலில் கதறவைத் தாட்டிடு
ஆட்டிடும் வில்லையை யகலதில் பாய்ச்சிடே. 281

பாய்ச்சிய மண்ணைப் பதுங்காகப் பூசிடு
காய்ச்சி வந்த கதிர்மதி வைத்திடு
வாய்ச்சி யவைத்தை வரப்புடம் போட்டிடு
நேய்ச்சிய வெந்த செந்தூரங் கண்டிடே. 282

காண்வே வெண்ணெயில் கடுகுபோல் தின்றிட
தோணுமே மேகந் தோன்று நீர்ப் பாய்ச்சலும்
வேணவே பித்த வெட்டையுங் காந்தலும்
தாணுவே யண்டத் தலைவலி பீநசம். 283

வலியொடு குன்மம் வாய்நீர்க் குன்மமும்
பலியிடும் ரத்தக் கிரிச்சினம் பாளையும்
சலியபதனி சயித்திய சேட்டுமம்
விலியொடு கண்ட வித்திரியம் போகுமே. 284

போகுமே யிந்த பெருமை வங்கத்தை
வாகுடம் சொன்னோம் வரிசை யறிந்திடு
பாகவே மூவரும் பதுங்குவாரித்தால்
ஆகமே யறிய அரன்செயல் கண்டிடே. 285

விந்துஸ்தம்பனம்

கண்டிடக் குன்றிக் காயை யரைத்துநீ
தின்றிடு நல்லெண்ணெய் செந்தூரம் வைத்துநீ
கொண்டிடுக் கேட்டக் குறைச்சலாங் கண்ணிகள்
நன்று நகைப்பார் நளினப் பெண்களே. 286

பெண்டுகள் கெட்டப் பேதை தாழத்தால்
துண்டுகள் பண்ணுந் துராக்கிரம சித்தினி
கண்டுநகைக்க சடமெடிக்காதே
முண்டுமுன் சொன்ன மொழியை தின்றிடே 287

தின்றிடு முவகை சாதியாங் கன்னிகள்
அண்டி யுனைவிடார் அல்லும் பகலுமே
கண்டு சுக்கில ஸ்தம்பனம் போலவே
என்றுமொருவர் இயம்பிடார் பாருமே. 288

பாருஞ் செந்தூரத்தைப் பணவெடை யாகவே
கோருமே மண்டலம் குன்றியிற் கொண்டிடு
தாதுமே பற்றிப் பெருகி யிறுகிடும்
மாதமே சென்ற மறைப்புரை யாறுமே. 289

ஆருமறியவே யான்சொன்ன போக்கெல்லாம்
நேரறியாதவர் நிலையில்லாப் பாவிகள்
பேரையுரைக்கப் போகா தவரிடம்
ஞானமறிகின்ற நன்மையுள் ளோர்க்கிடே. 290

நன்மையுந் தின்மையும் ஞானமு மார்க்கமும்
வண்மையுந் தன்மையும் வஞ்சனை பேதமும்
உண்மையே யொன்றதா யுகந்து செய்தவர்க்கு
நன்மை விரும்பினர் நன்றியா முத்தியே. 291

நவநீத செந்தூரம்

முத்தியுண் டின்ன முயலுவோங் கேளு
பத்தியாய் வெண்கலப் பாறையை வாங்கிநீ
வெற்றியாம் பூரம் விளங்கிய வீரம்
சத்தியும் விந்துவுஞ் சிங்கியும் காரமே. 292

கார மாஞ்சீனம் கடுகு யிந்துப்பு
வார அவையத்தின் அண்டத்து ஓடதும்
சேர இனியொக்கச் செய்பல மொன்றதாய்
காரையின் கல்லில் கரைய வரைத்திடே. 293

அரைத்திடு வெண்கரு அஞ்சநாள் மட்டும்
அரைத்திடு சம்பூழ்ச் சாற்றினால் சாமந்தான்
அரைத்திடு பெற்றைலை ஆறுநாள் மட்டுமே
திரைத்திடு காசுபோல் திகட்டிய ஒட்டிலே. 294

ஒட்டொடு தான்வில்லை யொருசட்டி மூடியே
 போட்டிடு மண்ணது பெருஞ்சீலை செய்து
 காட்டு ரவிதனிற் கடுகப் புடமிடு
 சீட்டியா மைங்கரன் சேவடி போற்றியே. 295

போற்றி யெடுத்துப் புவையைப் பூசிநீ
 ஆற்றிய செந்தூரம் அருணனொப் பாகுமே
 பூற்றிய குண்டலிற் புவையர்க் கீய்ந்திட
 காட்டில் தீக்கொண்ட கதையொப்பதாகுமே. 296

ஒப்பான எண்பதும் ஒடிடும் பாரு நீ
 முப்பான தந்தநோய் முப்பத் திரண்டுமே
 அப்பான நேத்திர வியாதி அநேகம்
 சொற்படி கண்டுச் சுழன்றோடும் பாருமே. 297

எண்பது வாதம்

பாருமே காசியில் பண்புடன் புற்றுகள்
 தேரை நோய்க் கொண்டதிற் சேலை மாற்றிருக்கும்
 ஆறுமறியவே யான் சொன்ன உண்மைகள்
 பாருமிது தனைப் பண்டிதஞ் செய்வோரே. 298

ஜெகஜால மை

செய்யவே யின்னம் ஜெகஜால வித்தைகள்
 பொய்யல்ல சொல்வேன் புனிதர்க்கும் யோகிக்கும்
 ஐயமே தாண்மையும் வீரமு மற்றவர்
 மெய்யிது நூல் முறை மென்மேலும் பார்த்திடே. 299

மேலதாய் சுற்று மெளியர்க்கு மிவ்விடம்
 காலதாய் தேடக் குழந்தை யறிகுவார்
 மூல மதுவே மொழியினி கேளு
 கோலம தாகிய கொத்துட னாடுமே. 300

ஆடவே யின்னம் ஆந்தைக் கண் பூனைக்கண்
 மாடவே காகம் மலை ஒணான் பித்ததும்
 நீடவே நாலும் நிகழ வரைத்துநீ
 கோடல்ல தூசியில் கொடியிதை அப்பிடே 301

தூசு - சீலை

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

அப்பி ரவிதனில் ஆறுநாள் போட்டிடு
தப்பித மில்லைதான் தவமதாய் செய்குவீர்
மப்பி யண்டோட்டை யண்டமாக் கொண்டு நீ
நப்பிய சட்டி யகலினிற் போட்டிடே. 302

அண்டவோடு - கபாலஓடு

போட்டது பேயெள்ளு எண்ணெயும் வார்த்துநீ
காட்டிடு தீபத்தைக் கதிரோட்டை மூடியே
நாட்டது - கிரீயும் - இரீயும் - ரீயுமாய்
குட்டது லக்ஷம் தோத்திரஞ் செய்திடே. 303

செய்து நீயோட்டைத் திறந்திடும் போதினில்
நைதிய பூரம் நல்கும் புனுகுடன்
சைதிய சந்தன சாந்து கஸ்தூரியும்
பொய்திய குங்குமப் பூவுடன் வங்கமே. 304

பூரம் - பச்சைக் கர்ப்பூரம்,

வங்க மொன்றாகவே சாரித்து ஒன்றதாய்
தங்கச் சிமிழினில் தாக்கியடைத்திடு
பங்க மசியென்று பாருரு லட்சம்
குங்கும லாடமே கூறும் பணவெடை 305

பணவெடை போட்டிட பதினேழு லோகமும்
உனைவிடா துண்மைதான் உகந்து பாருநீ
தனைவந்து சுற்றுவார் தண்மையா மிக்கரு
மனையூருமோகன வசியசித்தாடுமே. 306

சித்தாட இன்னமுஞ் செப்புறேன் மக்காள்
வித்தையா லோக விசிதந்தான் முன்னமே
கொத்துட னாருங் குறியை விளம்புவோம்
பக்தினி லொன்றைப் பகருவோம் பாருமே. 307

ஜெகஜ்ஜால மை

பாருமே சிலை யிந்திரகோபமும்
சேருமதனப்பூ செங்குழி யானையும்
சாருமே யீப்புலி சந்தனங் கிராம்புதான்
மாருபொன் னாமத்து மாஹாநிரி லொட்டியே. 308

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

நின்று தொட்டால் வாடி நின்று சிணுங்கியும்
மன்றயக் காந்தமும் மாதையா முட்டையும்
தென்றறி அட்டையுஞ் செம்போத்தின்பித்தும்
துன்று முதற்பிண்ட. தொல்லைமாக்-கருவென்றே. 309

மாக்கருக் கோட்டான் பதனக்கருவி
தாக்கதிரு பதுந் தானொக்க விறாகன்
தூக்கி யொன்றொன்று குசுசிமதாக
ஆக்கியே அகலிட்டரைத்திடக் கேளென்றே. 310

கேளே யிவையெ ல்லாங் கெவுரி காராம் பசு
வாளே அந்நெய் விட்டு மடந்தையர் சீலையில்
தாளே தலைப்பிள்ளை ஓட்டினில் தீபமாய்
மாளே யானைக்கண் சட்டியில் மைப்பற்றே. 311

370 - 371 கன்னிகை நாதங்கூட்டவென்று சிலபிரிதிகளில் பாட
பேதம் காணப்படுகின்றது.

வேறு

அவனி யென்ற உலகமெல்லாஞ் சித்தாயாடும்
ஹரஹரா இதுபோல யார்தான் சொன்னார்
மெவனு யென்ற ஸ்ரீவசியஞ் சணத்திற்சித்தி
மேன்மேலா யிருந்தவிட மேவியாடும்
புவன மெல்லாமெச்சுமிந்த ஈட்டைபோலே
புகழார்கள் சித்தரவர் லோகத்துள்ளே
தவநிலையோர் வேந்தருக்கு அமுரிதன்னில்
தாம்பூலந்தனிலிடவே வகை சொல்வேனே. 312

சொல்லலு முன்வார்த்தைக்கு எதிரொன் றில்லை
ஜெகஜால முழுது மிந்த ஈட்டாலாச்சு
அல்லுரவி முழுது முனை காணாவிட்டால்
அந்தர இடிவிழுந்தாப் போ லேங்கி நிற்பார்
வெல்லடா லோகமெல்லாம் வித்தைக் கொண்டு
விளையாடும் பாண்டிதருக் கிதுதான் வேணும்
கல்லுமே கரைகரைந்து மயங்கிப் போகுங்
காண்காசுசி விநோத ஜெகஜால மாமே. 313

கண்டாலோ இந்நூலை ஜகத்தினோர்கள்
 கையாடுந் தொழில் முறை மைகனகம் போலாம்
 விண்டேனான் அசுவனியே வெளியாயிந்நூல்
 வேதாந்த பண்டி தமாம் விளம்பரசன்
 கொண்டேனே குழந்தை பரியாரமாக
 கூறினேன் முந்நூறாய்க் குவலயத்தில்
 தொண்டுசெய்யும் நோய்மருந்து தொகுதியாக
 தொகுத்திட்டேன் முந்நூறி லநந்தங்கோடி.

314

கோடியென்ற விதியாலே யறிவைக்கண்டு
 குகைக்குள்ளே கற்பமுண்டு சமாதியுண்டு
 கோடியென்ற வயித்தியர்க்குச் சிலாமணியா யிந்நூல்
 கொட்டினேன் முந்நூற்மேல் சொச்சம்பாடி
 கோடியெனிற சமஸ்கிருதம் விளம்பிமுன்பு
 கொட்டியபின் தமிழ்மொழிக ளநந்தமாட்டி
 கோடியென்ற முழுதுமுற்றுங் கண்டறிந்தால்
 குவலயத்திற் குருவெனலாங் குஞ்சரத்தின் முற்றே.

315

முற்றுமுதல் தலமறிந்து முறைமையாக
 மொழிந்திட்டேன் பூரணமாய் சிசுவின்னோயை
 முற்றுமுதல் குஞ்சரத்தி னருளினாலே
 மோஹோஹோ உறைக்க இனிபெருநூல்மார்க்கம்
 முற்றுமுதல் திராவகங்கள் தயிலப் போக்கும்
 முப்பூவில் திராவகங்கள் முறைமையெல்லாம்
 முற்றுமுதல் திரைக்காட்டை யறுத்துயானும்
 மொழிந்திட்டேன் முந்நூற்றின் சொச்சமென்றே.

316

மிளகுதிராவகம்

முத்தியாய் கார திராவகத்தைச் சொல்வேன்
 முத்தமொடு மிளகுவகை பலந்தான் பத்து
 சிற்றரத்தைப் பலமஞ்சு சீரகமோ வஞ்சு
 சிவசிவா நால்வகையு மொக்கச் சேர்த்து
 இத்தனையும் பழங்காடிப் படியோ அஞ்சு
 என்ன சொல்வேனதிற் கலந்து பாண்டத்திட்டு

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

பத்தியுடன் கணபதிக்குப் பூசைசெய்து
பானையது மேல்முடி பதங்குபூசே.

317

பூசியபின் அடுப்பேற்றிக் குப்பிவைத்து
பொருமையாய் சாமமொன் றெரித்தீராகில்
ஈசியே யிறங்குமது திராவகந்தான்
ஏகாந்த திராவகத்தை யென்ன சொல்வேன்
நேசமதை மறவாதே பண்டிதத்தில்
நேமமதாய் பூசித்துப் பதனம் பண்ணு
வாசியைக் கொண்டெழுப்பு மிந்த வாலைபோக்கு
வையகத்தி லிப்பாகங் கிடையாதென்றே.

318

கிடையாது திராவகந்தான் குளிர்ந்தநீரில்
கேள்பணம் போல் கொண்டிடவே யென்னசொல்வேன்
கடைமாறிக் மாறி காலனைத்தா னெதித்துசாடி
கன்லெழும்பி சீதளத்தைக் கலக்கிப்போடும்
வெடிமாறும் வெந்நீர் கொண்டாலப்பா
வேகமென்ற சுரமெட்டெட்டும் போகும்
குடையெழும்பி பயித்திய சீதளநோய் வாந்திக்
கூண்டோடே கதறிவிடு மின்னங்கேளே.

319

ஓமதிராவகம்

இன்னங்கேள் ஓமமது பலந்தான்பத்து
என்னசொல்வேன் அமுரிதனில் கலந்துவைத்து
இன்னங்கேள் அஞ்சநா னூறிப்பின்பு
எடுத்துமுன்போல் வைத்து திராவகத்தை வாங்கு
இன்னங்கேள் சீதளநோய் உட்ணமூலம்
எடுத்தெடுத்துப் போடுகின்ற சுரமும் போகும்
இன்னங்கேள் பதின்முன்று சன்னிக்காகும்
இதன்போக்கை யென்னாலே யியம்பொண்ணாதே.

320

உப்புதிராவகம்

ஒண்ணாது உப்பு திராவகத்தைக்கேளு
உத்தமனே உப்பு திராவக முண்மையாகும்

ஒண்ணாது கல்லுப்பு இஞ்சிச்சா நிரண்டும்

உண்மையாய் விண்டுவிட்டோம் வகைக்குப் பலமெட்டு

ஒண்ணாது ரவிபுடமாய் பத்துநாள் வைத்து

உத்தமனே வாலை திராவகமாய் வாங்கி

ஒண்ணாது சீசாவி லடைத்துக்கொண்டு

உத்தமனே நோய்மனிதர்க் கீய்ந்திடாயே.

321

வேறு

ஈய்ந்திட இன்னம் இயம்புவோ மக்காள்

ஆய்ந்திடத் தாம்புலத் தடவியே தின்றிட

வாய்ந்துமே யீளை கூயகாச ஐயமும்

போய்ந்துமே காணாமற் போகுமிதென்றே.

322

போகு மிந்நூல்போல் புகழவு மில்லை

ஆகுமிந் நூலி லறிவார றிவுளோர்

தேக மிந்நூலில் தெளிவு மிதற்குள்ளாய்

வாகம போத வரிசையிதென்றே.

323

வரிசையாய்ச் சொல்லுவோம் வகையினி கேளு

பரிசுமாம் விந்து பிராணாயமெல்லாம்

தெரிசிக்க வாகும் தெளிவிந்நூல் பார்த்தால்

பிரிசுமா மிந்நூல் பேசியிட்டேனே.

324

பேசியபோது பிறவிநோ யெல்லாம்

தூசின மாகுந் தொடுத்திந் நூல்பார்த்தால்

காசியில் முத்திக் கடாட்ச முங்கிட்டும்பார்

மாசில்லா நூலா மருவியே பார்த்திட்டே.

325

பார்த்திட இன்னம் பகருவோங்கேளு

வார்த்திடவா லுமுவையுஞ்சீரகம்

கார்த்த சீரகம் கானக சீரகம்

ஆர்த்தி வகைக்கு அஞ்சுபல மென்றே.

326

பதமா யிடித்துப் பகருவோங் கேளு

அதமாக் கருவாப் பட்டைப் பலம்பத்து

விதமாங் காயலூர் வெல்லம் பலமஞ்சு

சதமா மிதற் கிரட்டி சலமென்றே.

327

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

சலமிட்டு வார மொன்று ரவிதனில்
சலமது பாண்டஞ் சரியாய் நிரைத்திட்டு
சலமதின் வாயை சதுரத்தில்முடி
சலமது சந்து சீலைகட் செய்யே. 328

செய்து நீதியைத் திறமதாய் மூட்டி
கொய்துமே சாமங் கொண்டதில் திராவகம்
வைதுமே யமுர்தம் வழியுமது கண்டாய்
மைதுமிதற்கு மனோமணி பூசையே. 329

பூசித்துக் கொள்ள பொறிகுண நோயெல்லாம்
வாசித்து ஓடும் வலுமை விதுகண்டால்
நேசித்து நேம நிராமய மாகநீ
வாசித்து கற்கம் வண்மைய நேகமே. 330

வண்மையா யிந்நூல் வையகந் தன்னில்
தண்மையாய்ச் சொன்னோம் தாகுண்ய மாகவே
உண்மையா யிதனை யுரைத்தப்படியே
பெண்மையாய் சித்திப் பெறுவீர் பண்டிதரே. 331

பண்டித ரிந்நூல் பண்பேர்கள்
அண்டிய வரை யடுத்து பூசித்து
நன்றாய் நமஸ்கரி நாள்பனிரண்டாண்டு
தொண்டுகள் செய்திந்த தொகுதியை வாங்கிடு. 332

வாங்கிய வரைவகை மோசஞ் செய்திடை
தீங்குவந் தெய்தும் திடென்று பாருநீ
பாங்குடன் சொன்ன பகடிமிதுதனை
பாங்குள்ள மானிடர் மறந்திடார்பாருமே. 333

பாருமின் னொன்று பகருவோம் பிள்ளாய்
தேரு மிதனில் எகுகுணிப் பாடலில்
ஆருமறியவே யாஞ்சொன்னோ முண்மைதான்
கூரிது கண்டவர் குவலய சித்தரே. 334

சாதிபத்திரிதிராவகம்

சித்திரமா யொன்று செப்புறோங் கேளு
பத்திரி சாதிக்காய் கிராம்புடன் ஏலமும்

தன்வந்திரி நிகண்டு - 300

கத்திரி வித்துடன் கற்பக வெல்லமும்
மத்தித் திடித்துநீ மைபோலே தெள்ளிடே. 335

கற்பகவெல்லம் - பனவெல்லம்

தெள்ளிநீயாவின் மோரைக் கலந்துநீ
கொள்ளுது பாண்டங் குறைபடா வார்த்திடு
நள்ளிய வாயை நன்றதாய் மூடிடு
மள்ளி மடுப்பில் மகிமையா யேற்றிடே 336

ஏற்றி யெரித்திடு இன்னமுஞ் சொல்வோம்
பாற்றிய சீசாவில் பதங்க மிறங்கிடும்
கோத்திர மிந்த குலத்தை விளம்புகிறோம்
தீற்றிய சாதிபத்திரி திராவகந் தானே. 337

தானே தந்த நோய்க் கண்ட மனிதர்க்கு
வானே தாம்பூலத்தில் வகையாய் தின்ன வீய்ந்தால்
மானே மடிந்திடு மநந்தநோ யெல்லாம்
தானே யகன்று கதிகெட்டு மாளுமே 338

குஷ்டத்துக்கு லிங்கதயிலம்

மாள இனியின்னம் மறையுறோம் பாருநீ
தாள்புங்கம் வித்துச் சங்குடன் சிற்றண்டம்
கேளே வினியின்னம் கெஞ்சாவின் வித்துடன்
காளே மனோசிலைக் கர்ப்பூரம் லிங்கமே. 339

லிங்க மவ்வளவுக்கு நிரைபலம் அஞ்சதாய்
வங்கமுஞ் சேர்த்து இடித்து தூளாக்கிடு
தங்கமிதற் கொப்போ தானிது வுண்மைதான்
பங்கமில்லா வகை பாண்டத்தில் போட்டிடே. 340

போட்டபின் சட்டிப் பொருந்த வே மூடிநீ
காட்டதே தமரு கதிர்போல செய்திடு
வேட்டக் குழிதனில் வெண்கலய மிட்டு
பூட்டுமேல் பாண்டத்தைப் பொருந்தவே மண்ணிடே. 341

பொருந்த எருவை பொடியா யடுக்கி
தெரிந்த மட்டந்த திவ்வி கலயத்தில்

வருந்தமனோமணி வாழ்க்கையைப் பூசிடு
அறிந்து அநுதினம் ஐஞ்ஞாறு வருவேற்றே. 342

ஏற்றிய பின்பு இறங்குந் தயிலந்தான்
தோற்றிய சாடியில் துடுக்கென் றடைத்திடு
பாற்றிய மென்ன பாருப்பொப் பிதரகுமாம்
நேத்திர நோய்கள் புழுவெட்டு வெண்குட்டமே. 343

குஸ்டம் பெரும்புண் குலைநோய் ஐயமும்
சிஸ்டநரை சிக்கின வர்க்கும்
பகஷுமாம் பாலனாய் பருவமு மெய்தும்பார்
இஸ்டமா யியம்ப என்னால் முடியுமோ. 344

முடியும் வகையை முறை முறையாகவே
கெடியா யுரைத்தோம் கீர்த்தியுண் டாகநாம்
பிடியே வகையைதான் பிரபல மாக்கிடும்
நெடியமா முந்நூறும் நேசித்துப் பாருமே. 345

பார்க்கவே யொன்று பகருவோங் கேளு
தீர்க்கமா மெந்நூல் செப்பிடு முண்மைதான்
வார்க்கவே அகவனி வளமையிந்நூலிது
தார்க்கவே யென்மொரி தபோபல னெய்துமே. 346

கருத்தயிலம்

எய்தவே யின்னம் இயம்புறோங் கேட்டிடு
கொய்தவே மேகையுங் கெந்தியுஞ் சேர்த்து
மெய்தவே யொன்றாய் மிலாவவே கொய்துநீ
கைதவே குப்பியில் கடுகஅடைத்திடே. 347

அடைத்திடு திங்க ளானபின் கேளுநீ
படைத்திடும் பாலன் பிறக்குமது தனில்
அடைத்திடு மேல் குப்பிய தனடுச் சில்லிடு
கடைத்தெழு தலைகீழாய் கட்டிடு பாண்டமே. 348

பாண்டமது தனில் பயிறையுங் கொட்டிடு
வேண்டே நீ சலம் விட்டு மேல்சட்டிதான்

- கோண்டையில் வாசி குடி போகா மூடிடு
ஆண்டையில் வெட்டி யடுப்பதில் வைத்திடே. 349
- வைத்தபின் சாமம் வகையா யெரித்திடு
தத்ததில் முத்துந் தயில மிறங்கிடும்
கைத்திடு மிந்த கருத்த யிலமிதை
பத்திரமாக பரையைத் தொழுதிடே. 350
- தொழுக அயச்செம்பு ஒரு புங்கு வெள்ளிதான்
கழுக வருக்கிக் காசெடைக் குத்திடு
பழிச்சென எட்டரை பழுக்குஞ் சத்திய மிது
அழகவே வேண்டாம் அயச்செம்பைத் தேடிடே. 351
- வாலுமுவைதயிலம்
- தேடிடு வாலுமுவை யுஞ்சீரகம்
காடிடுக் கருசனக் கானகசீரகம்
வாடிட வேண்டாம் வார்த்திடு தயிலம்
பாடிடு நீத்துப் பாக்கள வேற்றிடே. 352
- ஏற்றிட என்னால் இயம்பவுங் கூடா
பாற்றிட பாண்டு பறங்கு பின் குஷ்டமும்
நேத்திர குலை நெடுஞ்சொறி வெட்டையும்
காற்றிட மேகக் கரப்பனுங் கிரந்தியே. 353
- கிரந்திவகை யெல்லாங் கெடிகெட் டோடிடும்
தெரிந்துநாம் சொன்னோம் திறமுள்ள பிள்ளைகள்
வரிந்துகொண்டேகி வையகந் தன்னிலே
பரிந்துமே பண்டிதம் பார்த்திடு மக்களே. 354
- பார்த்திட இந்நூல் பாடினோ முன்மொழி
தோத்திரமாக தொகுப்பை யறிந்திடு
சேர்த்திட்டோ மிந்நூல் செய்கையினாலேதான்
வாய்த்திட்ட மோட்சம் வகையாக எய்துமே. 355
- எய்துமாம் யோதம் எளிதோ எளிதல்ல
எய்துமாஞ் சித்தி யெவர்க்கு மரிதல்ல
எய்துமாம் வேத சிலாக்கிய மொன்றுதான்
எய்துமா மந்த எளிதை யியம்பினோம். 356

சேங்கொட்டை திராவகம்

இயம்புகிறேன் கேளு இனி யொன்று மைந்தா
 இயம்புறேன் பூத கரப்பனுஞ் சேங்கோட்டை
 இயம்புறேன் காயலூர் வெல்லமுஞ் சிங்கிதான்
 இயம்புறேன் தண்ணீர் இரண்டு படியதே. 357

சேங்கோட்டை - சேரான்கொட்டை

இரண்டதாய்க் கொண்டு இடித்து உலர்த்திடு
 வரண்டயில் வாலை திராவகம் வாங்கிடு
 குரண்டையில் சீசா கொட்டி யடைந்திடு
 திரண்டது திராவகம் திவ்விய மாகுமே. 358

ஆகுமாஞ் சந்நிகள் அலற் சந்நிதீசந்நி
 வாகுமாம் வைய சீதள சேத்துமம்
 தேகுமே தொண்டைக் கம்மலும் விம்மல்தான்
 ஏகுமே யெல்லா மிதனருள் பார்த்திடே. 359

பார்த்திடு இந்நூல் பழியொன்று மில்லைதான்
 காத்திடு கஞ்சன் கைலையுங் கிட்டும்பார்
 வேற்றுமை யில்லை வெளிச்ச மிந் நூலிது
 சாத்தினோ முண்மை சத்தியந் தானிதே. 360

சத்தியமாக நாம் சாத்திய முந்நூற்
 சத்திய மென்ன சஞ்சல மற்றிடும்
 சத்திய மிந்நூல் சமிசைமில்லைதான்
 சத்திய வயித்திய ரத்தின முற்றே. 361

முற்றிற்று

((()))

